C.E.RAPPAPORT
LIBRI RARI
ROMA

11281

101-2013

Salmi del Profetta David

սաղմոս Դաւթի

545

Psalterium armenum
1755

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ

որ և կոչի

ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ։

Տպագրեալ ՚ի Վէ-նետիկ։

Յամի Տն. 1755.

՚ի Տպարանի Անտոնի Պօլթօլի։

Հրամանաւ Մեծաւորաց

2411 Ue

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան.

Դաւ՛իթ մարգարէն սաղմոսեաց նմա:

Եւ մատունք իմ յարմարեցին զգործն
օրհնութեան:

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ

Առաջին։

Աղագս խօսիլ մարգարէին զՔս երջանկութե, և զի է_ պարէկութե ամբարշտաց, որ հաճարելի ոտնայնութե, և կործանման ամբարշտաց։

ԵՐԱՆԵԱԼ Է ԱՅՐ ՈՐ ՈՉ ԳՆԱՑ ի խորհուրդս ամպարշտաց. ՚ի ճանա_

պարհ

պարհի մեղաւորաց ոչ եկաց, և յա
թոռս ժանտից ոչ նստաւ։
Այլ յօրէնս տ՟ն են կամք նր՟. և
յօրէնս նր՟ խորհեսցի նա 'ի տուէ
և 'ի գիշերի. և եղիցի ոպ՟ ծառ,
որ տնկեալ է 'ի գնացս ջուրց։
Որ զպտուղ իւր 'ի ժամու տացէ,
և տերև նր՟ մի՛ թափեսցի. և զա՟մ
զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա։
Ո՛չ այսպէս են ամպարիշտք և ո՛չ
այսպէս, այլ ոպ՟ զփոշի, զոր հոսէ
հողմ 'ի վերայ երեսաց երկրի։
Վ՟ս այսորիկ ո՛չ յարիցեն ամպա-
րիշտք 'ի դատաստան, և ոչ մեղա-
ւորք 'ի խորհուրդս արդարոց։
Քանզի, ճանաչէ տէր զճանա-
պարհս արդարոց. ճանապարհք
ամպարշտաց կորիցեն։

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց, երկրորդս
այս ընդ Ա՟ համար էն։ Բ՟։

Աղագս խօսի վ՟ս Ք՟ի առ ժողովս, և առ
խորհուրդս եղեալս ընդդէմ նորին
ընդ վայրապար։

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. և
ժո-

ժողովուրդք խորհեցան 'ի սնոտիս:
Յանդիման եղեն թագաւորք երկ_
րի. և իշխանք ժողովեցան 'ի միա_
սին. զՏ՟ն, և զօծեալ նր՟:
Խզեսցուք զկապանս նց՟. և ընկեսցուք 'ի մէնջ զլուծ նց՟:
Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի
զնոքօք. և Տ՟ր արհամարհեսցէ զն՟ս:
Յայնժամ խօսեսցի ընդ ն՟ս բար_
կութ՟բ իւրով. և սրտմտութ՟բ իւ_
րով խռովեցուսցէ զն՟ս:
Ես կացի թագաւոր 'ի նմանէ, 'ի
վերայ լերին սիօնի սբ՟յ նր՟. 'ի պատ
մել զհրամանս տ՟ն:
Տէր ասաց ցիս, որդի իմ ես դու.
և ես այսօր ծնայ զքեզ:
Խնդրեա յինէն, և տաց քեզ զհե_
թանոս 'ի ժառանգութ՟ի, և իշխա
նութ՟ի քեզ զա՟մ ծագս երկրի:
Հովուեսցես զն՟ս գաւազանաւ եր_
կաթեաւ, և որպէս զանօթ բրտի
փշրեսցես զն՟ս:
Արդ թագաւորք, դայս 'ի միտ ա_
ռէք և խրատեցարուք ամենեքեն,
որք դատէք զերկիր:
Ծառայեցէք Տ՟ն երկիւղիւ. և ցն

Ցնծացէք առաջի նորա դողութեամբ։
Ընկալարուք զխրատ նորա, զի մի՛ բար-
կասցի տր. եւ կորնչիցիք ի ճանա-
պարհաց արդարութեան։
Ի ժամանակի, յորժամ բորբո-
քեսցի բարկութիւն նորա։
Երանի՛ ամենեցուն՝ որք յուսա-
ցեալ են ի տր։

Սաղմոս Դաւթի. Գ.

Ի ժամանակի զի փախուցեալ էր
յերեսաց Աբիսողոմայ որդ-
ւոյ իւրոյ։

Աղօթս խօսի վն չարչարանաց, եւ յարութե
սորա. նաեւ վն վշտակցութեց, եւ
աղաւթեցմանց արդարոց։

Տր, զի՞ բազում եղեն նեղիչք
իմ, եւ բազումք յարեան ի վր իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ,
թէ չի՛ք փրկութիւն սորա առ ած իւր։
Բայց դու տր օգնական իմ ես. փառք
իմ, եւ բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի.
եւ լուաւ ինձ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի. եւ ի քուն եղէ. զար-
թեայ։

թեայ, և ո՛ր ընդունօղ իմ Տէր։
Ոչ երկեայց ես 'ի բիւրուց զօրաց
նց · որք շուրջանակի պատեալ պա
շարեալ՝ պահէին զիս։
Արի՛ Տէր՝ և փրկեա՛ զիս Ած իմ · զի
դու հարեր զամենեսեան, որք էին
ը̃ իս թշնամիք ը̃ 'ի տարապարտուց · և
զատամունս մեղաւորաց փշրեցեր։
Տն է փրկութիւն · 'ի վերայ ժողո֊
վրդեան քոյ՝ օրհնութիւն քո։

'Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս։

Սաղմոս Դաւթի · Դ ·

Ըստ աղօթել կամ 'ի բերանոյ Ք․Ի, կամ 'ի բերանոյ եկեղեցւոյ նորին, և կամ 'ի բերանոյ արդարոց 'ի նեղութեան։

Ի կարդալ իմում լուա՛ր ինձ
Ած իմ արդարութեան · 'ի նեղութեան
ինձ անդորր արարեր · ողոր
մեա՛ց ինձ, և լո՛ւր աղօթից իմոց ·
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խս
տասիրտք · ընդէ՞ր սիրէք զնանրու
թիւն, և խնդրէք զստութիւն ։
Ծանիրո՛ւք՝ զի սքանչելիս արար
Տր։

տէր սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ ինձ
'ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք. զոր-
ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր, յանկո-
ղինս ձեր զղջացարո՛ւք։

Մատուցէ՛ք պատարագ արդարու-
թե՛. և յուսացարո՛ւք 'ի տէր։

Բազումք ասէին, թէ ո՛ ցուցցէ
մեզ զբարութի՛ն տ՛ն. նշանեցաւ առ
մեզ լոյս երեսաց քոց, և ետուր
ուրախութի՛ւն սրտից մերոց։

'Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ՝ և ձիթոյ
իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Խաղաղութե՛ յայս և 'ի սոյն ննջես-
ցուք, և զարթիցուք. զի դու տէր
միայն առանձին յուսով քո բնա-
կեցուցեր՝ զմեզ։

'Ի չափաբաժ ձայն ծառանգաւորին։

Սաղմոս Դաւթի. Ե։

Աղօթ աղօթէ 'ի բերանոյ եկեղեցւոյն վն
ժառանգութե արդարոց, և դատապար-
տութե ամբարշտաց։

Բանից իմոց ունկն դիր տէր. և 'ի
միտ առ զաղաղակ իմ։

Նայեաց

Նայեա՛ց ՚ի ձայն աղօթից իմոց.
Թագաւոր իմ և ա՟ծ իմ։
Ես զքեզ աղաչեմ՝ տ՟ր ը՟ն առաւօտս
լուիցես ձայնի իմում. ը՟ն առաւօտս
պատրաստ եղէց, յանդիման լի-
նիլ առ քեզ ա՟ծ։
Ո՛չ թէ դու ա՟ծ կամիս զանօրէնու-
թի՟ն և ո՛չ բնակին առ քեզ չարք, և
անօրէնք մի՛ բնակեսցին առաջի ա-
չաց քոց։
Ատեցեր զամենայն, որք գործեն
զանօրէնութի՟ն. կորուսանես զամե-
նեսեան, որք խօսին զսուտ։
Զայր արիւնահեղ՝ և զնենգաւոր,
պիղծ առնես դու տ՟ր. այլ ես ը՟ն
բազում ողորմութե՟ն քում, մտից
՚ի տուն քո. և երկիր պագից ՚ի տա-
ճար ս՟բ քո երկիւղի՟ւ քո։
Տ՟ր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարու-
թե՟ն քում. վ՟ն թշնամեաց իմոց. և
ուղիղ արա՛ առաջի իմ՝ զճանա-
պարհս քո։
Զի ո՛չ գոյ ՚ի բերանս ն՟ց ճշմար-
տութի՟ն. և սիրտք ն՟ց նանրեալ են։
Ո՟ր գերեզման բաց են կոկորդք
նոցա. և լեզուօք իւրեանց նեն-
գա-

դատողք եղեն:

Դատեա՛ զնոսա Տէր՝ զի անկցին 'ի խորհրդոց իւրեանց. ըստ բազում ամբարշտութեան նոցա, մերժեա՛ զնոսա. զի դառնացուցին զքեզ:

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յուսացեալ են 'ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. եւ բնակեսցես դու 'ի նոսա:

Պարծեսցին 'ի քեզ սիրելիք անուան քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. Տէր որպէս զինու հաճութեամբ քո պսակեցեր զնոսա:

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս վասն ութերորդայն:

Սաղմոս Դաւթի. Զ:

Աղաղակ խօսի 'ի բերանոյ մեղաւորաց, որք խնդրեն յԱստուծոյ ողորմութիւն, եւ խոստանան առնել ապաշխարութիւն:

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. եւ մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս:

Ողորմեա՛ ինձ Տէր, զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ:

Անձն իմ՝ յոյժ խռովեցաւ . և դու
Տ͞ր մինչև յե՞րբ .

Դարձի՛ր Տ͞ր, և փրկեա՛ զանձն իմ .
կեցո՛ զիս Տ͞ր, վ͞ն ողորմութեան քում :

Զի ոչ ո՛ք է, որ 'ի մահու յիշէ զքե՛զ . կամ 'ի դժոխս խոստովանս
առնիցի առ քեզ :

Վաստակեցայ ես 'ի հեծութեան իմում՝ լուացի զա͞մ գիշեր զմահիճս
իմ՝ և արտասուօք իմովք զանկողինս
իմ թացի :

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութէ͞ ակն
իմ . և մաշեցայ ես 'ի մ͞ջ ա͞մ թշնա-
մեաց իմոց :

Ի բա՛ց կացէք յինէն ամենեքեան .
որք գործէք զանօրէնութի͞ւ :

Լուաւ Տ͞ր ձայնի լալոյ իմոյ . լուաւ
Տ͞ր աղօթից իմոց . և Տ͞ր զխնդր-
ուածս իմ՝ ընկալաւ :

Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ
ա͞մ թշնամիք իմ . դարձցին յետս,
և ամաչեսցեն յոյժ . և վաղվաղակի
խռովեսցին :

✢ ✢ ✢

Սաղմոս Դաւթի. Է։

Զոր ասաց տն վս բանիցն Քուսեայ որդւոյ Յեմենեայ։

Աղօթս խօսի Ձն Քն, որ ըմբաստանեցաւ ՚ի դատաստանի, խնդրէ յօգնութիւն ՚ի հօրէ, կամ թէ ինքն ըմբաստանեցաւ ՚ի սատանայ, հայցէ յօգնութիւն յայ։

ՏՐ. ծ իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս. և յամ հալածչաց իմոց ապրեցո զիս։
Գուցէ երբեք յափշտակիցէ որպ առիւծ զանձն իմ. ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ. և ոչ այն, որ ապրեցուցանիցէ։
Տր ած իմ, թէ արարի զայս. և թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ձեռս իմ։
Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ, ոյք հատուցին ինձ զչար. անկեայց և ես ՚ի թշնամեաց իմոց ունայն։
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ. հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ. և զփառս իմ ՚ի հող բնակեցուսցէ։
Արի տր բարկութբ քով. և բարձր լեր, ՚ի սպառել թշնամեաց իմոց։

Զարթի՛ր տ՜ր ա՜ծ իմ, 'ի հրամանս քո զոր պատուիրեցեր. և ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքև։
Եւ յայսորիկ 'ի բարձունս դարձ տ՜ր. և տ՜ր դատէ զժողովուրդս իւր։
Դատ արա ինձ տ՜ր ըստ արդարութեան իմում. և ըստ անմեղութեան իմում որ յիս։
Սպառեսցին չարիք 'ի մ՜ղ մեղաւորաց և յաջողեսցես դու արդարոյն
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս, ա՜ծ արդար. յիրաւի է ինձ օգնութի՜ն յա՜յ՝ որ ապրեցուցանէ զոյնոսիկ, որք ուղիղ են սրտիւք։
Ա՜ծ դատաւոր արդար. հզօր և երկայնամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութի՜ իւր զօր հանապազ։
Եթէ ոչ դառնայք առ նա, ըղ սուր իւր սրեալ է. և զաղեղն իւր լարեալ. և 'ի նմա պատրաստեալ է զանօթս մահու. և զնետս իւր այրեցեալս է գործեալ։
Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութի՜. յղացաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւութի՜։
Փոսըն՝ զոր փորեաց և սկեղեաց, 'ի նոյն անկցի 'ի խորխորատ զոր

և գործեաց։
Դարձցին ցաւք 'ի գլուխ նր. և 'ի վր գագաթան նր անօրէնութիւնք իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց տն ըստ արդարութեն նր. սաղմոս ասացից անուան տն բարձրելոյ։

'Ի կատարած 'ի վերայ հնձանացն։

Սաղմոս Դաւթի. Ը։

Աշխար խօսի վն մեծութեն այ, և ջի, և վն մեծութե ստեղծուածոց բանաւորաց։

ՏՐ Տր մեր՝ զի սքանչելի է անուն քո, 'ի վր ամ երկրի։
Համբարձաւ մեծ վայելչութի քո 'ի վերոյ քան զերկինս. 'ի բերանոյ մանկանց տղայոց ստնդիացաց հաստատեցեր զօրհնութի։
Վա թշնամեաց քոց տր. զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց զլուսին և զաստեղս՝ զորս դու հաստատեցեր։
Ո՞վ է մարդ՝ զի յիշես զնա. կամ որդի մարդոյ, թէ այց լինի_

արտասցես դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան
զհրեշտակս քո․ փառօք և պատ-
ուով պսակեցեր զնա․ և կացուցեր
զնա ՚ի վ͞ր ա͞մ ձեռակերտաց քոց։
Զա͞մ ինչ հնազանդ արարեր ՚ի ներ
քոյ ոտից ն͞ր․ զխաշն և զարջառ
և զա͞մ ինչ։
Նա՛ և զերե վայրի․ և զթռչունս
երկնից․ և զձկունս ծովու․ որք
շրջին ընդ շաւիղս ծովու։
Տ՟Ր Տ͞ր մեր․ զի սքանչելի է անուն
քո յա͞մ երկրի։

Ի կատարած վ͞ս գաղտնեաց որդւոյ։

Սաղմոս Դաւթի․ Թ․
Այս շնորհակալ լինի վ͞ս յաղթութեան զոր
արար ինքն, և կամ վ͞ս յաղթութեան
զոր արար ք͞ս։

Գոհացայց զքեզ տ͞ր՝ բոլորով
սրտիւ իմով․ պատմեցից
զա͞մ սքանչելիս քո։
Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քեզ․
սաղմոս ասացից անուան քում
բարձրեալ։

Ի՚ դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։

Արարեր զդատաստանս իմ, և զի-րաւունս. նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութէ։

Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կո-րեաւ ամբարիշտն. զանուանս նց ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնամեոյն զէն սպակասեալ մինչ-իսպառ։

Զքաղաքս աւերեցեր. և կորեաւ յիշատակ նց աղաղակաւ։

Տծ՚ կայ՝ և մնայ յաւիտեան. պատ-րաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դա-տաստանի։

Ինքն դատէ զ՝ձս արդարութբ. և զժողովուրդս իւր ուղղութբ։

Եղև Տր ապաւէն տնանկին. օգնա-կան ՚ի նեղութէ, ՚ի դէպ ժամանակի։

Յուսասցին ՚ի քեզ ամենեքեն՝ որք գիտեն զանուն քո. զի ոչ թողցես զայնոսիկ, որք խնդրեն զքեզ Տր։

Սաղմոս ասացէք Տն՝ որ բնակեալն է ՚ի Սիոն. պատմեցէք ՚ի հեթա-նոսս զգործս նորա։

Ի

Դու խնդրել զարիւն նց՝ յիշեաց․ և ոչ
մոռացաւ զաղաղակս տնանկաց։
Ողորմեայ ինձ տր՝ և տես զխոնար
հութն իմ՝ 'ի թշնամեաց իմոց․ ո
բարձր արարեր զիս 'ի դրանց 'ի
մահուանէ։
Որպէս պատմեցից զամ օրհնութիս քո
'ի դրունս դստեր սիոնի․ և ցնծա_
ցայց 'ի փրկութե քում։
Ընկլան հեթանոսք յապականութե
իւրեանց՝ զոր արարին․ և որոգայթ՝
զոր թաքուցին, առցէ զոտս նց։
Ծանաչի տր՝ 'ի առնել զդատաս_
տանս իւր․ և 'ի գործս ձեռաց իւր_
եանց կապեցին մեղաւորք։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն 'ի
դժոխս․ և ամ հեթանոսք, որք
մոռացան զած։
Ոչ իսպառ մոռանայ տր զաղ_
քատն․ համբերութի տնանկաց
մի կորիցէ իսպառ։
Արի տր՝ և մի զօրասցի մարդ․ դա_
տեսցին հեթանոսք առաջի քո։
Կացո տր՝ օրէնսդիր 'ի վր նց․ և ծա
նիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են։
Ընդէ՞ր տր՝ կայցես 'ի հեռաստանէ․

անտես արարեր 'ի դէպ նեղութեան ժամանակի։

Յամբարտաւանել ամպարշտին այրի աղքատն․ արգելցին 'ի խորհուրդս իւրեանց, զոր և խորհեցան։

Զի գովի մեղաւորն 'ի ցանկութիւնս անձին իւրոյ· որ զրկէն, և նա գովի։

Իսկ ընդէր բարկացոյց մեղաւորն զՏէր ըստ բազում բարկութեան իւրում թէ ոչ խնդրի։

Ոչ է Աստուած առաջի աչաց նորա․ պղծեն ճանապարհք նորա յամենայն ժամ։

Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց նորա․ 'ի վերայ ամենայն թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ։

Ասաց 'ի սրտի իւրում, թէ ոչ սասանեցայց, յազգէ յազգ առանց չարի։

Անիծիւք և դառնութեամբ և նենգութեամբ լի է բերան նորա․ և 'ի ներքոյ լեզուի նորա ցաւք և վաստակք։

Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս 'ի դաղտնիս, սպանանել զանմեղն։

Աչք նորա 'ի տնանկս հային․ դարանի 'ի դաղտնիս, որպէս առիւծ 'ի մորւոջ իւրում։

Դա_

Դարանի յափշտակել զաղքատն.
յափշտակել զաղքատն, և ձգել զնա
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ
զնա. խոնարհեսցի և անկցի 'ի տի
րելն իւրում 'ի վ՟ր տնանկաց։
Ասաց 'ի սրտի իւրում թէ մոռա-
ցաւ ա՟ծ. դարձոյց զերեսս իւր, զի
մի՛ տեսցէ իսպառ։
Արի՛ տ՟ր ա՟ծ իմ. բարձր եղիցի ձեռն
քո. և մի՛ մոռանար զտնանկս։
Իսկ՝ ը՟էր բարկացոյց անպարիշտն
զա՟ծ. զի ասաց 'ի սրտի իւրում թէ
ոչ քննի։
Տեսանես դու զնա. 'ի ցաւս և 'ի սրտ
մտութիս հայիս. մատնել զն՟ս 'ի
ձեռս քո. 'ի քեզ թողեալ է աղքատն.
և որբոյն դու ես օգնական։
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի
և չարի. խնդրեսցին մեղք նր՟. և
նա մի՛ գտցի։
Տ՟Ր թ՟ւր յաւիտենս յաւիտենից.
կորիցեն հեթանոսք յերկրէ նր՟։
Զցանկութիւն տնանկաց լուաւ տ՟ր.
'ի պատրաստութիւն սրտից նց՟ հայե
ցաւ ունկն քո։
Դատ առնել որբոյն և տնանկին.

զի մի՛ եւս յաւելցի մրդ, 'ի մեծարա-
նելն խրուում 'ի վր երեսաց երկրի ։

Ի կատարած ։
Սաղմոս Դաւթի. Ժ. ։

Աղաչէ պատասխանէ բարեկամաց խորհրդոց, որք
համոզէին նմա փախչել. աներկիւղն է ոչ կամի
զայլ օգնութիւն բաց յայնմանէ որ է այ ։

Տր յուսացայ · ո՞րպ ասիցէք
ցանձն իմ · փոփոխեաց 'ի լե-
րինս որպ ճնճղուկ ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին
զաղեղունս իւրեանց · պատրաստ
արարին զնետս 'ի կապարճս, ձգել
ընդ խաւար՝ այնոցիկ որք ուղիղ
են սրտիւք ։

Զի զոր դու շինեցեր՝ նքա աւերե-
ցին · իսկ արդարն զի՞ արար ։

Տր 'ի տաճար սբ իւրում · տր յեր
կինս յաթոռ իւրում ։

Աչք նր 'ի տնանկս հային · արտեւա
նունք նր քննեն զորդիս մարդկան ։

Տր քննէ զարդարն եւ զամբարիշտն ·
որ սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր ։

Տեղասցէ 'ի վր մեղաւորաց որո-
գայթ ։

գայթ, հուր և ծծումբ. այս մրրիկ
բաժին բաժակի նց:
Արդար է տր՝ և զարդարութիւնս սիրէ.
և զուղղութի տեսանեն երեսք նր.

Ի կատարած ՚ի վերայ ութերորդայն:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԱ:

Աղօթք փանաքարի ձն աղաչանացման ժամանա-
կին, և յաղագս ընդդաանելն չն աղա-
տութե՟ն գալստեամբ կենդանագրին:

Կեցո զիս տր՝ զի նուաղեցան սբ.
Նուաղեցան ճշմարտութիւնք
յորդւոց մարդկան:
Ի նանիր խօսեցաւ այր՝ ընդ ընկե-
րի իւրում. շրթամբք նենգաւո-
րօք սրտէ ՚ի սիրտ խօսեցաւ:
Սատակէ տր՝ զամ շրթունս նեն-
գաւորս, և զլեզուս մեծաբանս:
Որք ասացին, զլեզուս մեր մեծ
արասցուք. շրթունք մեր առ մեզ
են, և արդ մեր ո՞վ է տր:
Վն տառապանաց աղքատին՝ և հե-
ծութե՟ն տնանկին, այժմ յարեայց
ասէ տր. եդից զփրկութի՟ն իմ. և
համարձակեցայց ՚ի նմ:

Բանք տն̃ են բանք սր̃. որպ̃ զարծաթ ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ. սրբեալ և պարզեալ եօթնպատիկ ՚ի հողոյ։
Դու տր̃ պահեսցես զմեզ. և ապրեցուսցես զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչև յաւիտեան։
Շուրջանակի ամպարիշտք շրջին. ըս̃ բարձրութեան քում մեծս արարեր զորդիս մարդկան։

Ի կատարած։

Սաղմոս Դաւթի. ԺԲ։

Աղաչ աղօթէ գոլով ՚ի մէջ մեծի վտանգի, թերևս ած̃ հալածեցմանն ՚ի տառապանաց։

Մինչև յե՞րբ տր̃ մոռանաս զիս իսպառ. մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Մինչև յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։
Մինչև ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին ՚ի վր̃ իմ. նայեաց և լուր ինձ տր̃ ած̃ իմ։
Լոյս տուր տր̃ աչաց իմոց. զի մի՛ երբէք ննջեցից ՚ի մահ։

Մի՛

Մի՛ ասասցէ թշնամին, թէ յաղթեցի նմա. կմ՛նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց:
Ես յողորմութիւն քո տ՟ր յուսացայ. ցնծասցէ սիրտ իմ ՚ի փրկութեան քում. օրհնեցից զտ՟ր՝ զբարերարն իմ:

՚Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԳ.

Զայս խօսի վս̃ մոլորեալ մարդկան, վասն պարծեցման նոցին, և վս̃ գալստեան [illegible] մերոյ:

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, թէ ո՛չ գոյ ա՟ծ:
Ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց. և ո՛չ ոք է, որ առնէ զբարի:
Տ՟ր յերկնից նայեցաւ յո՟րդիս մարդկան. տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն, որ խնդրիցէ զա՟ծ:
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին՝ և անպիտանացան:
Ո՛չ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ՛ ոք, մինչև ՚ի մի:
Ո՞չ ո՛չ ծանիցեն ամենեքեան որք գոր-

գործեն զանօրէնութիւն:

Այլ ուտեն զժողովուրդ իմ՝ որպէս կերակուր հացի. և առ տր̃ ոչ կարդացին:

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ. զի տր̃ է յազգս արդարոց:

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարէք. զի տր̃ է յոյս նր̃:

Ո՞ տացէ 'ի սիոնէ զփրկութիւն իէլի. 'ի դարձուցանել տն̃ զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցնծասցէ յակոբ. և ուրախ եղիցի իսրայէլ:

Սաղմոս Դաւթի. ԺԴ.

Աղօթք խօսք ձն̃ իրացն պիտանաւորաց առ'ի չոքել յերկինս:

Տ Ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում. կամ ո՞վ բնակեսցի 'ի լերան սբ̃ քո:

Որ գնայ ամբիծ, գործէ զարդարութիւն. խօսի զճշմարտութիւն 'ի սրտի իւրում:

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով և չար ընկերի իւրում ոչ արար:

Նախատինս 'ի մերձաւորաց ոչ առ-

առնու. արհամարհեալ է առաջի
նորա չարագործն:
Զերկիւղածս Տն՟ փառաւոր առ-
նէ. որ երդնու ընկերի իւրում, և
ոչ ստէ:
Զարծաթ իւր 'ի վարձու ոչ տայ.
և կաշառս 'ի վ՟ր իրաւանց ոչ առ-
նու. որ զայս արասցէ, նա մի սա-
սանեսցի յաւիտեան:

Արձանագիր Դաւթի. ԺԵ.

Աղօթս խօսի վն՟ յաղթանակացն Քի՟ զորս առնե-
լոց էր առ հայր, զի 'ի յետ չարչարա-
նաց իւրոց [illegible] զեկեղեցի
իւր ընդհանրական:

Պահեա զիս տծ՟ իմ, զի ես 'ի քեզ
յուսացայ. ասացի Տն՟, Տր՟ իմ ես դու
և բարիք իմ չեն քեզ ինչ պիտոյ:
Սրբոց, որք են յերկրի քում: սքան-
չելի արարեր զա՟մ կամս իմ 'ի նս՟:
Յաճախեցին հիւանդութիւնք նց՟.
յետ այսորիկ արագ վաղվաղեցին:
Ոչ ժողովեցայց 'ի ժողովս նց՟ յա-
րեանց. և ոչ յիշեցից զանուանս
նց՟ 'ի շրթունս իմ:

Տէ՛ր բաժին ժառանգութե՛ն իմոյ՝ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութի՛ իմ՛ յիս։
Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս, և ժառանգութի՛ իմ՛ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զտէր՝ որ իմաստուն արար զիս․ մինչ զի ՚ի գիշերի և՛ս խրատեցին զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ՛ յամ՛ ժամ․ զի է ընդ աջմէ իմմէ, զի մի՛ սասանեցայց։
Վա՛յսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և ցնծացաւ լեզու իմ․ ես և մարմին իմ՛ բնակեսցի յուսով։
Զի ոչ թողցես զանձն իմ՛ ՚ի դըժոխս․ և ոչ տայցես սրբոյ քում՛ տեսանել զապականութի։
Ցուցեր ինձ զճանապարհս կենաց, լցուցեր զիս ուրախութ՛ք յերեսաց քոց ՚ի քաղցրութե՛ վայելչութեն աջոյ քոյ մինչև իսպառ։

Աղօթք

Աղօթք Դաւթի : ԺԶ :

Աղօթս մաղթէ Տէր 'ի բերանոյ ամենից արանց արդարոց, առ 'ի ազատել 'ի հալածանաց :

Լուր Տէր արդարութեան. և նայեաց 'ի խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք :

Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն. և աչք իմ՝ տեսցեն զուղղութիւն :

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր 'ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն :

Մի խօսեսցի բերան իմ՝ զգործս որդւոց մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես պահեցի զճանապարհս խիստս :

Հաստատեա զշաւիղս իմ՝ 'ի ճանապարհի քում. զի մի՛ գայթագղեսցին գնացք իմ.

Ես առ քեզ Տէր կարդացի՝ զի լուար ինձ Աստուած. խոնարհեցո առ իս զունկն քո. և լուր բանից իմոց :

Սքանչելի արարեր զողորմութիւն քո՝ ո փրկես զայնոսիկ որք յուսացեալ են 'ի քեզ՝ յայնցանէ, որք հակառակ կան աջոյ քո :

Պա֊

Պահեա՛ զիս որպէս բիբ ական · ընդ
հովանեաւ թեւոց քոց ծածկեսցես
զիս · յերեսաց ամբարշտաց, ոյք
տառապեցուցին զիս ։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին ·
և 'ի ճարպս իւրեանց արգելին · և
բերանք նոցա խօսեցան զամբարտա_
ւանութիւն ։

Մերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ
պատեցան զինև · աչս եդին՝ խոնար
հեցուցանել զիս յերկիր ։

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ, զի
պատրաստի յորս · և որպէս կորիւն ա_
ռիւծու, զի նստի դարանեալ ։

Արի՛ տէր՝ ժամանեա՛ նոցա · և խափա_
նեա՛ զնոսա · փրկեա՛ զանձն իմ յամ_
պարշտաց · 'ի սրոյ՝ և 'ի ձեռաց
թշնամւոյն ։

Տէր կորո՛ զնոսա յերկրէ · բաժանեա՛ և
խափանեա՛ զնոսա 'ի կեանս իւրեանց ։
Թաղստնեօք քովք լցան որովայնք
նոցա · յագեցան կերակրովք և թողին
զմնացուածս տղայոց իւրեանց ։
Ես արդարութեամբ երևեցայց երե_
սաց քոց · և յագեցայց յերևել
փառաց քոց ։

Ի կատարած 'ի վէր պատմերգաւնօղ Նահատա-
կէն, ծառայէն տն դաւթի · որ խօսե_
ցաւ ընդ տն զբանս օրհնութե · յաւուր
յորում փրկեաց զնա տր 'ի ձեռաց ամ
թշնամեաց, եւ 'ի ձեռաց սաւուղայ։

Սաղմոս · ԺԷ։

Աղաւթ շնորհակալ լինի 'ի բերանոյ քի վս
ազատեցման նորին 'ի մահուանէ · եւ գո
հանայ սակս ազատեցմանն իւրոյ
'ի թշնամեաց։

*Սիրեսցես զքեզ՝ տր զօրութիւն իմ.
տր հաստատութիւն իմ · ապա_
ւէն իմ եւ փրկիչ իմ։*

*Ած օգնական իմ, եւ ես յուսամ
'ի նա՝ ապաւէն իմ, եւ եղջիւր փր_
կութեն իմոյ՝ ընդունօղ իմ է։*

*Օրհնելով կարդացից առ տր · եւ
'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց։*

*Շուրջ եղեն զինեւ երկունք մա_
հու · եւ ուղխք անօրէնութե խռո
վեցուցին զիս։*

*Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. եւ
ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու
Ի նեղութե իմում ես առ տր կար
դայի ·*

դացի. և առ ած իմ աղաղակեցի։
Լուաւ ինձ ՚ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ
ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ
իմ առաջի նորա, մտցէ յականջս նորա։
Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հի-
մունք լերանց սասանեցան և խռովե-
ցան. զի բարկացաւ ՚ի նոսա ած։
Ել ծուխ ՚ի բարկութէ նորա. և հուր
յերեսաց նորա բորբոքեցաւ, և փայ-
լատակունք հատան ՚ի նմանէ։
Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և
մէգ ՚ի ներքոյ ոտից նորա։
Ել ՚ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ
նա ՚ի թևս հողմոց։
Եդ զխաւար ՚ի ծածկոյթ իւր, և
շուրջ զնովաւ էն յարկք իւր. և խա
ւարային ջուրք, մինչև յամպս օդոց
՚ի փայլատակել նորա առաջի նորա,
ամպք անցուցին զկարկուտ և ըզ
կայծակունս հուր։
Որոտաց տր յերկնից, և բարձրեալն
ետ զձայն իւր ՚ի կարկուտ և ՚ի
կայծակունս հուր։
Առաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց
զնոսա. յաճախեաց զփայլատակունս
իւր, և խռովեցոյց զնոսա։

Երևեցան աղբերք ջուրց. և յայտ-
նեցան հիմունք աշխարհի։
Ի սաստէ քումմէ տր, և 'ի շնչել
հոգւոյ բարկութե քո։
Առաքեաց 'ի բարձանց՝ և ընկալաւ
զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց։
Փրկեսցէ զիս տր 'ի թշնամեաց ի-
մոց հզօրաց՝ և յատելեաց իմոց,
զի հզօրք եղեն քան զիս։
Ժամանեցին ինձ յաւուր չարչա-
րանաց իմոց. եղև տր հզօրիչ իմ.
և եհան զիս յանդորր՝ և փրկեաց
զիս տր. զի կամեցաւ զիս.
Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարու-
թե իմում. ըստ ամբծութե իմում
հատուսցէ ինձ։
Ես պահեցից զճանապարհս տն. և
ոչ ամպարշտեցայց յայ իմմէ։
Զի իրաւունք նր առաջի իմ են. և
զարդարութի իւր ոչ 'ի բացեայ ա-
րար յինէն։
Եղէց և ես անբիծ ընդ նմա. և
զգուշացայց յանօրէնութէ իմմէ։
Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարու-
թե իմում. ըստ սրբութե ձեռաց
իմոց առաջի աչաց իւրոց։

Ընդ սրբյն սբ. եղիցիս • ընդ առն
ամբծի, անբիծ եղիցիս • ընդ ընտ_
րելոյն, ընտրեալ եղիցիս • և ընդ
թիւրեալն թիւրեսցիս ։

Զի դու զժողովուրդս խոնարհս կե_
ցուցանես • և զաչս ամբարտաւա_
նից դու խոնարհեցուցանես ։

Զի դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ տր̅
ած̅ իմ, լոյս արա ինձ 'ի խաւարի ։

Ք.և փրկեցայց 'ի փորձութէ իմմէ •
ած̅ով իմով անցից ընդ պարիսպս ։

Ա.ծ իմ, անբիծ են ճանապարհք նր̅ •
և բանք տն̅ ընտրեալք են • և պաշտպա_
նէն ամենեցուն որք յուսան 'ի ն
Ա ։ զի ո՞վ է ած̅, բաց 'ի տն̅է • կմ
ո՞վ է ած̅, բաց յայ̅ մերմէ ։

Ած̅, որ զգեցուցեր ինձ զզօրութի •
և եդեր յամբծութե զճանապարհս իմ ։

Հաստատեցեր զոտս իմ ոպ̅ զեղջեր
ուի. և 'ի վր̅ բարձանց կացուցեր զիս ։

Ուսուցեր զձեռս իմ 'ի պատերազմ •
և արարեր զբազուկ իմ ոպ̅ զաղեղն
հաստ • և ետուր ինձ զպաշտպա_
նութի փրկութե քո ։

Ա.ջ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո
կանգնեաց զիս իսպառ • և խրատ

քո ուսուցէ զիս ։

Ընդարձակեցեր զգնացս իմ՝ ՚ի ստո րև իմն. և ոչ տկարացին շաւիղք իմ։

Հալածեցից զթշնամիս իմ՝ և հա սից նց. և ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ՝ մինչև սպառեցից զնս ։

Նեղեցից զնս, և այլ մի կարասցեն կալ. և անկցին ՚ի ներքոյ ոտից իմոց։

Զգեցուցեր ինձ զզօրութիւն ՚ի պա տերազմի. և զյարուցեալսն ՚ի վե րայ իմ. ՚ի ներքոյ իմ արարեր։

Զթշնամիսն իմ հալածականս արա րեր. և զատելիսն իմ սատակեցեր ։

Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փր կէր զնս. կարդացին առ տր. և ոչ լուաւ նց։

Մանրեցից զնս ոպ փոշի առջի հող մոյ. և ոպ կաւ գուեհից կոխեցից զնս

Փրկեսցէ զիս տր ՚ի հակառակու թէ ժողովրդոց. և կացուսցէ զիս գլուխ հեթանոսաց։

Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի ծառայեաց ինձ. և ՚ի լսել ականջաց լուաւ ինձ։

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որ դիք օտարաց մաշեցան, և կաղա ցան ՚ի շաւղաց իւրեանց։

Կենդանի է տէր՝ և օրհնեալ է ա՟ծ. և
բարձր եղիցի ա՟ծ փրկութեան իմոյ։
Ա՟ծ է որ խնդրէ զվրէժ իմ։ և հնա
զանդ առնէ զժողովուրդս ը՟ ինև։
Փրկիչ իմ՝ ՚ի թշնամեաց իմոց բար
կացողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ
են ՚ի վ՟ր իմ, բարձր արարեր զիս.
և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս։
Վ՟ն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ
՚ի հեթանոսս. և անուան քում
սաղմոս ասացից։
Ա՟ծ արարեր զփրկութիւն թագաւո-
րի նո՟ր. առնել ողորմութի՟ն ը՟ օծե-
լոյ նո՟ր դաւթի. և ընդ զաւակի նո՟ր
յաւիտեան մինչև յաւէտ։

Օրհնութիւն Մովսէսի. և որդւոցն իսրայ-
ելի։ Ելից. 15։

Օրհնեսցուք զտ՟ր. զի փա-
ռօք է փառաւորեալ։
Զձի եւ զհեծեալս
ընկէց ՚ի ծով. օգնական
ընդունող իմ տ՟ր՝ և եղև ինձ ՚ի
փրկութի՟ն։
Սա է իմ ա՟ծ՝ և փառաւոր առ-
նեմ զնա. ա՟ծ հօր իմոյ՝ և բարձր
արա-

արարից զսա ։

Տէ՛ր խորտակէ զպատերազմունս,
և տր̄ է անուն նր̄ ։

Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս ասպա-ռազինաց. զկառս և զերիվարս, և զա̄մ՝ զօրութ̄իս փարաւոնի ընկէց 'ի ծով։

Ծովու ծածկեաց զնս̄. ընկղան յան-դունդս խորոց, իբրև զվէմս ։

Աջ քո տր՝ փառաւորեալ է զօրու-թբ̄ իւրով. և աջ քո տր՝ խորտա-կեաց զթշնամիս քո ։

Եւ մեծութբ̄ փառաց քոց մանրե-ցեր զհակառակորդս քո. առաքե-ցեր զբարկութ̄ի սրտմտութե̄ քոյ. և եկեր զնս̄ ոպ̄ զեղէգն ։

Հոգւով զօրութե̄ սրտմտութե̄ քոյ պատառեցան ջուրք. դիզան՝ կա-յին ոպ̄ պարիսպ քարեայ ջուրք ծո-վուն. և պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն 'ի մէջ ծովուն ։

Ասաց թշնամին. աւէ, հալածեցից՝ հասից՝ հարից. բաժանեցից զաւարն՝ և լցուցից 'ի նոցանէ զանձն իմ։

'Ի սուր իմ՝ արկից զնս̄. տիրեսցէ, և բարձրասցի 'ի վր̄ նց̄ աջ իմ։

Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց
զն՟ս ծով․ ընկղմեցան․ և իջին որ՟պ
կապար՝ ի ջուրս սաստիկս։
Ո՛նմանի քեզ յա՟ծս տ՟ր, կ՟մ ո՛վ նմա-
նիցի քեզ՝ փառաւորեալ ի ս՟բս։
Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես
զնշանս և զարուեստս․ Ձգեցեր զաջ
ձեռն քո․ և եկուլ զն՟ս երկիր։
Առաջնորդեցեր արդարութ՟բ ժողո-
վրդեան քոյ այսմ՝ զոր և փրկեցեր։
Մխիթարեցեր զօրութ՟բ քով ի բա-
նակետղ սրբութեան քոյ․ լուան ազգք՝
և բարկացան, և երկունք կալան
զբնակիչսն փղշտացւոց։
Յայնժամ փութացան դատաւորք
եդովմայ․ և իշխանք մովաբացւոց։
Կալաւ զն՟ս դողումն․ հալեցան ա՟մ
բնակիչք քանանացւոց։
Անկցի ի վ՟ր ն՟ց ահ և դողումն․ և
՚ի զօրութ՟ն բազկի քոյ քարասցին։
Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տ՟ր․
մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝
զոր ստացար։
Տարեալ տնկեսցես զն՟ս ՚ի լերին ժա-
ռանգութեան քոյ․ ՚ի պատրաստութ՟ն
բնակութեան ժառանգութեան քոյ։

Որ

Օ՜ որ ստացար 'ի սկզբանն տէր, ստացար որբութի՛, և զոր պատրաստեցին ձեռք քո․ տէր թագաւոր յաւիտենանս յաւիտենից, և ևս․
Օ՜ ի նմուտ փառաց՝ կառօք և երիվարօք․ և ընտիր սպառազինօք 'ի մէջ ծովուն․
Ած եած 'ի վ՛ն նոցա տէր զջուրս ծովուն․ և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք 'ի մէջ ծովուն․

Բանէ խմ'տծ՝ և փառաւոր առնեմ զսա․ տծ հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա․
Մարդասէր տէր՝ բարեխօսութբ սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի․ և մ՛ծ խաչի քոյ պատուականի․ ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ․

Քարոզ Երանելեացն, և Եքրեսին․

Վասն 'ի վերուստ խաղաղութեն և փրկութեն անձանց մերոց՝ զտր աղաչեսցուք․
Վն լսելի լինելոյ առ այ, ձայնի աղաչանաց մերոց՝ զտր․
Վն քաւիչ և ներօղ լինելոյ այ 'ի վերայ մեղաց մերոց՝ զտր․

Սն Թողլո՛յ մեզ՝ զամ՛ յանցանս մեր,
զկամայ և զակամայ, զտր ։
Սն զի մի՛ ըն խոտանեան դատնեցիմք
յաւուրն պատասխանատուութե, զտր ։
Սն Հոգւոյն Հանգուցելոց՝ որք Ք՟րի_
մտրեն և ուղիղ Հաւատով 'ի քն
ննջեցին. զտր աղաչեսցուք ։
Այս և՛ և զն միաբանութե Ք՟րսի
և որ Հաւատոյս մերոյ զտր ։
Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, զմն մյ
ամենակալին յանձն արասցուք ։
Ողորմեա՛յ մեզ տր ած մեր, ըստ մեծի
ողորմութե քում. ասասցուք ամենե
քեան միաբանութբ ։ տր ողորմ

Աղօթք ։

ՏԷ տուընջեան և գոյացուցիչ
գիշերոյ. որ արարեր զտիւ 'ի
զբօսանս բարեգործութե. 'ի փրկութի
անձանց մերոց. և զգիշեր 'ի Հան_
գիստ քնոյ՝ տկարացելոց բնութե մե_
րոյ. խնկ այժմ՝ զարթուցեալ բացեր
զբերանս մեր յօրՀնաբանութի աՀա_
ւոր և փառաւորեալ անուանդ քում
ա՟յ. ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր
և յաղօթս մեր, ուղիղ Հաւատով
և ապաքինեալք փառօք 'ի նոյն
պաշ

պաշտօնն քոյ կանխել միշտ. և նովին կանոնիւս՝ անդադար փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խաղաղութեան ամենեցուն։

Քեզ, որ յամենագթած և մարդասէր տէր ես, աղաչեմք Հանապազ. զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ, կալ 'ի կարգի կրօնաւորութե մերում. թեթևացո տր՝ զքաղցր լուծ քո, զոր եդեր 'ի վզի մեր՝ զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանս քում. և զՀամբոյրն առնել առաջի քո յամ ժամ, 'ի տուէ և 'ի գիշերի. Հրեշտակային երգակցութե զքեզ օրՀնել՝ զքեզ գովել, գոՀութիւս և փառս մատուցանել ամենազօր տրութեդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Սաղմոսիւք և օրՀնութբ և երգօք Հոգևորօք, անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին. այժմ և միշտ։

ՕրՀնեալ տր մեր յս քս. ամէն. Հայր մեր որ։

Եաղմին մա՛ն՚ի սուրբ Ընթրիս ։

Ի հատուած.

Սաղմոս Դաւթի. ԺԸ։

Այս խօսք վ͞ս ճանաչելոյ մանն ա͞յ, զոր հա_
րկելի է գտանել՝ ի ստեղծուածոց
և ՚ի գրոց սրբոց.

ԵՐԿԻՆՔ
ՊԱՏՄԵՆ ԶՓ.
փառս ա͞յ. և զարարածս
ձեռաց ն͞ր պատմէ հաստատութիւն։
Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն։
Ոչ են բանք՝ և ոչ են խօսք, որոց ոչ
լսին

լսին ձայնք նոցա ։
Ընդ ամ երկիր ել բարբառ նց. եւ
մինչեւ ՚ի ծագս աշխի են խօսք նց ։
Յարեւու եհար զխորան իւր. եւ ինքն
որպ փեսայ, զի ելանէ յառագաստէ
իւրմէ. եւ ցնծայ նա որպ սկայ յըն-
թանալ զճանապարհս իւր ։
Ի ծագաց երկնից ել ելքն իւր. եւ հան
գիստն իւր մինչեւ ՚ի ծագս նորուն. եւ ոչ
ոք իցէ, որ թագիցէ ՚ի տապոյ նր ։
Օրէնքն տն անբիծ են՝ եւ դարձուցա
նեն զհոգիս. վկայութի տն հաւատա
րիմ է. եւ իմաստուն առնէ զտղայս ։
Արդարութիւնք տն ուղիղ են. եւ ու-
րախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք
տն լոյս են՝ եւ լոյս տան աչաց. եր-
կիւղ տն սրբ է. եւ մնայ յաւիտեան ։
Դատաստան տն ճշմարիտ է. եւ
արդար է ՚ի նոյն ։
Ցանկալի է նա քան զոսկի՝ եւ քան
զականս պատուականս բազումս.
քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ ։
Վասնզի ծառայ քո պահեսցէ զայս, ՚ի
պահելն, նմ հատուցումն բազում ։
Օյանցուածս իւր ո՞վ կարէ առ-
նուլ ՚ի միտ. ՚ի գաղտնեաց իմոց սր.

ալա

նորա զլխս իմր․ և յօտարէն պահեա
զծառայս քո։
Ապա՝ թէ ոչ տիրեսցեն ինձ․ յայն-
ժամ անբիծ եղէց՝ և սուրբ եղէց ՚ի
մեղաց մեծաց։
Եղիցին քեզ հաճոյ՝ բանք բերա-
նոյ իմոյ և խորհուրդ սրտի իմոյ
առաջի քո յամ ժամ․ տր օգնա-
կան իմ և փրկիչ իմ։

Ի ճաշարած։

Սաղմոս Դաւթի․ ԺԹ․։

Աղօթս խօսի վն արդեանց, և համբերութե
չարչարանացն տն։

Լուիցէ քեզ տր յաւուր անձկու-
թե․ օգնական եղիցի քեզ ա-
նունն այ յակոբայ։
Առաքեսցէ քեզ տր զօգնութի ՚ի
սրբութենէ իւրմէ․ և ՚ի սիօնէ ըն-
կալցի զքեզ։
Յիշեսցէ տր զամ պատարագս քո․
և զուխտս քո ընդունելի արասցէ։
Տացէ քեզ տր ըստ սրտի քում․ և զամ
խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։
Ցնծասցուք մեք ՚ի փրկութե քում․
յանուն այ մերոյ մեք մեծք եղիցուք։

Լցուս

Լցուսցէ տէր զա՛մ խնդրուածս քո. այժմ ծանեաք, զի կեցոյց տէր զօծեալ իւր:

Լուաւ նմա յերկնից 'ի սրբութէ իւրմէ. 'ի զօրութի փրկութե աջոյ իւրոյ:

Սք կառօք՝ և սք երիվարօք. այլ մեք զանուն տն այ մերոյ կարդասցուք:

Սոքա խափանեցան և անկան. մեք յարեաք՝ և ուղիղք եղաք:

Տր կեցո՛ զթգւորն, և լո՛ւր մեզ. յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ:

'Ի կատարած:

Սաղմոս Դաւթի. Ի:

Աղօթք խօսի վն Զերուբաբէլ[illegible], և վն նուաճեցման թշնամեաց նորին:

Տր, 'ի զօրութե քում ուրախ եղիցի թագաւորն. 'ի փրկութե քում ցնծասցէ յոյժ:

Զցանկութի սրտի նորա ետուր նմա. և զկամս շրթանց նր ոչ արգելեր 'ի նմանէ:

Կամանս արարեր զնա յօրհնութի քաղցրութե քո. և եդեր 'ի գլուխ նր պսակ 'ի քարէ պատուականէ:

Կեանս խնդրեաց 'ի քէն. և ետուր նմա

Նմա ընդ երկայն աւուրս՝ յաւի-
տեանս յաւիտենից ։
Մեծ են փառք նր՟ 'ի փրկութ՟ քում.
զփառս և զմեծ վայելչութ՟ի դի-
ցես 'ի վերայ նր՟ ։
Տացես զնա յօրհնութ՟ի յաւիտեանս
յաւիտենից . և ուրախ արասցես
զնա յուրախութ՟ե երեսաց քոց ։
Թգ՟ւոր յուսացաւ 'ի տր՟. յողորմութ՟ե
բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի ։
Գտցի ձեռն քո 'ի վ՟ր թշնամեաց քոց.
և աջ քո գտցէ զամ՟ ատելիս քո ։
Դիցես զնս՟ որպ՟ հնոց հրոյ . 'ի ժա-
մանակի երեսաց քոց ։
Տր՟ բարկութ՟ իւրով խռովեցուս-
ցէ զնս՟. և հուր կերիցէ զնս՟ ։
Պտուղ նց՟ յերկրէ կորիցէ և զա-
ւակ նց՟ յորդւոց մարդկան ։
Խոտորեցան 'ի քէն չարութ՟ի . և
խորհեցան զխորհուրդ , զոր ո՛չ կա
րասցեն հաստատել ։
Արասցես զնս՟ հալածելս . 'ի մնացու-
ածս քո պատրաստեսցես զերեսս նց՟.
Բարձր լեր տր՟ 'ի զօրութ՟ե քում.
օրհնեսցուք , և սաղմոս ասասցուք
զօրութ՟եց քոց ։

Ի չափաւորած, զի աստուածութեան օգնա-
կանութէ։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԱ.։

Աղագս խօսէ զի չարչարանաց քնէ, զի դարձ-
ման ազգաց, և զի օրհնաբանութէ հա-
ղորդութէ։

ԱՍ͞Ծ իմ, նայեաց առ իս
ընդէ՞ր թողեր զիս. հեռի
եղէ ՚ի փրկութէ իմմէ,
վն բանից յանցանաց իմոց։
Ա͞Ծ իմ, ՚ի տուէ կարդացի առ
քեզ, և ինձ ոչ լուար. ՚ի գիշերի,
և ինձ ոչ անսայցեր։
Դու ՚ի սուրբս բնակեալ ես. գովեստ Իս-
րայէլի։
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յու-
սացան ՚ի քեզ՝ և փրկեցեր զն͞ս։
Առ քեզ աղաղակեցին, և կեցին. ՚ի
քեզ յուսացան՝ և ոչ ամաչեցին։
Այլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ.
նախատինք մարդկան՝ և արհա-
մարհանք ժողովրդոց։
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝
արհամարհէին զինև. խօսէին շրթ

 թամբք

Թամբք՝ և շարժեցին զգլուխս իւր-
եանց։

Յուսացաւ 'ի տէր՝ և փրկեսցէ զնա.
կեցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա։

Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ։

'Ի քեզ անկեալ եմ յարգանդէ. յորո-
վայնէ մօր իմոյ դու ես ա͞ծ իմ։

Մի 'ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի
նեղութիւնք մերձեալ են. և ոչ ոք
է՝ որ օգնէ ինձ։

Շուրջ եղեն զինև՝ զուարակք բա-
զումք. և ցուլք գէրք պաշարեցին
զիս։

Բացին 'ի վ͞ր իմ զբերանս իւրեանց
ո͞պ առիւծ. զի մռնչէ և յափշտակէ։

Ես ո͞պ ջուր հեղայ՝ և ցրուեցան
ա͞մ ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ ո͞պ
մոմ հալեալ 'ի մէջ որովայնի իմոյ։

Չորացաւ ո͞պ խեցի զօրութիւն իմ.
լեզու իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ, և 'ի
հող մահու իջուցին զիս։

Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք.
և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս։

Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ.
և թուեցին զա͞մ ոսկերս իմ, նոքա

հայեցան և տեսին զիս։

Բաժանեցին զհանդերձս իմ՝ ի մէջ իւրեանց. և ՚ի վր պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։

Դու տր մի հեռի առներ զօգնութ քո յինէն. և տր յօգնել ինձ նայեաց։

Փրկեա՛ ՚ի սրոյ զանձն իմ, և ՚ի ձեռաց շանց զմիամօրութի իմ։

Փրկեա՛ զիս ՚ի բերանոյ առիւծու՝ յեղջերաց միեղջերուի զխոնարհութի իմ։

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց. ՚ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։

Երկիւղածք տն օրհնեսցեն զնա. ամ զաւակք յակոբեան փառաւոր արասցեն զնա։

Երկիցէ ՚ի տնէ ամ զաւակն իէլի. զի ոչ արհամարհեաց, և ոչ անարգեաց զաղօթս աղքատին. և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն. այլ ՚ի կարդալ իմում՝ առ նա՝ լուաւ ինձ։

Ի քէն է գովութի իմ, յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։

Զուխտս իմ կատարեցից. առաջի ամ երկիւղածաց նր։

Կե

Կերիցեն աղքատք եւ յագեսցին. օրհնեսցեն զՏր՝ որք խնդրեն զնա. կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտենից, յիշեսցեն. եւ դարձցին առ Տր ամ ծագք երկրի։

Երկիր պագցեն նմա ամ տոհմք ազգաց. զի Տն է արքայութիւն, եւ նա տիրէ ՚ի վր ամ հեթանոսաց։

Կերին եւ երկիր պագին նմա ամ պարարտք երկրի. առաջի նր անկցին ամենեքեան՝ որք իջանեն ՚ի հող։

Անձն իմ նովաւ կեայ. եւ զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա։

Պատմեսցի Տն ազգ՝ որ գալոց է. պատմեսցեն զարդարութիւն նր ժողովրդեան, որ ծնանելոց է՝ զոր արար Տր։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԲ։

Ա.Հաւատ խօսի վն հաղորդման քի, եւ թէ որպէս արածէ զմեզ խորոտ վարդապետութեամբն, եւ սրբազնութեամբ, եւ եւս արդարանամբ խորոց զարդարանացն.

Տէր հովուեսցէ զիս. եւ ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

՚Ի վայրի դալարւոջ՝ անդ բնակեցոյց զիս. եւ առ ջուրս հանգս-

ստեան սնոյց զիս ։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և ա_
ռաջնորդեաց ինձ 'ի ճ՟նպ՟րհս ար_
դարութե՟ն վ՟ն անուան իւրոյ ։
Թէպէտ և գնայցիցես 'ի մէջ ստ_
ուերաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չա_
րէ, զի դու տ՟ր ընդ իս ես ։
Ցուպ քո և գաւազան. նոքա մխի_
թարեսցեն զիս ։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսե_
ղան ակն յանդիման նեղչաց իմոց ։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ_
քո ո՜ղջ անապակ արբեցոյց զիս ։
Ողորմութի՟ն քո տ՟ր, զհետ իմ ե_
կեսցէ՝ զա՟մ աւուրս կենաց իմոց
բնակիլ ինձ 'ի տան տ՟ն ընդ եր_
կայն աւուրս ։

Սաղմոս Միաշաբաթուոյ՝ Դաւթի. ԻԳ.

Ա[illegible] խօսի վ՟ն համբարձմանն յերկինս, և թէ որով [illegible] [illegible] յայնս, և վ՟ն [illegible] [illegible] [illegible] ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով աշ_
խարհ և ա՟մ բնակիչք ն՟ր ։
Նա ինքն 'ի վերայ ծովու հիմունս
էարկ

էարկ նմա • և 'ի վ՟ր գետոց պատ_
րաստեաց զնա ։
Ո՞վ ելցէ 'ի լեառն տեառն կամ ո՞վ կաց_
ցէ 'ի տեղւոջ սրբութե՟ն ն՟ր ։
Որ սո՟ւրբ է ձեռօք և անբիծ սրտիւ ,
որ ոչ էառ զունայնութի՟ւն յանձն իւր՝
և ոչ երդուաւ նենգութե՟մբ ընկե_
րի իւրում ։
Սա առցէ զօրհնութի՟ւն 'ի տ՟նէ • զո_
ղորմութի՟ւն յա՟յ փրկչէ իւրմէ •
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զտ՟ր • խնդրէ
զերեսս ա՟յ յակոբայ ։
Համբարձէք իշխանք՝ զդրունս ձեր
'ի վեր • համբարձցին դրունք յա_
ւիտենից , և մտցէ թագաւոր փա
ռաց ։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց • տ՟ր
հզօր զօրութե՟մբ իւրով • տ՟ր հզօր 'ի
պատերազմի ։
Համբարձէք իշխանք՝ զդրունս ձեր
'ի վեր • համբարձցին դրունք յա_
ւիտենից • և մտցէ թագաւոր փա
ռաց ։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց • տ՟ր
զօրութեանց՝ սա ինքն է թագաւոր
փառաց ։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԴ։

Աղօթք աստուածայնէ մեղ չարչարալ առ Ած ՚ի մեծի նեղի վտանգի, որպէս արար Դաւիթ ՚ի հալածեցման իւրում։

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ. Ած իմ՚ի քեզ յուսացայ, մի՛ ամաչեցից, և մի՛ ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ։

Եւ ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի՛ ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք՝ յունայնութեան իւրեանց։

Զճանապարհս քո՝ տէր ցոյց ինձ. և զշաւիղս քո ուսո՛ ինձ։

Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճշմարտութեան քում, և ուսո՛ զիս, զի դու ես Ած փրկիչ իմ. և ես քեզ համբերեմ զօր հանապազ։

Յիշեա՛ տէր՝ զգթութիւնս քո՝ և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութեան իմոյ՝ և զանգիտութեան իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա՛ զիս տէր ըստ ողորմութեան քում՝ վս քաղցրութեան քո՝ զի քաղցր և ուղիղ ես։

Ա

Ամպարշտին՝ օրհնութեամ առնես ըզ
մեղաւորս 'ի ճանապարհի · առաջ
նորդես հեղոյ 'ի դատաստանի · և
ուսուցանես հեղոյ զճ՛նմրհս քո ։
Ամ ճանապարհք տն՝ ողորմութի՛ւ
և ճշմարտութի՛ւ են այնոցիկ , որք
խնդրեն զուխտս և զվկայութի՛ւ նր ։
Ա՛ անուան քոյ տր քաւեա՛ զմեղս
իմ՝, զի բազում եղեն · ով է մրդ , որ
երկնչի 'ի տնէ · օրհնութեա՛ առնէ
դնա 'ի ճանապարհի՝ յոր և հաճեցաւ ։
Անձն նր 'ի բարութե՛ հանգիցէ ·
և զաւակ նր ժառանգեսցէ զերկիր
Օրութի՛ է տր երկիւղածաց իւրոց ·
և զկտակարանս իւր ուսուցանէ նց ։
Աչք իմ՝ յա՛մ՝ ժամ՝ առ տր · և նա
հանէ յորոգայթէ զոտս իմ ։
Նայեաց առ իս , և ողորմեա՛ց ինձ ·
զի միամօր և աղքատ եմ ես ։
Նեղութի՛ք սրտի իմոյ բազում եղեն
յոյժ · և 'ի վշտաց իմոց հա՛ն զիս ։
Տե՛ս զխոնարհութի իմ՝ և զվաստակ
իմ · և թո՛ղ ինձ զա՛մ զմեղս իմ ։
Տե՛ս զթշնամիսն իմ , զի բզ՛մ եղեն ,
ատելութե՛ զոր 'ի նանիր ատեցին զիս ։
Պահեա՛ զանձն իմ՝ և փրկեա՛ զիս ·

և մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ
՚ի քեզ։

Ամբիծք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա՛ ա՛ծ զիսրայէլ յա՛մ նեղութեց ն՛ր։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԵ։

Աղօթք գանգատաւոր վ՛ս ամբաստանեցմանն և վ՛ս ղերդարդեցմանն իւրոյ. կամ ՉԷ։

Դատ արա ինձ տ՛ր՝ զի ես յամբիծութե իմում գնացի, ՚ի տ՛ր յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ։
Փորձեա՛ զիս տ՛ր և քննեա՛ զիս. փորձեա՛ զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ։
Ողորմութի քո տ՛ր՝ առաջի աչաց իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմարտութե քում։
Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց. և ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։
Ատեցի ես զժողովս չարաց՝ և ընդ ամպարիշտս ես ոչ նստայց։
Լուացից սրբութի զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանով քո տ՛ր։
Լսել ինձ զձայն օրհնութե քոյ՝ և պատմել զա՛մ սքանչելիս քո։
Տ՛ր սիրեցի զվայելչութի տան քոյ՝ և զտեղի յարկի փառաց քոց։

Մի

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամպարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։

Որոց ձեռք յանօրէնութեան են. և աջ նց լի է կաշառօք։

Ես յանմեղութեան իմում գնացի. փրկեա զիս տր և ողորմեա ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծս օրհնեսցից զքեզ։

Սաղմոս Դաւթի քանզի օծեալ էր. ԻԶ։

Առաջ յորդորէ համբերել զի նոցին ոչ երբէք չէ օգնութիւն այ։

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ երկեայց. տր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ դողացայց։

Ի մերձենալ առ իս չարաց՝ յուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ. նք տկարացան և անկան։

Թէ պատրաստեսցի 'ի վր իմ պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. թէ յարիցէ 'ի վր իմ ճակատամարտ, սակայն և այսուիկ 'ի քեզ տր յուսացայ։

Զմի խնդրեցի 'ի տնէ, և զայն աղաչեմ. բնակել ինձ 'ի տան տն,

զամ

զա՟մ աւուրս կենաց իմոց ։
Տեսանել ինձ զվայելչութի՟ տ՟ն. և
հրամանս տալ 'ի տաճարի ն՟ր ։
Ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար
զիս, 'ի ծածկոյթ խորանի իւրոյ.
'Ի վիմի բարձր արարեր զիս. և
այժմ բարձր արա զգլուխ իմ 'ի
վերայ թշնամեաց իմոց ։
Շուրջ եկեց՝ և մատուցից 'ի խո-
րանի ն՟ր պատարագ օրհնութե՟. օրհ-
նեցից և սաղմոս ասացից տ՟ն ։
Լուր տ՟ր ձայնի իմում, զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ. զ
քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին
երեսք իմ. զերեսս քո տ՟ր խնդրեցից.
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն. և մի խոտորիր բարկութե՟ 'ի
ծառայէ քումմէ ։
Օգնական իմ լեր տ՟ր, և մի անարգեր
զիս. և մի թողուր զիս ա՟ծ փրկիչ իմ.
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս.
և տ՟ր իմ ընկալաւ զիս ։
Օրէնսդիր արա զիս տ՟ր 'ի ճանա-
պարհի քում. և առաջնորդեա ինձ
'ի շաւիղս քո ուղիղս ։

Վ՛ս թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ
զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց։
Յարեան ՚ի վ՟ր իմ վկայք մեղաց․ և
ստեցին ինձ յանօրէնութեան իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութի՟ն
տ՟ն յերկրին կենդանեաց, համբեր
տ՟ն և քաջալերեաց․ զօրասցի սիրտ
քո՝ և համբեր տ՟ն։

Սաղմոս Դաւթի․ ԻԷ։

Հայր աղաչէ զա՟ծ օգնել ինքեան, և շնորհ-
հակալ լինի զնմանէ վասն անսալոյ
նորին ինքեան։

Առ քեզ տ՟ր կարդացի․ ա՟ծ
իմ մի՛ լռեր յինէն․ մի՛ եր-
բեք լռիցես յինէն․ և
նմանիցիմ այնոցիկ՝ որք
իջանեն ՚ի գուբ։
Լուր տ՟ր ձայնի խնդրուածոյ իմոյ՝
յաղաչել ինձ առ քեզ․ ՚ի համբառ-
նալ ձեռաց իմոց՝ ՚ի տաճար ս՟ր քո։
Մի՛ համարիր ը՟ն ամպարիշտս զանձն
իմ․ և մի՛ ը՟ն այնոսիկ՝ ոյք գործեն
զանօրէնութի՝ կորուսաներ զիս։
Որք խօսին զխաղաղութի՟ն ը՟ն ընկերս
իւր-

իւրեանց. և չարութի է ՚ի սիրտս նց։
Տուր նց տր ըստ գործոց նց. ըստ անօ-
րէնութե գնացից նց, հատո նց։
Ըստ գործոց ձեռաց նց հատո նց
զհատուցումն նց նոցին։
Զի ոչ իմացան նոքա զգործս տն. և ոչ
՚ի գործս ձեռաց նր հայեցան, կոր-
ծանեսցես զնս, և այլ մի շինեսցին։
Օրհնեալ է տր՝ զի լուաւ ձայնի
աղօթից իմոց. տր օգնական իմ
և պաշտպան իմ։
Նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ
և զուարճացաւ մարմին իմ։ և ես կա-
մօք իմովք խոստովան եղէց նմա։
Տր զօրութի ժողովրդեան իւրոյ,
ապաւէն փրկութե օծելոյ իւրոյ։
Փրկեա զժողովուրդ քո. և օրհնեա
զժառանգութի քո. հովուեա և
բարձրացո զնս մինչև յաւիտեան։

Սաղմոս Դաւթի. ԻԸ։

Աղօթք յորդորէ ՚ի պաշտօն այ, և մանա-
ւանդ ընծայէ փառաբանութիւն այ ամենակալին։

Մատուցէք տն՝ որդիք այ. մա-
տուցէք տն զորդիս խոյոց։
Մատուցէք տն զփառս և զպատիւ,
մա-

Մատուցէք տն̃ զփառս անուան նր̃.
եւ երկիր պագէք տն̃ ՚ի սրահ սրբու_
թե̃ նորա ։

Ձայն տն̃ ՚ի վ՛ր ջուրց՝ եւ ած փա_
ռաց որոտաց. եւ տր̃ ՚ի վերայ
ջուրց բազմաց ։

Ձայն տն̃ զօրութբ̃, եւ ձայն տն̃
մծ վայելչութբ̃ ։

Ձայն տն̃ փշրէ զմայրս. եւ մանրէ
տր̃ զմայրսն լիբանանու ։

Մանրեսցէ զնոսա որպ̃ զմատաղա_
տունկն լիբանանու. որ սիրելին է
որպ̃ զորդի միեղջերուի ։

Ձայն տն̃ հատանէ զբոց հրոյ. ձայն
տն̃ շարժէ զանապատ, եւ խռովե_
ցուցանէ տր̃ զանապատն կադէս ։

Ձայն տն̃ հաստատէ զեղջերուս.
եւ յայտնի առնէ զանտառս ։

Ի տաճարի նր̃ ամենեքեան ասաս_
ցեն զփառս նմա ։

Տր̃ զջրհեղեղս նստուցանէ եւ յա_
ծուցանէ. թագաւորեսցէ տր̃ յա_
ւիտեան ։

Տր̃ զզօրութի̃ ժողովրդեան իւրոյ
տացէ. օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր
՚ի խաղաղութե̃ ։

Սաղմոս օրհնութեան նաւակատեաց տաճարին Դաւթի. ԻԹ.

Շնորհակալութիւն եւ հրճուանս առն ազատեցելոյ 'ի մեծէ հիւանդութենէ։

Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկալար զիս. եւ ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ՝ յիս։

Տէր Աստուած իմ, կարդացի առ քեզ եւ բժշկեցեր զիս. տէր հաներ 'ի դժոխոց զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ. որք իջանեն 'ի գուբ։

Սաղմոս ասասջիք տեառն սուրբք նորա՝ խոստովան եղերուք՝ յիշատակի սրբութեան նորա։

Սրտմտութիւն է 'ի բարկութեան նորա. եւ կեանք են 'ի կամաց նորա։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. առաւօտուց եղիցի ուրախութիւն։

Ես ասացի 'ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։

Տէր 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօրութիւն, դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ եւ ես եղէ խռովեալ։

Առ քեզ տէր կարդացի. եւ առ Աստուած իմ աղաղակեցի. զի՞նչ օգուտ է քեզ

քեզ յարենէ իմմէ . Թէ իջանեմ
ես յապականութիւն ։
Միթէ հող խոստովան առնիցի՞ առ
քեզ կամ պատմեսցէ՞ զճշմարտութիւն քո ։
Լուաւ Տէր և ողորմեցաւ . և
Տէր եղև ինձ օգնական ։
Դարձուցեր զսուգ իմ յուրախութիւն .
Եցերծ յինէն զքուրձ . և ինձ զգե-
ցոյց զուրախութիւն ։
Որ սաղմոս ասասցէն քեզ փառք
իմ . և այլ մի ես զղջասցայց , Տէր
Աստուած իմ . յաւիտեան խոստովան ե-
ղէց քեզ ։

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի օրհնութիւն,
նուագարանութիւն . Լ ։

Աղօթ շնորհակալ լինի ձայն ազատեցելոյն,
ի թշնամեաց փրկանաց .

Ի Քեզ Տէր յուսացայ , մի ա-
մաչեցից յաւիտեան . յար-
դարութեամբ քով փրկեա զիս
և ապրեցո զիս ։
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո . և
վաղվաղակի կեցուցանել զիս ։
Լեր ինձ Աստուած պաշտպան՝ և տուն ա-
պա-

պաւինի ապրեցուցանել զիս • զի
հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես։
Վ ան անուան քոյ տէր առաջնորդես_
ցես ինձ • և սնուսցես զիս • և հան
ցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ,
որ թագուցաւ ինձ։
Դու ես պաշտպան իմ տէր և 'ի ձեռս
քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Փրկեցեր զիս տէր ած՝ ճշմարտութ̃
քով • ատեցեր զայնոսիկ որք պա_
հեն զերկիւղ 'ի սնոտիս։
Ես 'ի տէր յուսացայ • ցնծացայց և
ուրախ եղէց 'ի փրկութեն քում։
Զի հայեցար 'ի խոնարհութ̃ն իմ •
և փրկեցեր 'ի վշտաց զանձն իմ • և
ոչ մատնեցեր զիս 'ի ձեռս նեղչաց
իմոց • և կացուցեր յանդորրու
զոտս իմ։
Ողորմեաց ինձ տէր, զի նեղեալ եմ
ես • խռովեցաւ 'ի սրտմտութէ, ակն
իմ՝ անձն իմ և փոր իմ։
Պակասեցան 'ի ցաւոց կեանք իմ •
և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ։
Աղքատացաւ 'ի տկարութէ զօրութի
իմ • և ոսկերք իմ խռովեցան։
Ր,ան զնմ՝ թշնամիս իմ եղէ ես
 նա_

նախատ դրացեաց իմոց յոյժ. ահ
և երկիւղ ծանօթից իմոց։
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝
արտաքս փախչէին յինէն։
Մոռացեալ եղէ ես՝ ոմն մեռեալ
՚ի սրտէ. և եղէ ես որպէս զանօթ
կորուսեալ։
Զի լուայ ես զբամբասանս ՚ի բազ
մաց՝ որք շուրջ էին զինև. ՚ի ժո
ղովել նց ՚ի միասին, առնուլ զանձն
իմ խորհեցան. այլ ես ՚ի քեզ տր
յուսացայ։
Ասացի դու ես ած իմ. և ՚ի ձեռս
քո է ժառանգութի իմ։
Փրկեա զիս ՚ի ձեռաց թշնամեաց
իմոց, և ՚ի հալածչաց իմոց.
Երևեցո զերեսս քո ՚ի ծառայս քո.
ապրեցո զիս տր ըստ ողորմութե
քում. տր՝ մի յամօթ եղէց՝ զի
կարդացի առ քեզ։
Ամաչեսցեն ամպարիշտք, և իջցեն
՚ի դժոխս. և համր եղիցին շըր
թունք նենգաւորք, որք խօսին զար
դարոյ զանիրաւութի, յամբարտա
ւանել և յանգոսնելն իւրեանց։
Որպէս զի բազում է ողորմութի

քաղցրութեան քոյ տէր. զոր պահե-
ցեր երկիւղածաց քոց։
Արարեր դու այնոցիկ, որք յուսա-
ցեալ են 'ի քեզ. առաջի որդւոց
մարդկան։
Ամրացուսցես զնոսա 'ի ծածկոյթ ե-
րեսաց քոց 'ի խռովութենէ մարդ-
կան։
Ծածկեսցես զնոսա 'ի խորանի քում,
'ի հակառակութենէ լեզուաց։
Օրհնեալ է տէր՝ զի սքանչելիս ա-
րար, զողորմութիւն իւր 'ի քաղաք
ամուր։
Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում,
թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց ա-
չաց քոց։
Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից
իմոց. յաղաղակել իմում առ քեզ։
Սիրեցէք զտէր ամ՛ սրբ՛ք նր. զի զճշ-
մարտութի խնդրէ տէր, և հատու-
ցանէ այնոցիկ, որք առաւել առ-
նեն զամբարտաւանութիւն։
Քաջալերեցարուք և զօրասցին
սիրտք ձեր, ամենեքեան որք յու-
սացեալ էք 'ի տէր։

Երա-

Իմաստութեան Սաղմոս Դաւթի. ԼԱ։

Աղօթ յորդորէ դառնալ և ապաշխարել 'ի խա-
ղաղութեան արդարութեան։

Երանի՛, ում թողութիւն եղև մեղաց.
և ծածկեցան ամ̃ յանցանք նորա։
Երանի՛ առն՝ որում ոչ համարի
տր̃ զմեղս նորա. և ոչ գոյ նենգու-
թիւն 'ի բերան նորա.
Լռեցի ես՝ և մաշեցան ամ̃ ոսկերք
իմ. առ աղաղակել իմոյ առ տր̃ զօր-
հանապազ 'ի տուէ և 'ի գիշերի.
Ծանրացաւ ձեռն քո 'ի վերայ իմ.
դարձայ 'ի թշուառութիւն, զի հա-
րան յիս փուշք։
Զմեղս իմ ցուցի քեզ. և զանօրէ-
նութիւն իմ ոչ ծածկեցի 'ի քէն։
Ասացի՝ թէ պատմեցից ինձէն ըզ-
մեղս իմ. և դու թողցես զամ̃ ամ-
բարշտութիւն մեղաց իմոց։
Վասն այսորիկ՝ յաղօթս կացցեն առ
քեզ ամ̃ սրբք, 'ի ժամ ընդունելի։
Բայց միայն՝ ի ջուրս հեղեղաց բազ-
մաց. որք առ նմ̃ ինչ ոչ մերձեսցին։
Դու ես ապաւէն իմ, 'ի նեղութէ-
պաշարմանէ. որ շուրջ եղև զինև։

Ցնծութի՛ իմ, փրկեա՛ զիս յայն֊
ցանէ՝ որք պաշարեցին զիս ։
Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խելա
մուտ 'ի ճ՟նպրհի, յոր և գնասցես․
և հաստատեցից 'ի վ՟ր քո զաչս իմ։
Մի՛ լինիք ո՟պ զձի և զջորի․ զի ո՛չ
գոյ 'ի ն՟ս իմաստութի․ 'ի սանձս և 'ի
դանդանաւանդս ձմլեսցես զկզակս
նո՟ց որք առ քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին։
Բազում տանջանք են մեղաւորաց․
բայց որք յուսան 'ի տ՟ր, ողորմու֊
թի տ՟ն շուրջ եղիցի զնոքօք։
Ուրա՛խ եղերուք և ցնծացէ՛ք ար֊
դարք․ 'ի տ՟ր պարծեցարո՛ւք ամե֊
նեքեան՝ որք ուղիղ էք սրտիւք։

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց․ ԼԲ։

Աղօթ հրաւիրէ 'ի գովութին ա՟յ վ՟ն բազմաց
խաղաղութեանց նոցին։

Ցնծացէ՛ք արդարք 'ի տ՟ր՝
ուղղոց վայելէ օրհնութի․
խոստովան եղերուք տ՟ն օրհ
նութբ․ տասնաղեաւ սաղմոսարա
նաւ սաղմոս ասացէք նմա ։
Օրհնեցէք զն՟ յօրհնութբ նոր՝

զի

զի բարի է. ամենայն ասացեք նմա
օրհնութիւն։

Ուղիղ են պատգամք տն. և ամ
գործք նր հաւատովք են. և սիրէ
զողորմութիւն, և զիրաւունս տր։

Ողորմութիւն տն լի եղև երկիր՝ և
բանիւ տն երկինք հաստատեցան.
և հոգւով բերանոյ նր ամ՝ զօրու–
թիւք նց։

Ժողովեաց որպ 'ի տիկս զջուրս ծո–
վու. և դնէ 'ի խորս զգանձս իւր։

Երկիցէ 'ի տնէ ամ՝ երկիր. և 'ի նմա–
նէ դողասցին ամ՝ բնակիչք ծի։

Զի նա ասաց և եղեն. ինքն հրա–
մայեաց՝ և հաստատեցան։

Տր ցրուէ զխորհուրդս հեթանո–
սաց. անարգէ տր զխորհուրդս ժո–
ղովրդոց. և արհամարհէ տր զխոր
հուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տն յաւիտեան մնայ՝ և խոր
հուրդ սրտի նր յազգէ մինչև յազգ։

Երանի ազգի՝ որոյ տր իւր օգնա–
կան է նմա. ժողովուրդ զոր ընտ
րեաց 'ի ժառանգութիւն իւր։

Յերկնից նայեցաւ տր՝ յամ՝ որդիս
մրդկան. 'ի պատրաստ բնակութէ

 իւր–

խորմէ հայեցաւ յա՛մ բնակիչս աշ-
խարհի։

Որ ստեղծ առանձին զսիրտս նց.
որ ՚ի միտ առնու՝ զա՛մ գործս նց։

Ոչ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապ-
րեսցի թագաւոր. և ո՛չ սկայ ՚ի բա-
զում զօրութեան իւրում։

Սուտ է ձի՝ ՚ի փրկութեան իւրում.
՚ի բազում զօրութեան իւրում, ո՛չ
ապրեսցուցանէ զհեծեալն։

Ահա աչք տն ՚ի վ՛ր երկիւղածաց իւրոց.
որք յուսան յողորմութի՛ն նր։

փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նց.
և կերակրել զնս ՚ի սովու։

Անձինք մեր համբերեսցեն տն. զի
օգնական և պաշտպան մեր է։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր,
և յանուն սբ նր յուսասցուք։

Եղիցի ողորմութի՛ք քո տր ՚ի վերայ
մեր. որպ՛ յուսացաք ՚ի քեզ։

Սաղմոս Դաւթի. ԼԳ։

Ի ժամանակի զի այլագունեաց
զերեսս իւր առաջի աբիմելէ-
քայ, և արձակեաց զնա,
և գնաց։

Օրհ-

Հրաւիրէ զամենեսեան հռչակել զԱստուած վասն
բարերարութեանն 'ի նմանէ վեր_
ընդունելոյ:

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն
ժամ օրհնութիւն նորա 'ի բերան իմ:
'Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ: Լուի_
ցեն հեզք, և ուրախ եղիցին:
Մեծ արարէք զՏէր ինև. և բարձր
արասցուք զանուն նորա 'ի միասին:
Խնդրեցի 'ի Տեառնէ և լուաւ ինձ.
յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս:
Մատիք առ Տէր և առէք զլոյս. և
երեսք ձեր մի ամաչեսցեն:
Այս աղքատ կարդաց առ Տէր. և
Տէր լուաւ սմա. յամենայն նեղութենէ սո_
րա փրկեաց զսա:
Բանակ հրեշտակաց Տեառն շուրջ է զեր_
կիւղածովք իւրովք՝ և պահէ զնոսա:
Ճաշակեցէք և տեսէք, զի քաղցր է
Տէր. Երանի է այր՝ որ յուսայ 'ի նա:
Երկերուք 'ի Տեառնէ ամենայն սուրբք նորա. զի ոչ
է ինչ պակասութիւն երկիւղածաց նորա.
Մեծատունք աղքատացան և քաղցեան.
բայց որք խնդրեն զՏէր, մի պակա_
սեսցի 'ի նոցանէ ամենայն բարութիւն:

Եկայք որդեակք իմ՝ և լուարուք
ինձ. և զերկիւղ տն ուսուցից ձեզ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս. և սիրէ
զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութե։
Արգեա՛ զլեզու քո ՚ի չարութէ. և շրթ
թունք քո մի խօսեսցին զնենգութի։
Խոտորեա՛ց ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի
խնդրեա՛ զխաղաղութի, և երթ
զհետ նորա։
Աչք տն ՚ի վերայ արդարոց. և ա֊
կանջք նորա ՚ի վերայ աղօթից նց։
Երեսք տն ՚ի վերայ չարագործաց.
սատակել յերկրէ զյիշատակս նց։
Կարդացին արդարքն առ տր. և տր
լուաւ նց. յամ ՚նեղութէ նց փր֊
կեաց զնս։
Մերձ է տր առ այնոսիկ՝ որք մա֊
շեալք են սրտիւք. և զխոնարհս
հոգւով կեցուցանէ։
Բազում ՚նեղութիք են արդարոց.
յամէ փրկէ զնս տր. և պահէ
զամ ոսկերս նց. և մի ՚ի նոցանէ
մի փշրեսցի։
Մահ մեղաւորին չար է. բայց որք
ատեն զարդարն, զղջասցին։
Փրկէ տր զանձինս ծառայից իւ֊
րոց.

րոց. մի՛ զղջասցին ամենեքեան՝ որք
յուսացեալք են 'ի նա:

Սաղմոս Դաւթի. ԼԴ.

Աղօթ խնդրէ օգնութեան յԱյ ընդդէմ
թշնամեաց իւրոց:

ԴԱտեա՛ տէր զայնոսիկ՝ որք
դատեն զիս. մարտի՛ր ընդ այնո_
սիկ, որք մարտնչին ընդ իս:
Առ զզէն և զասպար քո, և
արի՛ յօգնել ինձ. հա՛ն զսուր քո
ընդդէմ հալածչաց իմոց. արգե՛լ
զնոսա, և ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ
փրկութիւն քո ես եմ:
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք
խնդրէին զանձն իմ. դարձցին
յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհէին
ինձ չար:
Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հող_
մոյ, և հրեշտակ Տեառն նեղեսցէ զնոսա:
Եղիցին ճանապարհք նոցա 'ի խա_
ւար և 'ի գայթագղութիւն, և հրեշ_
տակ Տեառն հալածեսցէ զնոսա:
Ի նանիր թաքուցին ինձ զորո_
գայթ յապականութեան իւրեանց՝ և 'ի
նա_

Նանիր նախատեցին զանձն իմ.

Հատուսցէ ՚ի վր նց որոգայթ, զոր ո՛չ գիտասցին. և որս զոր թաքուցին, առցէ զոտս նց. և յորոգայթ ՚ի նոյն անկցին։

Այլ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի տր. ուրախ եղիցի ՚ի փրկութեն նր. և ամ ոսկերք իմ ասասցեն, տր ո՞ նման քեզ.

Ո՛վ փրկեաց զաղքատն ՚ի ձեռաց հզօրի, զաղքատն և զտնանկն յայն_ցանէ՝ որք յափշտակեն զնա։

Յարեան ՚ի վր իմ վկայք չարեաց. զորինչ ո՛չ գիտէի, հարցանէին ցիս. հատուցին ինձ չար՝ փոխանակ բար_ւոյ. անժառանգել զանձն իմ խոր հեցան յորդւոց մարդկան։

Ես ՚ի նեղել նց քուրձ զգենուի. խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ: և աղօթք իմ ՚ի ծոց իմ դարձցին։

Որպէս զեղբայր և զընկեր այսպէս հա_ճոյ լինէի. որպէս զսգաւոր և զտր_տում, այնպէս խոնարհ առնէի։

Ի վր իմ ուրախ եղեն՝ և ժողովե_ցան. ժողովեցան յիս տանջանք. և ես ո՛չ ծանեայ. ցրուեցան, և ո՛չ զղջացին Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին ար

հա_

Հարհանօք կրճտեցին ՚ի վ՟ր իմ զա
տամունս իւրեանց, տ՟ր ե՞րբ տեսցես։
՚Ի բաց արա զանձն իմ ՚ի խորաման
կութ̃ենց, եւ յառիւծուց զմիամօ_
րութ̃ի իմ։

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր՝ յեկեղե
ցիս մեծս. եւ ՚ի ժողովս բազմաց
օրհնեցից զքեզ։

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ,
որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց. ակն
արկի առնէին յիս աչօք իւրեանց։
Ընդ իս զխաղաղութ̃ի խօսէին. եւ
ինքեանք բարկութ̃ե զնենգութ̃ի
խորհէին։

Բացին ՚ի վ՟ր իմ զբերանս իւրեանց, եւ
ասացին՝ այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր։
Տեսեր տ՟ր՝ եւ մի՛ լռեր. տ՟ր՝ մի՛ ՚ի բա
ցեայ առներ յինէն։

Զարթիր եւ հայեաց տ՟ր՝ յիրաւունս
իմ. ա՟ծ իմ եւ տ՟ր իմ ՚ի դատաստանս
իմ. եւ իրաւ արա ինձ ըստ արդա_
րութ̃ե քում, տ՟ր ա՟ծ իմ։

Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ. եւ մի՛ ասասցեն ՚ի սիրտս իւր_
եանց. Թէ վա՛շ վա՛շ անձանց մե_
րոց, զի ընկլուզաք զնա։

Ամա_

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդան ընդ չար իմ. զգեցցին զա- մօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբա նեն 'ի վերայ իմ:

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան. որք կամին ընդ ար- դարութի իմ:

Ասասցեն յա՟մ ժամ մեծ է տ՟ծ. որք կամին զխաղաղութի ծառայի քոյ: Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւնս քո. զօրհանապազ զգովութիւնս քո:

Ի կատարած, ծառային տն Դաւթի:

Սաղմոս. ԼԵ:

Աղօթ ածէ 'ի վերայ չարահնարութեան մարդ- կան, և բարութեն այ:

Ասէ անօրէնն մեղանչել ՟ի միտս իւր. չիք երկիւղ այ առաջի աչաց նր:

Նենգեաց առաջի նր, գտանել զանօրէնութի, և ատել զնա:

Բանք բերանոյ նորա անօրէնութի և նենգութի են:

Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի. զանօրէնութիւն խորհեցաւ յան- կող

կողմնի խուրում։
Եկայ նա յմ̃ ճանապարհ, որ ոչ է
բարի. և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տր̃ յերկինս է ողորմութիւն քո. Ճըշ-
մարտութիւն քո մինչև յամպս։
Արդարութիւնք քո որպէս լերինք ա̃ծ՝
իրաւունք քո ո̃ղ խորս բազումս.
զմարդիկ, և զանասուն կեցուցա-
նես դու տ̃ր։
Ո̃ղ զի բազում արարեր զողորմութի̃ւ
քո ա̃ծ. այլ որդիք մարդկան ՚ի
հովանի թևոց քոց յուսասցին։
Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ
տան քոյ. և զուղխս փափկութեան
քոյ՝ տացես ըմպել նո̃ց։
Զի քեն է ա̃ր աղբիւր կենաց. և լու-
սով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։
Ձգեա զողորմութիւնս քո, որք
ճանաչեն զքեզ. զարդարութի̃ւ
քո՝ որք ուղիղ են սրտիւք։
Մի եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ոտն ամ-
բարտաւանից. և ձեռք մեղաւո-
րաց մի դողացուսցեն զիս։
Անդ անկցին ամենեքեան՝ որք գոր-
ծեն զանօրէնութի̃. մերժեսցին և
այլ մի կարասցեն հաստատիլ։

Օրհ̃-

Օրհնութիւն երգին Մովսէսի առաջին մար-
գարէի · Երկրորդ Օրինաց · 32։

ՀԱյեցարուք երկինք, և խօ-
սեցայց · լուիցէ երկիր զ-
պատգամս բերանոյ իմոյ
Ընդունելի լիցի ոպ՟ անձրև բարբա-
ռ իմ · և իջցէ ոպ՟ ցօղ պատգամք իմ
Ոպ՟ զանձրև ՚ի վ՟ր սիգոյ · և որպէս
տարափ ՚ի վերայ խոտոյ · զի զա-
նուն տն՟ կարդացուք · և տուք զօր-
ութ՟ի տն՟ այ՟ մերոյ։
Ած՟ որոյ ճշմարտութ՟ են գործք նր՟
և ամ՟ ճանապարհք նր՟ իրաւամբք են։
Ած՟ հաւատարիմ է, և ոչ գոյ ՚ի
նմա անիրաւութ՟ի · արդար և ճշ-
մարիտ է տր՟։
Մեղան և ոչ նմա որդիքն արատոյ ·
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք։
Ոչ այդ այն է՝ զոր տն՟ հատուցա-
նէիք դուք՝ ժողովուրդք յիմարք
և ոչ իմաստունք։
Ոչ սա ինքն է հայր քո, որ ստացաւ
զքեզ արար զքեզ՝ և ստեղծ զքեզ։
Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւի-
տենից · իմացարուք զամս ազ-

գաց

դաց մինչև յազգս։

Հարցի՛ր դու ցհարս քո, և պատ_
մեսցեն քեզ. ցծերս քո՛ և ասաս_
ցեն քեզ։

Ի ժամանակի, յորժամ՛ բաժանէց
բարձրեալն զազգս ադմ՛. և որպէս
սփռեաց նա զորդիս ադամայ։

Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց.
ըստ թուոյ հրեշտակաց այ։

Եղև բաժին տն ժողովուրդ իւր
յակոբ. և վիճակ ժառանգութե
իւրոյ իսրայէլ։

Բաւական եղև նմա յանապատի.
'ի ծարաւ տօթոյ յանջրդւոջ պաշտ
պանեաց զնա։

Խրատեաց զնա, և պահեաց ոպ
զբիբական. որպէս զարծուի 'ի
թևս իւր ընկալաւ զնա. և ոպ 'ի
վր՛ ձագուց իւրոց գթացաւ։

Տարածեաց զթևս իւր, և ընկա_
լաւ զնա. և բարձեալ բերէր զնա
'ի վերայ միջնողաց իւրոց։

Տր՛ միայն ածէր զնս. և ոչ գոյր
ընդ նմ ած օտար։

Նած էհան զնս 'ի զօրութիս երկ_
րի. և կերակրեաց զնս արդեամբք
ան_

անդաստանաց ։
Ծծեցոյց նմ մեղր ՚ի վիմէ · և իւղ
յապառաժ վիմէ ։
Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց · Ճարպով հանդերձ խոյոց , որթուց , ցլուց և նոխազաց ։
Զպարարտութի երիկամանց ցորենոյ · և զարիւն խաղողոյ էարբ զգինի ։
Եկեր յակոբ և յագեցաւ · և անդուշեաց զսիրելին ։
Գիրացաւ , ստուարացաւ , լայնացաւ · եթող զտր ած զարարիչ իւր · և յետս եկաց յայ փրկչէ իւրմէ ։
Բարկացուցին զիս օտարոտիք իւրեանց · և կռօք իւրեանց դառնացուցին զիս ։
Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ այ · դիցն զորս ոչ գիտէին · նորք և առ ժամայնք · զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նց ։
Թողին զած՝ որ ծնաւ զնս · մոռացան զած՝ որ կերակրեաց զնս ։
Ետես տր և նախանձեցաւ · և սրտմտեցաւ ՚ի վերայ ուստերաց և դստերաց նց · և ասէ ։
Դարձուցի՛ց զերեսս իմ ՚ի նոցանէ ·

և ցուցից նոցա զի՞նչ լինելոց իցէ
յայսպս ժամանակի ։
Զի ազգ մի Թիւր են նք՝ և որդիք
անհաւանք. նոքա նախանձեցուցին
զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց. և դառնա֊
ցուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց ։
Արդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա
յազգ անպիտան. և անմիտ ազգաւ
զկծեցուցից զնս ։

Մաղթանք ։

Տուր փառս ով՝ տէր զօրհնութիւն
մարդասիրին. թագաւորին յաւի֊
տենից՝ որ փրկէ զծառայս իւր և
կեցուցանէ ։
Մարդասէր տր, մն սրբուհւոյ ա֊
նարատի մօր քո և կուսի ։
Ղու մն խաչի քո պատուականի. տր
ընկալ զաղաչանս մր՝ և կեցո զմեզ ։

Դարձեալ երգեն. [illegible]

Մշ ՚ի գիշերի և ՚ի տուընջեան և յամ
ժամու՝ խօսիլ մեզ զբանս տն.
զ տր աղաչեսցուք ։
Առ չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութ. ո֊

րում՝ ոչ կարեմք հնազանդութել. զՔր
Ս՜ ամբիծ և անպատմելի կալ մեզ
առաջի ահեղ ատենին քո. զՔր ա
Ս՜ առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահան
գիստն կենաց անվրդովելից, զՔր ա
Ս՜ արժանի լինելոյ մեզ վերին կո
չմանն՝ և երկնից արքայութեն. զՔր
Ս՜ հոգւոյն ։ Այժմ և մշ ։
Օամենն ։ Ողորմեայ ։

Աղօթք ։

Ի գիշերի և ՚ի տուընջեան՝ և յամ
ժամու զքեզ աղաչեմք, և ՚ի քէն խնդ
րեմք մարդասէր տր Յս մեր ած
փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո
՚ի խնդրուածս մեր. զի մի ունայն
լիցին վաստակք ծառայից քոց ։ Այլ
համբերեա զաշխատութիւն մեր ՚ի գործ
արդարութե, և ՚ի պաշտօն ածպաշտու
թեն Յիսուս տր զաղօթս և զերկր
պագութիւն մեր. և հատո մեզ զողոր
մութի քո առատապէս ։ Ընծայեա
զմեզ ՚ի հովանեաւ ամենազօր աջոյ
քո ։ Օրհնեա զմեզ տր զօրութբ
սբ հոգւոյդ. պահեա զմեզ ամ բիւ
ական ։ Յն՛ տուր առ մեզ զնշան
քարի. ՚ի գայթակղս և ՚ի փառաւոր

նու

նութեան անուանդ քում սրբոյ ։ Որ 'ի քո փառս կատարի՝ ամ̃ արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութի̃ 'ի բարձունս՝ Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ՝ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Հովի̃ քաջ՝ Հովի̃ բարի՝ և յաւիտենական ։ Նայեաց և այժմ արա բանաւոր Հօտի քո՝ զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութ̃ քով ։ Որ քոյ առաջի կամք տր̃ . և առ 'ի քէն ողորմութեան և գթութեան ակն ունիմք ։ Զամենեսեան օրՀնեա . զամենեսեան խնամեա . զամենեանն լուսաւորեա . և ամենեցուն պարգևեա զերկնից արքայութի̃ ։ Մանզի դու ես տր̃ կենաց, և ամ̃ ողորմութեց . և քեզ վայելէ փառք իշխանութի̃ . և պատիւ այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։

Ի գիշերի և 'ի տունջեան՝ և յամ̃ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր, և զորդի՝ և զՀոգին զՀոգին . այժմ և միշտ, և յաւիտեանս ։

Աւետումն որ Ածածնին :

Սաղմոս Դաւթի. ԼԶ:

Աղօթ մխիթարէ զհամբերս և զհալածեալս, որք տեսանեն զամբարշտութեան չարիս:

ՄԻ ՆԱԽԱՆ
ՁԻՐ ԸՆԴ ՉԱՐՍ.
և մի՛ Է այնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն.

Ոչ որպէս զխոտ՝ վաղվաղակի ցամաքեսցին. և որպէս զդալար խոտոյ վաղվաղակի անցցեն:

Յուսա՛ 'ի Տէր՝ և արա՛ զքաղցրութիւն. բնակեա՛ց յերկրի, և հովուեսցիս 'ի մեծութեն նորա:

Վստահեա՛ 'ի Տ͞ր եւ նա տացէ քեզ ըզ
խնդրուածս սրտի քոյ, յայտնեա՛
առաջի Տ͞ն զճանապարհս քո. եւ
յուսա՛ 'ի նա։

Նա արասցէ՝ եւ հանցէ որպէս զլոյս
զարդարութի՛ւս քո. եւ զիրաւունս
քո որպէս զօր հասարակ։

Հնազանդ լեր Տ͞ն՝ եւ ծառայեա՛ նմա.
եւ մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ ո-
րոց առաջնորդ լինին ճանապարհք
իւրեանց. ընդ մարդոյ՝ որ գործէ
զանօրէնութի՛։

Լռեա՛ 'ի բարկութենէ՝ եւ հանգի՛ր 'ի
սրտմտութենէ. եւ մի՛ նախանձիր ընդ
չարս։

Ո՛ր չարք վաղվաղակի սատակես-
ցին. բայց որք համբերեն Տ͞ն՝ նո-
քա ժառանգեսցեն զերկիր։

Փոքր մի՝ եւ այլ ո՛չ եւս իցէ ամբա-
րիշտն. խնդրեսցես զտեղի նո՛ր, եւ
ո՛չ գտցես։

Այլ որք հեզքն են՝ նոքա ժառան-
գեսցեն զերկիր. եւ փափկասցեն 'ի
բազում խաղաղութե՛ն իւրեանց։

Սպասէ մեղաւոր արդարոյ՝ եւ կրճ-
տէ 'ի վ͞ն ն͞ր զատամունս իւր. այլ

Տ͞ր

տ՛ր ծիծաղեսցի զնովաւ ։
Քանզի յառաջագոյն տեսանէ ·
զի հասեալ է օր նորա ։
Սուր հանին մեղաւորք, և լարեցին
զաղեղունս իւրեանց, հարկանել
զաղքատն և զտնանկն· սպանանել
զայն, որ խոնարհն է սրտիւ ։
Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա · և
աղեղունք նոցա փշրեսցին ։
Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ,
քան զբազում մեծութիւն մեղաւո_
րաց · և բազուկք ամպարշտաց խոր
տակեսցին ։
Հաստատէ տ՛ր զարդարս · և ճանա_
չէ զաւուրս անմեղաց · ժառանգու
թիւն նոցա յաւիտեան եղիցի ։
Ոչ ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամու չարու
թեան · այլ յաւուրս սովու յագեսցին
Ահա մեղաւորք կորիցեն · այլ թըշ_
նամիք տ՞ն, ՚ի փառաւորել և ՚ի
բարձրանալ իւրեանց պակասե_
ցին ոպ՟ ծուխ զի պակասի ։
Փոխ առնու մեղաւորն՝ և ոչ հա_
տուցանէ · այլ որ արդարն է՝ ո_
ղորմի և տայ ։
Որք օրհնեն զնա՝ ժառանգեսցեն

զերկիր. և ոյք անիծանեն, սատակեսցին 'ի նմանէ։

'Ի տ̃նէ ուղղին գնացք առն. զճանապարհս նորա նա կամի յոյժ։

Թէպէտ և գայթագղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի. զի տ̃ր ձեռնկալու է նորա։

Մանուկ էի ես և ծերացայ. և ո՛չ տեսի զարդարն արհամարհեալ. և ո՛չ զաւակ նր̃ թէ մուրանայ զհաց։

Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ. զաւակ նր̃ օրհնե̃լ եղիցի յաւիտենս։

Խոտորեա՛ 'ի չարէ և արա՛ զբարի. բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա։

Տ̃ր սիրէ զիրաւունս, և ո՛չ ընդվայր հարկանէ զորս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնս̃։

Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին. և զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին։

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր. և բնակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա։

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութ̃ի. և լեզու նորա խօսեսցի

զի-

զիրաւունս ։
Օրէնք այ իւրոյ՝ են ՚ի սրտի իւրում։ և մի գայթագղեսցին գնացք նր ։
Հայի մեղաւորն ըն արդար. և խնդրէ սպանանել զնա. այլ տր ոչ թողու զնա ՚ի ձեռս նր, և ոչ դատապարտէ զնա՝ յորժամ դատէ զնա ։
Համբերեա տն՝ և պահեա զճանապարհս նր. և բարձր արասցէ զքեզ ՚ի ժառանգել զերկիր, և զսատակումն մեղաւորաց տեսցես ։
Տեսի զամպարշտն վերացեալ, և բարձրացեալ ոպ զմայրսն լիբանանու ։
Անցի՝ և ահա ոչ էր. խնդրեցի՝ և ոչ գտաւ տեղի նր ։
Պահեա զանմեղութի. և տես զուղղութի. զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի ։
Անօրէնք հալածեսցին ՚ի միասին. և զաւակք ամպարշտաց կորիցեն ։
Փրկութի արդարոց ՚ի տնէ է. վերակացու է նց ՚ի ժամանակս նեղութե ։
Օգնեսցէ նց տր՝ և փրկեսցէ զնս. ապրեցուսցէ ՚ի մեղաւորաց՝ և կեցուսցէ զնս. զի յուսացան ՚ի նա ։

Սաղմոս Դաւթի, առ ՚ի յիշատակ շաբաթու. ԼԷ։

Աղօթ խօսք զղջմանութեան և պարգևելման Ճգնաւորաց զինչ հաճին տանել և ապաշխարել։

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յան
դիմաներ զիս. և մի՛ բար-
կութեամբ քով խրատեր զիս։
Զի նետք քո հարան
յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։
Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յե-
րեսաց բարկութեան քո։
Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց.
յերեսաց մեղաց իմոց։
Զի անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ. և որպէս բեռն ծանր,
ծանրացան ՚ի վերայ իմ։
Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ,
յերեսաց անզգամութեան իմոյ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ յոյժ.
զօրհանապազ տրտում գնայի. զի
անձն իմ լի եղև չարչարանօք. և
ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մին-
չև

չէ յոյժ. մռնչէի առ հեծութեն
սրտի իմոյ:

Տէր առաջի քո է ամ ցանկութի
իմ. և հեծութի իմ 'ի քէն ոչ ծած
կեցաւ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող
զիս զօրութի իմ. լոյս աչաց իմոց,
և այս ոչ եւս ընդ իս:

Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ
առաջի իմ մերձեցան և կացին. և
մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն:

Բռնադատէին զիս և խնդրէին
զանձն իմ. որք խնդրէին զչար 'ի վր
իմ, խօսեցան զանօրէնութի, և զնեն
գութի զօրհանապազ խորհեցան:

Այլ ես որ խուլ՝ զի ոչ լսէ. և որ
համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր:

Եղէ ես որպէս մարդ, որ ոչ լսէ.
և ոչ գոն խօսք 'ի բերան նր:

Զի ես 'ի քեզ տր յուսացայ՝ և դու լուի
ցես ինձ տր ած իմ:

Ասացի թէ՝ մի ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. 'ի սասանիլ ոտից իմոց
'ի վր իմ մեծամեծս խօսեցան:

Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ. և
ցաւք իմ առաջի իմ են յամ ժամ:

Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից. և հոգացայց վասն մեղաց իմոց։
Եւ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են, և զօրացեալք եղեն քան զիս. և բազումք են որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց։
Որք հատուցանէին ինձ չար փոխանակ բարւոյ. չարախօսէին զինէն, զի ես երթայի զհետ արդարութեան։
Մի՛ թողուր զիս տէր Աստուած իմ. և մի՛ ՚ի բացեայ առնիր յինէն. հայեա՛ց յօգնել ինձ՝ տէր փրկութեան իմոյ։

՚Ի կատարած ՚ի դիթոմայ։

Սաղմոս Դաւթի. ԼԸ.

Աղօթ խօսի յաղագս պահպանութեան լեզուի, և յաղագս թշուառութեան կենաց մարդկան։

Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս իմ. զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով։
Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ՚ի հակառակիլ մեղաւորին առաջի իմ։
Լուռ եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի ՚ի բարութենէ. և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։

Ջեռաւ սիրտ իմ՛ 'ի փորի իմում: Եւ
'ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր :
Խօսեցայ լեզուաւ իմով եւ ասացի .
ցո՛յց ինձ տր զկատարած իմ . եւ զթ
թիւ աւուրց իմոց քանի՞ օն է՝ զի
գիտացից թէ որչափ ինչ պակա-
սեալ է յինէն :

Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ . եւ
կար զօրութե իմոյ ա̄ռ ոչ ինչ է ա-
ռաջի իմ . սակայն ամենեւին ու-
նայն է ա̃մ մարդ մնեղի :

Այլ պաքէն որպէս 'ի պատկերի շրջի
մարդ , սակայն 'ի զուր խռովի .
գանձէ եւ ո՛չ գիտէ ում ժողովէ :

Իսկ արդ ո՞վ է համբերութի իմ,
թէ ո՛չ դու տր . կամ կար զօրու-
թե իմոյ՝ թէ ո՛չ 'ի քէն :

Յա̃մ անօրէնութէ իմմէ փրկեցեր
զիս . եւ նախատինս անզգամաց ա-
րարեր զիս :

Լուռ եղէ , եւ ո՛չ բացի զբերան իմ,
զի դու արարեր :

Ի բա՛ց արա յինէն զտանջանս իմ .
զի 'ի զօրութէ ձեռին քո՝ ես սպա-
կասեցայ :

Յանդիմանութբ վս մեղաց՝ խրատե-
ցեր

ցեր զմարդ. մաշեցեր ոպ զսարդի
ոստայն զանձն նր. սակայն ըն֊
դունայն է ամ մարդ։

Լուր տր աղօթից իմոց. ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց, արտասուաց
իմոց մի լռեր։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, նժ֊
դեհ և անցաւոր, ոպ ամ հարք իմ։

Թող արա ինձ զի հանգեայց.
մինչև երթեալ իցեմ. ուստի ոչ
ևս գտանիցիմ։

Ի կատարած։

Սաղմոս Դաւթի. Լթ։

Ահա խօսք մեր յարութենէ, և մեր հարցէ
վերջանցելոյ աշխարհս։

Համբերելով համբերի տն, և
նայեցաւ առ իս. և լուաւ ա֊
ղօթից իմոց։

Եհան զիս ի գբոյ տառապանաց
ի կաւոյ և ի տղմոյ։

Հաստատեաց ի վր վիմի զոտս իմ.
և ուղղեաց զգնացս իմ։

Արկ ի բերան իմ զօրհնութի նոր.
յօրհնութի տն այ մերոյ։

Տես֊

Տեսցեն բազումք և երկիցեն , և յուսասցին 'ի տ՟ր . երանեալ է այր՝ որոյ անուն տ՟ն յոյս է ն՟ր :

Որ հայեցաւ նա 'ի նանրութ՟ի . և ոչ 'ի մոլութ՟ի սուտ :

Բազում արարեր դու՝ տ՟ր ա՟ծ իմ զսքանչելիս քո . և խորհրդոց քոց , ոչ ոք է որ նմանի քեզ :

Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բ՟զմացան քան զթիւ . ը՟ զոհս և ը՟ պատարագս ոչ հաճեցար . լսելիս հաստատեցեր ինձ . զողջակէզս , և զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր :

Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ գամ ես . 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ :

Առնել զկամս քո ա՟ծ իմ կամեցայ , և զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ :

Աւետարանեցի զարդարութիւն քո յեկեղեցիս մեծս . ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից 'ի քէն :

Տ՟ր դու գիտացեր , զի զարդարութիւն քո ոչ ծածկեցի 'ի սրտի իմում . զճշմարտութիւն քո՝ և զփրկութիւն քո :

Ասացի՝ և ոչ թաքուցի զողորմութիւն

թիւն քո․ և ճշմարտութիւն քո 'ի ժողովրդենէ մեծէ ։

Այլ դու Տէր մի՛ հեռի առներ ըզ գթութիւն քո յինէն․ զի ողորմութիւն քո՝ և ճշմարտութիւն քո յամ ժամ՝ ընկալցին զիս ։

Զի շուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ո՛չ գոյր թիւ․ հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ․ և ես ոչ կարացի տեսանել ։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ․ և սիրտ իմ եթող զիս ։

Կամեաց Տէր՝ փրկել զիս․ և Տէր յօգնել ինձ նայեաց ։

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրեն զանձն իմ, բառնալ զնա դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք խորհին ինձ չար ։

Կրեսցեն զամօթ առժամայն վարձու զանկի՝ որք ասեն ինձ վա՜շ վա՜շ ։

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ ամենեքեան․ որք խնդրեն զքեզ Տէր ։

Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է Տէր որք սիրեն զփրկութիւն քո ։

Ես աղքատ և տնանկ եմ, Տէր խորհեաց զիս․ օգնական և պաշտպան իմ ես դու, Տէր իմ մի յամենար

Սաղմոս Դաւթի. Խ։

Վասն խօսք դերջանկութե̃ այնոցիկ որք ձանաչէին և սիրէին զՔս̃ որպէս զԱծ, և զտանջա նայն զոր կրեաց ՚ի Յուդայէ զմարդ ։

Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա Տր։

Տր փրկէ զնա և կեցուցանէ. և երանելի առնէ զնա ՚ի վՐ երկրի. և ոչ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տր օգնական է նմ ՚ի մահճի ցաւոց իւրոց. և զամ անկողինս նորա դարձուցանէ ՚ի հիւանդութե նր։

Ես ասացի Տր ողորմեա ինձ. և բժշկեա զանձն իմ, եւ մեղայ քեզ։

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չարութիւն. երբ մեռցի և կորիցէ անուն նր։

Մտանէր տեսանել զնմանութի̃, խօսէր ՚ի սրտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութի̃ յանձն իւր։

Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինէն շշնջէին ամ̃ թշնամիք իմ։

խորհեցան չար ի վ(երայ) իմ․ բան ա-
նօրէնութեան եդին ի վերայ իմ։
Միթէ որ ննջիցէ և այլ ոչ ևս յա-
ւելուցու յառնել․ քանզի և այրն
խաղաղութեան իմոյ՝ յոր և եսն յու-
սացայ․
Որ ուտէր զհաց իմ․ յաճախեաց
առնել ինձ զխաբէութիւն։
Բայց դու տէր ողորմեաց ինձ․ և
կանգնեա զիս․ և ես հատուցից նոցա։
Յայսմ ծանեայ՝ թէ հաճեցար ընդ
իս․ զի մի ուրախ եղիցին յիս թշնա-
միք իմ։
Բայց զիս յանմեղութեան իմում ըն-
կալար․ և հաստատեցեր զիս ա-
ռաջի քո յաւիտեան։
Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի յաւիտենա-
յաւիտենից, եղիցի եղիցի։

Ի կատարած վասն իմաստութեան որդւոցն
Կորխայ։

Սաղմոս․ ԽԱ։

[illegible] հոգւոց՝ քա-
[illegible]։

Որպէս փափաքէ եղջերու յաղ-
բերս ջուրց, այնպէս փափաքէ
անձն

անձն իմ առ քեզ Ած.

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ Ած, հզօր եւ կենդանի. Ե՞րբ եկից երեւեցայց երեսացդ Այ.

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր, 'ի տուէ եւ 'ի գիշերի. եւ այն, զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ Թէ ո՞ւր է Ած քո:

Զայս ոչ յիշէի, տառապիր յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի մտից Է յարկաւ սքանչելեաց տանն Այ.

'Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութեան. եւ 'ի ձայն բարեկենդանութեան.

Ընդէ՞ր տրտումես անձն իմ. կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ Ած՝ խոստովանեա՛նմա փրկիչ երեսաց իմոց Ած է.

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վասն յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու, 'ի Հերմոնէ լեռնէ փոքուէ.

Խորք խորոց կարդայցեն առ քեզ. 'ի ձայն սահանաց քոց:

Ամ զբօսանք քո, եւ ալիք քո անցին 'ի վերայ իմ.

'Ի տուէ պատուիրեսցէ Տր զողորմութի իւր. 'ի գիշերի զօրհնութի նոր. եւ

աղօթք իմ առ ա̃ծ մի՛ կենաց իմոց ։
Ասացի ա̃յ՝ ընդունող իմ ես · ընդէ՞ր
մերժեցեր զիս · ընդէ՞ր տրտում գնամ
ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ ։
Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատե-
ցին զիս թշնամիք իմ · յասել ցիս
զօրհանապազ, թէ ո՞ւր է ա̃ծ քո ։
Արդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ՝ ընդէ՞ր խռովես զիս · յուսա՛
առ ա̃ծ · խոստովանեա՛ նմա · փր-
կիչ երեսաց իմոց ա̃ծ է ։

Սաղմոս Դաւթի · ԽԲ ։

[illegible]
[illegible]

Դատեա՛ զիս ա̃ծ · և իրաւ արա՛
ինձ 'ի դատաստանի իմում ։
Յազգէ որ ոչ է ս̃բ · 'ի մարդոյ մե-
ղաւորէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս ։
Դու ա̃ծ հզօրիչ իմ ես · ընդէ՞ր մո-
ռացար զիս · ընդէ՞ր տրտում գնամ
ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ ։
Առաքեա՛ տ̃ր զլոյս քո՝ և զճշմար-
տութիւն քո · զի առաջնորդեսցեն
ինձ · և հանցեն զիս 'ի լեառն ս̃բ՝
և 'ի յարկս քո ։

Առից

Մտից առաջի սեղանոյ քոյ առ ած̃. որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ ած̃ ած̃ իմ։
Արդ՝ ընդէ՞ր տրտմեալ ես անձն իմ. կամ՝ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա՛ առ ած̃, խոստովանեսցուք նմա. փրկիչ երեսաց իմոց ած̃ է։

Ի կատարած, որդւոցն Կորխայ. սաղմոս իմաստութեան։

Սաղմոս. ԽԳ.

Աղօթք խօսի ժողովրդեանն հնոց հարցն. եւ զպատուապատանաց հալածանաց եկեղեցւոյն։

Ած ականջօք մերովք լուաք. զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Զգործն զոր գործեցեր յաւուրս նց̃. յաւուրսն առաջինս։
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս. եւ զնս̃ տնկեցեր. չարչարեցեր զժողովուրդս քո, եւ հաներ զնս̃։
Ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր. եւ ոչ բազուկ նց̃ թէ փրկեաց զնս̃։

Այլ աջ քո՛ եւ բազուկ քո՛ եւ լոյսն ե-
րեսաց քոց. զի հաճեցար դու ը̄ նոսա
Դու ինքն ես՝ թագաւոր իմ եւ ա̄ծ իմ.
որ հրամայես զփրկութիւն յակոբայ :
Քեւ զթշնամիս մեր հարցուք՝ եւ ան-
ուամբ քով արհամարհեսցուք՝ զյա-
րուցեալսն ՚ի վ̄ր մեր :
Ո՛չ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ.
եւ ո՛չ սուր իմ կեցուցանէ զիս :
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ՚ի թշնա-
մեաց մերոց. եւ զատելիս մեր յա-
մօթ արարեր :
Աստուծով պարծեսցուք զօրհա-
նապազ. եւ անուան նր̄ խոստովան
եղիցուք յաւիտեան :
Բայց արդ՝ մերժեցեր եւ ամաչե-
ցեր զմեզ. եւ ո՛չ ելեր ա̄ծ ը̄ զօրս մեր :
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշ-
նամիս մեր. եւ ատելիք մեր յափշ-
տակեցին զմեզ :
Ետուր զմեզ ոպ̄ զոչխար ՚ի զե-
նումն. եւ ը̄նդ հեթանոսս ցրուե-
ցեր զմեզ :
Վաճառեցեր զժողովուրդս քո ա-
ռանց գնոյ. եւ ո՛չ գոյ թիւ աղա-
ղակի մերոյ :

Արա-

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց
մերոց. ծաղր՝ և այպն կատակա_
նաց՝ այնոցիկ որք շուրջ են զմեօք.
Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց.
՚ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց.
Զօր ա՟մ նախատինք իմ՛ առաջի
իմ՛ են. և ամօթ երեսաց իմոց ծած-
կեաց զիս.
Ի ձայնէ նախատողին և չարախօսի
յերեսաց թշնամւոյն, և հալածչին
Այս ա՟մ եկն ՚ի վ՟ր մ՟ր՝ և մ՟ք ըզ-
քեզ ոչ մոռացաք, և ոչ ստեցաք
ուխտի քում. և ոչ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք.
Դարձուցեր զշաւիղս մեր ՚ի ճա_
նապարհաց քոց. խոնարհ արարեր
զմեզ ՚ի տեղի չարչարանաց. և ծած-
կեցին զմեզ ստուերք մահու.
Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն ա՟յ
մերոյ. կամ՛ ձգեալ իցէ զձեռս մեր
առ ա՟ծս օտարս.
Ապա ա՟ծ խնդրէ զայս. զի նա
քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց.
Վ՟ քոյ մեռանիմք զօրհանապազ.
համարեցաք որպ՟ զոչխար ՚ի զենումն
Զարթի՛ր ընդէ՛ր ննջես տ՟ր. արի՛

G 4 և

և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ ։
Ըն՞ դարձուցանես զերեսս քո 'ի մէնջ. մոռանաս զաղքատութի՛, և զնեղութի՛ս մեր ։
Խոնարհ եղեն մինչև 'ի հող անձինք մեր. և յերկիր կցեցան մէջք մեր ։
Արի՛ տր՛, օգնեա՛ մեզ. և փրկեա՛ զմեզ վս՛ անուա՛ն քոյ ։

Ի կատարած, վասն անցելոց փոփոխանաց. որդւոցն կորխայ. իմաստութի՛ երգ վս՛ սիրելւոյն ։

Սաղմոս. ԽԴ ։

Աղաղ խօսէ զգալստենէն տեառն, և զեկե_ղեցւոյն ասելով ։

Բղխեաց սիրտ իմ՛ զբան բարի. և ասեմ՛ զգործս իմ՛ թագաւորի ։
Լեզու իմ՛ որպէս գրիչ արագագրի դպրի, գեղեցիկ տեսլեամբ քան զա՛մ որդւոց մարդկան ։
Սփռեցան շնորհք 'ի շրթանց քոց. վն՛կ օրհնեաց զքեզ ա՛ծ յաւիտեան ։
Ա՛ծ զսուր ը՛ մէջ քո հզօր. վայել_չութե և գեղոյ քոյ ։
Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛ վս՛ ճշմարտութե, հեզութե և արդա_րու_

րութեն . և առաջնորդեսցէ քեզ
սքանչելապէս աջ քո ։

Նետք քո սրեալ են հզօր . ժողո_
վուրդք 'ի ներքոյ քո անկցին 'ի
սիրտս թշնամեաց թագաւորի ։

Աթոռ քո ած յաւիտեանս յաւի_
տենից . գաւազան ուղղութեան՝ գա_
ւազան արքայութեան քոյ ։

Սիրեցեր զարդարութիւն . և ատե_
ցեր զանօրէնութիւն ։

Վ՟ այսորիկ եօծ զքեզ ած , ած
քո իւղով ուրախութեան , առաւել
քան զընկերս քո ։

Զմուռս և զստաշխն և զկասիա 'ի
զգեստէ քումմէ . 'ի տաճարաց փղոս
կրէից՝ ուստի ուրախ արարին զքեզ
դստերք թագաւորաց 'ի պատիւ ։

Կայցէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ 'ի
հանդերձս ոսկեհուռս , զարդա_
րեալ և պաճուճեալ ։

Լուր դուստր և տե՛ս՝ խոնարհեցո՛
զունկն քո . մոռա՛ զժողովուրդ քո ,
և զտուն հօր քոյ . զի ցանկացաւ
թագաւոր գեղոյ քո ։

Սա ինքն է տէր քո՝ երկիր պագցես
սմա . և դուստր ծուրայ երկիր պագ
ցէ

ցէ սմա պատարագօք. զերեսս սորա պաղատեսցեն մեծամեծք ՚ի ժողո֊
վրդոց:

Ամ փառք դստեր թագաւորի ՚ի ներքոյ. ՚ի մերձաւորս ոսկեհուռս
զարդարեալ և պաճուճեալ:

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նր. և զընկերս նր տարցին նմա:

Ածցին ցնծութբ և ուրախութբ. և տարցին ՚ի տաճար թագաւորի. և փոխնակ հարց քոց եղիցին որդիք քո:

Կացուսցես զնս իշխանս ընդ ամ եր֊
կիր. և յիշեսցի անուն քո՝ ընդ ամ ազգս ազգաց:

Վն այսորիկ ժողովուրդք խոստո֊
վան եղիցին առ քեզ յաւիտեան,
և յաւիտեանս յաւիտենից:

Ի կատարած որդւոցն Կորխայ, ՚ի վերայ գաղտնեաց:

Սաղմոս Դաւթի. ԽԵ:

Աղօթ խօսէ զանձնէրջանանութէ ենէշէյաւյն յաճոււմ վրանէքէ:

Ած մեր ապաւէն և զօրութի. օգ֊
նական ՚ի վշտ նեղութեանց՝ որք
գտին զմեզ յոյժ:

Վն

Վ՟ն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ՚ի
խռովիլ երկրի ․ ՚ի փոփոխիլ լե-
րանց ՚ի սիրտս ծովու ։
Գոչեցին և խռովեցան ջուրք ն՟ց ․
խռովեցան լերինք ՚ի զօրութենէ ն՟ր ։
Գնացք գետոց ուրախ առնեն ըզ
քաղաքն ա՟յ ․ և ս՟բ արար զյարկս
իւր բարձրեալն ։
Ա՟ծ ՚ի մէջ ն՟ց , և նորա մի՛ սասա-
նեսցի ․ օգնեսցէ ն՟ց ա՟ծ՝ ՚ի վաղոր
դենէ մինչև ՚ի վաղորդեան ։
Խռովեցան հեթանոսք , և խոնար-
հեցան թագաւորութիւնք ․ ետ զձայն
իւր բարձրեալն՝ և խռովեցաւ երկիր ։
Տ՟ր զօրութեանց ընդ մեզ ․ ընդունող
է մեր ա՟ծ յակոբայ ։
Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ ․ որ
արար զնշանս և զարուեստս ՚ի վե-
րայ երկրի ։
Հար զպատերազմ ՚ի ծագաց մին-
չև ՚ի ծագս երկրի ․ զաղեղունս
փշրեաց , զզէնս խորտակեաց , և զաս
պարս այրեաց հրով ։
Յամախեցէք և ծաներուք , զի ես եմ
ա՟ծ ․ բարձր եղէց ՚ի հեթանոսս ․
և բարձրացայց ՚ի վերայ երկրի ։

Տ՟ր

Տ՟ր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունօղ
է մեր ա՟ծ յակոբայ։

Ի կատարած վասն որդւոյն կորխայ։

Սաղմոս Դաւթի. ԽԶ։

Ազգս հրաւիրէ 'ի գոհութիւն ըստ մեծու_
թե՟ նորին. և համբառնալն ըստ համբարձ_
ման նր՟ 'ի յերկինս։

Ծափս հարէք ա՟մ հեթա_
նոսք. աղաղակեցէք առ
ա՟ծ 'ի ձայն ցնծութե՟։
Զի տ՟ր բարձրեալ և ահարկու. թա
գաւոր մեծ 'ի վ՟ր ա՟մ երկրի։
Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ.
և զհեթանոս 'ի ներքոյ ոտից մերոց։
Ընտրեաց զմեզ իւր 'ի ժառանգու
թի՟. զգեղեցկութի՟ն յակոբայ՝ զոր
և սիրեաց։
Համբարձաւ ա՟ծ օրհնութե՟. և տ՟ր
մեր ձայնիւ փողոյ։
Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում, սաղ
մոս ասացէք. թագաւորին մերում
սաղմոս ասացէք։
Թագաւոր մեծ 'ի վ՟ր ա՟մ երկրի ա՟ծ է,
սաղմոս ասացէք նմա իմաստութ՟բ։

Թա_

Թագաւորեաց ա̃ծ ՚ի վերայ հե-
թանոսաց · ա̃ծ նստաւ յաթո-
րըն սրբութե̃ն իւրոյ ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
առ ա̃ծ աբրահամու , զի ա̃յ զօրու-
թիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան ։

Սաղմոս օրհնութ̄ե որդւոցն Կորխայ · Երկ̄րդի
շաբաթու · ԽԷ ։

Ձայն փոխանակէ կընդդիմանոյ եկեղեցին ։

Մեծ է տ̃ր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի քա-
ղաք ա̃յ մերոյ , ՚ի լերան սրբ̃ոյ ն̃ր ·
Հաստարմատ ցնծացուցէ ցնծութ̃ե
ամ̃ երկրի · լերինք սիոնի , կողմանք
հիւսիսոյ՝ քաղաք թագաւորի մեծի ։
Ա̃ծ ՚ի տաճարի իւրում յայտնի · ՚ի
ժմկի , իբրև օգնական լինէր ն̃ց ։
Ահաւասիկ թագաւորք երկրի
ժողովեցան · և անկցին ՚ի միասին ։
Նոքա տեսին այսպէս՝ և զար-
մացան · խռովեցան սասանեցան · և
դողումն կալաւ զն̃ս ։
Անդ երկունք ո̃պ ՚ի ծննդեան · ՚ի
հողմն սաստիկ , փշրեսցէ զնաւս ՚ի
Թարսիս ։
Ո̃պ լուաք, այնո̃պ և տեսաք ՚ի քաղա-
քի

քի տն զօրութեց'՝ի քաղաքի այ մերոյ
Ի՛ծ զհիմունս եարկ նմա յաւի_
տեան. ընկալաք ած զողորմութի
քո՛ 'ի մէջ ժողովրդեան քո։
Ըստ անուան քում. սոյնպէս և օրհ_
նութի քո ընդ ամ տիեզերս. և
արդարութբ լի է աջ քո։
Ուրախ եղիցի լեառն սիոն. և ցնծ_
ծասցեն դստերք յուդայ, վս իրա
ւանց քոց տր։
Շրջեցարուք զսիոնիւ, պաշտպանե
ցէք զնա. և պատմեցէք յաշտարակս նր
Դիք զմիտս ձեր 'ի վր զօրութեց
նր. և բաժանեցէք զապարանս նր. զի
պատմել կարասջիք յազգ յայլ։
Զա է ած, ած մեր յաւիտեանս յա
ւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ՝
մինչև յաւիտեան.

Ի կատարած որդւոցն կորխայ։

Սաղմոս Դաւթի. ԽԸ.

Աղօթ գոհաբանէ ընդհանուր եկեղեցին։

Լուարուք զայս՝ ամ ազգք, և
ունկնդիր լերուք ամենեքեան՝
որք բնակեալք էք յաշխարհի։
Ծնունդք

Ծնունդք երկրի, և որդիք մարդկան
'ի միասին մեծամեծք և տնանկք ։
Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն .
և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար ։
Խոնարհեցուցից յառակս զունկն
իմ . բացից զառակս օրհնութեան 'ի
սկզբանէ .

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր
չարի . զի անօրէնութիւնք գնայից
իմոց շուրջ եղեն զինև ։

Յուսացեալքն 'ի զօրութիւն իւրեանց ,
'ի բազմութիւն մեծութեան իւրեանց
պարծեսցին ։

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ ,
և ոչ տայ այ զփրկանս իւր . և ոչ
զգինս փրկանաց անձին իւրոյ ։

Աստանկեան յաւիտեան, և կեց-
ցէ մինչ իսպառ . և ոչ տեսցէ
զապականութիւն ։

Յորժամ տեսցեն՝ թէ իմաստունք
մեռանիցին ,՛ 'ի միասին անզգամք
և անմիտք կորիցեն . և թողցեն օտա-
րաց զմեծութիւն իւրեանց ։

Գերեզմանք նոց տունք նոց եղիցին
յաւիտեան . և յարկք նոց յազգէ
մինչև յազգ՝ և կարդացին զան-
ուանս.

ուսանս նց 'ի հողս իւրեանց։

Մարդ 'ի պատուի էր և ոչ իմա-
ցաւ. հաւասարեցաւ անասնոց ան-
բանից՝ և նմանեցաւ նց։

Այս ճանապարհ է նց գայթագ-
ղութեն նոցին. յետ այսորիկ բերա-
նօք իւրեանց հաճեսցին։

Իբր խաշն 'ի դժոխս մատնեսցին, և
մահ հովուեսցէ զնս. և տիրեսցեն
նց ուղիղք ընդ առաւօտս։

Օգնութիւնք նց մաշեսցին 'ի դժոխս.
և 'ի փառաց իւրեանց անկցին։

Բայց սակայն՝ ած փրկեսցէ զանձն
իմ 'ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ
ընդունիցին զիս։

Մի երկնչիր, յորժամ մեծանայ
մարդ, և յորժամ բազում լինին
փառք տան նորա։

Զի ոչ թէ 'ի մեռանիլն իւրում
առցէ ընդ իւր զինչ. և ոչ թէ իջցեն
փառք տանն նր ընդ նմա։

Այլ անձն նր՝ 'ի կեանս իւրում
օրհնեսցի. խոստովան եղիցի քեզ՝
յորժամ բարի արասցես դու նմա

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւ-
րոց. և մինչև յաւիտեան զլոյս

է մի

մի՛ տեսցէ։

Մարդ ՚ի պատուի էր, և ոչ իմա-ցաւ. հաւասարեցաւ անասնոց ան-բանից, և նմանեցաւ նոցա։

Սաղմոս Դաւթի. ԽԹ։

Հայր խօսէ վերջնոյ օրէ դատողութեն։

ԱՍտուածոց, տէր խօսե-ցաւ, և կոչեաց զերկիր՝ յարեւելից մինչև ՚ի մուտս արեւու։

՚Ի սիօնէ մեծ վայելչութեն փրկու-թեն գեղոյ նր։

Ած մեր յայտնապէս եկեսցէ. և ած մեր մի՛ դադարեսցի։

Հուր առաջի նր բորբոքեսցի. և շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ՝ և զեր-կիր, ՚ի դատել զժողովուրդ իւր. ժողովել առ ինքն զսուրբս իւր. և որք զնեն զպատարագս ուխտից ՚ի վ՜ր սեղանոյ նր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութի նր, զի ած դատաւոր է։

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ, և խօսեցայց ընդ քեզ․ և իէ̃լ՝ քեզ վկայեցից․ զի ա̃ծ, ա̃ծ քո ես եմ։

Ոչ թէ վ̃ն պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ․ զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յա̃մ ժամ։

Ո՛չ ը̃նունիմ՝ ի տանէ քումմէ զուա՛րակս․ և ո՛չ՝ ի հօտից քոց նոխազս։

Իմ է ա̃մ գազան անտառի․ երէ լերանց և ա̃մ անասուն։

Գիտեմ ես զա̃մ թռչունս երկնից․ գեղեցկութ̃ի վայրի ընդ իս է։

Թէ քաղցեայց, քեզ ո՛չ ոչ ասա-ցից․ զի իմ է աշխարհ լրի՛ւ իւրով։

Ոչ ուտեմ ես զմիս զուա՛րակաց քոց․ և ո՛չ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։

Մատո՛ ա̃յ պատարագ օրհնութ̃ե․ և կատարեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո։

Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութ̃ե քո․ ես փրկեցից զքեզ՝ և դու փառաւոր արասցես զիս։

Աւկայն մեղաւորին ասէ ա̃ծ․ իսկ դու ընդէ՞ր ընաւ պատմես զարդարութ̃ի իմ․ կամ առնուս զուխտ իմ՝ ի բերան քո։

Օի

Զի դու ատեցեր զխրատ իմ․ մեր֊
ժեցեր, և յետս ընկեցեր զբա̃ն
բանս բերանոյ իմոյ։

Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր
ընդ նմ̃․ և ընդ շունան դնէիր զբա֊
ժին քո։

Բերան քո յաճախէր զչարութի̃, և
լեզու քո նիւթէր զնենգութի̃։

Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարա֊
խօսէիր․ և ՚ի վ̃ի որդւոյ մօր քո
դնէիր զգայթագղութի̃։

Զայս ա̃մ արարեր, և լռեցի քեզ․
կարծեցեր անօրէնդ ՚ի միտս քում,
թէ ես քեզ նմանեցիմ։

Արդ յանդիմանեցից և կացուցից
զայս ա̃մ առաջի քո․ իմացարուք
ամենեքեան՝ որք մոռացեալ էիք
զա̃ծ։

Գուցէ երբէք յափշտակիցէք․ և
ոչ ոք իցէ՝ որ փրկիցէ։

Պատարագ օրհնութե̃ն փառաւոր
արասցէ զիս․ և անդ է ճանա̃պրհ․
ուր ցուցից նմա զփրկութի̃ ա̃յ։

Ի չափաբած։

Սաղմոս Դաւթի. Ծ։

Ի ժամանակի երբոր էջն առ նա Նաթան մարգարէ. յորժամ մտեալ էր նա առ Բերսաբէէ։

Աղօթ ծածկ ընթերցուածս խորոց ախտականաց։

Ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ ը՟ս մեծի ողորմութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում, քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։

Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութենէ իմմէ. և՝ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինքնին գիտեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։

Քեզ միայն մեղայ տ՟ր. և չար առաջի քո արարի։

Որպ արդար երիցիս՝ի բանս քո. և յաղթեսցես՝ի դատել քում։

Անօրէնութեամբ յղացաւ. և՝ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Զի տ՟ր զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտս և զծածկեալս իմաստու-

տութ՟ք քով յայտնեցեր ինձ։

Ցօղեա՛ զիս մշտկաւ , և սրբ եղէց · լուա՛ , և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի արա ինձ զցնծութ՚ի և զուրախութ՚ի · և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զե՛ս քո ՚ի մեղաց իմոց · և զա՟մ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յինէն։

Սիրտ սուրբ հաստատեա՛ յիս ա՟ծ , և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս ՚ի յերեսաց քոց · և զհոգի քո սբ մի՛ հաներ յինէն։

Տուր ինձ զցնծութ՚ի փրկութե՟ն քոյ · և հոգւով պետութե՟ն քոյ հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո · և ամպարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ ա՟ծ , ա՟ծ փրկութե՟ն իմոյ · ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութե՟ն քում։

Տէ՛ր եթէ զշրթունս իմ բանաս , բերան իմ երգեսցէ զօրհնութ՚իս քո։

Թէ կամեցեալ էիր · պատարագս մատուցանէաք · բայց դու ընդ_

ողջակէզս խակ ոչ հաճեցար ։
Պատարագ ա՛յ հոգի խոնարհ ․ ըզ
սիրտ մը եւ զհոգի խոնարհ ա՛ծ ոչ
արհամարհէ ։

Բարի՛ արա տ՛ր կամօք քովք սիօնի ․
եւ շինեսցին պարիսպք երուսաղեմի ։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատա
րագս արդարութեն ․ ուխտիւք պա_
տարագս հանցեն 'ի սեղան քո
զուարակս ։

'Ի կատարած իմաստութեն

Սաղմոս Դաւթի ․ Ծ՟Ա ։

'Ի ժամանակի որ եկն դովէկ եդովմայի եւ
պատմեաց սաւուղայ ․ ասելովն
Դաւիթ եկեալ է 'ի տուն
աքիմելէքայ ։

[illegible]

Զի՞ պարծի 'ի չարութեն ․ հզօրն
յանօրէնութե ․ զօրհանապազ
զանիրաւութին խորհեցաւ 'ի լեզուի
իւրում ։

Իբ

Ո՛չ զածնելի սուր՝ սրեաց զնենգու-
թ՟ի . սիրեաց զչարութ՟ի քան ըզ-
բարութ՟ի . զանօրէնութ՟ի քան
զխօսս արդարութ՟ե ։

Սիրեաց նա զա՟մ խօսս կործան-
ման . և զլեզուս նենգաւորս ։

Վ՟ն այսորիկ ա՟ծ կործանեսցէ զնա
իսպառ . խլեսցէ և հանցէ զնա յար-
կաց իւրոց . և զարմատս ն՟ր յերկ-
րէն կենդանեաց ։

Տեսցեն արդարք և երկիցեն . զնո-
վաւ ծիծաղեսցին, և ասասցեն ։

Այս այր է, որ ո՛չ արար զա՟ծ իւր
օգնական . այլ յուսացաւ սա 'ի
բազում մեծութ՟ի իւր, և զօրա-
ցաւ 'ի նանրութ՟ե իւրում ։

Այլ ես ո՟պ ձիթենի պտղալից 'ի
տան ա՟յ . յուսացայ յողորմութ՟ի
ա՟յ . յաւիտեան և յաւիտեանս յա-
ւիտենից ։

Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր յաւի-
տեան, զի արարեր . և համբերից
անուա՛ն քում, զի քաղցր ես ա-
ռաջի սրբոց քոց ։

Ի կատարած ժամն մաղթեայ ի մատուցումն։

Սաղմոս Դաւթի. Ծ՛Բ։

Աղօթ խօսք աշխարհութեան հրէից, ապածեցմանն նոցին չար, և աշխուժմանէ աղանց։

Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում թէ ոչ գոյ Աստուած. ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութիւն իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն։

Տէր յերկնից նայեցաւ յորդիս մարդկան. տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զԱստուած։

Ամենեքեան խոտորեցան ի միասին. և անպիտանացան։

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի. և ոչ ոք մինչև ի մի։

Ո՞չ ոչ ծանիցեն ամենեքեան. որք գործեն զանօրէնութիւն։

Որք ուտեն զժողովուրդ իմ որպէս զկերակուր հացի. և առ Աստուած ոչ կարդացին։

Անդ իցէ երկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ. զի Աստուած ցրուեսցէ զոսկերս մար-

մարդահաճոյից ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին · զի
ա̃ծ անարգեաց զն̃ս ։
Ո՞ տացէ ՚ի սիոնէ զփրկութ̃ի իս̃րլի ·
՚ի դարձուցանել տ̃ն զգերութի ժո_
ղովրդեան իւրոյ · ցնծասցէ յա_
կոբ , և ուրախ եղիցի իսրայէլ ։

՚Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս իմաստութե ։

Սաղմոս Դաւթի · ԾԳ

՚Ի ժամանակի զի եկին զիփացիքն , և ա_
սեն ցսաւուղ՝ ահաւասիկ Դաւիթ
թաքուցեալ կայ առ մեզ ։

Աղօթ խօսի ընդդէմ հրէից ատելեացն ջէ , կամ դիւաց թշնամեաց ։

Ա̃ծ յանուն քում կեցո՛ զիս , և ՚ի
զօրութե̃ քում իրաւ արա՛ ինձ ։
Ա̃ծ լո՛ւր աղօթից իմոց · ունկն դիր
բանից բերանոյ իմոյ ։
Օտարք յարեան ՚ի վ̃ր իմ · և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ , և ոչ համարե
ցան զքեզ ա̃ծ առաջի իւրեանց ։
Ա̃ծ օգնական իմ · և տ̃ր ըն_
դունող հոգւոյ իմոյ ։

՚Ի դարձուցանել զգերին ՚ի թշնա-
մեաց իմ. Ճշմարտութ՟բ քով սատա-
կեա՛ զնո՛ս:

Ես կամօք իմովք պատարագս մա-
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց
անուան քում տր̃, զի բարի է:
Զա՛մ նեղութե՟ իմ՟ց փրկեցեր զիս
և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

՚Ի կատարած՝ ընդ օրհնութե՟ իմաստութե՟:

Սաղմոս Դաւթի. ԾԴ:

Աղօթք խօսք հալածեցելոյն ՚ի հրէից,
կամ հալածեցելոյն իւրմէ
՚ի յաբեսողոմայ:

Ունկն դիր ա՛ծ աղօթից իմոց. և
մի անտես առներ զխնդրուածս
իմ:
Նայեա՛ց առ իս և լուր ինձ. զի տրտ-
մեցայ ես ՚ի ձանձրանալ իմում. և
խռովեցայ:
՚Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՚ի նեղել մե-
ղաւորին խոստորեցան յիս անիրա-
ւութ՟. և բարկութ՟ ոխս պահէին ինձ:
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. և եր-
կիւղ մահու անկաւ ՚ի վր̃ իմ:

Ահ և դողումն եկն 'ի վ՟ր իմ· և
ծածկեաց զիս խաւար:
Ասացի տայր ոք ինձ զթեւս ո՟պ զա-
ղաւնոյ· զի թռչէի՝ վերանայի, և
հեռացեալ դադարէի յանապատի:
Ակն ունէի յա՟յ, որ փրկէր զիս 'ի
կարճմտութենէ, 'ի զայրանալոյ, և
'ի մրրկեալ նեղութենէ:
Ընկղմեա՛ տ՟ր և բաժանեա՛ զլեզուս ն՟ց,
զի տեսի զանօրէնութիւն, և զհակա-
ռակութիւն 'ի քաղաքի:
Զտուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն ըզ-
պարսպօք ն՟ր անօրէնութիւնք· չա-
րիք և նեղք են 'ի մէջ ն՟ր· և ոչ
պակասեաց 'ի հրապարակաց նոցա
վաշխ և նենգութիւն:
Զի թէ թշնամին ոյն նախատէր էր,
համբերէի արդեօք· և կամ ատե-
ւոյն մեծաբանեալ էր 'ի վ՟ր իմ,
թաքչէի արդեօք 'ի նմանէ:
Իսկ դու մարդ հաւասար իմ· ա-
ռաջնորդ իմ և ծանօթ իմ:
Ո՟պքէն՝ 'ի նոյն քաղցրացուցեր
ինձ և քեզ կերակուր· զի գնայաք
միաբանութե՟բ 'ի տան ա՟յ:
Եկեսցէ մահ 'ի վ՟ր ն՟ց· և կենդան-
ւոյն

ւոյն իջցեն ՚ի դժոխս. զի չարութիւն
է ՚ի բնակութեան նց և ՚ի մէջ նց։
Ես առ ած կարդացի՝ և լուաւ ինձ
յերեկոյս՝ ՚ի վաղորդայն և ՚ի հա_
սարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայ
նի իմում. փրկեսցէ խաղաղութբ
զանձն իմ ՚ի մերձաւորաց իմոց. զի
կարեօք հասին ՚ի վերայ իմ։
Լուիցէ ած՝ և խոնարհ արասցէ զն
նս. որ յառաջն է քան զյաւիտեանս։
Զի ոչ գոյր նց փոխանակ. և ոչ
երկեան յայ։
Զգեցաւ զձեռն իւր ՚ի հատուցա_
նել նց. և նք պղծեցին զօրէնս նր։
Բաժանեցան ՚ի սրտմտութե երե_
սաց նր. և էհաս ՚ի սիրտս նց։
Կակուղ եղին բանք նց քան զձէթ.
և ինքեանք որպէս սլաք։
Ընկեա ՚ի տր զհոգս քո՝ և նա կե_
րակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտեան
զսասանութի արդարոյ։
Դու ած իջուսցես զնս ՚ի գուբ ա_
պականութե. արք արիւնահեղք և նեն
գաւորք մի հասանիցեն զաւուրս
իւրեանց. այլ ես ՚ի քեզ տր յուսացայ։

Ող_

Օրհնութիւն վեցերորդ Մովսէսի ածատես մարգարէի. Երկրորդ Օրինաց. 32։

Զի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութենէ իմմէ. այրեսցէ և իջցէ մինչ 'ի դժոխս ներքինս։

Կերիցէ զերկիր՝ և զամ՝ բոյսս երկրի նոցա. վառեսցին հրով. և բորբոքեսցին հիմունք լերանց նոցա։

Կուտեսցից զչարիս ամ՝ 'ի վ՛ր նոցա. և նետիւք իմովք սպառեսցից զնոսա։

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սովու գազանաբեկ. դեղ անկեալ ամ՝ թռչնոց երկնից։

Յարս ատամանց բժշկութեն արձակեցից 'ի վ՛ր նոցա. և զգազանս անապատի. որք այսր՝ և անդր քարշեսցեն զնոսա ընդ երկիր։

Արտաքուստ մանկակորոյս արասցէ զնոսա սուր, և 'ի ներքուստ շտեմարանաց նոցա անտի արհաւիրք ահից։

Զերիտասարդս կուսանօք հանդերձ, և զողդայս հաստատելոց ծերոց հանդերձ։

Ասացի թէ ցրուեցից զնոսա. և դադարե_

րեցուցից զյիշատակս նց յազգաց.
Թէ ոչ վն բարկութե սրտմտութե
թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք
եղիցին. և մի բարձրասցին հպար-
տացեալ թշնամիքն, և ասասցեն.
Թէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ
մեր հզօր. և ոչ տր տծ արար զայս
ամենայն:

Զի ազգ մի խորհրդակորոյս են
նոքա. և ոչ գոյ ՚ի նս իմաստութի,
և ոչ խորհեցան ՚ի միտ առնուլ
զայս ամ. և արդ՝ ընկալցին զա-
մօթ յանձինս իւրեանց:

Զարմանք մի մեծ այս էն. զիա՞րդ
մին զհազարս հալածեսցէ. կամ
երկուք զբիւրս շարժեսցեն:
Թէ ոչ ան այ մատնեալ էր զնս,
և տուեալ իցէ զնս ՚ի ձեռս թշնա-
մեաց նց:

Զի ոչ են դիք նց որպ զած մեր. այլ
թշնամիք մեր փառախորհուրդք:
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նց, և
տունկ նց ՚ի գոմորայ:
Խաղող նց խաղող դառնութե. և
ողկոյզ նց ՚ի դառնութե լեղւոյ:
Սրտմտութի բարկութե վիշապաց.

գինի

գինի նմ՟ տրտմութե՟ն իմ լից անհնա-
րին առանց բժշկութե՟ն ։
Ո՞չ այս ա՟մ՟ ժողովեալ է առ իս. և
կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում ։
Յաւուր վրիժուց հատուցման հա-
տուցից նմ՟. ՚ի ժամանակի, յո-
րում հարցի զբարի ոտն նմ՟ ։
Մերձ է օր կորստեան նմ՟. զի հասեա՟լ
է պատրաստութի՟ն որ ՚ի վե՟ր նմ՟ ։
Դատէ տ՟ր զժողովուրդ իւր. և ՚ի
ծառայս իւր մխիթարի ։
Զի եւտես զնո՟ա լքեալս և լուծեալս,
և մատնեալս ՚ի գերութի՟ն ։
Եւ ասիցէ տ՟ր, ուր են դիքն ձեր՝
յորս յուսացեալ էիք դուք ՚ի նո՟ա.
զորոց զճարպ սպանդիցն ուտէիք.
և ըմպէիք զգինի զոհիցն ։
Նոքա՝ յարուցեալ օգնեսցեն. և ե-
ղիցին ձեզ թիկունք ։

Նորին Մովսէսի ։

Ծաներուք և տեսէք՝ զի ես եմ.
և ոչ գոյ այլ ա՟ծ, բաց յինէն ։
Ես սպանանեմ՝ և ես կեցուցա-
նեմ. հարկանեմ, և ես բժշկեմ.
և ոչ ոք իցէ՝ որ հանիցէ զձեզ ՚ի
ձե-

ձեռաց իմոց ։
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ. երդուայ աջով իմով. եւ ասացի, թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան ։
Սրեցից որպէս փայլակն զսուսեր իմ. եւ 'ի խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ ։
Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց իմոց եւ ատելեաց իմոց հատուցից զհատուցումն նց, նոցին ։
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նց. եւ սուր իմ կերիցէ միս. յարենէ վիրաւորելոց. գերելոց գլխոց իշխանաց՝ թշնամեաց նց ։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. եւ երկիր պագցեն նմա ամ՟ որդիք այ՟ ։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժողովրդեան նր. եւ զօրացուսցեն զնա ամ՟ հրեշտակք այ՟ ։
Խնդրելով խնդրեսցէ վրէժ արեան որդւոց նց. եւ հատուցումն թշնամեաց նց հատուցաւ նց ։
Հատուցումն ատելեաց նց հատուցաւ նց. եւ սրբեսցէ տր՟ զերկիր ժողովրդեան իւրոյ ։

Դու ես տէր մեր՝ դու ես քս̅ փրկիչ
մեր. զքեզ օրհնեմ անձինք մեր:
Մարդասէր տր̅ վս̅ սրբուհւոյ անա
րատի մօր քո եւ կուսի. եւ վս̅ խաչի
քոյ պատուականի, ընկալ զաղա-
չանս մեր եւ կեցո զմեզ:

Կարող զինախանձերէն, եւ խոտորաշաւիղներէն:

Վս̅ ուղղելոյ զգնացս մեր՝ ի ճա-
նապարհս խաղաղութեան զտր̅
աղաչեսցուք:
Վս̅ ցրուելոյ ՚ի մէնջ զամ̅ խորհուրդս
չարին. զտր̅ աղաչեսցուք:
Վս̅ պարգեւելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդս՝ եւ առաքինի վարս՝ զտր̅ աղ:
Վս̅ պահելոյ զմեզ՝ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ. զտր̅ աղ:
Վս̅ խորտակելոյ զհակառակորդն
փողփողակի ըն̅ ոտիւք մերովք. զտր̅
Վս̅ հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճըշ
մարիտ եւ ուղիղ հաւատով՝ ՚ի քս̅
ննջեցին:
Դու ես եւ վս̅ միաբանութե ճշմարիտ
Զանձինս: Աղօթեսցուք:

Աղօթք ։

Տէ՛ր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ՟ արարածոց․ երևելեաց, և աներևութից ։ Առ քեզ կարդամք յամ՟ ժամ․ զի ընդ ամ՟ տեղիս է տէրութիւն քո․ և արքայութիւն քո ամենեցուն տէր է ։ Շնորհեա՛ մեզ երկիւղիւ 'ի պաշտօն քո կանխել հանապազ․ սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՝ 'ի բովանդակ մտաց, և յամ՟ զօրութենէ մերմէ ։ Պահել զպատուիրանս քո․ համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր սրբութեամբ առանց բարկութ՟ն և երկմտութ՟ն ։ Տու՛ր գտանել 'ի քէն շնորհս և ողորմութի՟ ։ և զառաքինասէր գործոց յաջողութի՟ ։ Զի դու ես որ կենաց և ամ՟ ողորմութ՟ն, և քեզ վայելէն փառք իշխանութի՟ և պատիւ ։ Այժմ և միշտ ։

Խաղաղութ՟ ամենեցուն ։

Որում ամենազօր և յաղթող տէրութ՟նդ կենդանի ամ՟ ծունր յերկրպագութի․ և փառաւորի ցա-

մենե-

մնեցուցոյ թագաւորութի՛ն քո ։ Նոյնպէս յերկրպագութի՛ս մեր՝ և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն Հրամանութե՛ ։ Զ՛ի դու ես ա՛ծ խաղաղութե՛, որ բարձեր զթշնամութի՛ 'ի միջոյ. և արարեր զխաղաղութի՛ յերկինս և յերկրի ։ Դու հեռաւորաց, և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարեացդ ։ Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանիս արարեր, դասելով ը՛ն Հրամարիս երկրպագուս քո. ա՛ծ մեր՝ և տէր և փրկիչ յ՛ս ք՛ս ։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ ս՛բ հոգւոյդ. այժմ և միշտ. և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։

Ցերգս օրհնութե՛ և 'ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զս՛բ հոգին, այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից ։ Ամէն ։

խաչելու թիւն մերոյ փրկչին։

Ի կատարած վը ժողովրդեանն․ որք 'ի սր_
բոցն հեռացեալք էին։ Դաւթի ար_
ձանագիր․ 'ի ժամանակի յորժ կալան
զնա այլազգիքն 'ի Գէթ։

Սաղմոս․ ԾԵ

Ա՛ծ խօսէ ընդհանրաց երեւելեաց, եւ
աներեւութից։

ՈՂՈՐՄԵԱՑ
ԻՆՁ Ա՛Ծ․ ԶԻ ԿՈ_
խեաց զիս մարդ․ զօր_
հանապազ պատերազմողք նեղե_
ցին զիս։

Յոլովեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
նապազ. բազումք էին՝ ոյք մար-
տնչէին ընդ իս 'ի բարձանց:

Դ՝ուէ ես ոչ երկեայց՝ զի 'ի տր̃
յուսացայ. աստուծով գովեցից ըզ
բանս իմ. յա̃ծ յուսացայ և ոչ եր-
կեայց. զի՞ արասցէ ինձ մարդ:

Զօրհանապազ զբանս իմ անար-
գեցին. զինէն էին խորհուրդք ն̃ց
'ի չարութե̃:

Պանդխտք եղիցին, և թաքթա-
քուրք շրջեսցին. նոքա գարշապա-
րի իմում սպասեսցեն՝ որ̃պ և սպա-
սէին անձին իմոյ:

Որպէս առ ոչինչ մերժեսցես զնո̃.
բարկութբ̃ զժողովուրդս հնազան-
դեցուսցես:

Տ՝է զկեանս իմ պատմեցից քեզ.
եդիր զարտասուս իմ առաջի քո.
որպէս խոստացար դու ինձ:

Դ՝արձցին թշնամիք իմ յետս իւր-
եանց. յաւուր յորում կարդա-
ցից առ քեզ:

Ա՝հա ծանեայ զի ա̃ծ իմ ես դու.
զա̃ծ օրհնեցից 'ի բանս իմ. և զտ̃ր
գովեցից 'ի խօսս իմ. յա̃ծ յուսացայ,
և

և ձեռ երկնայց՝ զի տարայցէ յինձ մեղք։
Յիսուս են ուխտք իմ· զորս տաց քեզ
օրհնութբ̃ ա̃ծ ա̃ծ իմ։
Փրկեցեր զանձն իմ՝ ի մահուանէ,
զաչս իմ՝ յարտասուաց · և զոտս իմ
՚ի գայթագղութէ · հաճոյ եղէց առա-
ջի ա̃ն յերկրին կենդանեաց։

Ի չարաչար մի աղաչաներ · Գրաւեալ ար-
ժանացիր · ՚ի ժամանակի չի փախուցեալ
Թագաւորութեան ոն յերեսաց առ-
աքելոյ յայսմ անդ։

Սաղմոս։ Ծ.Զ։

Այս ընթերցանելի է որոյ կամ աղօթել-
ման եւայս ՚ի յայսմ անդ, և
յայլոց ժամանեալց։

Ողորմեա ինձ ա̃ծ՝ ողորմեա ինձ·
զի ՚ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։
Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց·
մինչև անցցէ անօրէնութիւն։
Կարդացից առ ա̃ծ բարձրեալն,
առ ա̃ծ բարերար իմ։
Առաքեաց յերկնից՝ և կեցոյց զիս·
ետ ՚ի նախատինս՝ որք կոխէին զիս։
Առաքեաց ա̃ծ զողորմութիւն և զճշմար

տուր ինձ. և փրկեաց զանձն իմ 'ի մի_
ջոյ գաղանաց. զի ննջէի ես խռովեալ.
Որդւոյ մարդկան, ատամունք իւր_
եանց զէն և նետք են, և լեզուք նց
որպէս զսուր սուսերի ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս ա̃ծ. և
յա̃մ երկրի են փառք քո ։
Որոգայթ պատրաստեցին ոտից ի_
մոց. խոնարհ արարին զանձն իմ.
փորեցին առաջի իմ խորխորատ, և
անկան ինքեանք 'ի նոյն ։
Պատրաստ է սիրտ իմ ա̃ծ. պատ_
րաստ է սիրտ իմ. օրհնեցից, և
սաղմոս ասացից քեզ ։
Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղ_
մոսիւ և օրհնութ̃բ. և ես զար_
թեայց առաւօտուց ։
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողո_
վուրդս տ̃ր. և սաղմոս ասացից
քեզ յազգս ։
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողոր_
մութի քո. մինչև յամպս ճշմար_
տութի քո ։
Բարձրեալ ես դու յերկինս ա̃ծ.
և յա̃մ երկրի են փառք քո ։

Ի կատարած մի ապականեր. Դաւթի
արձանագիր:

Սաղմոս. ԾԷ.

Աղօթ խօսի զսանձահանաց անօրինաց, եւ
զդատաստանն զոր տալոց է նոցա Տր,
այլեւ զգոհութիւն արդարոց:

Եթէ արդարեւ զարդարութիւն խօսիք. եւ ուղիղս դատիք որդիք մարդկան:

Քանզի եւ արդ խակ ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք. յերկրի զանիրաւութիւն ձեռք ձեր նիւթեն:

Օտարք եղեն մեղաւորք ի մօրէ. խաբեցան յորովայնէ, եւ խօսեցան զսուտ:

Սրտմտութիւն նոցա ըստ նմանութեան օձի՝ որպէս իժի եւ քարբի. զի խցեալ է զականջս իւր:

Որ ոչ լուիցէ նա զձայն թովչի ձայնարկի. եւ ոչ առցէ զդեղ ի դեղատուէ իմաստնոյ:

Ած փշրեսցէ զատամունս նոցա ի բերանս իւրեանց. եւ զծնօտս առիւծուց խորտակեսցէ Տր:

Անարգք

Անարգք եղիցին նոքա ո՛պ ջուր՝ զի հեղանի. 'ի լարել աղեղան նետք տկարասցին ո՛պ մոմ զի հալի, եւ սպառեսցին ։

Անկաւ հուր՝ եւ ոչ տեսին զարեգակն մինչչեւ 'ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց. եւ ո՛պ զծնելի բարկութե՛ կենդանույն կլիզցէ զնո՛։

Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսցէ զհատուցումն. եւ զձեռս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի։

Եւ ասասցէ մարդ. թէ արդարեւ գուցէ պտուղ արդարոյ, եւ է ա՛ծ որ դատէ զնո՛ յերկրի։

Ի կատարած. մի ապականեր. Դաւթի արձանագիր. 'ի ժամանակի յղելոյ սաւուղայ սպասաւորս եւ պահապանս տանն նր, զի սպանցէ զնա։

Սաղմոս. ԾԸ ։

Աղօթք խօսք զնէ՝ որ խնդրեցեալ 'ի փրկելմանն պահեսցէ 'ի պատահարանաց ։

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց ա՛ծ, յայնցանէ որք յարուցեալ են 'ի վը իմ, ապրեցո՛ զիս ։

Փր-

փրկեա՛ զիս յայնցանէ, որք գոր_
ծեն զանօրէնութի՛ւն. յարանց ա_
րիւնահեղաց ապրեցո՛ զիս։
Որսալ զանձն իմ կամեցան. և հա_
սին 'ի վ՛ր իմ հզօրք։
Ո՛չ մեղք իմ՝ և ո՛չ յանցանք. ա_
ռանց մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ_
եղէ։
Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ՝ և տես
դու տր̄ զօրութեց ա̄ծ իսրայէլի։
Նայեա՛ց և այց արա 'ի վ՛ր ա̄մ հե_
թանոսաց, մի՛ ողորմիր ամենեցուն,
որք գործեն զանօրէնութի՛ւն։
Դարձցի՛ն ը̄ երեկոյս. սովեսցի՛ն ո՛րպ
շունք. և շրջեսցին զքաղաքաւ։
Նոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւր_
եանց. և սուր է 'ի շրթունս ն՛ց։
Իսկ արդ՝ ո՞վ լուա՛ւ զայս. զի դու
տր̄ ծիծաղեսցես զնոքօք. և արհա
մարհեսցես զա̄մ հեթանոսս։
Զօրութի՛ւն իմ՝ առ քեզ պահե_
ցից. զի ա̄ծ օգնական իմ ես։
Ա̄ծ իմ, ողորմութի՛ւն քո կանխես_
ցէ առիս. և ա̄ծ իմ ցո՛յց ինձ 'ի
թշնամիս իմ։
Մի՛ սպանաներ զնոսա, զի մի՛ մո_
ռաս_

ուացին զժողովուրդս քո։

Ցրուեա՛ զն՛ս զօրութ. քով, և ընկճեա՛ զն՛ս․ զի դու ես պաշտպան իմ տ՟ր։

Մեղք բերանոյ նց՝ և բանք շրթանց նոցա, ընկլցին նոքա յամբարտաւանութե իւրեանց։

Յանէծս և ՚ի ստութիս մնասցեն․ ՚ի կատարածի բարկութե սպառեսցին՝ և մի՛ գտցին։

Գիտասցեն՝ զի ա՟ծ տիրէ յակոբայ, և ա՟մ ծագաց երկրի։

Դարձցին ընդ երեկոյս․ սովեսցին ո՟պ շունք․ և շրջեսցին զքաղաքաւ։

Նոքա սփռեսցին յուտել, ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն։

Ես օրհնեցից զօրհնութիս ք՟ն․ և ցնծայայց յառաւօտուց յողորմութե քում։

Զի եղեր իմ պաշտպան՝ և տուն ապաւինի յաւուր նեղութե իմոյ օգնական իմ։

Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա՟ծ ապաւէն իմ․ ա՟ծ ողորմութե իմոյ։

Աղօթս Պօղոսի արհիեպիսկոպոսի 'ի հաւաքածէ
զբանաստեղծից ճանաչեալ առաջնորդէ :

Դ· ժամանակի զի հրձիգ արար ըզ միջագետս ասորւոց, և զասորես տանս բանայ, և 'ի դարձին հար կանէր յովաբ զեդովմացիս 'ի ձորն աղից երկոտասան հազարս :

Սաղմոս · ԾԹ·

Հետ գնէր այլոց յաղթութեանց հան տա_ նուլ չհասանալոյն, և ասէ այս թր :

ԱԾ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ · բարկացար, և գթացիր 'ի մեզ :
Շարժեցեր զերկիր, և խռովեցու_ ցեր զնա · բժշկեա՛ զհարուածս նո_ րա՝ զի սասանեցաւ :
Ցուցեր ժողովրդեան քում՝ զխս_ տութի · և ետուր ըմպել մեզ ըզ գինի յիմարութե :
Ետուր երկիւղածաց քոց նշան · զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան :
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո · կե_ ցո աջով քո, և լուր մեզ :
ԱԾ խօսեցաւ 'ի սրբութի իւրում ·
բարձր

բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւ_
քեմ. և զհովիտսն յարկաց չափեցից:
Իմ է գաղաադ. և իմ է մանասէ.
Եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ:
Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ ա_
ւազան յուսոյ իմոյ:
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և
ինձ այլազգիքն հնազանդ եղեն:
Ո՞ տարցէ զիս ՚ի քաղաք ամուր. կամ
ով առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ:
Ոչ թէ դու ած, որ մերժեցեր զմ
մեզ. և ոչ ելեր ած ընդ զօրս մեր:
Տուր մեզ զօգնութիւն ՚ի նեղութեան. զի
ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ:
Աստուծով արասցուք զզօրութիւն.
և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ
որք նեղեն զմեզ:

՚Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս:

Սաղմոս Դաւթի. Կ:

Աղօթս գոլով ճախրապետեալ ՚ի կողմանս պաղես_
տինոյ ՚ի յետաւանէ [illegible], ընդ նմանու_
թիւն հարցն, որք էին ՚ի լինելութեան, ասէ:

Լուր ած աղօթից իմոց. և նայ_
եաց յաղօթս իմ:

Ի ծագաց երկրէ կարդացի առ
քեզ, մինչ 'ի վաստակիլ սրտի իմոյ։
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. ա-
ռաջնորդեցեր ինձ. և իմ եղեր
յոյս և աշտարակ հզօր եղեր յե-
րեսաց թշնամւոյն։
Բնակեցայց 'ի յարկս քո յաւի-
տեան. և ծածկեցայց ընդ հովա-
նեաւ թևոց քոց։
Դու տ̃ր, լուար աղօթից իմոց. ե-
տուր ժառանգութիւն, որք երկն-
չէին յանուանէ քումմէ։
Աւուրս յաւուրս յաւելցես թագա-
ւորի. ամաց ն̃ր աւուրք յազգաց
մինչև յազգս ն̃ր։
Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի ա̃յ.
ողորմութիւն և ճշմարտութիւն, որք
խնդրեսցեն 'ի նմանէ։
Այսպէս սաղմոս ասասցից քեզ յա-
ւիտեանս յաւիտենից. և տացեմ
զաղօթս իմ օրըստօրէ։

Ի կատարած ՚ի վերայ Իդիթոմայ։

Սաղմոս Դաւթի. ԿԱ։

Առ յորդորէ զհոգին իւր ՚ի հնազանդել եւ
՚ի ծառայել Այ. եւ ոչ երկնչել ՚ի
յարձակմանց թշնամեաց։

Բայց միայն՝ Այ հնազանդ
լեր անձն իմ. զի ՚ի նմանէ
է ինձ փրկութիւն։
Նա է Այծ իմ և փրկիչ իմ. ապա-
ւէն իմ, զի մի սասանեցայց առաւել։
Մինչև յե՞րբ յառնէք ՚ի վ(ե)ր մար-
դոյ՝ սպանանել ամենեքեան. որպ(էս)
յորմոյ թիւրելոյ՝ և ՚ի ցանկոյ մեր-
ժելոյ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհե-
ցան մերժել յինէն. և ընթացան
՚ի ծարաւ իւրեանց։
Բերանօք իւրեանց օրհնէին. և
սրտիւք անիծանէին։
Բայց սակայն Այ հնազանդ լիցի
անձն իմ, զի ՚ի նմանէ է ինձ համ-
բերութիւն։
Նա է Այծ իմ և փրկիչ իմ. ապա-
ւէն իմ, զի մի սասանեցայց։

Ա՛յ է զօրութիւն իմ, և փառք իմ․
ած օգնութեան իմոյ․ յոյս իմ առ
ած է։

Յուսացարո՛ւք ՚ի նա ամ ժողովք
ժողովրդոց․ սփռեցէ՛ք առաջի նր
զսիրտս ձեր․ զի ած օգնական է
մեր յաւիտենա՛ն ժամանակաց։

Սակայն ընդունայն են որդիք մրդ-
կան․ սուտ են որդիք մարդկան․ ՚ի
կշիռս իւրեանց մեղանչեն․ և ին-
քեանք յունայնութեան են ՚ի միասին։

Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւն․ յափշ-
տակութեան մի ցանկայք․ մեծութի
թէ առատի՛ գայցէ, մի յօժարես-
ցի՛ն սիրտք ձեր։

Միանգամ խօսեցաւ ած․ և եր-
կուս զայս լուա՛ք։

Ա՛յ է զօրութիւն․ և քո տր ողոր-
մութիւն․ և դու հատուցանես իւ-
րաքանչիւր ըստ գործոց նց։

Սաղմոս Դաւթի. մինչդեռ էր նա յանա_
պատի անդ 'ի Հրէաստանի. ԿԲ։

Աղօթս գոլով յանապատին շինէ, աղօթէ,
և ամ ոք քրիստոնէայ յայսմ է ող_
խորհի զնոյն առնէ։

Աստուած իմ, ես առ քեզ առաւօտ
առնեմ. ծարաւեցաւ առ քեզ
հոգի իմ. քանի՞ պատիկ ևս և մար_
մին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր,
ուր ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ։

Նոյնպէս 'ի սրբս երևեցայց քեզ.
տեսանել ինձ զզօրութիւն քո և զփ
փառս քո։

Զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո
քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ
գովեսցեն զքեզ։

Նոյնպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս
իմ. և յանուն քո համբարձից զձ
ձեռս իմ։

Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութե
լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութե
օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։

Եթէ յիշէի զքեզ յանկողնի ի_
մում

մտամ. ընդ առաւօտս կանխեալ
խօսել ընդ քեզ.
Զի եղեր իմ օգնական. 'ի հովա-
նի թևոց քոց ցնծացայց։
Յեկն զկնի քո անձն իմ. և զիս ըն-
կալաւ աջ քո. այլ նոքա 'ի նանիր
խնդրեցին զանձն իմ։
Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ. և բա-
ժինք աղուէսուց եղիցին։
Թագաւոր յուսասցէ 'ի տր. գո-
վեսցին ամենեքեան՝ որք երդնուն
նովաւ խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք
խօսին զանօրէնութիւն։

'Ի կատարած։

Սաղմոս Դաւթի. ԿԳ.

[illegible] աղօթէ 'ի բերանոյ տեառն 'ի ժամանա
չարչարանաց նորին։

Լուր ած աղօթից իմոց յաղաչել
ինձ առ քեզ. յերկիւղէ թշ-
նամւոյն փրկեա զանձն իմ։
Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոց չա-
րաց. 'ի բազմութենէ՝ որք գործեն
զանօրէնութիւն։

Ոյք սրեցին ո՛նց սուսեր զլեզուս
իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւր_
եանց յերս դառնութեան։

Զգել 'ի գաղտնիս՝ այնոցիկ ոյք
ուղիղք են սրտիւք. յանկարծակի
ձգեսցեն 'ի նա, և մի՛ երկիցեն։

Զօրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութեան. խորհեցան թա_
գուցանել ինձ զորոգայթ. և ա_
սացին ո՛չ տեսանէ զայս ոք։

Քննեցին զանօրէնութիւն. պար_
տասեցան 'ի քննել զքննութիւն։

Մատիցէ այր 'ի խորուն սրտի իւ_
րոյ. և բարձր եղիցի ած։

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա.
տկարացան 'ի նմա լեզուք նոցա. և
խռովեցան ամենեքեան՝ որք հայ_
էին ընդ նա։

Երկեաւ ամ մարդ. և պատմեցին
զգործս այ. և զարարածս նր 'ի
'ի միտ առին։

Ուրախ եղիցի արդար 'ի տր և յու_
սասցի 'ի նա. նովաւ գովեսցին ա_
մենեքեան, որք ուղիղք են սր_
տիւք։

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի. երգ ե-րեմիայի, և եզեկիելի, և ժողովրդեան. յորժամ ՚ի պանդխտութենէ անդի կամէին ելանել.

Սաղմոս. ԿԴ.

Աղօթ աղաչէ զա͞ծ, հաղհաղեցուցանել զպտղաբերութիւն ազանց ՚ի ձմեռ-նայնութենէն ցրտէ.

Քեզ վայելէ օրհնութիւն ա͞ծ ՚ի սիոն. և քեզ տա-ցին աղօթք յերուսաղէմ.

Լո՛ւր աղօթից իմոց. զի առ քեզ ա͞մ մարմին եկեսցէ.

Բանք անօրինաց զօրացան ՚ի վ͞ր մեր. զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես.

Երանի զորս ընտրեցեր և ընկա-լար. և բնակեսցեն ՚ի գաւիթս քո.

Լցցուք մեք ՚ի բարութենէ տան քո. սբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդա-րութ͞բ.

Լո՛ւր մեզ ա͞ծ փրկիչ մեր, յոյս ա͞մ ծագաց երկրի, և որ ՚ի ծով հեռի.

Ո՛ պատրաստէ զլերինս զօրութ͞բ

իւրով. և զգեցեալ է զզօրութիւն.
Ա՛խռովեցուցանէ զմեծութի՛ւն ծո_
վու. և զձայն ալեաց նորա ցածու_
ցանէ.

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկի_
ցեն բնակիչք երկրի՛ ի նշանաց քոց
Յելս առաւօտու և ընդ երեկոյս
զուարճասցին. Հայեցար յերկիր,
արբեցուցեր զնա, և բազում ա_
րարեր զմեծութի՛ւն նր.

Գետն այ լի եղև ջուրբք. պատ_
րաստ արարեր զկերակուր նր. զի
այսպէս է պատրաստութի՛ւն.

Զակոս նր արբեցուցեր. և բա_
զում արարեր զարմտիս նր.

Իյօղել նր զուարթ եղիցի բոյս
նր. օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղց
րութե՛ քո.

Դաշտք քո լցցին պարարտութե՛.
պարարտասցին գեղեցկութի՛ք ա_
նապատի.

Բլուրք ցնծութիւն զգեցցին. և
զգեցցին խոյք մաքեաց.

Հովիտք բազում արասցեն զցո_
րեան. աղաղակեսցեն և օրհնես_
ցեն.

Դ

Ի չափաւորած Դաւթի Սաղմոս յարուած.

ԿԵ.

Աղօթ շնորհաւոր լինի վա ազատութեան 'ի վտանգէց.

Աղաղակեցէք առ ած ամ երկիր.
սաղմոս ասացէք անուան նր,
և տուք զփառս օրհնութեն նր։
Ասացէք այ, ո՜րչ զի ահեղ են գործք
քո. 'ի բազում զօրութեն քում սուտ
ցին քեզ թշնամիք քո։
Ամ երկիր՝ երկիր պագցեն քեզ.
սաղմոս ասասցեն քեզ. և սաղմոս
ասասցեն անուան քում։
Եկայք և տեսէք զգործս այ. ո՜րչ
զի ահեղ են խորհրդովք՝ քան զորդ
որդւոց մարդկան։
Դարձոյց զծով 'ի ցամաք. և զգե
գետս անցցեն ոտանաւորք։
Անդ ուրախ եղիցուք մեք 'ի նա. որ
տիրէն զօրութ իւրով յաւիտենից։
Աչք նր 'ի հեթանոսս հային. որք
դառնացուցին զնա՝ մի բարձրաս-
ցին յանձինս իւրեանց։
Օրհնեցէք հեթանոսք զած մեր.
լսելի արարէք զձայն օրհնութեն նր։

Այն որ ետ զանձն իմ 'ի կեանս.
և ոչ ետ զդողդողութի՛ւն ոտից իմոց:
Փորձեցեր զմեզ ա՛ծ, և քննեցեր,
ո՛պ և քննի արծաթ:
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ. և եդեր
զնեղութի՛ 'ի թիկունս մեր. և անցու
ցեր զմարդիկ 'ի վ՛ր գլխոց մերոց:
Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր.
և հաներ զմեզ 'ի հանգիստ:
Մտից 'ի տուն քո պատարագօք.
տաց քեզ զուխտ իմ. զոր խոստա
ցան քեզ շրթունք իմ. և զոր բե_
րան իմ խօսեցաւ 'ի նեղութե՛:
Ողջակէզս ուղղալիցս մատու_
ցից քեզ՝ խոյօք և խնկօք. և քեզ
մատուցից զուարակս և նոխազս:
Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմե_
ցից ձեզ՝ ամենեքեան որք երկնչիք
յա՛յ. զոր ինչ արար անձին իմոյ:
Առ նա բերանով իմով կարդացի.
և բարձր արարի զնա լեզուաւ ի_
մով:
Զմեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի ի_
մում. մի թէ լուէր ինձ տ՛ր:
Վայսորիկ լուաւ ինձ ա՛ծ. և նայե
ցաւ 'ի ձայն խնդրուածոյ իմոյ:

Օրհ_

Օրհնեալ է ա̃ծ՝ որ ոչ 'ի բացեայ արար զաղօթս իմ. և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն :

'Ի չափաւած ընդ օրհնութե՛ :

Սաղմոս երգոյ. Կ.Օ :

Աղօթ աղաչէ զա̃ծ, զի գայցէ մեսիայն, եւ դառնայցեն առ նա ա̃մ ազինք :

Ա̃ծ ողորմեսցի մեզ՝ և օրհնեսցէ ըզ-
մեզ . երևեսցի զերեսս քո 'ի մեզ՝
և ողորմեսցի մեզ :
Ճանաչել յերկրի զճանապարհս
քո . յազգս ա̃մ զփրկութիւն քո :
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ա̃ծ, խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ա̃մ :
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ա-
զինք. զի դու դատես զժողովուրդս
յուղղութեան . և զազգս երկրի դու
առաջնորդես :
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք ա̃ծ . գոհասցին զքեն ժո-
ղովուրդք ա̃մ :
Երկիր ետ զպտուղ իւր . և օրհ-
նեաց զմեզ ա̃ծ , ա̃ծ մեր :

Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ. և՛ ի նմա_
նէ երկիցեն ամ՟ ծագք երկրի։

Ի կատարած Դաւթի Սաղմոս երգոյ.
ԿԷ։

Հզօր խօսի զեկեղեցւոյն Քի, և զչարա_
չարութէ տառապելոյն արդոյ։

Յարիցէ Ած՝ և ցրուեսցին
ամ՟ թշնամիք նր. փախիցեն
ատելիք նր յերեսաց նր։
Որպէս պակասի ծուխ, պա_
կասեսցին. և որպէս հալի մոմ՝ ա_
ռաջի հրոյ, այնպէս կորիցեն մե_
ղաւորք յերեսաց այ։
Արդարք ուրախ եղիցին և ցնծա_
ցեն առաջի նր. և զուարճասցին
յուրախութե իւրեանց։
Օրհնեցէք զած՝ և սաղմոս ասա_
ցէք անուան նր. ճանապարհ ա_
րարէք այնմիկ՝ որ նստի ընդ արե_
մուտս. և տր է անուն նր։
Ցնծասցեն առաջի նր. և խռո_
վեսցին յերեսաց նր։
Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւոր այ_
րեաց ած. ի տեղւոջ սրբում իւրում

Ած

Ա՛ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս 'ի
տան, և հանէ զկապեալս քաջութ̃
խռով· նոյնպ̃ և զդառնացօղս՝ որք
բնակեալք են 'ի գերեզմանս ։

Ա՛ծ ընդ ելանելն քո առաջի ժողո֊
վրդեան քոյ· ընդ անցանելն քո ը̃
անապատ՝ երկիր շարժեցաւ ։

Վ՛անզի և երկինք ցօղեցին յերե֊
սաց ա̃յ 'ի սինայէ՝ առաջի ա̃յ իէ̃լի ։

Ա՛նձրև կամաց պատրաստեցեր ա̃ծ
ժառանգութե̃ քում· թէպէտ և
հիւանդացաւ, սակայն դու հաս֊
տատեցեր զնա· և գազանք քո ը̃
նակեսցին 'ի նմա ։

Պատրաստ արարեր քաղցրութե̃
քով աղքատի ա̃ծ· տ̃ր տացէ ըզ֊
բան, որք աւետարանեն զօրութե̃
բազմաւ ։

Թագաւոր զօրուե̃ց սիրելւոյ· գե֊
ղեցկութիւն տան քո բաժանեալ
յաւարի· թէպէտ՝ և ննջեսջիք 'ի
մէջ վիճակաց ։

Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ· և
թիկնամէջ նր̃ 'ի դոյն ոսկւոյ ։

'Ի դուամարել երկնաւորին զթ̃ւրս
'ի վ̃ր նր̃, ձիւնացին 'ի սաղմոն ։

Լեառն

Լեառն ա̃յ լեառն պարարտ. լեառն
մածեալ լեառն պարարտ. և զի՞նչ
կարծէք լերինք հաստատեալք։

Լեառն, է̃ որ հաճեցաւ ա̃ծ բնա-
կել ՚ի նմա. քանզի և տ̃ր իսկ բնա-
կեսցի ՚ի նմա իսպառ։

Կառք ա̃յ բիւրապատիկք. հազարք
ուղղիչք, և տ̃ր ՚ի նո՝ ՚ի սինէ սրբ-
ութեան իւրոյ։

Ել ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգե-
րութիւն. էառ աւար՝ բաշխեաց պար-
գևս՝ և ետ որդւոց մարդկան. քան-
զի՛ թերահաւատից ևս բնակեալ
եղիցին ՚ի նմա։

Տ̃Ր ա̃ծ օրհնեալ՝ օրհնեալ տ̃ր՝ զօր
հանապազ առաջնորդեսցէ մեզ ա̃ծ
փրկիչ մեր։

Ա̃Ծ մեր, ա̃ծ կենարար. և ՚ի տ̃նէ
են ելք մահու։

Բայց սակայն՝ ա̃ծ փշրեսցէ ըզ-
գլուխս թշնամեաց մերոց. և ըզ-
հերան կարճնոլին, որք գնան յա-
նօրէնութեան իւրեանց։

Ասաց տ̃ր ՚ի խորոց անդնդոց դար-
ձուցից. և ՚ի միջոյ ժանեաց զայն
՚ի դուրս կորզեցից։

Մի՛ Թացցի ոտն քո յարեան․ և լե–
զուք շանց քոց ՝յարենէ Թշնամեաց
քոց ։

Երևեցան գնացք քո ած․ գնացք
այ Թագաւորին մերոյ սբյ ։

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնու–
Թի, ՚ի մէջ կուսանաց և գովչաց ։

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զած․ և զտր
յաղբերացն իսրայելի ։

Անդ բենիամին ՚ի տղայուԹե զար–
մանալի, իշխանք յուդայ առաջ–
նորդք նց՝ իշխանք զաբուղոնի, և
իշխանք նեփԹաղիմայ ։

Հրամայեա ած զօրուԹ քով․ զօրա–
ցո՛ զայս, զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ ։

՚Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղեմէ ․
քեզ մատուսցեն Թագաւորք զպա
տարագս ։

Սաստեա ՚ի գազան եղեգան․ ՚ի ժո
ղով զուարակաց՝ և ՚ի գառս երն–
ջոց ։

Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալք
են արծաԹով․ ցրուեա զհեԹանոսս՝
որք կամին ընդ պատերազմ ։

Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ․
հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու–

լի–

ըսցին առ ած։
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք
զած. և սաղմոս ասացէք տն։
Ճանապարհ արարէք այնմիկ. որ
նստի յերկինս երկնից ընդ յարևելս։
Նա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօ-
րութեան. և տուք զփառս տն։
Ի վերայ իէլի մեծ վայելչութիւն նորա. և
զօրութիւն նորա մինչև յամպս երկնից։
Սքանչելի է ած ՚ի մէջ սրբոց իւրոց՝
ած իսրայելի։
Նա տացէ զզօրութիւն հաստատութեան
ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է ած։

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի, վասն
փոփոխելոցն. ԿԸ։

Հայր խօսի ՚ի բերանոյ քի ՚ի ժամու չար-
չարանաց նորին չարծրագործանաց։

Կեցո զիս ած, զի հասին ջուրք
յանձն իմ. ընկղմեցայ ես ՚ի խորս
անդնդոց. ուր ոչ գոյ ինձ
հանգիստ։
Եկի ես ՚ի խորս ծովու. և շրջանք
ընկղմեցին զիս։
Վաստակեցայ ես առ աղաղակել.
և

և կերկերեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ
ինձ առ Տր̃ Ած̃ իմ։
Բզմ̃ եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ․
որք ատեին զիս ՚ի տարապարտուց։
Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ա-
տեցեալք իմ ՚ի նանիր․ ինչ զոր ոչ
յափշտակեալ էի՝ տուժէի նց̃։
Ած̃ դու ծանեար զանզգամութ̃ի
իմ․ և յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծած-
կեցան։
Մի՛ ամաչեսցեն վս̃ իմ, որք համբե-
րեն քեզ Տր̃ Տր̃ զօրութեանց՝ մի՛ պատ-
կառեսցին վս̃ իմ, որք խնդրեն զ
քեզ Ած̃ իսրայէլի։
Վս̃ քո համբերի նախատանաց, և
ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։
Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց․ և
հիւր որդւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս․ և
նախատինք նախատչաց քոց ան-
կան ՚ի վերայ իմ։
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ,
և եղեն ինձ այս նախատինք․ արա-
րի զհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ
յառակ նց̃։

Զի

Զինէն խորհէին, որք նստէին առ դրունս. և զիս այպն առնէին, որք ըմպէին զգինի։

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տ̃ր. ՚ի ժամանակի ընդունելի։

Ա՛ծ ՚ի բազում ողորմութ̃ե քում՝ լուր ինձ. ՚ի ճշմարտութ̃ե փրկութ̃ե քո։

Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկ-ճայց. ապրեցայց ես յատելեաց ի-մոց. և ՚ի խորոց ջուրց բազմաց։

Մի՛ ընկլուցեն զիս պտոյտք ջուրց. և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբե-րան իւր ՚ի վերայ իմ։

Լուր ինձ տ̃ր, զի քաղցր է ողորմու-թ̃ի քո. ըստ բազում գթութեան քում՝ հայեա՛ց յիս, և մի՛ դարձու-ցաներ զերեսս քո ՚ի ծառայէ քումմէ, զի նեղեալ եմ ես, վաղ-վաղակի լուր ինձ։

Հայեա՛ց յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս. և վ̃ս թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս։

Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։

Առաջի քո են ա̃մ նեղիչք անձին իմոյ. նախատանաց համբերեր սիրտ

 իմ,

իմ, և թշուառութիւն։
Ակն ունէի՝ թէ որ տրտմեսցի ընդ
իս, և ոչ որ էր. և մխիթարիչ ինձ
որ ոչ գտաւ։
Ետուն 'ի կերակուր ինձ զլեղի. և
'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ զքա-
ցախ։
Եղիցին սեղանք նց առաջի նց յո-
րոգայթ. 'ի հատուցումն, և 'ի գայ
թակղութի։
Խաւարեսցին աչք նց, զի մի տես-
ցեն. և զթիկունս նց հանապազ
կորացո։
Հեղցես 'ի վր նց զբարկութի քո.
սրտմտութի բարկութե քո հաս-
ցէ 'ի վերայ նց։
Եղիցին բնակութիւնք նց աւերակ. և
'ի յարկս նց մի ոք իցէ՝ որ բնակիցէ։
Զի զոր դու հարեր, հալածեցին.
և 'ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին։
Դիր զմեղս 'ի վերայ մեղացնց. զի
մի մտցեն յարդարութի քո։
Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ
քումմէ կենաց. և ընդ արդարս
քո մի գրեսցին։
Աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկու-

թէ քո տէր ընկալցի զիս ։

Օրհնեցից զանուն ա̃յ իմոյ օրհ-նութեամբ. և բարձր արարից զնա գո-վութեամբ ։

Հաճոյ եղիցի ա̃յ քան զորթ մա-տաղ. որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղի-ցին. խնդրեցէք զա̃ծ, և կեցցեն անձինք ձեր ։

Զի լուաւ տր̃ աղքատաց. և զկա-պեալս իւր ոչ արհամարհեաց ։

Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր ծով, և ամ̃ որ զեռայ 'ի նմ̃ ։

Զի ա̃ծ փրկէ զսիոն. շինեսցին քա-ղաքք հրէաստանի. շինեսցեն բնա-կեսցին և ժառանգեսցեն զնա ։

Զաւակ ծառայից քոց հաստա-տեսցի անդ. և որք սիրեն զանուն քո, բնակեսցին 'ի նմա ։

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի. առ 'ի յի-շատակ փրկելոյն զնա տն. ԿԹ ։
Աղօթս խօսի պնդորդչանէ, որք գուշակ 'ի հրաւ-կի խնդրեն օգնութեն յա̃յ ։

Ա̃Ծ յօգնել ինձ նայեաց. և տր̃ յընկերել ինձ փութա ։

Ամա-

Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք
խնդրեն զանձն իմ· դարձցին յետս
և ամաչեսցեն, որք խորհին ինձ չար։
Դարձցին առժամայն ամաչեցեն·
որք ասեն ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին 'ի քեզ
ամենեքեան որք խնդրեն զքեզ Տր։
Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է Տր·
որք սիրեն զփրկութիւն քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ, Տր օգ_
նեա ինձ· օգնական և փրկիչ իմ
ես դու· Տր իմ մի յամեներ·

Սաղմոս Դաւթի, որդւոյն յովնադաբայ·
և յառաջնոյ գերութեան · ՀԱ։

Այս խօսք Քնէ, որ 'ի ձերբակալութենէ
չարչարանս աղօթէ առ Տր, և հայցէ
օգնութիւն։

Ի քեզ Տր յուսացայ, մի ա_
մաչեցից յաւիտեան · յար_
դարութեն քում փրկեա զիս
և ապրեցո զիս։
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո և
կեցո զիս։
Եր իմ Տր ապաւէն, և տեղի ա_

մուր

մուր կեցուցանել զիս . զի հաստա-
տութիւն իմ՝ եւ ապաւէն իմ դու ես ։
Ա՛ծ իմ, փրկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց մե-
ղաւորի . ՚ի ձեռաց անօրինի եւ ա-
նիրաւի ։
Դու ես համբերութիւն իմ տէր տէր
յոյս իմ՝ ՚ի մանկութենէ իմմէ ։
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգան-
դէ . յորովայնէ մօր իմոյ դու ես
ապաւէն իմ . եւ առ՚ի քէն է օրհնու-
թիւն իմ՝ յա՛մ ժամ ։
Որպէս զի նշանակ եղէ ես բազմաց . եւ
դու օգնական իմ՝ եւ հզօրիչ իմ ։
Լցի բերան իմ՝ գովութեամբ, որպէս օրհ-
նեցից զփառս քո . զոր հանապազ
զմե՛ծ վայելչութիւն քո ։
Մի՛ ընկենուր զիս տէր ՚ի ժամանակս
ծերութեան . ՚ի պակասել զօրութեան
իմոյ մի՛ թողուր զիս ։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ . եւ որք
պաշարեցին զանձն իմ . խորհեցան
՚ի միասին եւ ասացին ։
Ա՛ծ եթող զնա, հալածեցուք եւ
հասցուք նմա . զի ոչ ոք է որ փրկէ
զնա ։
Ա՛ծ իմ, մի՛ հեռի առնիր յինէն .
եւ

եւ Ած յօգնել ինձ նայեա՛ ։
Ամաչեսցեն եւ պակասեսցին՝ որք
չարախօս կային զանձնէ իմմէ · ըզ
գեցցին զամօթ եւ զպատկառանս ,
որք խնդրէին ինձ չար ։
Եւ ես յամ ժամ յուսացայց · եւ յա-
ւելից յօրհնութիւնս քո ։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարու-
թիւն քո · զօրհանապազ զգովու-
թիւն քո ։
Զի ոչ թէ խարդախութիւն ինչ գի-
տէի ես զդպրութիւն · այլ մտից 'ի
զօրութիւնս Տն · Տր յիշեցի զարդա-
րութիւնս քո միայն ։
Ած իմ, ուսուցեր զիս 'ի մանկու-
թենէ իմմէ · եւ ցարդ եւս պատմեցից
զարդարութիւնս քո ։
Մինչեւ յալեւորիլ եւ 'ի ծերանալ
իմում · Ած իմ մի թողուր զիս ։
Մինչեւ պատմեսցի բազուկ քո՝ ազ-
գի ամի որ գալոցն է ։
Զօրութիւնս քո եւ զարդարութիւնս
քո, մինչեւ 'ի բարձունս · զոր արա-
րեր մեծամեծս · Ած ո՞ նմանի քեզ ։
Որչափ ցուցեր ինձ զնեղութիւն բա-
զում եւ չարչարանս՝ դարձար եւ

 մխի-

մխիթարեցեր զիս. և՛ի խորոց ան-
դնդոց երկրէ հաներ զիս։
Յաճախեցեր զզօրութիւն քո. և դար-
ձեալ մխիթարեցեր զիս. և՛ի խո-
րոց երկրի միւսանգամ՝ հաներ զիս։
Արդ՝ և ես խոստովան եղէց քեզ՝ի
սպասաւորութիւն սաղմոսաց, ճշմա-
րիտդ ա̃ծ. սաղմոս ասացից քեզ
օրհնութ̃ ի̃ սրբդ իսրայէլի։
Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ
սաղմոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ
զոր փրկեցեր։
Այլ և լեզու իմ զօրհանապազ
խօսեսցի զարդարութիւն քո։
Ի ժամանակի իբրև յամօթ լիցին
և ամաչեսցեն որք խնդրեն ինձ ըզ
չար։

Ի Սաղմոսն։
Սաղմոս Դաւթի. Հ̃Ա.
Աղաւթ հայցէ յԱ̃յ զխաղաղութեան գալստեան
Մեսիային, և փառաւորէ զերջանկութի̃
արքայութե̃ նր̃։

Ա̃Ծ զիրաւունս քո արքայի տուր,
և զարդարութիւն քո որդւոյ
թագաւորի։

Դա-

Դատել զժողովուրդս քո արդարութ՟. և զաղքատս քո իրաւամբք։

Առցեն լերինք զխաղաղութի՟ ժողովրդեան. և բլուրք զարդարութի՟.

Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան, և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց. և խոնարհեցուսցէ զամբաստանս։

Կացցէ և մնասցէ ընդ արևու, յառաջ քան զլուսին յազգս մինչև յազգս։

Իջցէ ո՟պ զանձրև ՚ի վ՟ր գեղմանց. ո՟պ զցօղ շի ցօղի յերկիր։

Ծագեսցի յաւուրս ն՟ր արդարութի՟, բազում խաղաղութի՟. մինչև կատարեսցի լուսին։

Տիրեսցէ նա ՚ի ծովէ մինչև ՚ի ծով. ՚ի գետոց մինչև ՚ի ծագս աշխարհի

Առաջի ն՟ր նախ հնդիկք անկցին. և թշնամիք ն՟ր զհող լիզցեն։

Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց՝ պատարագս մատուսցեն նմա. Թագաւորք Արաբայ և Սաբայ, պատարագս բերցեն նմա։

Երկիր պագցեն նմ՟ ա՟մ թագաւորք երկրի. և ա՟մ ազգք ծառայեսցեն նմ՟

Զի փրկեաց զաղքատն ՚ի հզօրէ. զաղքատն եւ զտնանկն՝ որոյ ոչ է օգնական։

Խնայեսցէ նա յաղքատն եւ ՚ի տընանկն. եւ զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ՚ի վաշխից եւ ՚ի չարեաց փրկեսցէ զանձինս նոցա։

Պատուական է անուն նոցա առաջի նորա. կեցցէ, եւ տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց։

Յաղօթս կացցեն առ նա յամենայն ժամ. եւ զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա։

Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամենայն երկիր. եւ ՚ի վերայ գլխոյ լերանց։

Բարձրասցի քան զլիբանան պըտուղ նորա. ծաղկեսցի ՚ի քաղաքի ան ոն խոտ երկրի։

Եղիցի անուն նորա օրհնեալ յաւիտենս. զի յառաջ քան զարեւ է անուն նորա։

՚Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք երկրի. եւ ամենայն ազինք երանեսցեն նմա։

Օրհնեալ տէր աստուած Իսրայէլի որ առնէ զքանչելիս միայն. եւ օրհնեալ է անուն փառաց նորա յաւիտեան. լցցի փառօք նորա ամենայն երկիր. եղիցի եղիցի.

Աղօթք աննայի մօրն սամուէլի։ ԱՀաւղ
Ներբորդ Թագաւորաց • Բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի
տր • եւ բարձրացաւ եղջեւր
իմ յած փրկիչ իմ։
Ընդարձակեցաւ բերան իմ
'ի վերայ թշնամեաց իմոց • ուրախ
եղէց 'ի փրկութեն քում։
Զի ոչ գոյ սբ ոպ զտր • եւ ոչ ար
դար ոպ զած մեր • եւ չիք սբ բաց
յոյ մերմէ ։
Մի պարծիք եւ մի խօսիք զամբար
տաւանս • եւ մի ելցէ ընդ բերանս
ձեր բան հպարտ մեծաբանութե ։
Ած գիտութեց տր ած պատրաս_
տէ իւրով խնամութբ զգիտութի
յարարածս իւր ։
Զօրաց հաստ աղեղունք թուլա_
ցան, եւ տկարք վառեցան զօրութբ ։
Յագք եւ լիք հացիւ, նուաղեցան •
եւ քաղցեալք լցին զերկիր •
Ամուլն ծնաւ եօթն • եւ բազմա_
ծնինն նուաղեաց 'ի ծննդոց ։
Տր մեռուցանէ, եւ տր կեցուցանէ •
իջուցանէ 'ի դժոխս եւ հանէ ։

Տ՟ր աղքատացուցանէ և տ՟ր մեծա ցուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր, և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։
Նստուցանէ զն՟ա իշխանս՝ ընդ իշխանս ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նմ՟ա։
Սատարէ զուխտս ուխտաւորաց. և օրհնեաց զամս արդարոց։
Զի ոչ թէ իւրով զօրութ՟բ զօրանայ հզօր, այլ տ՟ր տկար առնէ ըզ հակառակորդս իւր. տ՟ր ս՟բ է։
Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն ՚ի խորհուրդս իւր. մի՛ պարծեսցի հըզօրն ՚ի զօրութ՟ն իւր. և մի՛ պարծեսցի մեծն ՚ի մեծութ՟ն իւրում։
Այլ որ պարծին, ՚ի տ՟ր պարծեսցի. ՚ի խորհուրդս գիտութ՟ն զտ՟ր ճանաչել։
Առնել զիրաւունս, և գործել զարդարութ՟ի, ՚ի մ՟ջ երեսաց երկրի
Տ՟ր ել յերկինս՝ և որոտաց. և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ։
Տայ զզօրութ՟ի թագաւորաց մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

Առ-

Աղօթք։

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱծ փր
կիչ իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ
'ի Տր տէրամբ և հաւատով։
Մարդասէր Տր վս սրբուհւոյ անա
րատ մօր քոյ և կուսի. և վս խա_
չի քո պատուականի ընկալ զաղա
չանս մեր և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ ողորմութեան, և 'ի նեղութենէն։

Վս գտանելոյ մեզ զշնորհս և զո_
ղորմութի 'ի բարերար Տնէ
մերմէ, զՏր աղ.
Վս փրկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութե
մարդկան՝ և յորոգայթից սատա_
նայի, զՏր աղ.
Վս ամ անձանց քրիստոնէից. և
տանց հաւատացելոց, զՏր.
Վս որք 'ի լերինս յայրս և 'ի փա_
պարս բնակեալք են սբ հարքն
մեր, զՏր.
Վս որք սաղմոսիւք և օրհնութե
կատարեն զամենայն ժամանակս
կե_

կենաց խուրեանց, զոր ասէ
Ս̃ր հոգւոյն հանգուցելոյ՝ որք։
Նու եւ և վ̃ միաբանութեն ճշմարիտ
Զամենին։ Ողորմեայ։

Աղօթք։

Գոհանամք զքէն տէր ած մեր, որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութե քո։ Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութեան քեզ տէր ած մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութի քո։ Նկեսցէ և բնակեսցի առ մեզ ածութի քո. և ողորմութի քո հովանի և պահապան լիցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց։ Եւ զմեզ՝ զծառայս քո արժանի արա 'ի տուէ և 'ի գիշերի և յամ ժամու, միշտ խորհել 'ի սէր պատուիրանաց քոց։ Եւ՛ գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զս̃բ հոգիդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խա-

Յաղաղակելէ ամենեցուն :

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր անմահութեան, դու ես քրիստոս աստուած փրկիչ մեր: Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել՝ և խոստովան լինել առ քեզ՝ վասն իրաւանց և արդարութեան քո: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տէր աստուած մեր, արա զմեզ արթունս և պատրաստս ՚ի ժամ առաւօտու երեւման քո: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ՝ այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Գոհութիւն, և ճշմարիտ խոստովանութիւն անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին, այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Աղ.

Իջուցանին տն̃ ի խաչէն։

Սաղմոս Ասափայ. ՀԲ։

Աստ լուծանէ զտարակուսանս թէ զի՞_
արդ եղեն յաշխարհի յայսմիկ յաջո_
ղութիւնք մեղաւորաց, և տա_
ռապանք արդարոց։

ՈՐՊԷՍ ԲԱՐԻ
Է ԻՍՐԱՅԷԼԻ
ած, որք ուղիղ են սրտիւք։
Բայց զի իմ փոքր մի եւ սասա_
նեալ էին ոտք. սակաւիկ մի եւ՝ գայ
թագղեալ էին գնացք իմ։
Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս. զխա
ղաղութիւն մեղաւորաց, տեսանէի,
զի ոչ գոյր վերջ մահու նոցա։

Հաս_

Հաստատուն են տանջանք նց · 'ի
վաստակս մարդկան չեն նոքա · և
ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին ։
Վն՝ կալաւ զնս ամբարտաւանու
թի · արկին զիւրեամբք զամբարշ
տութի, և զանիրաւութի իւրեանց ։
Ելցէ որպէս 'ի ճարպոյ անիրաւու
թի նց · զի գնացին նոքա ըստ խոր
հրդոց սրտից իւրեանց ։
Խորհեցան և խօսեցան զչարութի
և զանիրաւութիւն 'ի բարձունս
խորհեցան ։
Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց ·
և զլեզուս իւրեանց ածէին զերկրաւ
Վն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձ
ցի այսրէն · և աւուրք իմ լի կատա
րեալ գտցին 'ի նս ։
Ասացին՝ զիարդ գիտաց ած · կամ
դուցէ՞ արդեօք գիտութիւն առ 'ի
բարձրելոյն ։
Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է
նց · կան՝ և ունին զմեծութի յփ ։
Ասացի՝ զուր ուրեմն արդարացու
ցի զսիրտ իմ · լուացի սրբութբ
զձեռս իմ · և եղէ ես խոշտան
կեալ զօրհանապազ · և կշտամ

 բանք

բանք իմ՛ ընդ առաւօտս ։
Խնդրեմ և սաստիկ՝ թէ այսմ պատ
մեցից ․ անհաւատիկ ազգ որդւոյ
քոց որոց և ուխտեցի ։
Ի մտի եդի , թէ սակայն և այս
ջան է առաջի իմ՛, մինչև մտից ՚ի
սրբութի՛ն նոյ ․ և ՚ի միտ առից զկա
տարած նց ։
Սակայն վ՛ն նենգութե՛ն նց տարա_
գիր արարեր զնս ․ և կործանեցեր
զնս յամբարտաւանութե՛ իւրեանց ։
Իսկ զիարդ եղեն յաւեր՝ յանկար_
ծակի սատակեցին ․ պակասեցան՝ կո
րեան վ՛ն անօրէնութե՛ իւրեանց ․ և ե_
ղեն որպ երազք զարթուցելոց ։
Տ՛Ր ՚ի քաղաքի քում՛ զպատկերս նց
անարգեսցես ․ զի հուր բորբոքե_
ցաւ ՚ի սրտի իմում ․ և երիկամունք
իմ՛ այլագունեցան ։
Ես արհամարհելի եղէ , և ոչ գիտա_
ցի ․ որպէս անասուն համարեցայ առա
ջի քո , և ես յամ՛ժամ՛ ընդ քեզ եմ ։
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ ․ ՚ի խոր
հուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ ․ և
փառօք ընկալար զիս ։
Զինչ կայ իմ՛ բնաւ յերկինս , կամ

'ի քէն զի՞նչ կամ խնդրեցից յերկրի։
Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ. ա՟ծ սրտի իմոյ, բաժին իմ ա՟ծ յաւիտեան։
Ահաւասիկ որք հեռի առնեն զանձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն. սատակեցեր զամենեսեան՝ որք ապստամբք եղեն 'ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ ա՟ծ բարի է. և դնել առ տ՟ր զյոյս իմ։
Պատմել զա՟մ օրհնութիւնս քո, 'ի դրունս դստեր սիոնի։

Իմաստութիւն Ասափայ։

Սաղմոս. ՀԳ։

Ասափ [illegible] վիճէ ընդ ա՟յ վ՟ն քանդեցմանն եղելոյ, և վ՟ն տառապանացն ժողովրդեան որք եղեն 'ի թշնամեաց քրիստոնէայց։

Ընդէ՞ր մերժեցեր ա՟ծ իսպառ. բարկացաւ սրտմտութիւն քո 'ի վ՟ր խաշին արօտի քո։
Յիշեա՛ զժողովուրդ քո, զոր ստացար 'ի սկզբանէ. փրկեցեր զգաւազան ժառանգութեան քո։
Լեառն սիոն այս՝ ուր բնակեցար դու.

քու 'ի սմա․ համբարձ զձեռն քո 'ի
վր̄ ամբարտաւանութե̄ն նց̄ իսպառ։
Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի
սրբութեան քում․ պարծեցան ատելիք
քո 'ի մէջ բարեկենդանութեան իւրեանց․
Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս․
և ինքեանք ոչ ծանեան զելս 'ի վե֊
րուստ։
Ոպ̄ յանտառի, փայտատօք կոտորե֊
ցին զդրունս նր̄․ 'ի միասին փայտա֊
տօք և մրճօք կործանեցին զնա։
Այրեցին 'ի հուր զսրբութի̄ քո յերկ֊
րի․ պղծեցին զխորան անուան քո։
Ասացին 'ի սիրտս իւրեանց ազգք
նց̄ 'ի միասին․ եկայք լռեցուսցուք
զա̄մ տօնս ա̄յ յերկրէ։
Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք․ և ոչ
ևս գուցէ մարգարէ․ և զմեզ ինչ
որ ոչ ճանաչիցէ։
Մինչև յե՞րբ ա̄ծ նախատէ թշնա֊
մին, բարկացուցանէ հակառա֊
կորդն զանուն ա̄ք քո։
Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո․
և զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քումմէ
իսպառ։
Ա̄ծ թագաւոր մեր յառաջ քան

զյաւիտենանս․ որ արարեր զփրկու
թին ՚ի մէջ երկրի։
Դու հաստատեցեր զօրութ̃ քով
զծով․ դու խորտակեցեր զգլուխ
վիշապին ՚ի վր̃ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, և
ետուր զնա կերակուր զօրայն հնդ_
կաց։
Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և ըղ
վտակս․ դու ցամաքեցուցեր զգետս
սաստիկս։
Քո է տիւ, և քո է գիշեր․ զլոյս և
զարև դու արարեր․ և դու հաստա
տեցեր զամ̃ սահմանս երկրի․ զգա
րուն և զամառն դու ստեղծեր։
Այս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին
նախատեաց զՏր̃դ․ ժողովուրդ ան_
զգամ բարկացոյց զանուն ս̃բ քո։
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն որ
խոստովան առնի առ քեզ․ և զան_
ձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար
իսպառ։
Հայեա՛ց յուխտ քո․ զի լցան տունք
ամփշելոց յերկրի անիրաւութ̃։
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ․
այլ աղքատն և տնանկն օրհնես_
ցեն

ցեն զանուն տր. քո։
Արի՛ ած, և դատեա՛ զդատաս_
տանս քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ
յանզգամէն զօրհանապազ։
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց. ամբարտաւանութի՛ ատե_
լեաց քոց վերասցի հանապազ։

Ի կատարած մի՛ ապականեր. Սաղմոս օրհ_
նութե Ասափայ. ՀԴ։

Ասափ խօսէ 'ի բերանոյ ձն յաւուր դատա_
ստութե՛ մեղաւորաց, և արդարոց հատուց_
մանէ բարեաց և չարաց։

Խոստովան եղիցուք առ քեզ
ած, խոստովան եղիցուք և
կարդասցուք զանուն տր. քո։
Պատմեցից զամ սքանչելիս քո.
յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դա
տեցայց։
Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ բնակիչք
նր. ես հաստատեցի զսիւնս նր։
Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրի_
նիք. և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձ
րացուցանէք զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ համբառնայք 'ի բարձունս

զեղջիւրս ձեր . և մի՛ խօսիք զա̃յ
անիրաւութի.

Զի ոչ յարևելից՝ և ոչ յարև-
մտից, և ոչ յանապատէ լերանց,
այլ ա̃ծ դատաւոր է.

Զայս խոնարհ առնէ, և զայն
բարձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձե-
ռին տ̃ն, գինի լի անապակ արկե̃լ.
և խոնարհեցոյց յայսմանէ յայս.
Սակայն մրուր նր̃ ոչ սպառեսցի. և
արբցեն զնա ա̃մ մեղաւորք երկրի.
Եւ ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղ-
մոս ասացից ա̃յ յակոբայ.

Զա̃մ եղջիւրս մեղաւորաց փշրես-
ցես. և բարձր եղիցի եղջիւր ար-
դարոյ.

Ի չափաբած ընդ օրհնութեամբ. Սաղմոս
յասափայ. և երգ առ ասորեստա-
նեայսն. Հ̃Ե.

Աստ խօսի զյաղթութենէ հրէից ընդդէմ
ասորւոց և զյաղթութենէն ք̃ի, որով
եմուտ յեկեղեցի իւր ա̃ծ:

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի ա̃ծ, և
յիսրայէլ մեծ է անուն նր̃.
Եղև ՚ի խաղաղութեան տեղի նր̃.
և

եւ բնակութ՟ն նր՟ 'ի սիօն ։

Ընդ խորտակեաց տր՟ զզօրութ՟ն աղեղան · զղէն · զսուր · եւ զճա_կատամարտ ։

Լուսատու ես դու սքանչելապէս լերանցն յաւիտենից · խռովեսցին ամենեքեան որք անմիտք են սր_տիւք · ննջեցին զքունս իւրեանց՝ եւ ինչ ոչ գտին ։

Ամ՟ արք՝ 'ի մեծութե՟ ձեռաց իւր_եանց · 'ի սաստէ քումմէ ա՟ծ յակո_բայ ննջեցին,որք հեծեալ էին 'ի ձիս ։

Դու ահաւոր ես՝ եւ ո՞վ կարէ կալ_ առաջի քո · ո՞ւր երեւեցար դու յերկնից · յայտնի եղեւ բարկութ՟ն քո ։

Երկիր երկեաւ եւ սաստեաց՝ ընդ յառնելն ա՟յ 'ի դատաստան · ընդ ապրեցուցանել զամ՟ հեզս երկրի ։

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առնիցին առ քեզ · եւ ծածկեալք ի_մաստութ՟ք օրհնեսցեն զքեզ ։

Ուխտս դիք եւ կատարեցէք ա՟ն ա՟յ մերոյ · ամենեքեան որք շուրջ էք զնովաւ ։

Մատուցէք պատարագս ահաւո_րին · որ քաղէ զհոգիս իշխանաց ·

ահաւոր է նա քան զա̄մ թագա_
ւորս երկրի։

Ի կատարած վն̄ Իդիթումայ։
Սաղմոս Ասափայ. ՀԶ։

Ահա խրատէ, թէ որպէս ՚ի ժամու նեղութեան
կամէ պարտ էջէ աղօթել. խոկալ, և հառ_
ցանօթուցիւ ղեկաձնութեան, և զփառատանել։

Ձայնիւ իմով ես առ տր̄ կարդա_
ցի. ձայնիւ իմով առ ա̄ծ, և
նայեցաւ առ իս։
Յաւուր նեղութեան իմոյ զա̄ծ խնդ_
րեցի ձեռօք իմովք. և ՚ի գիշերի
առաջի նր̄ ոչ խաբեցայ։
Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ.
յիշեցի զա̄ծ՝ և ուրախ եղէ. հո_
գացի, և նուաղեաց յիս հոգի իմ։
Կանխեցին պահպանութեան աչք իմ. խռո
վեցայ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ
զաւուրսն զառաջինս. և զամսն յա
ւիտենից յիշեցի։
Խօսեցայ ՚ի գիշերի ը̄ սրտի իմում.
հոգայի և տառապէր յիս հոգի իմ։
Մի թէ յաւիտենից մերժ եսցէ զիս
տր̄. և ոչ ևս յաւելցի ՚ի հաճիլ և ևս
կամ ի սպառ արգելցէ զողորմու̄թ
իւր

իւր յլինէն. կամ կատարեսցի զբան
իւր յազգէ մինչև յազգ.
Կամ մոռասցի՞ գթալ ա՛ծ խմև և ս.
կամ արգելցէ՞ զգթութիւն իւր՝ բար
կութ՟ իւրով.
Ասացի՝ այժմ սկսայ. այս է նորո
գումն աջոյն բարձրելոյ.
Յիշեցի զգործս ա՛ն 'ի սկզբանէ.
յիշեցի զսքանչելիս ն՟ր.
Խորհեցայ յա՛մ գործս քո. և 'ի
ձեռագործս քո խորհեցայ.
Ա՛ծ 'ի սրբութե՛ են ճանապարհք քո.
ով է ա՛ծ մե՛ծ՝ ո՛ր զա՛ծ մեր. դու
ես ա՛ծ, որ առնես զսքանչելիս.
Ցուցեր ժողովրդեան քում զզօրութի
քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս
քո. զորդիսն յակոբայ՝ և յովսեփու.
Տեսին զքեզ ջուրք ա՛ծ. տեսին զք
քեզ ջուրք և երկեան. և խորք խռո
վեցան 'ի ձայնէ ջուրց բազմաց.
Ձայն ետուն ամպք. քանզի և նետք
քո գնան. ձայն որոտալոյ քոյ անիւ
Երևեցան փայլատակունք քո տիե
զերաց. խռովեցաւ և դողաց երկիր
'Ի ծովս են ճանապարհք քո, և
շաւիղք քո 'ի ջուրս բազումս. և
հետք

հետք քո ոչ երևէին։
Առաջնորդեցեր ոպ խաշինս ժողովր
դեան քո. 'ի ձեռն Մովսէսի և Ա-
հարոնի։

Իմաստութիւն Ասափայ։
Սաղմոս. ՀԷ։
Աստուածպատմէ չարաբերութիւն այս ժո-
ղովրդեան եբրայեցւոց, և զպատ-
րաստութիւն նոցին առ նա։

Նայեցարուք ժողովուրդք
յօրէնս իմ. խոնարհեցու-
ցէք զունկն ձեր 'ի բանս բե
րանոյ իմոյ։
Բացից առակաւ զբերան իմ. և խօ
սեցայց զառակս 'ի սկզբանէ։
Որ լուաք և ծանեաք զայս. և
հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ
յայլ. պատմել զօրհնութիւնս տն, զզօ
րութի և զսքանչելիս իւր զորս արար
Հաստատեաց զվկայութի իւր առ
Յակոբ. և օրէնս եդ 'ի մէջ իսրլի։
Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն
մերոց. ցուցանել զայս որդւոց իւր-
եանց. զի ծանիցէ ազգ այլ։
Որ-

Որդիք որք ծնանին՝ յարիցեն և
պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց.
զի դիցեն առ ա՟ծ զյոյս իւրեանց.
և մի՛ մոռասցին զգործս ա՟յ։
Զպատուիրանս ն՟ր խնդրելով խնդ-
րեսցեն. և մի՛ եղիցին ո՟պ և հարք
իւրեանց։
Ազգ չար և դառնացող. ազգ որ
ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաս-
տատեաց առ ա՟ծ զհոգի իւր։
Որդիք եփրեմի լիաձիգք՝ և պնդա-
ձիգք, յաւուր պատերազմի կա-
պարճս դարձուցին։
Ոչ կացին նոքա յուխտի ա՟ն. և ը՟ս
իրաւանց ն՟ր ոչ կամեցան գնալ։
Մոռացան զերախտիս ն՟ր. և զսք-
անչելիսն՝ զոր եցոյց ն՟ց։
Առաջի հարց ն՟ց արար զսքանչե-
լիս իւր. յերկրին եգիպտացւոց՝ և
՚ի դաշտին տայանու։
Հերձ զծով՝ և անցոյց զն՟ս. և
կացոյց զջուրսն ո՟պ ՚ի տիկս։
Առաջնորդեաց ն՟ց ամպով ՚ի տուէ.
և զա՟մ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ։
Հերձ զվէմն յանապատի, և ես
ըմպել ն՟ց ո՟պ ՚ի խորոց մեծէ։

Հան

Եհան զջուրսն 'ի վիմէն. և հոսեաց
որպ զգետս զջուրսն :
Սակայն յաւելին 'ի մեղանչել. և ևս
բարկացուցին զբարձրեալն՝ յանջրդի
փորձեցին զած 'ի սիրտս իւրեանց.
'ի խնդրել զկերակուր անձանց
իւրեանց :
Տրտնջեցին զայ՝ և ասացին. միթէ
կարօղ իցէ ած պատրաստել սե-
ղան յանապատի :
Քանզի հարկանէր զվէմն և հոսէին
ջուրք. և վտակք խաղային 'ի նմանէ.
Բ'ղէ հա՞ց ևս կարասցէ տալ նա
մեզ. կամ պատրաստեսցէ՞ սե-
ղան ժողովրդեան իւրոյ :
Վ՛կ լուաւ զայս տր, և յապաղեաց.
հուր բորբոքեցաւ 'ի յակոբ. և բար
կութին ել 'ի վր իսրայելի :
Զի ոչ հաւատացին յած. և ոչ
յուսացան 'ի փրկութին նր :
Հրամանեաց ամպոց 'ի վերուստ, և
զդրունս երկնից եբաց. և տեղեաց
'ի նս զմանանայ 'ի կերակուր :
Զհաց երկնից ետ նց, զհաց հրեշ-
տակաց կերան մարդիկք. և էջոյց
'ի նս զկերակուր 'ի լիութին :
Եհան

Աչան զհողմն հարաւոյ. և եհան զօ րութեամբ իւրով զհիւսիսին:
Տեղեաց 'ի նս միս ոպ զհող. ոպ զաւազ ծովու զթռչունս թեւաւորս:
Արկ 'ի մէջ բանակի նց. և շուրջ զխորանօք նց:
Կերին և յագեցան յոյժ. և զցանկութիւն նց ետ նց. և ոչինչ կարօտ եղեն 'ի ցանկութենէ իւրեանց:
Մինչ դեռ՝ կերակուրք 'ի բերանս իւրենց էին, բարկութիւն այ ել 'ի վր նց:
Սպան զբազումս 'ի նոցանէ. և զըն տիր ընտիրս յիէլէ սատակեաց:
Յայսմ ամի մեղան և ևս. և ոչ հաւատացին սքանչելեաց նր:
Պակասեցան յունայնութե աւուրք նց. և ամք նց փութապէս անցին:
Յորժամ սպանանէր զնս, խնդրէին զնա. դառնային և առաւօտ առ նէին առ ած:
Յիշեցին՝ զի ած օգնական էր նց. ած բարձրեալն փրկիչ էր նց:
Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց. և լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. և սիրտ նց ոչ էին ուղիղ ընդ նմա. և ոչ հաւատացին ուխտի նր:

Այլ նա ինքն գթած էր․ քաւէր
զմեղս նց և ոչ ապականէր։
Յաճախէր դարձուցանել զբար-
կութիւն իւր․ և ոչ բորբոքեաց զա
մենայն սրտմտութիւն իւր։
Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա․ ո-
գի որ ելանէ այլ ոչ դառնայ։
Քանիցս անգամ դառնացուցին
զնա յանապատի․ և բարկացուցին
զբարձրեալն յանջրդի։
Դարձան՝ և փորձեցին զա՛ծ․ և ըզ
սբն իսրայելի զայրացուցին։
Ոչ յիշեցին զձեռն նր․ յաւուր յո-
րում փրկեաց զնս 'ի ձեռաց նեղ-
չաց նց։
Որպէս արար զնշանս և զարուեստս
իւր յերկրին եգիպտացւոց՝ և 'ի
դաշտին տայանու։
Դարձոյց յարիւն զգետս նց․ և
զանձրեւս նց, զի մի արբցեն։
Առաքեաց 'ի նս զշանաճանճ և ե-
կեր զնս․ և գորտիւ ապականեաց զնս
Ետ ժանեկաց զպտուղս նց․ և զվաս
տակս նց մարախոյ։
Եհար կարկտիւ զայգիս նց․ և
զթզենիս նց եղեամբ։

Մատ-

Մատնեաց 'ի կարկուտ զանասուն-
նց · և զստացուածս նց հրով դա-
տեցաւ :

Առաքեաց 'ի նս զսրտմտութի բար-
կութե իւրոյ · զսրտմտութի զբար-
կութի և զնեղութի :

Առաքեաց 'ի նս տանջանս՝ 'ի ձեռն
հրեշտակի չարի · դիմեցոյց 'ի նս
զսրտմտութի բարկութե իւրոյ :

Ոչ խնայեաց 'ի մահուանէ զան-
ձինս նոցա · և զանասունս նոցա 'ի
մահ մատնեաց :

Եհար զամ անդրանիկս եգիպտաց-
ւոց · զսկիզբն ամ վաստակոց նո-
ցա 'ի յարկս քամայ :

Չուեաց եւ որպ խաշինս ժողովր-
դեան իւրոյ · և եհան զնս որպէս
զհօտ յանապատ :

Առաջնորդեաց նց յուսով, և ոչ եր-
կեան, և զթշնամիս նց ծով ծածկեաց :
Եհան զնս 'ի լեառն սրբութե իւրոյ · 'ի
լեառն յայն՝ զոր ստացաւ աջ նր :
Մերժեաց յերեսաց նց զհեթանոսս ·
և վիճակեցոյց 'ի նս զվիճակ ժա-
ռանգութե իւրոյ · և բնակեցոյց 'ի
յարկս նց զազգս իսրայէլի :

Փոր-

Փորձեցին՝ դառնացուցին զած բար
ձրեալն. և զվկայութիւնս նր ոչ պահեցին.
Դարձան խոտորեցան նք և հարքն
իւրեանց. դարձան՝ և եղեն որպէս
աղեղն թիւր։
Դարձեալ բարկացուցին զնա ի
բագինս իւրեանց. և դրօշելովք իւր-
եանց նախանձ արկին նմա։
Լուաւ ած, և արհամարհեաց զնս.
և անարգեաց յոյժ զիէլ։
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ի Սե-
ղովլ. խորանն, զոր բնակեցոյց ի
մէջ մարդկան։
Մատնեաց ի գերութիւն զզօրութիւն նց.
և զգեղ նց ի ձեռս թշնամեաց նց.
Արգել ի սուր զժողովուրդ իւր. և
զժառանգութիւն իւր անտես արար։
Զերիտասարդս նց էկեր հուր. և
զմն կուսանաց նց ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նց անկան ի սուր. և
զայրիս նց ոչ ոք էր՝ որ լայր։
Զարթեաւ որպէս ի քնոյ տր. որ-
պէս հզօր զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր. նա-
խատինս յաւիտենից արար զնս։
Մերժեաց նա զխորանն յովսեփու,

և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց ։
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ․
զլեառն սիոն, զոր և սիրեաց ։
Շինեաց ոպ զմիեղջերուի զսրբու-
թին նր․ յերկրի հաստատեաց զնա
յաւիտեան ։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և
ընկալաւ զնա 'ի հօտէ խաշանց․ 'ի
վերջին ծնելոցն ընկալաւ զնա ։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր․ և
զիէլ ժառանգութի իւր ։
Արածէր զնս խմաստութբ սրտի
իւրոյ․ յանմեղութի ձեռաց իւրոց
առաջնորդէր նց ։

Սաղմոս օրհնութեան Ասափայ․ ՀԸ ։

Ասափ խօսի 'ի բերանոյ եկեղեցւոյն ժէ 'ի
ժամանակս Ներոնի, և պղծութանկու_
բէ նորին 'ի յանհաւատից ։

ԱԾ, Եկին հեթանոսք 'ի
ժառանգութի քո․ պղծե
ցին զտաճար սբ քո ։
Արարին զերուսաղէմ
ոպ հիւղս մրգապահաց․ արկին զդ-
դիակունս ծառայից քոց գէշ թռչ-

նոց երկնից. և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի։

Հեղին զարիւն նց որպէս զջուր, շուրջ զԵրուսաղեմաւ. և ոչ ոք էր որ թաղէր զնս։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր՝ և այպն կատականաց այնոցիկ որք շուրջ էին զմեօք։

Մինչև յե՞րբ տր՝ բարկանաս դու իսպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո։

Հեղ զբարկութիւն քո՛ ի վր ազգաց՝ որք զքեզ ոչ ճանաչեցին. ՛ի վր թգւորաց որք զանուն քո ո՛չ կարդացին. զի կերին զյակոբ. և զտեղինր աւերեցին։

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո տր, զի աղքատացաք յոյժ։

Օգնեա՛ մեզ ած փրկիչ մեր. վս փառաց անուա՛ն քոյ։

Տր փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ զմեղս մեր վս անուա՛ն քոյ։

Մի՛ երբեք ասասցեն ՛ի հեթանոսս թէ ուր է ած նց։

Եւ յայտնի լիցի ՛ի վր հեթանոսաց, առաջի աչաց մերոց.

առ

առ՚ի խնդրել զվրէժ արեան ծա_ռայից քոց՝ որ հեղաւ :

Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կա_պելոց · ըստ մեծութեան բազկի քո, շահեա՛ դու զորդիս սպանելոց :

Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպա_տիկ ՚ի ծոցս նց, նախատինս նոր_եանց զոր նախատեցին զքեզ տր :

Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քո · խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան · յազգէ յազգ պատ_մեսցուք զօրհնութիւն քո :

Ի կատարած ՚ի վր̄ այլայլելոց՝ վկայու_թե Ասափայ · Սաղմոս ՚ի վերայ Ասորեստանեայց · ՀԹ :

Հովիւ Իսրայէլի նայեա՛, որ առաջնորդես իբ_րեւ զխաշն զՅովսէփ :

Որ հովուես իսրլի նայեաց · որ ա_ռաջնորդես ոչ խաշին յովսեփու :

Որ նստիս ՚ի քերովբէս՝ յայտնեայ առաջի եփրեմի, բենիամինի և մա_նասէի :

Զարթո՛ զզօրութիւն քո · և եկ ՚ի կեցուցանել զմեզ :

Ած զօրութեց, դարձո՛ զմեզ, երևե_

ցո՛ զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք։
Տ͞ր ա͞ծ զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ բար
կանաս յաղօթս ծառայից քոց։
Ջամբեցեր մեզ զհաց արտասուաց.
և արբուցեր մեզ զարտասուս չափով։
Արարեր զմեզ նախատինս դրա_
ցեաց մերոց. այպն կատականաց
թշնամեաց մերոց։
Տ͞ր զօրութե͞նց, դարձո՛ զմեզ՝ երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք։
Զայգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հա
ներ զհեթանոսս՝ և զնա տնկեցեր,
և առաջնորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս նո՛ր, և ելից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանի
նո՛ր. և բարունակ նո՛ր զմայրսն ա͞յ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով.
մինչև 'ի գետս են շառաւիղք նո՛ր։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նորա. և
կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի
Ապականեաց զնա խոզ անտառի.
և էրէ վայրի արածեցաւ 'ի նմ͞։
Տ͞ր զօրութեանց՝ դարձ՛ հայեա՛ց յերկ
նից՝ և տե՛ս. ա՛յց արա այգւոյս այս_
միկ. և դարմա՛ն տա՛ր սմա, զոր
տնկեաց աջ քո։

Դ

Դի՛մն որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու-
ցեր զնա ՚ի քեզ. այրեցեալ ՚ի հուր՝ և
աւերեալ, ՚ի սաստէ քումմէ կորիցեն։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի վ՟ր առն. աջ քո
՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրա-
ցուցեր զնա ՚ի քեզ։
Մի՛ ևս ՚ի բացեայ եղիցուք մեք ՚ի
քէն կեցուսցես դու զմեզ. և զա-
նուն քո մ̃ր կարդասցուք։
Տ̃ծ զօրուե̃ց, դարձո՛ զմեզ. երևե-
ցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և կեցցուք։

Ի կատարած վս̃ հնձանացն։

Սաղմոս Ասափայ. Ձ։

ԱՀԱ ՅՈՐԴՈՐԷ ԶԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆ ՋԵՐՄԵՌԱՆԴՈՒԹԵԱՄԲ
ՏՕՆԵԼ ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՎԱՍՆ ՆՈՐԱԼՈՒՍՆՈՒԹԵ̃
ԵՕԹՆԵՐՈՐԴԻ ԱՄՍԵԱՆ։

Ցնծացէք առ Ա̃ծ, օգնական է մեր.
աղաղակեցէք առ Ա̃ծ յակոբայ։
Առէք սաղմոս, և տուք զօրհնու-
թի̃. սաղմոս ասասցէք նմա ՚ի ձայն
քաղցրութե̃։
Փո՛ղ հարէք ՚ի գլուխ ամսոյ. յա-
ւուր նշնաւորի տարեկանաց մերոց։
Հրաման է այս Իսրայէլի. և իրա-

րաւունք են այ յակոբայ։

Վկայուի յովսեփու զոր եդ ի նմա. ուր ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։

Ի բաց արար ՚ի բեռանց զթիկունս նր. և զձեռս նր յոլծ և ՚ի թի ծառայելոյ։

Ի նեղութեան կարդայեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ ՚ի գաղտնութեան մրրկին. և փորձեցի զքեզ ՚ի վր ջուրցն հակառակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ. և իսրայէլ, թէ լուիցես ինձ։

Մի և եղիցին քեզ ածք առժամանեայք. և մի երկիր պագանիցես դու այ օտարի։

Ես եմ տր ած քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զբերան քո՝ և լցից զգա։

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում, և իէլ յիս լինէր ոչ նայեցաւ։

Արձի թողի զնս երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնասցեն նք ըստ կամս անձանց իւրեանց։

Օ թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ. կամ իսրայէլի զճանա-

պարհս

պարհս իմ՝ գնացեալ էր ·
Առ ոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ
զթշնամիս նց · և 'ի վր նեղչաց նց
արկեալ էր իմ՝ զձեռն իմ:
Թշնամիք տն ստեցին նմա · և եղի
ցին ժամանակք նց յաշխարհի ·
Կերակրեաց զնս 'ի պարարտութենէ ցո
րենոյ · և 'ի վիմէ մեղր յագեցոյց զնս:

Սաղմոս Ասափայ · ՁԱ ·
Աստ յանդիմանէ զիշխանս, և զդատա-
ւորս անիրաւս:

Ածեկաց 'ի ժողովս աստուածոց ·
և 'ի միջի նց դատէր զնս ·
Մինչև յերբ դատէք անիրաւութի,
և անձն առնուք մեղաւորաց ·
Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ ·
խոնարհին արարէք տնանկին և խո
նարհի ·
Փրկեցուցէք զաղքատն և զտնանկն ·
'ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնս ·
Ոչ իմացան, և ոչ 'ի միտ առին · 'ի
խաւարի գնացին, և շարժեսցին ամ՝
հիմունք երկրի ·
Ես ասացի թէ ածք իցէք · կամ
որդիք բարձրելոյն ամենեքեան ·

Գուք ահաւադին որ զմարդին մե-ռանին. եւ որ զնոյն յիշխանաց անկանին։
Ա՛րի տծ, եւ դատեա՛ զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամ՛ հեթանոսս։

Սաղմոս օրհնութե Ասափայ. ՁԲ։

Ասա մաղթե զած ընդդէմ թշնամեաց որք պատերազմեն զեկեղեցին առ 'ի քակել զնա, եւ հայցէ 'ի նմանէ զօգնութե։

Ա Ո՞ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր եւ մի՛ դադարեր, ած։
Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին. եւ ատելիք քո համբար-ձին զգլուխ իւրեանց։
'Ի վ՛ր ժողովրդեան քո խորամանկեցին զգիտութի. խորհեցան 'ի վ՛ր սրբոց քոց, եւ ասացին։
Եկայք սատակեսցուք զնո՛ յազ-գաց. եւ մի՛ յիշեսցի անուն իսրլի եւ եւս։
Խորհեցան միաբանութե՛ 'ի միա-սին. եւ վ՛ քո ուխտ արարին։
Բնակք եդովմայեցւոց՝ եւ իսմայե-լացիք. մովաբ, եւ հագարացիք։
Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղեկ. եւ այլա-զգիքն ամենայն բնակչօքն հան-դերձ

դերձ ծուխոյ ։
Նաև Ասուր եկեալ էր ընդ նոսա ։
ամենեքեան սոքա օգնակիցք էին
որդւոցն Ղովտայ ։
Արա՛ զնոսա որպէս զՄադիամ ։ որպէս
զՍիսարայ՝ և որպէս զՅաբին՝ ՚ի ծոր_
ծորան Կիսոնի ։
Սատակեցան նոքա յԱկամս դոլ_
րայ ։ և եղեն որպէս զաղբ երկրի ։
Արա՛ զիշխանս նոցա որպէս զՕրեբն ,
զԶեբն , զԶեբեէ , զՍաղմանա ։ և
զամենայն իշխանս նոցա ։
Ոյք ասացին ժառանգեսցուք ՚ի
մեզ զսրբութիւն Աստուծոյ ։
Աստուած իմ, արա՛ զնոսա որպէս զանիւ ։ և որպէս
զեղէգն առաջի հողմոյ ։
Որպէս հուր , զի այրէ զանտառս ։
և որպէս բոց , զի կիզու զլերինս ։
Այնպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւ
քով ։ և բարկութեամբ քով խռովեսցուս_
ցես զնոսա ։
Լի՛ց զերեսս նոցա անարգանօք ։ և
խնդրեսցեն զանուն քո Տէր ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւի_
տեանս յաւիտենից ։ և ամօթալից
կորիցեն ։

Ծա_

Ծանիցեն զի անուն քո Տր է. և դու միայն բարձրեալ ես 'ի վր ամ երկրի։

'Ի ժամանակէ վն հնձանաց Սաղմոս որդ-ւոցն Կորխայ. ՁԳ։

Աղօթք խօսի սփոփարանէ արդարոց առ Ք տեսանել զերկնային հայրենիսն և զվերին երուսաղէմ։

Որպէս սիրելի են յարկք քո՝ Տր զօրութեանց. ցանկայ և փափագի անձն իմ 'ի գաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծասցեն առ Ած կենդանի։

Զի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն. և տատրակ բոյն, ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղանք քո Տր զօրութեանց, Թագաւոր իմ և Ած իմ։

Երանի ամենեցուն՝ որք բնակեն 'ի տան Տն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն 'ի քէն է. ելս եդ 'ի միտս իւրում, 'ի հովտէս արտասուաց, 'ի տեղւոջ յորում ուխտեաց։

Օրհնութիւն տացէ որ զօրէնս դնէ. գնաս-

գնասցէ նա 'ի զօրութէ 'ի զօրութի. և
երևեսցի ա̄ծ հրեշտակաց 'ի սիոնէ:
Տ̄ր ա̄ծ զօրութեց՝ լուր աղօթից ի-
մոց. ունկն դիր ա̄ծ յակոբայ:
Ընդունող ես դու մեր՝ տես ա̄ծ, և
նայեաց յերեսս օծելոյ քոյ:
Զի՝ լաւ է ինձ՝ մի օր 'ի գաւիթս
քո, քան զհազարս:
Ընտրեցի ես ընդ աղբ կալ 'ի տան
ա̄յ. առաւել քան զբնականալ 'ի
յարկս մեղաւորաց:
Ողորմութի և զճշմարտութի սիրէ տ̄ր
ա̄ծ մեր. զշնորհս և զփառս տացէ:
Տ̄ր ոչ պակաս առնէ զողորմութի իւր
յայնցանէ՝ որք գնան յանբծութե:
Տ̄ր ա̄ծ զօրութեց. երանելէ այր՝
որ յուսայ 'ի քեզ:

Ի կատարած որդւոցն կորխայ:

Սաղմոս. ՁԴ:

Ակայ գուշակէ զներհամարձակութիւն բանին ա̄յ, և աղաչէ զհայր հաշտեցուցանել զնոյն:

Հաճեցար տ̄ր զերկիր քո. և դար-
ձուցեր զգերութի յակոբայ:
Թողեր զանօրէնութի ժողովրդեան
քոյ. և ծածկեցեր զա̄մ մեղս ն̄ց:

Դա-

Լռեցուցեր զա՟մ սրտմտութիւնս քո. և դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութե՟ քոյ։

Դարձ առ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր. և դարձո՛ զսրտմտութիւնս քո ՚ի մէնջ։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տ՟ր. և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ։

Ա՟ծ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Ցո՛յց մեզ տ՟ր զողորմութիւն քո. և զփրկութիւն քո տո՛ւր մեզ։

Լուայց զի՞նչ խօսի տ՟ր ա՟ծ մեր. խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ. առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ, որք դարձեալ են առ նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նորա յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երևեցաւ։

Տ՟Ր տացէ զքաղցրութիւն. և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն

առա-

առաջի նր գնասցէ. դիցէ 'ի ճա_
նապարհի զգնացս իւր։

Աղօթք Դաւթի. 'Ի չարչարած որդ_
ւոյն չորեքայ։

Սաղմոս. ՁԵ։

Աղօթ աղօթէ 'ի Եբրայեցւոյ աէ 'ի ժամու չար_
չարանաց նորին. նաև ինքն աղօթէ զն
ինքեան 'ի վշտակցութեն։

Խոնարհեցո՛ տր զունկն քո, և
լո՛ւր ինձ. զի աղքատ և տը
նանկ եմ ես։
Պահեա՛ զանձն իմ, զի սուրբ եմ. փր_
կեա՛ զծառայս քո, ած իմ՝ որ 'ի
քեզ յուսացայ։
Ողորմեա՛ց ինձ տր, զի առ քեզ ա_
ղաղակեցի զօրհանապազ. ուրախ
արա զանձն ծառայի քո. զի առ
քեզ տր համբարձի զանձն իմ։
Զի դու տր քաղցր և ուղիղ ես.
բազումողորմ առ ամենեսեան, որք
կարդան առ քեզ։
Ունկն դիր տր աղօթից իմոց. և նայ
եա՛ց 'ի ձայն խնդրուածաց իմոց։
Յաւուր նեղութե իմոյ կարդացի

առ

առ քեզ՝ և լուա՛ր ինձ։
Ոչ ոք է նման քեզ յա̃ծս տ̃ր. և
ոչ ոք է ըստ գործս քո։
Ա̃մ ազգս զոր արարեր՝ եկես-
ցեն՝ և երկիրպագցեն առաջի քո,
և փառաւոր արասցեն զանուն քո
յաւիտեան։
Մեծ ես դու տ̃ր և առնես զսքան-
չելիս. և դու միայն ես ա̃ծ։
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի
քում. և գնացից ՚ի ճշմարտութե̃
քում. և ուրախ եղիցի սիրտ իմ՝
երկնչել յանուանէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ տ̃ր ա̃ծ
իմ բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր
արարից զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ եղև ՚ի վ̃ր իմ ողորմութիւն
քո. և փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժո-
խոց ներքնոց։
Ա̃ծ, անօրէնք յարեան ՚ի վ̃ր իմ.
և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն
իմ. և ոչ համարեցան զքեզ ա̃ծ
առաջի իւրեանց։
Այլ դու տ̃ր ա̃ծ իմ՛, գթած ես և
ողորմած, երկայնամիտ՝ բազում-
ողորմ՝ և ճշմարիտ. նայեաց առ-
իս

իս և ողորմեա՛ց ինձ ։
Տո՛ւր զզօրութիւն ծառայի քո . կե-
ցո՛ զորդի աղախնոյ քո . և արա՛ առ
իս նշան բարութեան ։
Տեսցեն ատեցիք իմ և ամաչեսցեն .
զի դու տր օգնեցեր ինձ , և մխի-
թարեցեր զիս ։

Որդւոցն Կորխայ Սաղմոս օրհնութեան .
ՁԶ ։
Վասն նախագուշակէ զշինութիւն եկեղեց-
ւոյն քի , և զներբնակութիւն բանին այ ։

Հիմունք նր ՚ի լերանն որ նր . սի-
րէ տր զդրունս սիօնի առաւել
քան զա՛մ՝ յարկսն յակոբայ ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վն քո . ա-
հաւասիկ քաղաքդ այ ։
Յիշեցի զռահաբ և զբաբիլոն՝ որք
ճանաչեն զիս . ահա այլազգիք , և
ծուր՝ և ժողովուրդք հնդկաց՝ սո-
քա եղեն անդ ։
Մայր սիօնի ասէ մարդ . և մարդ
ծնաւ ՚ի նմա , և ինքն հիմունս ե-
արկ նմա բարձրեալն ։
Տր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան՝,
իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ ։

Ո̃պ զի ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենե- քեան. որոց բնակութ̃ի ՚ի քեզ է,

Օրհնութիւն սաղմոսի որդւոցն Կորխայ. ՚Ի կատարած վ̃ս մահելէլեթայ. ըն եւ պատասխանի. իմաստութիւն Եմմանայ Եզրայելացւոյ։

Սաղմոս. ՁԷ։

Աղօթ խօսի ք̃ս ՚ի ժամու խաչելութեն, և զերարչարանչելոյ ամբարշտաց ՚ի ժա- մանակս Հրապարակութեն։

Տ̃Ր ա̃ծ փրկութե իմոյ. ՚ի տուէ կար դացի, և գիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո. ա̃ր խոնարհեցի ունկն քո ՚ի խնդր- ուածս իմ։
Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ. և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն ՚ի գուբ։
Եղէ ես ո̃պ մարդ առանց օգնա- կանի. և ՚ի մեռեալս ազատ։
Որպէս վիրաւորս, որք ննջեն ՚ի գե րեզմանի։
Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ՚ի

ձեռանն քումմէ մերժեցայ։
Եդին զիս 'ի գբի ներքնումն 'ի խա
ւարի և 'ի ստուերս մահու։
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո․
զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս
իմ․ և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ՝ և ոչ ելանէի․ աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ։
Աղաղակեցի առ տէր զօր հանապազ․
և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Մի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչե
լիս քո․ կամ բժիշկք յարուցանիցեն,
և խոստովան առնիցին առ քեզ։
Մի թէ պատմեսցէ ոք երբէք 'ի գե
րեզմանի զողորմութիւն քո․ կամ
զճշմարտութիւն քո 'ի կորստեան։
Մի թէ ծանիցին 'ի խաւարի ըս
քանչելիք քո․ կամ արդարութիւն
քո յերկիր մոռացեալ։
Ես առ քեզ տէր աղաղակեցի․ առա
ւօտու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ
քեզ։
Ընդէ՞ր տէր՝ մերժես զանձն իմ․ կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի

մանկութենէ իմմէ ․ 'ի բարձրութենէ
խոնարհեցայ և ափշեցայ ։
Յիս հաստատեցաւ բարկութիւն քո ․
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս ։
Շրջեցան զինև որպէս ջուր ․ զօր ամ
պաշարեցին զիս 'ի միասին ։
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս
իմ, և զծանօթս իմ, մի թշուա-
ռութենէ իմոյ ։

Իմաստութիւն Էթմանայ Եզրայելացւոյ ։

Սաղմոս ․ ՁԸ ։

Վասն յիշէ զողորմութեան և զճշմարտութեան
այ ․ զորս և առաքէ կալ յաւիտե-
նական ըստ խոստման այ ։

Զողորմութիւնս քո տր յաւի-
տեան օրհնեցից ․ յազգէ
յազգ պատմեցից զճշ-
մարտութիւն քո բերանով իմով ։
Ասացեր' թէ աշխարհ ողորմութեամբ
շինեսցի ․ յերկինս պատրաստ եղի-
ցի ճշմարտութիւն քո ։
Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց ․ երդ-
ուայ դաւթի ծառայի իմոյ ։
Յաւիտենին հաստատեցից զզաւակ քո

և

և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո։
Խոստովան եղիցին երկինք սքան֊
չելեաց քոց տր. և ճշմարտութի քո
յեկեղեցիս սրբոց։
Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ.
կամ ո՞վ նմանիցի տն յորդիս այ։
Ած փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս
սրբց իւրոց. մեծ և ահաւոր 'ի վր
այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ։
Տր ած զօրութենց, ո՞ նման է քեզ.
հզօր ես դու տր՝ և ճշմարտութի
քո շուրջ է զքև։
Դու տիրես զօրութենց ծովու. զխռո֊
վութի ալեաց նր դու ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցանես ոպ վիրա֊
ւորս զամբարտաւանս. 'ի զօրութի
բազկի քո ցրուեցեր զթշնամիս քո։
Քո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշխ
լրիւ իւրով դու հաստատեցեր. զ
հիւսիս և զհարաւ դու արարեր. Թա
բոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն
Քո է բազուկ՝ և քո է զօրութի. զօրա
ցի աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո
Արդարութի և իրաւունս հաստա
տէ է աթոռ քո. ողորմութի և ճշմար
տութի գնասցեն առջի երեսաց քոց։

Երանի ժողովրդեան, որք գիտեն
զօրհնութի՛ քո տէր ․ 'ի լոյս երեսաց
քոց գնասցեն ․ և յանուն քո ցըն_
ծասցեն զօրհանապազ ․ և յարդա
րութե՛ քում բարձր եղիցին ։
Պարծանք զօրութե՛նց մերոց դու
ես տէր ․ և 'ի կամս քո բարձր ե_
ղիցի եղջիւր մեր ։
Ի տ՟նէ է օգնութի ս՟րբյն իսրայէլի՝
թագաւորին մերոյ ․
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ը՟ն
որդիս քո, և ասացեր․ եդի զօգնութի
իմ 'ի վ՟ր հզօրին ․ և բարձր արարի
զընտրեալն 'ի ժողովրդենէ իմմէ ։
Գտի զդաւիթ ծառայ իմ ․ իւղով
սրբով իմով օծի զնա ։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա ․ և բազուկ
իմ զօրացուսցէ զնա ։
Ո՛չ մեղիցէ նմա թշնամի ․ և որդի
անօրէնութե՛ ո՛չ չարչարեսցէ զնա ։
Հարից առ՟ջի նր՟ զթշնամիս նր՟․ և զա
տելիս նր՟ 'ի պարտութի մատնեցից ։
Ճշմարտութի իմ, և ողորմութի
իմ ընդ նմա ․ և յանուն իմ բարձր
եղիցի եղջիւր նր՟ ։
Եդից 'ի ծովս զձեռն նր՟ ․ և 'ի վ՟ր
գե_

գեստոյ զաջ նորա։
Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես
դու, Աստուած ընդունող փրկութեան իմոյ։
Նա անդրանիկ արարից զնա. և
բարձր քան զթագաւորս երկրի։
Յաւիտեան պահեցից նմա զողոր–
մութիւն իմ. և ուխտ իմ հաւա–
տարիմ ընդ նմա։
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւի–
տենից զզաւակ նորա. և զաթոռ նորա
որպէս զաւուրս երկնից.
Թէ թողցեն որդիքն նորա զօրէնս իմ,
և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին գնալ։
Թէ զարդարութիւնս իմ անարգեսցեն.
և զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն,
Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս
նոցա. և տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա։
Բայց զողորմութիւն իմ ոչ արգելից ՚ի
նոցանէ. և ոչ նենգեցից ճշմարտու–
թեան իմում. և ոչ անարգեցից զուխտ
իմ. և ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս
իմ, զայն ոչ արհամարհեցից։
Մի անգամ երդուայ ՚ի սրբութիւն
իմ, թէ Դաւթի ես ոչ ստեցից։
Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ. և ա–
թոռ նորա որպէս զարեգակն առաջի իմ. և

ոպ զլուսին, զի հաստատեսցէ յաւի
տեան վկայ հաւատարիմ յերկինս
Խոկարդ՝ դու մերժեցեր և անարգե
ցեր. և ընդ վայր հարեր զօծեն քո։
Դարձուցեր զուխտ 'ի ծառայէ
քումմէ. պղծեցեր յերկրի զսրբու
թի նր։
Քակեցեր զամ պարիսպս նր. և
եդեր զամուրս նր 'ի դողումն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճա
նապարհի. եղև նա նախատ դրա
ցեաց իւրոց։
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր.
ուրախ արարեր զամ թշնամիս նր։
Դարձուցեր զօգնութի 'ի սրոյ նր. և
ոչ ընկալար զնա 'ի պատերազմի։
Նուազեցներ զսրբութի նր. և զա-
թոռ նր յերկիր կործանեցեր։
Նուազ արարեր զաւուրս ժամանա
կաց նր. և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յերբ դարձուցանես զե-
րեսս քո իսպառ. բորբոքեսցի ոպ
հուր բարկութի քո։
Խոկարդ յիշեա և տես՝ ո՞վ է իմ
հանգիստ. մի թէ 'ի զո՞ւր ինչ ըս-
տեղծեր զամ որդիս մարդկան։

Ո՞վ

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ
զմահ, կամ՝ փրկեսցէ զանձն իւր
'ի ձեռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո առաջինք
տր. զոր երդուար դաւթի ճշմար_
տութեամբ քով։
Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քոյ.
զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ յազգաց
բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տր.
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։
Օրհնեալ տր ած յաւիտեանս յա
ւիտենից՝ եղիցի եղիցի։

Օրհնութիւն Եսայեայ որդւոյն
Ամովսայ: Եսայ. 26։

Ի գիշերայ կանխէ հոգի իմ
առաւօտ առնել առ քեզ ած։
Վասն զի՝ լոյս են հրամանք քո
'ի վր երկրի. ուսարուք զարդարու
թիւն բնակիչք երկրի։
Կարկեսցի անպարիշտն՝ և այլ ոչ
ևս ուսցի առնել յերկրի զարդա_
րութիւն ճշմարտութե։
Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ. և
մի տեսցէ զփառս տն։

Տէր բարձր ես՝ և բազում քո հզօր.
և նոքա ոչ գիտացին։
Օտանիցեն, ամաչեսցեն, և նախանձ
արկցի անխրատ ժողովրդեան. և
արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ։
Տէր ա՟ծ մեր՝ տուր մեզ զխաղաղու
թիւն քո. զի ըստ ա՟մ գործոց մերոց
հատուցեալ մեզ։
Տէր ա՟ծ մեր՝ ստացիր զմեզ. զի բաց
՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և զա-
նուն քո անուանեմք զօրհանապազ։
Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութի
այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ բժիշկք
յարուցանիցեն։
Մինչ ածեր՝ հարեր՝ սատակեցեր և
ջնջեցեր՝ զա՟մ արու մանուկ ն՟ց։
Յաւել տ՟ր զչար ՚ի վ՟ր չարինց. և
ած զչար ՚ի վ՟ր անօրինաց երկրի։
Տէր ՚ի նեղութե յիշեցաք զքեզ. զի
փոքր մի նեղութի է խրատ քո ՚ի
վերայ մեր։
Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասանելք
իցեն ՚ի ժամանակս ծննդեան. և
առ ցաւս իւր ձայնիցէ։
Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում տ՟ր.
յահ և յերկիւղ քո յղացեալ երկնե
ցաք.

ցաք . և ծնաք զհոգի փրկութեան քո .
Ոչ եւս կործանիցուք մեք . այլ կործանեսցին բնակիչք երկրի :
Յարիցեն մեռեալք . և կենդանասցին ամենեքեան . որք եղեալք են 'ի գերեզմանս :
Զարթիցեն , ցնծասցեն , և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի .
Զի ցօղ որ ցօղի 'ի քէն , այդ բժշկութիւն է նոցա . բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի .
Խոյս տուր ժողովուրդ իմ . գնա մուտ 'ի շտեմարանս քո . և փակեա զդրունս քո առաջի երեսաց քոց .
փախի՛ր և թաքի՛ր առ ժամանակ մի մինչև անցցէ բարկութիւն տեառն :

Սաղմոս .

Խաղաղութեանց տուօղ քո՝ զխաղաղութիւն և զողորմութիւն քո պարգևեա մեզ .
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քո և կուսի . և վասն խաչի քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր . և կեցո զմեզ .

Աղօթք .

ԻԲ Յարութիւն մերոյ փրկչին։

Աղօթք Մովսէսի առն այ։

Սաղմոս · ՁԹ·

Աղօթ խօսի զկարճութէ այսորիկ կենցաղոյս, և թէ որպէս, և կամ որով ճանապարհաւ պարտիցեմք հոգալ զյաւիտենականն։

ՏՐ. ԱՊԱՒԷՆ ԵՂԵՐ ՄԵԶ յազգէ մինչեւ յազգ · մինչչեւ լերինք հաստատեալ էին, մինչչեւ ստեղծեալ էիր զեր–

զերկիր եւ զա՟մ տիեզերս.
Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս դու
ես. մի դարձուցաներ զմարդ ի տա
ռապանս. եւ ասացեր. դարձարուք
առ իս որդիք մարդկան.
Հազար ամ՝ յաչս տն ոպ օր երե֊
կի, զի էանց. ոպ պահ մի գիշերոյ.
եւ ամք նց անարգութիւն եղիցին.
Ընդ առաւօտս ոպ դալարի բուս֊
ցին. ընդ առաւօտս ոպ դալարի զուար
ճասցին եւ ծաղկեսցին. ընդ երեկոյս
թարշամեսցին՝ չորասցին՝ եւ անկ֊
ցին.
Նուաղեցաք մեք ի բարկութենէ
քումմէ. եւ ի սրտմտութենէ քում֊
մէ խռովեցաք.
Եդեր զմեղս մեր առաջի քո. եւ զկ
կեանս մեր ի լոյս երեսաց քոց.
Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան.
եւ ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք.
Ժամանակ ամաց մերոց անդա֊
դար ոպ սարդի. եւ թիւ աւուրց
ամաց մերոց ի նոսա եօթանա֊
սուն ամ.
Ապա թէ առաւել եւս՝ ութսուն
ամ. եւ որ ինչ աւելի է քան զայն,
ցա֊

ցաւոք և հեծութեամբ :
Եկն 'ի վե՛ր մեր հեծութի՛ւն, և խրա
տեցաք . իսկարդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօ
րութի՛ւն բարկութեա՛ն քո . կա՛մ յահէ
քումմէ, զսրտմտութի՛ւն քո համա
րեսցի :
Այսպէս ցո՛յց ինձ զաջ քո . և որք
խոնարհք են սրտիւք, զիմաստու
թի՛ւս քո :
Դա՛րձ տ՟ր՝ մինչև յե՞րբ . մխիթա
րեա՛ 'ի ծառայս քո :
Լցաք առաւօտու ողորմութե՛ք քով .
ցնծացաք և ուրախ եղաք՝ զա՛մ ա
ւուրս կենաց մերոց :
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն,
յորս խոնարհ արարեր զմեզ . և ա
մացն, յորս տեսաք զչարչարանս :
Հայեա՛ց տ՟ր՝ 'ի ծառայս քո՝ և 'ի
գործս ձեռաց քոց . և առաջնոր
դեա՛ որդւոց ն՟ց, եղիցի լոյս տ՟ն
ո՟յ 'ի վերայ մեր :
Զգործս ձեռաց մերոց ուղի՛ղ ա
րա՛ 'ի մեզ տ՟ր . և զգործս ձեռաց
մերոց յաջողեա՛ մեզ :

Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց օրհնութէ̃ գովութե̃ ։

Սաղմոս. Ղ ։

Աղօթ խօսի պաշտպանեալ որք փնտրեն պաշտպանութ-եանց առ Ա̃ծ, և տարէն անահ և անխախտանք 'ի փորձութեանց ։

Որ բնակեալ է յօգնութիւն բարձ-րելոյն. ընդ հովանեաւ Ա̃յ երկ-նից հանգիցէ ։
Ասասցէ Տ̃ն. ընդունօղ իմ ես դու ապաւէն իմ Ա̃ծ, և ես յուսամ 'ի նա ։
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որ-սողին. և 'ի բանից խռովութե̃ ։
'Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. 'ի հովանի թևոց նր̃ յուսասցիս ։
Որ̃պ զզէն շուրջ եղիցի զքև ճշմար-տութի̃ նր̃ ։
Մի երկիցես դու յերկիւղէ գիշե-րի. և ո՛չ 'ի նետէ, որ թռչի 'ի տուէ ։
Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի դայ-թագղութե̃ դիւէին 'ի հասարակ աւուր ։
Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հա-զարք ․

զարք · և բիւրք ընդաջմէ քումմէ ·
և առ քեզ ոչ մերձեսցին ։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու, և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես · զի դու Տ̅ր յոյս իմ ես ։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապա-
ւէն · ոչ հասցեն առ քեզ չարք · և
տանջանք մի մերձեսցին 'ի յարկս
քո ։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ
է վ̅ն քո · 'ի պահել զքեզ յամ̃ ճա-
նապարհս քո ։
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զ
քեզ · զի մի երբէք հարցես զքարի
զոտն քո ։
Ի վ̅ր իժից և քարբից գնասցես
դու · և առ ոտն կոխեսցես զառ-
իւծն, և զվիշապն ։
Զի անձն յիս յուսացաւ, և փրկե-
ցից զնա · հովանի եղէց նմա · զի
ծանեաւ զանուն իմ ։
Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմ̃ ·
և առ նմա եղէց 'ի նեղութե̃ ։
Փրկեցից և փառաւոր արարից զ
նա · երկայն աւուրբք լցուցից · և
ցուցից նմա զփրկութի̃ իմ ։

Աղ-

Սաղմոս օրհնութեան յաւուրն շաբաթուց.
Անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց.

ՂԱ.

Ձայն յորդորէ զերախտաւորութիւն հատուցել Աստուծոյ տն, վս զօրութեան, իմաստութեան, արդարութեան, և ողորմութեան նր։

Բարի է խոստովան լինիլ տն. և սաղմոս ասել անուան քում՝ բարձրեալ։

Պատմել առաւօտու զողորմութիս քո. և զճշմարտութիւն քո 'ի գիշերի։

Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ, 'ի ձայն օրհնութեն գուլէլ։

Ուրախ արարեր զիս տր յարարածս քո. և 'ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։

Որպէս զի մեծ են գործք քո տր. և յոյժ խոր են խորհուրդք քո։

Այր անզգամ՝ զայս ոչ ծանիցէ. և անմիտն զայս ոչ առնու 'ի միտ։

'Ի բուսանիլ մեղաւորաց որպ խոտ. 'ի ծաղկիլ այնոցիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից. և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս տր։

Զի ահա թշնամիք քո տ̃ր․ զի ա֊
հա՛ թշնամիք քո կորիցեն․ ցրուե֊
ցին ամենեքեան՝ որք գործեն զա֊
նօրէնութիւն։

Բարձր եղիցի ո̃պ միեղջերուի եղ֊
ջիւր իմ․ եւ ծերութիւն իմ ՚ի ձէթ
պարարտութե̃։

Նայեսցի ակն իմ ՚ի թշնամիսն իմ,
որք յարուցեալք են ՚ի վ̃ր իմ չա֊
րութե̃բ․ ՚ի նո̃ւ լուիցէ ունկն իմ։

Արդարքն ո̃պ զարմաւենիս ծաղ֊
կեսցին․ եւ որպէս զմայրսն լիբա֊
նանու բազումք եղիցին։

Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տ̃ն, եւ ՚ի
գաւիթս ա̃յ մերոյ ծաղկեսցին։

Նա եւ բազումք եղիցին ՚ի ծերու֊
թե̃ն պարարտութե̃․ գիրգք եւ փա
փուկք եղիցին՝ ՚ի պատմել ուղիղ
է տ̃ր ա̃ծ մեր, եւ ոչ գոյ ՚ի նմա
անիրաւութիւն։

Օրհնութիւն գովութեան Դաւթեան աւուրն յառաջ շաբաթուն · յորժամ երկիր հաստատեցաւ · (անվերնագիր ի հեբրայեցւոց ։)

Սաղմոս · ՂԲ ։

Այս նախագուշակէ զյարութենէ Քէ, և թէ զհետ պարտ էր նմա ելանել յերկինս, և նստել ընդաջմէ հօր, և յղել զառաքեալս ի դարձուցանել զաշխարհ ։

Տէր թագաւորեաց՝ զվայելչութիւն զգեցաւ, զգեցաւ Տէր զզօրութիւն ընդ մէջ իւր էած ։
Հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի · պատրաստ է աթոռ քո, ՚ի սկզբանէ յաւիտենից դու ես ։
Ամբարձան գետք Տէր · և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց · և յարիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց ։
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց · սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու ։
Սքանչելի ես դու Տէր ՚ի բարձունս · Վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք ։

Տան

Տան քում վայելէ սրբութի՛ն տ͞ր, ընդ երկայն աւուրս:

Սաղմոս ննջեան դաւթի չորեքշաբաթւոյն. (անվերնագիր 'ի հեբրայեցւոց.)

Ղ Գ.

Աղօթ հատուցանէ մեզ թէ որպէս տեսանէ ա͞ծ զերկրայինս, և հոգայ զնոսա, այսպէս արդիւնաւորէ զբարիս, և պատժէ զչարս:

Ա͞Ծ վրէժխնդիր. տ͞ր ա͞ծ՝ վրէժխնդիր յայտնեցար:
Բարձր լեր որ դատես զերկիր. հա_տո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից:
Մինչև յե՞րբ մեղաւորք տ͞ր, մինչև յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին:
Բարբառեալ խօսեսցին զանիրաւութի՛ւն. խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութի՛ւն:
Զժողովուրդս քո տ͞ր խոնարհ ա_րարին. և զժառանգութիւնս քո չարչարեցին:
Զայրին, և զպանդուխտն սպա_նին. և զորբսն կոտորեցին. և ա_սացին ո՛չ տեսանէ զայս տ͞ր. և ո՛չ

՚ի միտ առնու ա՛ծ յակօբայ։
Իմացարուք անդգամք ժողովրդոյ՝
եւ անմիտք, մինչեւ յե՞րբ ոչ առ-
նուք ՚ի միտ։
Որպէս զի թէ որ անկեաց զունկն՝
ինքն ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ
զակն՝ ինքն ո՛չ տեսանիցէ։
Որ խրատէ զազգս, որպէս թէ ո՛չ
յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մար
դոյ զգիտութիւն. տ՟ր ճանաչէ զխոր
հուրդս մարդկան՝ զի են ունայնք։
Երանի մ՟դոյ զոր խրատես դու տ՟ր.
եւ յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա
Ածուցանես դու նմա զաւուրս
չարութեան, մինչեւ փորեսցի խորխո
րատ մեղաւորի։
Ոչ մերժէ տ՟ր զժողովուրդ իւր. եւ
զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես
Մինչեւ դարձցին իրաւունք յար-
դարութիւն. ընկալցին զնա ամենե
քեան ոյք ուղիղք են սրտիւք։
Ո՞ յարիցէ ընդ իս ՚ի վ՟ր չարաց. կամ
ո՞ հաւասարեսցի ինձ ՚ի վ՟ր այնո-
ցիկ, որք գործեն զանօրէնութիւն։
Եթէ ոչ տ՟ր օգնէր ինձ, փոքր մի
եւս բնակէր անձն իմ ՚ի դժոխս։

Եթէ

Եթէ ասէի թէ ահա սասանեցան
ոտք իմ, ողորմութի՛ն քո տէր՝ օգնէր ինձ։
Ըստ բազմ ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթա
րու՛թի քո ուրախ առնէր զանձն իմ։
Մի՛ հաւասարեսցի քեզ աթոռ ա_
նօրէնութե՛, որ պատճառէ զվաս
տակս ընդդէմ հրամանի։
Որսայցեն զանձն արդարոյ. եւ զա_
րիւն անբիծ պարտաւոր առնէին։
Եղեւ տէր ապաւէն իմ. ա՟ծ օգնա_
կան յուսոյ իմոյ։
Հատուսցէ նո՟ց տէր ըստ անօրէնու_
թե՛ն նո՟ց. եւ ըստ չարութե՛ն նո՟ց կոր_
ծանեսցէ զնո՟ս տէր ա՟ծ մեր։

Օրհնութե՟ գովութե՟ երգեան դաւթի.
անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց։

Սաղմոս. Ղ՟Դ։

Ազդ յորդորէ զմարդիկ գովել զա՟ծ, եւ
հնազանդիլ հրամանի նորին, եւ ոչ խստա
սրտիլ եւ զրկիլ ՚ի նմանէ որպէս
՚ի հնումն յանապատի։

Եկայք ցնծասցուք ՚ի տէր. աղաղա
կեսցուք առ ա՟ծ փրկիչ մեր։
Կանխեսցուք առաջի նր՟ խոստովա

նութբ. սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա։

Ած մեծ է. և տր թագաւոր մեծ ի վերայ ամ երկրի։

Ի ձեռս նր են ամ տիեզերք երկրի, և բարձրութիւնք լերանց նր են։

Նր է ծով և նա արար զնա. և զցամաքն ձեռք նր ստեղծին։

Եկայք երկիր պագցուք նմա. անկցուք և լացցուք առաջի տն արարչին մերոյ։

Նա ինքն է տր ած մեր. մեք ժողովուրդք ի ձեռին նր և խաշն արօտի նր։

Այսօր եթէ ձայնի նր լուիջիք, մի խստացուցանէք զսիրտս ձեր որպէս ի դառնութեան։

Յաւուրն փորձութեան յանապատի, ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր. քննեցին զիս և տեսին զգործս իմ ըղ քառասուն ամ։

Զանացայ ընդ ազգին ընդ այնմիկ. և ասացի միշտ մոլորեալք են սրտիւք. և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ։

Որպէս երդուայ ի բարկութեան իմում. թէ մտցեն հանգիստ իմ։

Սող.

Սաղմոս երգեան Դաւթի . ՚ի ժամանակին զի տաճարն շինեցաւ յետ գերութեանն . անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց .

ՂԵ:

Վասն շնորհաւոր լինել մեզ նորոյ գալստեանն Փրկչին, և նոր հաստատութեան եկեղեցւոյ նորին.

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր . օրհնեցէք զՏէր ամենայն երկիր :

Օրհնեցէք զՏէր և օրհնեցէք զանուն նորա . աւետարանեցէք օրըստօրէ զփրկութիւն նորա .

Պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս նորա . և յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նորա :

Մեծ է Տէր՝ և օրհնեալ է յոյժ . ահաւոր է նա ՚ի վերայ ամենայն կռոց :

Զի ամենայն կուռք հեթանոսաց դևք են . այլ Տէր զերկինս արար :

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է առաջի նորա . սրբութիւն և մեծվայելչութիւն ՚ի սրբութեան նորա :

Մատուցէք Տեառն տոհմք ազանց . մա-

տուցէք տն զփառս և զպատիւ. մա
տուցէք տն զփառս անուան նր:
Առէք պատարագս՝ և մտէք ՚ի սր_
րահս նր. երկիր պագէք տն ՚ի գա
ւիթս սրբութե նր. և խռովեսցի
յերեսաց նր ամ երկիր:
Ասացէք ՚ի հեթանոսս՝ թէ տր թա
գաւորեաց. հաստատեաց զաշս զի
մի սասանեսցի. և դատէ զժողո_
վուրդս իւր ուղղութբ:
Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծա_
ցէ երկիր. շարժեսցի ծով լրիւ
իւրով. ցնծասցեն դաշտք՝ և ամ որ
է ՚ի նոսա:
Յայնժամ՝ ցնծասցեն ամ ծառք
անտառի յերեսաց տն՝ զի գայ. և
գայ նա ՚ի դատել զերկիր:
Դատէ զտիեզերս իրաւամբք. և
զժողովուրդս ամ ճշմարտութբ
իւրով:

Դաւթի. ՚ի ժամանակի ուր երկիր հաստա-
տէր. անվերնագիր ՚ի Հեբրայեցւոց։

Սաղմոս. Ղ՟Օ։

Աստ յորդորէ զամենեսեան ուրախանալ, զի միայն յետ ելանելոյ յերկինս, ՚ի յետոյ քարոզութե՛ առաքելոյն դարձոյց զազգս ՚ի ճշմարտութի՛, և փրկեաց հանուրց թագաւորութեանց։

Տէր թագաւորեաց, ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ նորա զնովաւ. յիրաւունս և յարդարութի՛ ուղղեալ է աթոռ նր։

Հուր առաջի նր գնասցէ. և այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նր։

Երևեցան փայլատակմունք նր տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք որպէս մոմ հալեցին յերեսաց Տն, յերեսաց Տն ամ՛ երկրի։

Պատմեցին երկինք զարդարութի՛ նր. և տեսին ամ՛ ժողովուրդք ըզ փառս նր։

Ամաչեսցեն ամենեքեան որք երկիր-

պա-

պագանեն կռոց. և որք պարծին ՚ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկիրպագեցեն նմ՟ ամ՟ հրեշտակք նր՟. լուաւ և ուրախ եղև Սիոն. և ցնծասցեն դստերք Յուդայ՝ վս՟ իրաւանց քոց Տր՟։

Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վ՟ ամ՟ երկրի. յոյժ բարձրացար ՚ի վերայ ամ՟ կռոց։

Որք սիրէք զՏր, ատեցէք զչարութի. պահէ Տր զանձինս սրբ՟ց իւրոց. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնս՟։

Լոյս ծագեցաւ արդարոց. ուղղոց սրտից եղև ուրախութի։

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի Տր. և խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութե նր՟։

Սաղմոս ինքեան Դաւթի. ՂԷ։

Աղօթ ոչ միայն զմարդիկ, այլև զանբան ձայնալոյն յորդորէ խնդալ ՚ի Տր, զի էին ձայնայն ՚ի ճրչել և վերա_ գնել զաշխարհ։

Օրհնեցէք զՏր յօրհնութի նոր. զի սքանչելիս արար։

Փր_

փրկեաց զնա աջ իւր . և բազուկ
ս՟բ իւր ։
Ցոյց տ՟ր զփրկութի՟ իւր . առա-
ջի ազգաց յայտնեաց զարդարու-
թի՟ իւր ։
Յիշեաց ողորմութե՟ իւրում զյա-
կոբ . Ճշմարտութե՟ իւրում տանն
իսրայելի . և տեսին ա՟մ ծագք երկ
րի զփրկութի՟ ա՟յ մերոյ ։
Աղաղակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր .
օրհնեցէք ցնծացէք՝ և սաղմոս ա-
սացէք .
Սաղմոս ասացէք ա՟յ մերում օրհ-
նութ՟բ . օրհնութ՟բ և ՚ի ձայն սաղմոսաց
՚ի ձայն օրհնութե՟ կռածոյ փողոյ .
օրհնութ՟բ ցնծութ՟բ՝ և ՚ի ձայն եղ-
ջեր փողոյ աղաղակեցէք առաջի
թագաւորին տ՟ն ։
Յուզեսցի ծով լրիւ իւրով . տիե-
զերք . և ա՟մ բնակիչք ն՟ր . և գետք
ծափս հարցեն ՚ի միասին ձեռամբ ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի տ՟ն , զի
գայ և հասեալ է ա՟յ ՚ի դատել
զերկիր .
Դատէ զաշխարհս արդարութ՟բ .
և զժողովուրդս իւր ուղղութ՟բ ։

Սաղմոս Երգեան Դաւթի. Ղ՟ Ը՟:

Աղօթք հրաւիրէ զմարդիկս պաշտել առ ած անճառութեան եւ սրբութեան որոյ:

Տէր թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք՝ որ նստի ի քերովբէս. սասանեսցի երկիր:

Տէր ի Սիոն մեծ է. եւ բարձր ի վերայ ամ ժողովրդոց:

Խոստովան եղիցին անուան քում մեծի, զի ահաւոր եւ սուրբ է. եւ պատիւ թագաւորի զիրաւունս սիրէ:

Դու պատրաստեցեր զուղղութի. զիրաւունս. եւ զարդարութի յակոբայ դու արարեր:

Բարձր արարէք զՏր ած մեր. երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նր, զի սուրբ է:

Մովսէս եւ Ահարոն երիցունք նորա. Սամուէլ ընդ այնոսիկ, որք կարդային զանուն նր:

Կարդային առ Տր, եւ նա լսէր նց. եւ ՚ի սեան ամպոյ խօսէր ընդ նս:

Պահէին զվկայութի նր, եւ զհրամանս

մանս՝ զորս ետ նոցա։
Տ՟Ր ա՟ծ մեր՝ դու լսէիր ն՟ց. ա՟ծ՝
դու քաւիչ լինէիր. և վրէժխնդիր
՚ի վ՟ր ա՟մ գործոց ն՟ց։
Բարձր արարէք զտ՟ր ա՟ծ մեր. եր֊
կիր պագէք ՚ի լերան ս՟բ ն՟ր. զի
ս՟բ է տ՟ր ա՟ծ մեր։

Սաղմոս ՚ի խոստովանութիւն. Ղ՟Թ։

Աստ հրաւիրէ զերկրաւորս հաւատա֊
րիմս գովել զա՟ծ գոհութեամբ վասն
էացման պարգեւաց։

Ա՟լալակեցէք առ տ՟ր ա՟մ երկիր.
ծառայեցէք տ՟ն ուրախութ՟բ։
Մտէք առաջի ն՟ր ցնծութ՟բ. ծա֊
նիրուք զի նա է տ՟ր ա՟ծ մեր։
Նա արար զմեզ. և ոչ մեք էաք.
մեք ժողովուրդ և խաշն արօտի ն՟ր։
Մտէք ը՟ն դրունս ն՟ր խոստովանու֊
թ՟բ. և օրհնութ՟բ ՚ի յարկս ն՟ր.
Խոստովան եղերուք ն՟մ. և օրհնե֊
ցէք զանուն ն՟ր։
Քաղցր է տ՟ր. յաւիտեան է ողոր֊
մութի՟ն ն՟ր. յազգէ մինչև յազգ է
ճշմարտութի՟ն ն՟ր։

Սաղ

Սաղմոս երգեան Դաւթի. Ճ։

Հաստատագրէ թէ որպէս պարտիցի կա_ռավարել զերինսն հայրն ընտանեաց, և կամ իշխան ու ժողովրդոյ։

Ողորմութիւն և յիրաւունս օրհ_
նեցից զքեզ Տէր. սաղմոս ա_
սացից, և ՛ի միտ առից։
Ճանապարհ անբիծ մինչև եկեա_
ցէ առ իս. զի գնայի ես յամբծու_
թեան սրտի իմոյ՝ ՛ի մէջ տան իմոյ։
Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս ա_
նիրաւութեան. ոյք առնէին զանօրէ_
նութիւն, ատեցի։
Ոչ մերձեցաւ առ իս՝ որ թիւրնէր
սրտիւ. խոտորեալ յինէն անզգա_
մին, և ես ինչ ոչ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ.
զնա բացէ ՛ի բաց հալածէի։
Որ ամբարտաւանէր աչօք. և ագահ
սրտիւ. ընդ նմա և զհաց ո՛չ ուտէի։
Աչք իմ ՛ի հաւատացեալս երկրի.
զի նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր ՛ի ճանապարհ անբիծ,
նա պաշտէր զիս։

Ոչ

Ոչ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ, որ առնէր զամբարտաւանութիւն. եւ որ խօսէր զանօրէնութիւն, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։ Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ մեղաւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքէ Տն զամենեսեան որք գործեն զանօրէնութիւն։

Աղօթք աղքատի. եթէ ձանձրասցէ, եւ առաջի Տն հեղուցէ զխնդրուածս իւր։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԱ.

Աղօթ պատճառաւ Տն յաւիտենական գալստեան Փրկչին, քաղցրերգ յաստուածեղէն շնչոյն, ընդ հառաչանօք գալոյ եղէ, առ ՚ի լնուլ զխոստմանն իւր։

Տէր լուր աղօթից իմոց. եւ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ. մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։ Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։ Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ. եւ ոս-

ոսկերք իմ ո՟ղ խռիւ՟ չորացան:
Հարայ ես որպէս խոտ՝ և ցամաքե
ցաւ սիրտ իմ. մոռացայ ուտել ըզ
հաց իմ, ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ:
Կպեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ: Նը
մանեցայ ես հաւալուսան անապատի
Եղէ ես որպէս բու աւերակի. տք֊
նեցայ, և եղէ ես որպէս ճնճղուկ
միայն ՚ի տանիս:
Նախատէին զիս թշնամիք իմ
զօրհանապազ, և գովիչք իմ ինև
երդնուին:
Զմոխիր որպէս զհաց կերի. և զըմ
պելի իմ արտասուօք խառնէի:
Յերեսաց բարկութեան սրտմտութեան
քո. զի դու բարձրացուցեր, և խո
նարհեցուցեր զիս:
Աւուրք իմ ո՟ղ հովանի անցին. և
ես ո՟ղ խոտ ցամաքեցայ:
Դու Տ՟ր յաւիտեան կաս. և յիշա
տակ քո յազգէ մինչև յազգ:
Դու յարուցեալ գթասցիս ՚ի վե֊
րայ սիոնի. ժամանակ գթալոյ ն՟ր
հասեալ է ժամ:
Հաճեցան ծառայք քո ը՟ն քարինս
ն՟ր. և ՚ի հողս ն՟ր գթասցին:

Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ
քումմէ . և ամ՟ թագաւորք երկրի
'ի փառաց քոց ։

Շինէ տ՟ր զսիոն . և երեւեսցի փա_
ռօք իւրովք 'ի նմա ։

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց .
և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս
նոցա ։

Գրեսցի այս յազգ այլ . ժողովուրդ
որ ստացեալ է , օրհնեսցէ զտ՟ր ։

Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբու
թէ իւրմէ . տ՟ր յերկնից յերկիր
հայեցաւ ։

Լսել զհեծութիւն կապելոց . և ար_
ձակել զորդիս մահապարտաց ։

Պատմել 'ի սիոն զանուն տ՟ն . և զօրհ
նութիւն յերուսաղէմ ։

Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին . և
թագաւորաց ծառայել տ՟ն ։

Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանա_
պարհի զօրութեան իւրոյ . զնուազու
թիւն աւուրց իմոց . ասա ինձ , և մի
հաներ զիս 'ի կէս աւուրց իմոց . զի
յազգէ յազգ են ամք քո ։

'Ի սկզբանէ տ՟ր , զհիմունս երկրի
հաստատեցեր . և գործք ձեռաց

քոց երկինք են։
Նոքա անցցեն. եւ դու կաս՝ եւ մնաս յաւիտեան։
Ամենեքեան որպէս զձորձս մաշեսցին. եւ որպէս զվերարկու փոխեսցես զնա, եւ փոխեսցին։
Բայց դու նոյն ես. եւ ամք քո ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնակեսցին 'ի նմա. եւ զաւակի նց յաւիտեան յաջողեսցի։

Սաղմոս Եհրէան Դաւթի. ՃԲ.

Աղօթս յորդորէ գոհել զԾ վս բարերարութե նորին առ մեզ, վս ողորմութե եւ արդարութե նր, եւ վս զօրութե մեծի իշխանութե նր։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏր, եւ ամ ոսկերք իմ՝ զանուն սբ նորա։
Օրհնեա՛ անձն իմ զՏր. եւ մի՛ մոռանար զամ տուրս նր։
Որ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամ հիւանդութիւնս քո։
Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ ողորմութբ եւ գթութբ։
Որ լնու 'ի բարութե զցանկութի քո.

քո. նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։

Առնէ ողորմութիւնս տր̃. և իրաւունս ամ̃ զրկելոց։

Ցոյց տր̃ զճանապարհս իւր Մովսէսի. և որդւոցն Իսրայէլի զկամս իւր։

Գթած ողորմած է տր̃. երկայնամիտ և բազումողորմ՝

Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ տր̃. և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։

Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տր̃. և ոչ ըստ անօրէնութե̃ն մերում հատոյց մեզ։

Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց տր̃ զողորմութ̃ն իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։

Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից. այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէնութ̃իւս մեր։

Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց իւրոց. այնպէս գթասցի տր̃ յերկիւղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր. և յիշեաց թէ հող եմք։

Մարդոյ ո՟պ խոտոյ են աւուրք իւր ո՟պ ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի։
Շնչէ 'ի նմա հողմ; և ոչ է՝ և ոչ ևս երևի տեղի ն՟ր։
Բայց ողորմութի՟ն տ՟ն յաւիտեանս յաւիտենից 'ի վերայ երկիւղածաց իւրոց. և արդարութի՟ ն՟ր՝ յորդւոց մինչև յորդիս։
Որք պահեն զուխտս ն՟ր. յիշեն ըզ պատուիրանս ն՟ր՝ և առնեն զնա։
Տ՟ր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր. արքայութի՟ ն՟ր ամենեցուն տիրէ։
Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ հրեշտակք ն՟ր հզօրք զօրութ՟բ. որք առնէք զբան ն՟ր 'ի լսել ձայնի պատգամաց ն՟ր։
Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ զօրութի՟ւնք ն՟ր. պաշտօնեայք ն՟ր և արարօղք կամաց ն՟ր։
Օրհնեցէք զտ՟ր ա՟մ գործք նորա. յա՟մ տեղիս է տէրութի ն՟ր. օրհնեա անձն իմ զտ՟ր։

Սաղմոս Դաւթի 'ի վերայ աշխարհարարութ
արարածոց։ ՃԳ։

Աստ յորդորէ զմ̅ն հոգի հաստատուն ի
մէջ հանուրց ստեղծուածոց ճանաչել
զստեղծողն ա̅ծ, և հաւանել զա-
մենակարողութի̅ն նորա։

Օրհնեա́ անձն իմ զտէ̅ր, տէ̅ր
ա̅ծ իմ, մեծ եղեր յոյժ։
Խոստովանութի̅ւ և զմեծ-
վայելչութի̅ զգեցար. ար-
կեր զլոյս որպէս զօթոց. ձգեցեր
զերկինս որպէս զխորան. և արկեր
'ի վ̅ր ջուրց զվերնայարկս ն̅ր։
Որ դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի
նա 'ի վերայ թևոց հողմոց։
Որ առնէ զհրեշտակս իւր յոգիս. և
զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ։
Հաստատեաց զերկիր 'ի վ̅ր հաս-
տատութե̅ իւրոյ. զի մի սասանես-
ցի յաւիտեանս։
Խորք ո̅պ զգեստ վերարկու է ն̅ր.
և 'ի վ̅ր լերանց կացցեն ջուրք։
Ի սաստէ քումմէ փախիցեն. և 'ի
ձայնէ որոտմա̅ն քումմէ սարսիցեն։

Ելանեն լեռնանան, և իջանեն դաշ-
տամնն. ՚ի տեղիյոր հաստատեցեր զն̃ս։
Սահման եդեր և ոչ անցանեն. և
ոչ ևս դառնան ՚ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ՚ի ձորձորս.
և ՚ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք։
Արբուցանել զա̃մ գազանս վայրի՝
յագեսցին ցիռք ՚ի ծարաւս իւրեանց։
Անդ թռչունք երկնից բոյնս դի-
ցեն. և ՚ի մէջ վիմաց տացեն բղ-
ձայնս իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս ՚ի շտեմարա-
նաց իւրոց. ՚ի պտղոյ գործոց իւ-
րոց լցցի երկիր։
Բուսուցեր զխոտ ՚ի լերինս. և զդա-
լարի ՚ի ծառայութիւն մարդկան։
Հաներ զհաց յերկրէ. գինի ու-
րախ առնէ, իւղ զուա̂րթ. և հաց
հաստատէ զսիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառք անտառի. և մայրք
լիբանանու զորս դու տնկեցեր։
Անդ թռչունք երկնից ձագս հան-
ցեն. և բոյն արագլի ապաւէն է նմ̃։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց.
վէմք ապաւէնք նապաստակաց։
Արարեր զլուսին՝ վժ̃մկի. արեգակն
ծա-

ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ ։

Արարեր զխաւար՝ եւ եղեւ գիշեր. 'ի նմա գնան ա՟մ՝ գազանք անտառի ։

Կորիւնք առիւծուց մռնչեն՝ եւ յափշտակեն. եւ խնդրեն յա՟յ զկերակուրս իւրեանց ։

Ի ծագել արեւու ժողովին. եւ 'ի մորիս իւրեանց դադարին ։

Ելանէ մ՟րդ 'ի գործս իւր. եւ 'ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչեւ յերեկոյ ։

Որպէս զի մեծ են գործք քո տ՟ր. եւ զա՟մ՝ իմաստութ՟բ արարեր. եւ լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք ։

Այս ծով մեծ եւ անդորր. 'ի սմա են սողունք, որոց ո՛չ գոյ թի՛ւ, գազանք մեծամեծք, եւ մանունք. 'ի սմա եւ նաւք գնան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նմա ։

Ամենեքեան քեզ սպասեն. եւ դու տաս կերակուր ն՟ց 'ի ժամու ։

Տաս դու ն՟ց եւ կերակրին. բանաս զձեռն քո. եւ կերակրես զամենե_սեան կամօք քովք ։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցա_նէ եւ խռովին. հանես զոգի 'ի նո_ցանէ, պակասին եւ 'ի հող դառնան

Առաքես զոգի քո և ստանաս զնա·
և նորոգես զերեսս երկրի ։
Եղիցին փառք տն յաւիտեան · և
տր ուրախ եղիցի յարարածս իւր ։
Ո հայի յերկիր, և տայ դողալ նմա·
մերձեսցի 'ի լերինս և ծխեսցին ։
Օրհնեցից զտր 'ի կեանս իմ· սաղ
մոս ասացից այ իմոյ մինչև եմ ես ։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութի իմ·
և ես ուրախ եղէց 'ի տր ։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ·
և անպարիշտք մի ևս գտցին 'ի նմ·
օրհնեա՛ անձն իմ զտր ։

Ալէլուիայ ։

Սաղմոս · ՃԴ ։

Աստ հրաւիրէ զորդիսն իսրայէլի յերգել
գովել զտր, վասն բարերարութեանցն
հերքընդոնեցելոյ ։

Խոստովանեցարուք տն՝ և կար-
դացէք զանուն նր · պատմեցէք
'ի հեթանոսս զգործս նր ։
Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմ·
պատմեցէք զամ՛ սքանչելիս նր · և
գովեցարուք յանուն սբ նր ։

Ու–

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք
խնդրեն զՏր, խնդրեցէք զՏր՝ և
հզօրք եղերուք. խնդրեցէք զերեսս
նր յամ ժամ։

Յիշեցէք զսքանչելիս նր, զոր ա-
րար. զարուեստս, և զիրաւունս
բերանոյ նր։

Զաւակ աբրահամեան ծառայք
նր. որդիք յակոբայ ընտրեալք նր։

Նա ինքն է Տր ած մեր. յամ երկ-
րի են իրաւունք նորա։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր.
և զբանն, զոր պատուիրեաց մին-
չև ՚ի հազար ազ։

Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու.
և զերդումն իւր ընդ իսահակայ։

Հաստատեաց առ յակոբ զհրամանս
իւր. և առ իսրայէլ զուխտ իւր
յաւիտենից։

Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու.
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։

Ի լինել նոցա թուով սակաւք.
նուաղք և պանդուխտք ՚ի նմա։

Անցին նոքա յազգէ յազգ. ՚ի թա-
գաւորութենէ ՚ի ժողովուրդ այլ։

Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նոցա. և
կշտամ-

կշտամբեաց զթագաւորս վնն՛ց ։
Մի՛ մերձենայք ասէ յօծեալս իմ․
եւ ՚ի մարգարէս իմ՝ մի՛ մերձանիցէք ։
Կոչեաց զսով յերկիր նց․ եւ զա՛մ
զօրութի՛ հացի եբեկ ։
Առաքեաց առաջի նց զայր․ ՚ի ծա
ռայութի՛ վաճառեցաւ յովսէփ ։
Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս
նր․ եւ էանց ը՛ երկաթ անձն նր ։
Մինչեւ եկեսցէ բան նր․ եւ բան
տն փորձեաց զնա ։
Առաքեաց թգւորն եւ ելոյծ զնա․
իշխան ժողովրդեան եթող զնա ։
Կացոյց զնա տր տան իւրոյ․ եւ իշ-
խան ՚ի վր ամ ստացուածոց իւրոց ։
Խրատել զիշխանս նր որպ զինքն․ եւ
զծերս նր իմաստունս արասցէ ։
Եմուտ իէլ յեգիպտոս․ եւ յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիրն քամայ ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ․ եւ
զօրացոյց զնա քան զթշնամիս իւր ։
Դարձոյց զսիրտս նց, յատել զժո
ղովուրդ իւր․ եւ ՚ի նենգել զծա-
ռայս իւր ։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր․ եւ
զահարոն ընտրեալ իւր ։

Եդ

Ետ նց զբան նշանաց իւրոց՝ և զար
ուեստս իւր յերկիր քամայ ։
Առաքեաց զխաւար, և խաւարեցոյց
զնս · զի դառնացուցին զբանն նր ։
Դարձոյց յարիւն զջուրս նոցա · և
սպան զամ ձկունս նց ։
Եռաց յերկիր նց գորտ՝ և ՚ի շտե_
մարանս թագաւորաց նց ։
Ասաց՝ և եկն շանաճանճ և մժեխ
ընդ ամ սահմանս նց ։
Դարձոյց զանձրևս նց ՚ի կարկուտ ·
և հուր յերկիր նց բորբոքեցաւ ։
Եհար զայգիս և զթզենիս նց · և
փշրեաց զամ ծառս սահմանաց նց ։
Ասաց՝ և եկն մարախ և խառնիճ ·
զի ոչ գոյր թիւ ։
Եկեր զամ խոտ երկրի նց · և սպա
ռեաց զամ պտուղ անդոյ նց ։
Եհար զամ անդրանիկս եգիպտաց
ւոց զսկիզբն ամ վաստակոց նց ։
Եհան զնս ոսկւով և արծաթով ·
և ոչ գոյր յազգի նց հիւանդ ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել
նց · զի անկաւ ահ նր ՚ի վր նց ։
Սփռեաց ամպ հովանի առնել նո_
ցա ՚ի տուէ · և հրով լոյս տալ
նոցա

նոցա ՚ի գիշերի:
Խնդրեցին, և եկն լորամարգի. և
հացիւ երկնից լցոյց զնս:
Հար զվէմն և բղխեցին ջուրք, և
գնացին գետք ընդ անջրդիս:
Յիշեաց զբան իւր սբ. որ ը̄ աբ_
րահամու ծառայի իւրոյ:
Հան զժողովուրդ իւր ցնծութբ̃.
և զընտրեալս իւր ուրախութբ̃:
Ետ նց զգաւառս հեթանոսաց. ՚ի
վաստակս ժողովրդոց ժառանգե_
ցոյց զնս:
Զի պահեսցեն զվկայութիս նր̃.
և զօրէնս նր̃ խնդրեսցեն:

Ալէլուիայ:

Սաղմոս. ՃԵ:

Աղօթք գովէ զա̄ծ, և յորդորէ զհարդեսս գո_
վել զնոյն, յանուն թէև այնքանեացս դա_
նացանդին զնա իսրայէլացիք, սակայն նա
խարոյն գթութեն ներեաց և ընկալաւ զնս:

Խոստովան եղերուք տն. զի
քաղցր է. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նր̃:
Ո՞ խօսեսցի զզօրութիս տն լսելի
արար_

արասցէ զա՛մ օրհնութիւնս նորա ։
Երանի որք պահեն զիրաւունս․ և
առնեն զարդարութի՛ յա՛մ ժամ։
Յիշեա՛ զմեզ տէ՛ր ընդ հաճոյս ժողո
վրդեան քում․ և այց արա մեզ 'ի
փրկութե՛ քում։
Տեսցո՛ւք մեք զքաղցրութի՛ ընտրե
լոց քոց․ ուրախ եղիցուք մեք յու_
րախութի՛ ազգի քոյ․ և գովիցուք
մեք 'ի ժառանգութե՛ քում։
Մեղաք մեք և հարքն մեր․ անօրի
նեցաք և յանցեաք։
Հարքն մեր յեգիպտոս ո՛չ իմացան
զսքանչելիս քո․ և ո՛չ յիշեցին զբա
զում ողորմութիւնս քո ։
Բարկացուցին զքեզ յանցանելն
իւրեանց ի՛ ծով կարմիր․ փրկեաց
զն՛ս վ՛ս անուան իւրոյ՝ զի ծանիցեն
զզօրութի՛ն նր՛ ։
Սաստեաց 'ի ծովն կարմիր, և ցա_
մաքեցաւ․ առաջնորդեաց նց՛ ընդ
անդունդս՝ որպէս ը՛ անապատ ։
Ապրեցոյց զն՛ս 'ի ձեռաց ատելեաց նց՛․
և փրկեաց զն՛ս 'ի ձեռաց թշնա_
մեաց նց՛ ։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա․ և
մի

մի 'ի նոցանէ ոչ այրեցաւ ։
Հաւատացին բանին նորա · և օրհնե-
ցին զօրհնութիւնս նորա ։
Աղաղակեցին և միաբան զգործս
նր · և ոչ անսացին խորհրդոյ նր ։
Ցանկացան ցանկութիւն յանապա-
տի · և փորձեցին զած յանջրդի ։
Ետ նոցա զխնդրուածս նոցա · առաքեաց
զլլկութիւն յանձինս նոցա ։
Բարկացուցին զմովսէս 'ի բանակի ·
և զահարոն զսուրբ տն ։
Բացաւ երկիր՝ և էկուլ զդադան ·
և ծածկեաց զբանակն աբիրոնի ։
Հուր վառեցաւ 'ի ժողովս նց · և
բոց մաշեաց զմեղաւորս ։
Արարին զորթ 'ի քորեբ, և երկիր
պագին պատկերին · և փոխեցին
զփառս իւրեանց 'ի նմանութիւն որ-
թու խոտակերի ։
Մոռացան զած կենարարն իւրեանց ·
որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս,
զսքանչելիսն իւր յերկիր քամայ · և
զահ իւր 'ի վերայ կարմիր ծովուն ։
Ասաց սատակել զնս · եթէ ոչ մով-
սէս ընտրեալ կայր առաջի նր ։
Դարձաւ առ տր՝ և անցոյց զբար-
կութի

կուռ ն՟ր․ զի մի՛ սասանեսցին նոքա
Անարգեսցին զերկիրն ցանկալի․ և
ոչ հաւատացին բանի ն՟ր ։
Տրտնջեցին ՚ի բանակս իւրեանց․
և ոչ լուա՛ն ձայնի տ՟ն ։
Համբարձ զձեռն իւր ՚ի վերայ ն՟ց․
հարկանել զն՟ս յանապատի ։
Ցրուեսցի զաւակ ն՟ց ը՟ն հեթանոս֊
ցրուեսցի զաւակ ն՟ց ը՟ն գաւառս ։
Պղծեցան նոքա ՚ի բէլփեգովր․ զի
կերին զզոհեալ և զմեռելոտի ։
Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւր֊
եանց․ և յաճախեաց ՚ի վերայ ն՟ց
բեկումն ։
Ապա եկաց ՚ի մէջ փենեհէս․ քա֊
հեայ և արգելաւ մահ․ համարե֊
ցաւ նմա յարդարութիւն յազգէ
յազգ մինչև յաւիտեան ։
Բարկացուցին զնա ՚ի վ՟ր ջուրցն
հակառակութե․ չարչարեցաւ մով֊
սէս վ՟ն ն՟ց․ զի դառնացուցին զո֊
գի նորա ։
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք․ և
ոչ սատակեցին զազգսն՝ զոր ասաց
նոցա տ՟ր ։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և
ու֊

ուսան զգործս նոցա. ծառայեցին կռոց նոցա, և եղև նոցա ՚ի գայթագղութիւն,

Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց. և հեղին զարիւն ամբիծ:

Զարիւն ուստերաց և դստերաց իւրեանց զոր զոհեցին կռոցն քանանու:

Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա, և պղծեցաւ ՚ի գործոց նոցա, զի պոռնկեցան ՚ի գնացս իւրեանց:

Բարկացաւ սրտմտութեամբ տէր ՚ի վերայ ժողովրդեան իւրոյ. և գարշեցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ:

Մատնեաց զնոսա ՚ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց. և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նոցա:

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւրեանց. և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց:

Հայեցաւ տէր ՚ի նեղութիւնս նոցա. ՚ի լսել ձայնի աղօթից նոցա:

Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ը

բզմ ողորմուէն իւրում։ եւ ետ զնս
՚ի գթութիս առաջի ամ գերչացն նց։
փրկեա զմեզ տր ած մեր. եւ ժողո
վեա զմեզ ՚ի հեթանոսաց։
Խոստովան եղիցուք անուան քում
սբյ. եւ պարծեսցուք յօրհնութիս քո։
Օրհնեալ տր ած իսրայէլի. յաւի
տեանս յաւիտենից։
Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն. ե_
ղիցի եղիցի։

Աղօթք եզեկիայի արքայի հրէաստանի. ՚ի ժամանակի յորում հիւանդացաւ, եւ յարեաւ ՚ի հիւանդութենէ իւրմէ. Եսայ. 38.

Ես ասացի ՚ի վերջանալ յինէն
աւուրց իմոց, թէ գնացի
ես ՚ի դրունս դժոխոց։
Թողի զամ յետինս իմ, եւ ասացի թէ
այլ ոչ եւս տեսից զփրկութի այն յերկ
րին կենդանեաց. եւ ոչ եւս տեսից
զմարդ բնակ. օք իւրովք հանդերձ
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմ_
մէ. այսուհետեւ թողի ըքի զամ
զկեանս իմ։

Ու՛ զնայ՝ մեկնեցաւ յինէն հոգի
իմ, որպէս զայն՝ որ քակէ զտաղա
ւար. և եղէ ես որպէս զոստայն ոս_
տարաց՝ մերձ ՚ի հատանիլ։
Յաւուր յայնմիկ՝ մատնեցայ ես յա
ռաւօտէ որպէս ՚ի ձեռս առիւծու.
այնպէս խորտակեաց մանրեաց զոս
կերս իմ. զի յառաւօտէ մինչև ՚ի
գիշեր մատնեցայ։
Ոչ ծիծառն՝ այնպէս ձայնեցի. և ոչ
զաղաւնի, այնպէս մնչեցի. զի նուա
ղեցան աչք իմ ՚ի տեսանելոյ։
Հայեցայ ՚ի բարձունս առ տէր ած
իմ, որ փրկեաց զիս. և փարատե_
ցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։
Տէ՛ր վասն պատմեցաւ քեզ. զարթու
ցեր զանձն իմ. դարձուցեր զհոգի
իմ. մխիթարեցայ և կեցի։
Ահա ՚ի խաղաղութի դարձաւ դառ_
նութի իմ. փրկեցեր զանձն իմ,
զի մի կորեայց. և ընկեցեր յետոյ
զամ զմեղս իմ։
Զի ոչ թէ որք ՚ի դժոխս են, խոս
տովան առնիցին առ քեզ. և ոչ մե_
ռեալք օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ յու
սասցին ՚ի ճշմարտութի քո, այլ
կե_

ներեան, որք իջանեն 'ի դժոխս ։
Սուրբ կենդանիքս օրհնեսցուք ընդ քեզ՝ տէր · որպէս և ես այսուհետև մանկունս ծնայց · որք պատմեսցեն զարդարութիւն քո տէր փրկութեան իմոյ ։

Նա ոչ ևս դադարեցից օրհնել ընդ քեզ յօրհնութիւն նոր, զամ՝ աւուրս կենաց իմոց յանդիման տաճարին տն ։

Աղօթք ։

Յոյս կենդանութեան յոյս և ապաւէն փրկութեան տէր Յս փրկիչ · փրկեա՛ և փարատեցո՛ զցաւս անձին իմոյ ։

Մարդասէր տէր մի՛ սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի · և վասն խաչի քո պատուականի ընկա՛լ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ ։

Օհարդն 'ի ձերըն երեքեան պատմեներն գտցես, 'ի 81. երեսն ։

Ամէքն են ի փառս արքայութեն:

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԶ։

Աստ նախագուշակէ զհրաշալս քարոզու-
թեանն տն, որ ազատեաց զՅան եւր
ցերգեր, նախահօրացն զգերութն աշխ
մարդկան յաման դարէ եւ ժամանակէ։

ԽՈՍՏՈՎԱՆ, ԵՂԵՐՈՒՔ. ՏՆ
զի քաղցր է. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նր։
Ասասցեն փրկեալք տն. զորս փր-
կեաց ՚ի ձեռաց թշնամւոյն։
Զոր գաւառաց ժողովեաց զնս.

յարևելից և յարևմտից՝ 'ի հիւսի
սոյ և 'ի ծովէ :

Մոլորեցան նոքա յանապատի յան
ջրդի ճանապարհի · զքաղաք բնա
կութե՟ ոչ գտին :

Քաղցեան և ծարաւեցան · և ան֊
ձինք նց՟ 'ի նոսին նուաղեցան.

Աղաղակեցին առ տր՟ 'ի նեղութե՟
իւրեանց · 'ի վշտացն նց՟ փրկեաց զնս՟

Առաջնորդեաց նց՟ 'ի ճանապարհ
ուղիղ · զի երթիցեն 'ի քաղաք բնա
կութե՟ իւրեանց :

Խոստովան եղիցին տն՟ ողորմութք՟
նր՟. և սքանչելիք նր՟ յորդիս մրդկն՟

Զի յագեցոյց զանձինս քաղցելոց ·
և զանձինս կարօտելոց լի արար
բարութբ՟ :

Որք նստէին 'ի խաւարի և 'ի ստու֊
ւերս մահու · կապեալ էին յաղ֊
քատութե՟ որպէս յերկաթս :

Զի դառնացուցին զբանն այ՟ · և
զխորհուրդս բարձրելոյն բարկա֊
ցուցին :

Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սրտից նց՟ ·
տկարացան և ոչ ոք էր՝ որ օգնէր նց՟

Աղաղակեցին առ տր՟ 'ի նեղութե՟ իւր
եանց ·

եանց. 'ի վշտաց նոցա եհան զնս.
փրկեաց զնս 'ի խաւարէ և 'ի ստուե-
րաց մահու, և խզեաց զկապանս նց.
Խոստովան եղիցին տն ողորմութիւք
նր. և սքանչելիք նր յորդիս մրդկն
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս, և
զնիգս երկաթիս խորտակեաց.
Ընկալաւ նս 'ի ճանապարհի անօ-
րէնութե իւրեանց. զի վս մեղաց
իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ.
Զամ կերակրոց գարշեցին ոգիք
նց. մերձեցան մինչև 'ի դրունս
մահու։
Աղաղակեցին առ տր 'ի նեղութե
իւրեանց, 'ի վշտաց նց ապրեցոյց զնս.
Առաքեաց զբան իւր` և բժշկեաց
զնս. և փրկեաց զնս յապականու-
թե իւրեանց.
Խոստովան եղիցին տն ողորմութիւք
նր. և սքանչելիք նր յորդիս մրդկն
Մատուսցեն նմա պատարագս օրհ-
նութե. և պատմեսցեն զգործս նր
ցնծութբ.
Որք իջանեն 'ի ծով նաւօք. և
առնեն զգործս 'ի ջուրս բազումս
Նոքա տեսին զգործս տն. և զսքան

չելլիս նորա 'ի խոյս անդնդոց ։
Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ ․ և
բարձրացան ալիք նր ։
Ելանէին յերկինս՝ և իջանէին յան-
դունդս ․ և անձինք նց յանձինս
իւրեանց մաշեցան ։
Խռովեցան սասանեցան որպէս արբեցք ․
և ամ իմաստութիւն նց ընկլաւ ։
Աղաղակեցին առ տր 'ի նեղութե
իւրեանց ․ 'ի վշտաց նց կեցոյց զնս ։
Դարձոյց մրրիկն յօդս՝ և դադարե-
ցան ալիքն նր ․ ուրախ եղեն զի դա-
դարեցան ․ և առաջնորդեաց նց 'ի
նաւահանգիստ կամաց իւրեանց ։
Խոստովան եղիցին տն ողորմութիւնք
նր ․ և սքանչելիք նր յորդիս մրդկան
Բարձր արասցեն զնա 'ի ժողովս ժո-
ղովրդոց ․ և յաթոռս ծերոց օրհ-
նեսցեն զնա ։
Որ դարձոյց զգետս 'ի ցամաք ․ և
զընթացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ ։
Արար զերկիրն պտղաբեր՝ յաղտաղ-
տուկս , մի չարութե բնակչաց նց ։
Արար զանապատն 'ի ճահիճս
ջուրց ․ և զերկիրն ծարաւուտ 'ի
զնացս ջուրց ։

Բնա-

Բնակեցոյց ՚ի նմ զքաղցեալս․ և շի֊
նեցին զքաղաքս բնակութեան իւրեանց։
Վարեցին արտս՝ և տնկեցին այգիս․
և արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց։
Օրհնեաց զնս և բազմացան յոյժ․
և անասունք նց ոչ նուազեցան․
Նուազեցան նոքա և չարչարեցան
՚ի նեղութենէ չարեաց և ՚ի վշտաց։
Հեղ անարգութիւն ՚ի վերայ իշխա֊
նաց նց․ մոլորեցոյց զնս յանապա֊
տի՝ և ոչ ՚ի ճանապարհի։
Օգնեաց տնանկին յաղքատութե․ և
ած ինորդեաց ոչխ խաշինս ազգի նց։
Տեսցեն ուղիղք, և ուրախ եղիցին․
և ամ անօրէն խցցէ զբերան իւր։
Ով է իմաստուն, որ պահեսցէ զայս․
և ՚ի միտ առցէ զողորմութիւնս տն։

Օրհնութիւն Սաղմոս Դաւթի․ ՃԷ․

Եհատ չորից յաղթութեանց ոմանց ճանկեալ
գնալ ընդդէմ նորոգմայ, ասէ։

Պատրաստ է սիրտ իմ ած․
պատրաստ է սիրտ իմ օրհ֊
նել և սաղմոս ասել քեզ
փառօք իմովք։

Զար֊

Զարթի՛ր փառք իմ, զարթի՛ր
սաղմոսիւք և օրհնութեամբ. և ես զար
թեայց առաւօտուց:
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովս ըդո
ոյս. և սաղմոս ասացից քեզ յազգս
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութի
քո, մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո:
Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ. և
յա՟մ երկիր են փառք քո:
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կե-
ցո աջով քով՝ և լուր մեզ:
Ա՟ծ խօսեցաւ 'ի սրբութեան իւրում.
բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիկիմ
և զհովիտն յարկաց չափեցից:
Իմ է գաղաադ՝ և իմ է մանասէ.
եփրեմ՝ հզօրէ գլխոյ իմոյ:
Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ:
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ. և
ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն
Ո՞ տարցի զիս 'ի քաղաք ամուր. կա՟մ
ո՞ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմ
Եթէ ոչ դու ա՟ծ, որ մերժեցեր ըզ
մեզ՝ և ոչ ելեր ա՟ծ ը՟դ զօրս մեր:
Տուր մեզ զօգնութիւն 'ի նեղութեան.
զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ:

Ա՟~

Աստուծով արասցուք զզօրութի․ և
նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Ի կատարած սաղմոս Դաւթի․ ՃԸ։

Այս մարգարէանայ վասն ընդդէմ հրէից
առաքելոց նորին, և ընդդէմ յու-
դայի մատնչի։

Ած օրհնութեն իմոյ մի լռեր․ զի
բերան մեղաւորի՝ բերան
նենգաւորի բացաւ ՚ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգա-
ւորաւ․ և բանիւ ատելութե պա-
շարեցին զիս։
Մարտեան ընդ իս ՚ի տարապար-
տուց․ փոխանակ սիրոյ իմոյ մատ-
նէին զիս․ այլ ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար, փոխանակ բար-
ւոյ․ ատելութի փոխանակ սիրոյ իմոյ։
Կացո ՚ի վերայ նորա մեղաւոր․ և
սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նր։
Ի դատաստանէ ելցէ դա-
տապարտեալ․ և աղօթք նորա ՚ի
մեղս դարձցին։
Եղիցին աւուրք նր նուազ․ և զայ-
ցելութի նր, զոյն այլ առցէ։
Եղի-

Եղիցին որդիք նորա որբ. և կին նորա այրի. սահեսցին փոփոխեսցին՝ որդիք նր̃ մուրացողք եղիցին. և ելցեն ՚ի բնակութե̃ իւրեանց։

Քննեսցէ փոխատուն զամ̃ ինչս նորա. և յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նր̃։

Մի՛ գտցի օգնական նմա. և մի՛ ոք ողորմեսցի ՚ի վերայ որբոց նորա։

Եղիցին որդիք նր̃ ՚ի սատակումն. և յազգէ ջնջեսցի անուն նորա։

Յիշեսցին մեղք հօր նր̃ առաջի տն̃. և մեղք մօր նորա մի՛ ջնջեսցին. և եղիցին առաջի տն̃ յամ̃ ժամ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նր̃. փոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել ղողորմութի̃։

Հալածեաց զայր աղքատ և ըղտնանկ. սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա. ոչ կամեցաւ զօրհնութի̃, հեռի եղիցի ՚ի նմանէ։

Զգեցաւ զանէծս ո̃պ հանդերձ. մտցէ ո̃պ ջուր ՚ի փոր նորա. և ո̃պ ձէթ ընդ ոսկերս նր̃։

Եղի-

Եղիցի նմա ո͞պ հանդերձ զի ագա-
նի. և ո͞պ գօտի որ ածի հանապազ
ընդ մէջ։

Այս գործ է այնոցիկ, որք չարա
խօս կային զինէն առ տ͞ր. և որք
խօսէին չար՝ զանձնէ իմմէ։

Եւ դու տ͞ր՝ տ͞ր՝ արա ընդ իս ըստ
անուան քում. զի քաղցր է ողոր-
մութ͞ն քո. և փրկեա զիս՝ զի աղ-
քատ և տնանկ եմ ես։

Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի ի-
մում. և ես որպէս ստուեր ՚ի խու-
սափիլ իմում՝ պակասեցայ. և թօ-
թափեցայ ո͞պ մարախ։

Ծունկք իմ՝ տկարացան ՚ի պահոց. և
մարմին իմ՝ այլագունեցաւ յիւղոյ։
Եղէ ես նախատա ն͞ց. տեսին զիս՝ և
շարժեցին զգլուխս իւրեանց։

Օգնեա ինձ տ͞ր ա͞ծ իմ. և փրկեա
զիս՝ ըստ ողորմութ͞ե քում։

Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է. և
դու տ͞ր արարեր զայս։

Նոքա անիծանիցեն, և դու օրհ-
նեսցես. որք յարուցեալք են ՚ի վ͞ր
իմ, զամօթ կրեսցեն. այլ ծառայ
քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Օգնեց-

Զգեցցին զամօթ, որք չարախօսա
կային զանձնէ իմմէ. և արկցեն ըստ
իւրեանց՝ զամօթ իւրեանց զիւրեամբք։
Այլ ես խոստովան եղէց առ տէր
յոյժ բերանով իմով. և՛ ի մէջ բազ
մաց օրհնեցից զքեզ։
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկիս,
՚ի փրկել զիս յայնցանէ, որք հա-
լածեն զանձն իմ։

Սաղմոս Դաւթի · ՃԹ

Յաղագս մարգարէանայ զհանդերձեալ հաւատենէ
ջէ զնոյն յարութեան, և մահուանն զնէ
համբարձմանն, որ եղեալ յերկինս նստ-
ուցանէ ընդ աջմէ հօր, և հաւա-
ցա ջաղանաց յաղթութեանն։

Ասաց տէր ցտէր իմ, նիստ ը աջմէ
իմմէ, մինչև եդից զթշնամիս
քո պատուանդան ոտից քոց։
Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ
քեզ տէր ՚ի սիոնէ. և տիրեսցես դու
՚ի մէջ թշնամեաց քոց։
Ընդ քեզ է սկիզբն յաւուր զօրութե
՚ի վայելչութիւն սրբոց քոց. յարգանդէ
յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։
Եր-

Երդուաւ տէր՝ և ոչ ևս զղջասցի . թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի . և տէր ընդ աջմէ քումմէ ։

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան զթագաւորս . դատեսցէ զհեթանոսս , և բազում արասցէ զհարուածս . և խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի ։

Ուղխս 'ի ճանապարհի արբցէ . վ՛նկ և բարձր արասցէ զգլուխս ։

Ալէլուեայ ։

Սաղմոս . ՃԺ ։

Ահա հրաւէրք պաշտօնէական գովել զԱծ , վասն պահպանմանց բարերարութեանց նորա , և հաստատունք վ՛ն ուրախութեան հայրենեաց և արեան Քի , և ևս վասն արդարութեան ամենայն օրինաց նորին ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով սրտիւ իմով , 'ի խորհուրդս ուղղոց , 'ի ժողովս , մեծ են գործք տն . և քննեալ են յամենայն կամս նորա ։

Խոստովանութիւն և մեծվայելչութիւն են .

են գործք նո՛ր ․ արդարութի՛ւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ․ ողորմած գթած է տէ՛ր ․ կերակուր ետ երկիւղածաց իւրոց ։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր ․ և զզօրութի՛ւն գործոց իւրոց պատմեաց ժողովրդեան իւրում ։

Տալ նո՛ց զժառանգութի՛ւն հեթանոսաց ․ և գործք ձեռաց նորա արդարութի՛ւն և իրաւունք են ։

Հաւատարիմ են ամ̃ի պատուիրանք նո՛ր ․ հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից ․ արարեալ են ճշմարտութ̃բ և ուղղութ̃բ ։

Փրկութի՛ւն առաքեաց տէ՛ր ժողովրդեան իւրում ։ պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր ․ սո՛ւրբ և ահեղ է անուն նորա ։

Սկիզբն զգօնութե՛ն երկիւղ տե՛ն ․ իմաստութի՛ւն բարի ամենեցուն՝ որք առնեն զնա ․ օրհնութի՛ւն նո՛ր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից ։

Ալէլուիայ. Վերադարձութեն անգեայ, և զաքարիայ։

Սաղմոս. ՃԺԱ.

Ձայն խօսի զերջանկութեն, որ հետևի երկիւղին այ, և ճանաչումն հզօրութեն հրամանաց նր։

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի՛ի տեառնէ. զպատուիրանս նր նա կամի յոյժ։
Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա. և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։
Փառք և մեծութիւն են՛ի տան նո_րա. արդարութիւն նորա մնայ յաւի_տեանս յաւիտենից։
Ծագեաց՛ի խաւարի լոյս ուղղոց. ողորմած՝ գթած՝ և արդար է տր։
Քաղցր այր՝ ողորմի և տայ փոխ, յօրինէ զբանս իւր՛ի դատաստա_նի. զի յաւիտեան նա մի սասա_նեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի ար_դարն՛ի համբաւէ չարէ նա մի եր_կիցէ։
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ_առ տր։

հաստատեսցէ սիրտ նր. և նա մի երկիցէ, մինչև տեսցէ ՚ի թշնամիս իւր.

Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդարութիւն նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. և եղջիւր նր բարձր եղիցի փառօք.

Մեղաւորն տեսցէ՝ և բարկասցի, զատամունս իւր կրճտեսցէ, և հալեսցի. և ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ.

Ալէլուիա.

Սաղմոս. ՃԺԲ.

Ալէլուիա յորդորէ զամ ազգս գովել զԱծ ի խոնարհութեն, բարերարութեն, և նախախնամութեն նորին.

Օրհնեցէք մանկունք՝ զՏր. և օրհնեցէք զանուն Տն.

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ, յայսմհետէ մինչև յաւիտեան.

Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու՝ օրհնեալ է անուն Տն.

Բարձր է ՚ի վերայ ամ ազգաց Տր. և յերկինս են փառք նորա.

Սղ

Ո՞վ է ոպ տր ած մեր 'ի բարձունս
բնակեալ. և զխոնարհս տեսանէ
յերկինս և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և
բարձր առնէ զտառապեալս յաղ
բեայ։
Նստուցանէ զնա իշխանս՝ ընդ իշ
խանս ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան
ուրախամիտ, ո՞պ մայր որդւովք
ընկերեալ։

ԱՀԷԼՈՒԻԱՅ։

Սաղմոս. ՃԺԳ.

ԱՀԱ ՅԵՂԷ ՎԵՐԱԲԵՐԱԼՈՒԹԵՆ ԱՅ ԱՌ ԻՍ-
ՐԱՅԷԼԱՅԻՍ, Ի ՏԱՆԱՊԱՆԴ ՅԵԼԱ-
ՆԵԼՆ ՅԵԳԻՊՏՈՍԷ։

Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ.
տանն յակոբայ 'ի ժողովրդենէ
այլազգեաց։
Եղև հրէաստան սրբութի նորա.
և իսրայէլ իշխանութի նորա։
Ծով ետես և փախեաւ. և յորդա
նան անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացին որպէս խոյք. և

բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։
Զի՞ է քեզ ծով. զի՞ տեսեր և փա-
խեար. և կամ դու Յորդանան՝ զի՞
դարձար անդրէն։
Լերինք ցնծացին որպէս խոյք. և
բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։
Յերեսաց Տ՟ն սասանեցաւ երկիր.
յերեսաց Ա՟յ Յակոբայ։
Որ դարձոյց զվէմն ՚ի վտակս ջուրց.
և զապառաժն յաղբերակունս։
Ոչ մեզ Տ՟ր՝ մի մեզ. այլ անուան
քում տուր զփառս, վ՟ս ողորմու-
թե՟ և ճշմարտութե՟ քո։
Մի երբեք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
թէ ուր է Ա՟ծ ն՟ց։
Այլ Ա՟ծ մեր յերկինս և յերկրի, զա՟մ
զոր ինչ կամեցաւ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ
են. ձեռագործք են որդւոց մ՟րդկան
Բերան ունին, և ոչ խօսին. աչս
ունին, և ոչ տեսանեն։
Ականջս ունին, և ոչ լսեն. ռունգս
ունին և ոչ հոտոտեն։
Ձեռս ունին՝ և ոչ շօշափեն. ոտս
ունին՝ և ոչ գնան. և ոչ գոյ բար-
բառ ՚ի կոկորդս ն՟ց։

Նման

Նման նոցա եղիցին, որք արարին
զնս̅ · ամենեքեան որք յուսացեալք
են ՚ի նոսա ։

Տուն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի Տէր ·
օգնական և ընդունօղ է նց̅ ։
Տուն Ահարօնի յուսացաւ ՚ի տր̅ ·
օգնական և ընկերօղ է նց̅ ։
Երկիւղածք տն̅ յուսացան ՚ի տր̅ ·
օգնական և փրկիչ է նց̅ ։
Յիշեաց զմեզ տր̅ և օրհնեաց զմեզ ·
օրհնեաց տր̅ զտունն Իսրայէլի · օրհ
նեաց տր̅ զտունն Ահարօնի ։
Օրհնեաց տր̅ զերկիւղածս իւր ·
զփոքրկունս, և զմեծամեծս ։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ տր̅ · ՚ի ձեզ՝ և յոր-
դիս ձեր ։
Օրհնեալ էք դուք ՚ի տն̅է · որ ա-
րար զերկինս և զերկիր ։
Երկինք երկնից, տն̅ են · և զեր-
կիր ետ որդւոց մարդկան ։
Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ
տր̅ · և ոչ ամենեքեան՝ որք իջա-
նեն ՚ի դժոխս ։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զտր̅ ·
յայսմհետէ մինչև յաւիտեան ։

Ալէլուիա։

Սաղմոս. ՃԺԴ։

Ալ՟ա շնորհակալ լինի դ՟թյ վ՟ս ազատեցմանն
իւրոյ ի վտանգէց, և յորդորէ զանձն
իւր գոլ հաճոյ ա՟յ։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տ՟ր զձայն
աղօթից իմոց. զի խոնարհե-
ցոյց զունկն իւր առ իս. և ես
յաւուրս իմ՝ կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինև երկունք մահու.
և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Նեղութիւն և զանձկութիւն գտի. և
և զանուն տ՟ն կարդացի։
Ով տ՟ր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած
և արդար է տ՟ր ա՟ծ մեր, ողորմի՝ և
պահէ զտղայս տ՟ր։
Ես խոնարհեցայ՝ և տ՟ր կեցոյց զիս.
դարձ անձն իմ ՚ի հանգիստ քո.
զի տ՟ր օգնեաց քեզ։
փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ.
զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս
իմ ՚ի գայթագղութենէ. հաճոյ ե_
ղէց առաջի տ՟ն յերկրին կենդա_
նեաց։

Ալէ_

Ալէլուեայ։

Սաղմոս ՃԺԵ։

Այս խօսք ՚ի բերանոյ տառապելոյ, եւ մանաւանդ ՚ի բերանոյ մարտիրոսաց ՚ի չարչարանս։

Հաւատացի զոր եւ խօսեցայ, եւ ես խոնարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ամ̃ մարդ սուտ է։
Զի՞նչ տաց տրիտուր տն̃, ը̃ ամ̃ի զոր եւ ետ ինձ։
Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, եւ զանուն տն̃ կարդացից։
Զաղօթս իմ տն̃ տաց՝ առաջի ամ̃ ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տն̃ մահ սրբոց նորա, ո՜վ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ եւ որդի աղախնոյ քո։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագս օրհնութեան. եւ զանուն տն̃ կարդացից։
Զաղօթս իմ տն̃ տաց առաջի ամ̃ ժողովրդեան նր̃. ՚ի գաւիթս տան տն̃, եւ ՚ի մէջ քոյ երուսաղէմ։

Ալէլուիայ.

Սաղմոս. ՃԺԶ:

Ասաց նախագուշակէ ըղարձակութեան ազգաց ՚ի ճշմարտութի, և հրաւիրէ զնոսա գովել զտր՟.

Օրհնեցէք զտր՟ ամ՟ ազինք. գովեցէք զնա ամ՟ ժողովուրդք. Զօրացաւ ողորմութի՟ն նր՟ ՚ի վր՟ մեր. և ճշմարտութի՟ տն՟ մնասցէ յաւիտեան.

Ալէլուիայ.

Սաղմոս. ՃԺԷ.

Ասաց շնորհակալ լինել ՚ի բերանոյ ժղ՟ի շնորհէն յաւէտենականէ յառաջ յարութեան նորին.

Խոստովան եղերուք տն՟, զի քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութի՟ն նր՟.
Ասասցէ տունն իէլի՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութի՟ն նորա.
Ասասցէ տունն ահարոնի՝ զի յաւիտեան է ողորմութի՟ն նորա.
Ասասցեն երկիւղածք տն՟՝ զի յաւիտեան է ողորմութի՟ն նորա.

Ի

Ի նեղութեն կարդացի առ Տր. եւ
լուաւ ինձ յանդորր։
Տր է իմ օգնական. եւ ես ոչ եր-
կեայց. զի՞ արասցէ ինձ մարդ։
Տր է իմ օգնական. եւ ես տեսից
'ի թշնամիս իմ։
Բարի է յուսալ 'ի Տր, քան յու-
սալ 'ի մարդիկ. բարի է յուսալ 'ի
Տէր՝ քան յուսալ յիշխանս։
Ամենայն ազինք շրջեցան զինեւ. եւ
անուամբ Տն յաղթեցի նց։
Շրջելով շրջեցան զինեւ, պաշարե-
ցին զիս 'ի միասին. եւ անուամբ Տն
վանեցի զնոսա։
Շուրջ եղեն զինեւ ոպ մեղուք. վա
ռեցան, բորբոքեցան ոպ փուշք 'ի
հուր. եւ անուամբ Տն մերժեցի զնս։
'Ի մերժելն դրդուեցայ, եւ եղէ մերձ
'ի գլորիլ. եւ Տր ընկալաւ զիս։
Օօրութի իմ, եւ օրհնութի իմ Տր.
եւ եղեւ ինձ 'ի փրկութիւն։
Ձայն ցնծութեն փրկութեն 'ի յարկս
արդարոց։
Աջ Տն արար զօրութիւն. աջ
Տն բարձր արար զիս. եւ աջ Տն
արար զօրութիւն։

Ո՛չ մեռայց, այլ կեցից՝ և պատ-
մեցից զգործս տն։
Խրատելով խրատեաց զիս տէր. և
՚ի մահ ոչ մատնեաց։
Բացէ՛ք ինձ զդրունս արդարութե, զի
մտից ՚ի նոսա՝ և խոստովան եղէց տն
Այս դուռն տն է. և արդարք մտցեն
ընդ սա։
Խոստովան եղէց քեզ տր, զի լուար
ինձ. և եղեր ինձ ՚ի փրկութի։
Վէմն, զոր անարգեցին շինողքն,
նա եղև գլուխ անկեան։
Ի տնէ եղև այս. և է սքանչելի
առաջի աչաց մերոց։
Այս օր է՝ զոր արար տր. եկայք ցն-
ծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա
Ո՛վ տր փրկեա՛, ո՛վ տր, առաջնորդեա՛.
օրհնեալ որ գայ անուամբ տն. և
օրհնեցաք զքեզ ՚ի տանէ տն։
Տր ած մեր երևեցաւ մեզ. արա-
րէ՛ք տօնս ուրախութե կանխաւ,
մինչև յանկիւնս սեղանոյ։
Ած իմ ես դու, և խոստովան ե-
ղէց քեզ. ած իմ ես դու՝ և բարձր
արարից զքեզ։
Խոստովան եղէց քեզ տր՝ զի լուար
ինձ,

ինձ, և եղեր ինձ 'ի փրկութի՛ւն։ Խոստովան եղերուք տն, զի քաղցր է · զի յաւիտեան է ողորմութի՛ւն նորա։

Ալէլուիայ։

Սաղմոս · ՃԺԸ։

Ա։ Ա.Լ.Ե.Փ. ։

Ալով խօսք զօրէնաց և զպատուիրանացն այ, զորս և ուսուցանէ մեզ կատարել մտօք և հանօք · առաջնորդելով մեզ [illegible] · զուրախութիւն, զճանապարհս, զլուծս, զբանս, զխօսս, և զպատգամս այ։

Երանեալ են անբիծք 'ի ճանապարհի · որք գնան յօրէնս տն։

Երանի, որք քննեն ըզ-վկայութիւս նորա բոլորով սրտի՛ւ իւրեանց խնդրեսցեն զնա։

Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութի՛ւն · 'ի ճանապարհս նորա գնացեն։

Դու պատուիրեցեր զպատուի-րանս քո՝ 'ի պահել ինձ յոյժ։

Երանի՞ թէ յաջողեալ էին ինձ ճանապարհք իմ, 'ի պահել ինձ զար-

դա-

դարութիւնս քո ։
Յայնժամ ես ոչ ամաչեցից, ՚ի զգուշանալ իմ ՚ի պատուիրանս քո ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղութեան սրտի իմոյ. որ ուսայց զիրաւունս արդարութեան քո ։
Զիրաւունս քո պահեցից. մի թողուր զիս մինչ իսպառ ։

Բ. ԲԷԹ. 2։

Ի՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր, այլ ՚ի պահել զբանս քո
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ. մի մերժեր զիս ՚ի պատուիրանաց քոց ։
Ի սրտի իմում թաքուցի զբանս քո, որ զի մի մեղայց քեզ ։
Օրհնեալ ես դու տէր. ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո ։
Շրթամբք իմովք պատմեցից զամ իրաւունս բերանոյ քո ։
Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճացայ, որպ յամ մեծութե ։
Ի պատուիրանս քո հոգացայ. և զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո ։
Զիրաւունս քո խոկացայ. և ոչ մոռացայ զբանս քո ։

Գ. ԳԱՄԻԼ. 3.

Հատո՛ ծառայի քում, զի կեցից, և պահեցից զբանս քո։

Զարթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ՝ ես յերկրի. մի՛ թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Փափագեաց անձն իմ, ՚ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յա՛մ՝ ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեա՛լ՝ որք խոտորեցան ՚ի պատուիրանաց քոց։

՚Ի բա՛ց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք՝ և չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. և խորհուրդք իմ՝ արդարութիւնք քո։

Դ. ԴԱԼԷԹ. 4.

Մերձեցաւ անձն իմ՝ ՚ի հող. տո՛ւր կեցո՛ զիս ըստ բանի քում։

Զճանապարհս իմ՝ պատմեցի քեզ

և

և լո՛ւր ինձ · ուսո՛ ինձ զարդարու-
թիւնս քո։
Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց
իմաստուն արա զիս. և քննեցից
զքանչելիս քո։
Տրտմեցաւ անձն իմ՝ ի ձանձրա-
նալ · հաստատեա՛ զիս ՚ի բանս քո։
Ճանապարհս մեղաց ՚ի բա՛ց արա
յինէն. և յօրէնս քո ողորմեա՛ ինձ։
Ճանապարհս ճշմարտութեան քո
ընտրեցի. և զիրաւունս քո ես ո՛չ
մոռացայ։
Յարեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո Տէ՛ր
մի՛ յամօթ առներ զիս։
Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ · զի անդորր արարեր սր-
տի իմոյ։

Ի.   ՃԽ.   5։

Օրէնսդէ՛տ արա զիս Տէր, ՚ի ճանա-
պարհս իրաւանց քոց · և խնդրե-
ցից զնա յամ ժամ։
Իմաստուն արա զիս Տէր. և քննե-
ցից զօրէնս քո. և պահեցից զնա
բոլորով սրտիւ իմով։
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի շաւիղս պատ-
ուի-

ուիրանաց քոց տէր. զի ընդ նոսա
հաճեցայ։

Խոնարհեցո զսիրտ իմ 'ի վկայու-
թիւս քո տէր. և մի յագահութիւն։

Դարձո զաչս իմ, զի մի տեսից զնան-
ունն. 'ի ճանապարհս քո կեցո զիս։

Հաստատեա ծառայի քում զբան
քո յերկիւղ քո։

Հան յինէն զնախատինս, զոր և կար
ծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց
տէր, յարդարութեն քում կեցո զիս։

Օ. ՎԱՒ. Զ

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո
տէր. և փրկութիւն քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի, որք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Մի 'ի բացեայ առներ 'ի բերանոյ
իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև
յոյժ. զի 'ի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցից զօրէնս քո յամենայն ժամ յաւի
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատ-
ուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի
թա-

թագաւորաց, և ոչ ամաչէի։
Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո, զոր
սիրեցի։
Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուի
րանս քո զոր սիրեցի. և խորհէի
յարդարութ՟ն քում։

Է. ԶԱՅԻՆ. 7.

Յիշեա՛ զբան ծառայի քո, յոր և
յուսացուցեր զիս։
Սա մխիթարեաց զիս ՚ի խոնար֊
հութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս
յոյժ. այլ յօրինաց քոց ես ոչ խո
տորեցայ։
Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից
տ՟ր, և մխիթարեցայ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւո
րաց. և որք թողին զօրէնս քո.
Սաղմոս էին ինձ իրաւունք քո, ՚ի
տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո տ՟ր.
և պահեցի զօրէնս քո։
Սա եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս.
զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ը: ՀԷԹ. 8.

Բաժին իմ ես դու տէր· ա-
սացի պահել զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սր-
տիւ իմով· ողորմեա՛ց ինձ ըստ
բանի քում։
Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ. և դար-
ձուցի զոտս իմ 'ի վկայութիւնս քո։
Պատրաստեցայ և ո՛չ խռովեցայ·
զի պահեցից զպատուիրանս քո։
Ցանցք մեղաց պատեցան զինև·
այլ զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ։
'Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան
լինել առ քեզ, վասն իրաւանց և ար-
դարութեան քո։
Հաղորդ եմ ես ամ երկիւղածաց
քոց· որոց պահեալ են զպատուի-
րանս քո։
Ողորմութեամբ տն լի եղև երկիր· զար-
դարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Թ. ՏԷԹ. 9.

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում տր, ըստ բանի քում։
Քաղցրութիւն, զխրատ, և զգիտութիւն

ուսո՛ ինձ. զի ՚ի պատուիրանս քո
ես հաւատացի:

Մինչև խոնարհեալ էի ես, մե-ղայ. վ̃ն̃կ զբանս քո պահեցի յոյժ:
Քաղցր ես դու տ̃ր. և քաղցրութ̃ քով ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամ-բարտաւանից. այլ ես բոլորով սր-տիւ իմով քննեցի զպատուիրանս քո
Մածեան որ̃ կաթն սիրտք ն̃ց. այլ ես զօրէնս քո խոկեցայ:
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս. ո̃ղ ուսայց զարդարութիւնս քո:
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո՝ քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ

Ժ. ՅՈԴ. 10:

Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս, իմաստո՛ւն արա զիս՝ և ուսայց ըզ-պատուիրանս քո:
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ու-րախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս քո յու-սացայ:
Ծանեայ տ̃ր՝ զի արդարութ̃ք են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհ հեղուցեր զիս:
Եղիցի ողորմութի քո՝ ՚ի մխիթարել զիս.

զիս ըստ բանի քում, զծառայս քո:

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից. զի օրէնք քո խոկք իմ են:

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ՚ի տարապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես հոգացայ ՚ի պատուիրանս քո:

Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո. և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո:

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեան քում. զի մի՛ ամաչեցից:

Ի. ԿԱՓ. 11:

Կարօտացաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւն քո. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Պակասեցին աչք իմ բանի քում. ասացի Երբ մխիթարեսցես զիս:

Զի եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարզի. զի զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ:

Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո. երբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց:

Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս. այլ ոչ որպէս զօրէնս քո:

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին

զիս, օգնեա ինձ։

Փոքր մի եւս՝ և կորուսանէին զիս յերկրի․ այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեցո զիս․ և պահեցից զվկայութիս բերանոյ քո։

Լ։ ԼԱՄԴ․ 12։

Յաւիտեան տէր՝ բանն քո կայ յերկինս․ յազգ է մինչև յազգ է ճշմարտութի քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։

Հրամանի քում՝ մնայ տիւ․ զի ամենեքեան ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կամիցաւ ես արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութեն իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիս քո․ զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես, և կեցո զիս․ զի զարդարութիս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել․ զի զվկայութիս քո ես ՚ի միտ առի։

Ամկատարածի տեսի զվախճան․ յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Խ. ՄԷՄ. 13.

Ո՜ սիրեցի զօրէնս քո . զօրհանա_
պազ խօսք իմ էին ։
Քան զթշնամիսն իմ իմաստուն ա_
րարեր զիս 'ի պատուիրանս քո . զի
յաւիտեան իմ էին ։
Քան զամենայն ուսուցիչս իմ իմաստուն
եղէ . զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին ։
Քան զծերս իմաստուն եղէ . զի
զպատուիրանս քո քննեցի ։
Յամենայն ճանապարհաց չարաց արգելի
զոտս իմ . զի պահեցից զբանս քո ։
Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ .
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս ։
Ո՜ զի քաղցր են 'ի քիմս իմ բանք
քո , քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։
'Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝
ատեցի զամենայն ճանապարհս չարաց .
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս ։

Ծ. ՆՈՒՆ. 14.

Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց . և
լոյս տան շաւղաց իմոց ։
Երդուայ և հաստատեցի . զի պահե
ցից զամենայն իրաւունս արդարութեան քո ։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ . տէ՛ր կե_

ցո՛ զիս ըստ բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեսցի՛ տէ՛ր. և զիրաւունս քո ուսո՛ ինձ։
Անձն իմ 'ի ձեռս քո յամ ժամ. և զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք զորոգայթ. 'ի պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան. զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զարդարութիւնս քո յաւիտեան, վ̃ հատուցմանն։

Կ. ՍԱՄԷՔ. 15։

Զանօրէնս ատեցի. և զօրէնս քո սիրեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից զպատուիրանս այ̃ իմոյ։
Օգնեա՛ ինձ ըստ բանի քում, և կեցո՛ զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ։
Օգնեա՛ ինձ, և ապրեցո՛ զիս. և խորհեցայց յիրաւունս քո յա̃մ ժամ։
Անարգեցեր զամենեսեան՝ որք ա-
պս-

պատամբք եղէն յարդարութեց քոց ·
զի անխրատութ են խորհուրդք նց ։
Ծանուցաւորս համարեցայ զնմ մե֊
ղաւորս երկրի · մն այսօրիկ՝ սիրե֊
ցի զպատուիրանս քո ։
Բևեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին
իմ · զի ՚ի դատաստանաց քոց եր֊
կեայց յոյժ ։

Ն· Ր.ՅԻՆ· 16։

Ա Բարի խրատուն և արդարու֊
թե · մի մոռանար զիս ՚ի ձեռս
նեղչաց իմոց ։
Ընկա՛լ զծառայս քո ՚ի
բարի · զի մի ամբարտաւանք զզուես֊
ցեն զիս ։
Աչաւեցին աչք իմ փրկութե քում
տր · և բանից արդարութե քո ։
Արա՛ ընդ ծառայի քում տր՝ ըստ ո֊
ղորմութե քում · զարդարութիւ
քո ուսո՛ ինձ ։
Ծառայ քո եմ ես, իմաստնա՛ցո արա
զիս, և ծանեայց զվկայութիւ քո ։
Ժամ է պաշտել զտր · խափանե֊
ցին զօրէնս քո ։

Ս̃նկ սիրեցի զպատուիրանս քո,
քան զմ̃՝ ոսկի և զտպազիոն:
Եւ պատուիրանք քո յաջողեցան
ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց:

Ձ. ՓԷ. 17:

Սքանչելի են վկայութիւնք քո. վ̃ն այսորիկ սիրեաց զնա անձն իմ:
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ. և իմաստուն առնէ զտղայս:
Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի. 'ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ:
Նայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ, ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո:
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի քում. և մի տիրեսցեն ինձ ա̃մ՝ մեղք:
Փրկեա՛ զիս 'ի զրպարտութ̃է մարդկան. և պահեցից զպատուիրանս քո:
Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո, և ուսո՛ ինձ զարդարութ̃իս քո:
Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի ո՛չ պահեցին զօրէնս քո:

Գ. ՍԱԴԷ. 18:

Արդար ես դու տ̃ր, և ուղիղ են դա-

դատաստանք քո ։
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայու-
թեանց քոց տր · և ճշմարիտ են յոյժ ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո · զի մո-
ռացան զբանս քո թշնամիք իմ ։
Բոցեալ է բան քո յոյժ · և ծա-
ռայ քո սիրեաց զնա ։
Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ ·
և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ ։
Արդարութիւն քո, արդարութիւն յաւի-
տենից · և օրէնք քո ճշմարիտ են ։
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս · և
պատուիրանք քո խօսք իմ էին ։
Արդարութիւն են վկայութիւնք քո
յաւիտեան · իմաստուն արա և կե
ցո՛ զիս ։

ק· ԿՈՓ· 19։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ
իմով · լուր ինձ տր, զի զարդարու
թ՛ս քո խնդրեցից ։
Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա՛ զիս ·
և պահեցից զվկայութ՛իս քո ։
Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակե
ցի · և ես՚ի բանս քո յուսացայ ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու · ՚ի
խօ-

խօսիլ ինձ զբանս քո ։

Ձայնի իմում լո՛ւր տր՝ ըստ ողորմութեան քում․ և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս ․

Մերձեցուցին զիս հալածիչք իմ զանօրէնութիւն ․ զի յօրինաց քոց հեռի եղեն ։

Մերձ ես դու տր ․ և ամ ճանապարհք քո ճշմարիտ են ։

Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութեանց քոց ․ զի յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա ։

Ս․ ՐԻՍ․ 20։

Տես զխոնարհութիւն իմ, և փրկեա զիս․ զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։

Դատեա զդատաստանս իմ, և փրկեա զիս ․ և ըստ բանի քում կեցո զիս ։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն ․ զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին ։

Գթութիւնք քո բազում են տր, և ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս ։

Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս ․ ՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ ։

Հայեի

Հայէի յանդորրութեան և մաշէի· զի
զպատուիրանս քո ո՛չ պահեցին ։
Տե՛ս՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի·
տէ՛ր՝ ողորմութ̃ե քո կեցո՛ զիս ։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի̃
է· յաւիտեան են ա̃մ իրաւունք ար
դարութե̃ քո ։

Ց. ՍԻ՛Ն. 21։

Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր·
և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ ։
Ցնծայց ես ՚ի բանս քո, ո̃պ այն,
որ գտանէ աւար բազում ։
Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և
զօրէնս քո սիրեցի ։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից
զքեզ, վ̃ն իրաւանց և արդարու-
թե̃ քո ։
Խաղաղութի̃ բազում՝ է այնոցիկ,
ոյք սիրեն զօրէնս քո· և ոչ գոյ
՚ի նո̃ գայթագղութի̃ ։
Սպասեցի փրկութե̃ քում տ̃ր· և
զպատուիրանս քո սիրեցի ։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս
քո· և սիրեաց զն̃ա յոյժ ։
Պահեցից զպատուիրանս՝ և ըզ-
վկայու

վկայութիւնս քո· զի ամ՟ ճանապարհք
իմ առաջի քո են:

Ն· ԹԱՒ· 22:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առա
ջի քո Տր՟· ըստ բանի քում իմաս
տուն արա զիս:
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տր՟·
և բանիւ քո փրկեա զիս:
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւ
քո· յորժամ ուսուսցես ինձ զար_
դարութիւս քո:
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո· զի
ամ՟ պատուիրանք քո արդարութի՟
են:
Եղիցի ձեռն քո՛ի կեցուցանել զիս·
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի:
Ցանկացայ փրկութե՟ քում Տր՟, և
օրէնք քո խօսք իմ էին:
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ·
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:
Մոլորեցայ ես ո՟պ ոչխար կորու_
սեալ· խնդրեա զծառայս քո, զի
զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ:

Օրհ_

Օրհնութիւն Եսայեայ ․ հայծանեանմաւորութ
եան մարգարէին ․ Եսայ․ 42․ 10։

Օրհնեցէք զԱծ յօրհնութիւն նոր ․ զի իշխանութիւն նր ՚ի բարձունս փառաւորի Նա անուն նր փառաւորեալ է ՚ի ծագաց մինչեւ ՚ի ծագս երկրի ։

Որք իջանէին ՚ի ծովնաւուք․ կղզիք եւ ամ բնակիչք նց ընդ նմ ։

Ուրախ եղիցի անապատն եւ ամ բնակիչք իւր ․ ուրախ եղիցին բանակք եւ բակք կեդարու ․ եւ ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին ։

Ի գլխոյ լերանց գոչեսցեն, տացեն փառս Այ ․ եւ զքաջութիւն նր կղզիք պատմեսցեն ։

Տէր Ած զօրութեանց դիմեալ գայ զարթուցանել զպատերազմ ․ յաղթուցանել զնախանձ ․ փող հարկանել եւ գոչել ՚ի վր թշնամեաց իւրոց զօրութբ բազմաւ ։

Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ․ եւ ամպք ցօղեսցեն զարդարութի ։

Բղ

Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն և
զարդարութիւն առ հասարակ բղ-
խեսցէ։

Աղօթք յովնանու մարգարէին.
Յովնան. 2. 3։

Ի նեղութեն իմումես առ տր
կարդացի. և լուաւ ինձ յան-
դնդոց դժոխոց աղաղակի
իմում։

Լուար ձայնի իմում. զի ընկե-
ցեր զիս 'ի խորս ծովու. և շրջանք
գետոց պաշարեցին զիս։

Ամ զբօսանք քո՝ և ալիք քո՝ անցին
'ի վերայ իմ. և ասացի, թէ մեր-
ժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Արդ՝ իցէ թէ յաւելից հայել 'ի տա-
ճար սրբ. քո. զի հեղան զինև ջուրք
մինչև յանձն իմ. և անդունդք ան-
հնարինք պաշարեցին զիս։

Մտաւ գլուխ իմ՝ ընդ փապարս լե-
րանց. իջի ես 'ի խորս երկրի, և տե-
ւի զնիգս նր, զի էին ոչ աղխք յա-
ւիտենից. և ելցէն յապականութէ
կեանք իմ։

Առ քեզ տր ած իմ, 'ի նուաղել ան-

անձին իմոյ կարդացի · և զքեզ տր̃ յիշեցի, և մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար ս̃բ քո :

Օր ոյք պահէին զունայնութիւն և զսնոտութիւն · յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան :

Այլ ես ՚ի ձայն օրհնութեան խոստովանեալ եղէց քեզ · մատուցից պատարագս տն̃՝ և կատարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութեան :

Աղօթք :

Լսեսցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար ս̃բ քո · խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս մեր :

Աղաչեմք տր̃՝ մի՛ սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի · և վասն խաչի քո պատուականի ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ :

Օրհնութիւնն ՚ի վերջին Դանիէլեան երգն՝ գտցես ՚ի 129. երեսն :

Սուրբն Գրիգոր Լուսաւորիչ։

Օրհնութիւն Աստիճանաց.

Սաղմոս. ՃԺԹ.

Աղօթս աղօթէ առ Տր̄ և շնորհակալ լինի վասն ազատեցման իւրոյ ՚ի լեզուաց չարաց, և ՚ի նենգաւորութենէ.

Ի ՆԵՂՈՒ
ԹԵԱ՛Ն ԻՄՈՒՄ Ա
ռ տր̄ կարդացի. և լուաւ ինձ. Տր̄ փրկեա զանձն իմ ՚ի շրթանց նենգաւորաց, և ՚ի լեզուէ չարէ։ Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յա-

է V ւել

ւելցի լեզու նենգաւոր։
Նետք հզօրի · զի մխեն են կայ-
ծակամբք կամնոյ։
Վայ ինձ՝ զի ը երկար եղև պանդխ-
տութիւն իմ · զի բնակեցայ ես ՚ի վր-
րանս կեդարու։
Բազում՝ անգամ՝ բնակեցաւ անձն
իմ՝ ը այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն։
Ես էի խաղաղարար, յորժամ խօ-
սէի, մարտնչէին ընդ իս։

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս · ՃԻ։

Ահաւ փառաւորէ զինքն ապաւինել յԱծ
ձայն, առեալ թէ հզօր է նախախ-
նամութե՟ նորին։

Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս ·
ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
Օգնութիւն ինձ ՚ի տ՟նէ եկեսցէ · որ
արար զերկինս և զերկիր։
Մի տար ՚ի սասանութիւն զոտն քո ·
և մի ննջեսցէ պահապան քո։
Ահա ոչ ննջէ՝ և ոչ ՚ի քուն երթայ
պահապանն իսրայէլի։
Տ՟Ր պահեսցէ զքեզ, և տ՟ր ընկալ-
ցի ·

ցի. աջոյ ձեռամբն իւրով։

Արեգակն՝ ի տուէ քեզ մի՛ մեղկեսցէ. և մի՛ լուսին ՚ի գիշերի։

Տ՛ր պահեսցէ զքեզ յամ՛ չարէ. պահեսցէ տ՛ր զանձն քո։

Տ՛ր պահեսցէ զմուտ և զել քո՝ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Օրհնութիւնք Աստիճանաց։

Սաղմոս. ՃԻԱ։

Աղօթ երգէ խնդութեան վասն մտանելոյ ՚ի յերուսաղէմ, ՚ի յեկեղեցի, և ՚ի յերկինս. որք են երեք երուսաղէմք։

Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս ՚ի տուն տ՛ն երթիցուք մեք։

Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք. և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։

Անդ ելին ազգ՝ ազգ տ՛ն. վկայութիւն իէլի. խոստովանել անուան տ՛ն։

Անդ արկեալ էն աթոռք դատաստանի. աթոռք արկեալ էն ՚ի տան դաւթի։

Հարցէք զողջունէ երուսաղէմի, և

 զլի-

զշինութիւն ոյք սիրեն զնա։

Եղիցի խաղաղութիւն 'ի զօրութեան քում, եւ շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց եւ ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութիւն. վասն քոյ եւ վասն տան Տեառն Այ մերոյ խնդրեցաք զբարութիւն քեզ։

Օրհնութիւն Աստուածածնայ.

Սաղմոս. ՃԻԲ։

Աղաւթ գոլով 'ի մեծի վտանգի՝ աղաւթենք յած. եւ հայցէ զայն 'ի նմանէ օգնութիւն։

Առ քեզ տր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս։

Որպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն տեառն իւրոյ. եւ որպէս աչք աղախնոյ, 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տր այ մեր. մինչեւ ողորմեսցիս 'ի վերայ մեր.

Ողորմեա մեզ տր ողորմեա մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք.

Յոլով առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք. ոյք նախատէին զմեզ եւ արհամարհանօք ամբարտաւանից.

Օրհ-

Սաղմոս. ՃԻԳ.

Աստ գովով ազատեցեալ 'ի մեծէ հրամանէ
գոհանայ զօրինութե̃ Տեառ ընդ յա̃յ
Դայնոյ, և նմա բարեբանէ։

Եթէ ոչ տր̃ էր առ մեզ ասասցէ իէ̃լ. եթէ ոչ տր̃ էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան 'ի վր̃ մեր։ կենդանւոյն կամեցան կլանել ըզ մեզ։
'Ի բարկանալ սրտմտութե̃ նց̃ 'ի վերայ մեր. ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր. անցին անձինք մեր ընդ ուղխս անդադարս։
Օրհնեալ է տր̃. որ ոչ ետ զմեզ յորս ատամանց նց̃։
Անձինք մեր ապրեցան որ̃ ձնձղուկք. յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք նոցա փշրեցան. և մեք ապրեցաք։
Օգնութի̃ է մեզ յանուանէ տն̃. որ արար զերկինս և զերկիր։

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԴ.

Աղօթ. ցուցանէ զհաստատութիւն և զհայրա-
նութիւն ապաւինելոյ ՚ի Տր. որոց է
և զհատուցանէ զմեղաւորս,
և զանօրէնս:

Որ յուսայ ՚ի Տր, որպէս լեառն սիոն,
մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ
բնակեալ է յերուսաղէմ:
Լերինք շուրջ են զնովաւ. Տր շուրջ
է զժողովրդեամբ իւրով յայսմհե-
տէ մինչև յաւիտեան:
Ոչ թողու Տր զգաւազան մեղաւո-
րաց ՚ի վիճակս արդարոց. և ար-
դարք մի ձգեսցեն զձեռս իւրեանց
յանօրէնութիւն:
Բարի արա Տր բարեաց. և այնո-
ցիկ. որք ուղիղք են սրտիւք:
Իսկ զխոտորեալսն ՚ի յափշտակութի.
տանի զնս Տր ընդ այնոսիկ որք գոր
ծեն զանօրէնութիւն. խաղաղու-
թի ՚ի վր իսրայէլի:

Օրհ-

Օրհնութիւն Աստիճանաց։

Սաղմոս ՃԻԵ

Հաստատութեան [illegible]
[illegible]
եւ հայցէ 'ի Տէնէ [illegible]։

Դարձուցանել տն̃ զգերու-
թի սիօնի, եղաք մեք մխի-
թարեալք։
Յայնժամ լցան բերանք մեր
խնդութբ. եւ լեզուք մեր ցնծութբ։
Յայնժամ ասասցեն 'ի հեթանոսս,
մեծ արար տր̃ զառնել ընդ նս̃.
մեծ արար տր̃ զառնել ընդ
մեզ. եւ մեք եղաք բերկրեալք։
Դարձո տր̃ զգերութիս մեր՝ որպէս
զուղխս 'ի հարաւոյ. որք վարեն
արտասուօք, ցնծութբ հնձեսցեն։
Երթային երթային եւ լային. որք
բարձեալ տանէին զսերմանիս իւր-
եանց։
Գային եկեսցեն, եւ ցնծասցեն. որք
առեալ բերցեն զորայս իւրեանց։

Օրհնութիւն Աստիճանաց ։

Սաղմոս · ՃԻԶ ։

Աստ յանդիմանէ զայնոսիկ որք ունին ըն-
հոգս մեծամեծս ժողովելոյ և պահելոյ
շէնս ժամանակաւորս թողլով ապաւինե-
լոյ 'ի Տր, և գովէ զայնոսիկ որք ա-
պաւինին, և թողլով մեծի աշխատանաց
շահին շնորհաւն։

Եթէ ոչ Տր շինէ զտուն . 'ի նա-
նիր վաստակին շինօղք նր ։
Եթէ ոչ Տր պահէ զքաղաք . 'ի ու-
նայն տքնին պահապանք նր ։
'Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ .
արդ արիք՝ մինչև էք նստեալք .
որք ուտէք զհաց ցաւոց ։
'Ի ժամանակի, ոպ̃ տայցի քուն սի-
րելեաց իւրոց . ժառանգութ̃ի տեառն՝
որդիք են . որոյ վարձք իւր են . այն
է պտուղ որովայնի իւրոյ ։
Ոպ̃ նետք 'ի ձեռս հզօրի . այնպէս
են և որդիք թօթափելոց ։
Երանի, որ ելից զցանկութ̃ի իւր
'ի նոցանէ . մի ամաչեսցեն , յոր-
ժամ

ժամ խօսեսցին թշնամիք նոցա ընդ նոսա առ դրանն:

Օրհնութիւն Աստիճանաց:

Սաղմոս. ՃԻԷ:

Աղօթ սորա գրէ զերջանկութիւն երկիւղածացն այ, և հնազանդողաց նմին, ՚ի հանդերձեալսն, և այլ:

Երանի՜ ամենեցուն՝ ոյք երկնչին ՚ի տնէ. և գնան ՚ի ճնպրհս նր:
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի է քեզ, և բարի եղիցի:
Կին քո որպէս այգի վայելուչ յանկիւնս տան քոյ. և որդիք քո որպէս նորատունկ ձիթենեաց, շուրջ զսեղանով քո.
Այսպէս օրհնեսցի այր մարդ, որ երկնչի ՚ի տնէ. օրհնեսցէ զքեզ տր ՚ի սիոնէ:
Եւ տեսցես դու զբարութիւն երուսաղեմի զամ աւուրս կենաց քոց.
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց. զխաղաղութիւն ՚ի վերայ իսրայելի:

Օրհ-

Օրհնութիւն Աստիճանաց ․

Սաղմոս . ՃԻԸ ։

Աստ պատմէ զհալածանս և զարգելմանս 'ի սկզբան դարձման, և մարգարէանայ զհատուցմանէն այց ․

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ. ասասցէ Իսրայէլ ․ Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ. և ինձ ոչ յաղթեցին ․ Ի թիկունս իմ հարին մեղաւորք ընդ երկար արարին զանօրէնութիւն իւրեանց ․

Տէր արդար է ․ և խորտակեաց զուղս մեղաւորաց ․

Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան՝ որք ատեն զՍիոն ․ Եղիցին նոքա որպէս զխոտ տանեաց ․ որ մինչչև 'ի բուսն եկեալ՝ չորացաւ ․ Որով ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն ․ և ոչ զգիրկս՝ որ զորայն ժողովէր ․ Ոչ ասասցին ամենեքեան որք անցանէին առ նոքօք, թէ օրհնութիւն Տն ընդ ձեզ ․ և օրհնեցաք զձեզ յանուն Տն ․

Սաղմոս. ՃԻԹ.

Հայր աղաչէ զՏր. աղօթել զինքն և զայլս ՚ի հաւասարմութէ, ՚ի տրտմութէ, և ՚ի յառաջադրութէ յանհաւանելն ՚ի մեղս, և յառաջիկէ աղաւէնել ՚ի Քրիստոսին այ։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տր՛. Տր՛ լո՛ւր ձայնի իմում։

Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Եթէ զանօրէնութիւնս պահես Տր. Տր՛ ո կարէ կալ առաջի քո. զի ՚ի քէն է քաւութիւն։

Վասն անուան քոյ համբերի Տր. համբերեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ ՚ի Տր։

Ի պահէ առաւօտուն՝ մինչև յերեկոյ. ՚ի պահէ առաւօտուն՝ յուսասցաւ Իսրայէլ ՚ի Տր։

Ի Տնէ է ողորմութի բազում. և ՚ի նմանէ է փրկութի. և նա փրկեսցէ զԻսրայէլ յամենեղութեանց նորա։

Օրհ-

Սաղմոս․ ՃԼ։

Աղօթ համարձակութեն մեծաւ իւրոյ անձ_նութեն [illegible] յոյս էառ ՚ի տր, և յորդորէ [illegible] առնել զնոյն։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ․ և ոչ զռոսան աչք իմ։ Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս․ և ոչ ընդ այնոսիկ, որք սքանչելի են քան զիս։ Բայց թէ խոնարհեցայ ես՝ ոչ մանուկ սարտուցեալ ՚ի ստենէ մօր իւրոյ․ և դարձնէր անգրէն ՚ի նոյն։ Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ․ յուսացաւ իս_րայէլ ՚ի տր․ յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Սաղմոս . ՃԼԱ ։

Աստ երգէ զգոհութիւն 'ի յանդրադարձութեն
տապանակին 'ի տաճար տն ։ Բազումք
կարծեն զսաղմոսս զայս գոլ սողոմոնի .
Բայց հաստատ է , թէ դաւիթ թողեալ
էջէ զսա սողոմոնի զի 'ի ժամանակի իւ_
րում երգիցէ զսա ։

Յիշեա տր զդաւիթ . եւ զամենայն
հեզութիւն նորա ։
Որպէս երդուաւ տն . եւ
ուխտս եդ այ յակոբայ ։
Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ . թէ
ելից յանկողինս մահճաց իմոց ։
Թէ տաց քուն աչաց իմոց . կամ
նինջ արտեւանանց իմոց . կամ հան_
գիստ իրանաց իմոց . մինչեւ գտից
զտեղի յարկի տն այ յակոբայ ։
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ .
եւ գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց ։
Մտցուք 'ի յարկս նորա . եւ երկիրպագ_
ցուք 'ի տեղւոջ ուր կացին ոտք նորա ։
Արի տր 'ի հանգիստ քո՝ դու եւ տա

պա_

պա՛նակ կտակի սրբութե՛ն քո ։

Երիցունք քո զգեցցին զարդարու-
թի՛ւ. և ս՛րբք քո ցնծալով ցնծասցեն
Ս՛ն դաւթի սիրելոյ քո. մի՛ դարձու-
ցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ ։

Երդուեաւ տ՛ր դաւթի ճշմարտութ՛բ
և ոչ ստեաց նմա . ՚ի պտղոյ որո-
վայնի քոյ նստուցից յաթոռ քո ։

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս
իմ. և զվկայութիւնս իմ, զոր ու-
սուցից նց ։

Որդիք նց նստցին յաւիտեանս յա-
ւիտենից յաթոռ քո ։

Հաճեցաւ տ՛ր զ՛ն սիոն. և ընտրեաց
բնակիլ ՚ի նի՛. ասէ այս է հանգիստ
իմ յաւիտեանս յաւիտենից. ՚ի սմա
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա ։

Օայրիս սորա օրհնելով օրհնեցից.
և զաղքատս սորա լցուցից հացիւ ։

Երիցանց սր զգեցուցից զփրկութի՛
և ս՛րբք սորա ցնծալով ցնծասցեն ։

Ա՛նդ ծագեցից զեղջիւր դաւթի.
պատրաստ արարից ճրագ օծելոյ
իմոյ ։

Թշնամեաց նր զգեցուցից զամօթ.
այլ ՚ի վ՛ր նր ծաղկեսցի սրբութի՛ իմ

Օրհնութիւնք Աստիճանաց։

Սաղմոս · ՃԼԲ։

Ահա գոհանանէ վշտաբանութեանն, և զխաղաղութեան։

Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ · զի բնակեսցեն եղբարք 'ի միասին։
Իբրեւ իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ՝ և 'ի մօրուսն Ահարոնի · և 'ի մօրուսայն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ՝ զի ցօղի յաՀերմոնէ 'ի վերայ լերինն Սիոնի։
Տէր անդ պատուիրեաց զօրհնութի՛ւն · և զկեանսն յաւիտենից։

Օրհնութիւնք Աստիճանաց։

Սաղմոս · ՃԼԳ։

Ահա հրաւիրէ գովել զՏէր։

Արդ օրհնեցէ՛ք զՏէր ծառայք Տեառն զո՞ր · ո՛ կայք 'ի տան Տեառն · և 'ի գաւիթս Աստուծոյ մերոյ։
'Ի գիշերի համբարձէ՛ք զձեռս ձեր 'ի

՚ի սրբութիւն. և օրհնեցէք զտ՟ր։
Օրհնեսցէ զքեզ տ՟ր ՚ի սիոնէ. որ
արար զերկինս և զերկիր։

Ալէլուիայ։

Սաղմոս. ՃԼԴ.

Աղաւ յորդորէ գովել զա՟ծ վ՟ս բարութեն
և կարողութեն նր՟, զորս և ցուցանէ
՚ի հերարկեցեալս յաշխարհն, և՚ի
ժողովրդեան եբրայեցւոց։

Օրհնեցէք զանուն տ՟ն. օրհնեցէք
ծառայք տ՟ն զտ՟ր. ո՛ կայք ՚ի
տան տ՟ն՝ ՚ի գաւիթս տան ա՟յ մերոյ։
Օրհնեցէք զտ՟ր զի քաղցր է. և սաղ-
մոս ասացէք անուա՛ն նր՟ զի քաղցր է։
Զյակոբ ընտրեաց իւր տ՟ր. և զիս-
րայէլ ժառանգութիւն իւր։
Ես ծանեայ զի մեծ է տ՟ր. և տ՟ր
մեծ է քան զա՟մ կուռս։
Զա՟մ զոր ինչ կամեցաւ և արար
տ՟ր. յերկինս և յերկրի՝ ՚ի ծովս, և
յա՟մ խորս։
Հանէ զամպս ՚ի ծագաց երկրի.
զփայլատակունս իւր յանձրևս ա-

Ի̄ րար.

բար․ և հանէ զհողմ՛ 'ի շտեմարա-
նաց իւրոց։

Նհար զա̃մ անդրանիկսն եգիպ-
տացւոց․ 'ի մարդոյ մինչև յանասուն։

Առաքեաց զնշանս և զարուեստս
իւր 'ի մէջ քո եգիպտոս․ 'ի փարա-
ւոն, և յա̃մ զօրս իւր։

Նհար զազգս բազումս․ և սպան
զթագաւորս հզօրս։

Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց․
զովգ թագաւոր բասանու․ և զա̃մ
թագաւորութիւնս քանանացւոց։

Ետ զերկիր նց̃ 'ի ժառանգութի̃․
ժառանգութի̃ իսրայելի ժողովր-
դեան իւրոյ։

Տ̃Ր անուն քո յաւիտեան․ տ̃ր յի-
շատակ քո յազգէ մինչև յազգ։

Դատէ տ̃ր զժողովուրդ իւր․ և 'ի
ծառայս իւր մխիթարի։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար-
ծաթ են՝ ձեռագործք են որդւոց
մարդկան։

Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին․ աչք են՝
և ոչ տեսանեն։

Ականջք են՝ և ոչ լսեն․ և ո՛չ գոյ
շունչ 'ի բերանս նց̃։

Նման նմա եղիցին որք արարին զնոսա․
և ամենեքեան որք յուսացեալ են
՚ի նոսա։
Տո՛ւն Իսրայէլի օրհնեցէ՛ք զՏէր․
տո՛ւն Ահարոնի օրհնեցէ՛ք զՏէր։
Տո՛ւն Ղևեայ օրհնեցէ՛ք զՏէր․ եր֊
կիւղածք Տն օրհնեցէք զՏէր։
Օրհնեալ Տէր ՚ի Սիոնէ․ որ բնա֊
կեալն է յԵրուսաղէմ։
Ալէլուիա։

Սաղմոս․ ՃԼԵ։

Ալէ յորդորէ գովել զԱծ վասն գործոց
արարածոցն, և վասն հրաշիցն զորս
արար ՚ի յԵգիպտոս։

Խոստովան եղերուք Տն զի
քաղցր է․ զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նր։
Խոստովան եղերուք Այն աստու֊
ծոց․ զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։
Խոստովան եղերուք Տն տերանց․
զի յաւ։
Արար զնշանս մեծամեծս մի֊
այն․ զի յաւ։
Օր֊

Զերկինս արար իմաստութեամբ իւ-
րով. զի յաւ.

Հաստատեաց զերկիր 'ի վ̃ր ջուրց.
զի յաւ.

Արար զլուսաւորս մեծամեծս. զի
յաւիտ.

Զարեգակն արար իշխանական
տունջեան. զի յաւ.

Զլուսին և զաստեղս իշխանական
գիշերոյ. զի յաւ.

Որ հար զերկիրն եգիպտացւոց անդ-
րանկօք իւրովք հանդերձ. զի յաւ.

Եւ եհան զի̃էլ 'ի միջոյ նր̃. զի յաւ.

'Ի ձեռն բարձր՝ և 'ի բազուկ հզօր.
զի յաւ.

Որ հերձ զծովն մեծ. և բաժանեաց
յերկուս մասունս. զի յաւ.

Եւ անցոյց զի̃էլ ընդ մէջ նր̃. զի.

Ընկղմեաց զփարաւոն և զզօրսն իւր
'ի ծով կարմիր. զի յաւ.

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանա-
պատ. զի յաւ.

Որ հար զազգս մեծամեծս. զի յաւ.

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս. զի յաւ.

Զսեհոն թագաւոր ամօրհացւոց.
զի յաւ.

Զովգ թ՟գւոր բասանու․ զի յաւ․

Եւ ետ զերկիր նց՟ ՚ի ժառանգութ՟ի․ զի

Ժառանգութ՟ի իսրայէլի ծառայի
իւրոյ․ զի յաւ․

Յիշեաց զմեզ տ՟ր ՚ի խոնարհութ՟ե
մերում․ զի յաւ․

Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնա-
մեաց մերոց․ զի յաւ․

Տ՟այ կերակուր ա՟մ կենդա-
նեաց․ զի յաւ․

Խոստովան եղերուք ա՟յ երկնաւո-
րի․ զի յաւ․

Սաղմոս Դաւթի ՚ի ձեռն երեմիայի․
ՃԼԶ․

Աղաղ խօսէ ողբոյապարութե՟ բաժանելոց շնորհաչափաց, և հրէից ՚ի բաբելոնի, որք ձառէին ողբերգս և զօրաւարացն եր-եանց, և խնդրեն զերեծինդրութե՟։

Առ գետս բաբելացւոց․ անդ նստաք, և լացաք․ որպէս յիշե-
ցաք մեք անդ զսիոն․

՚Ի մէջ ուռեաց նց՟ կախեցաք ըզ-
կտակարանս մեր․

Զի անդ հարցանէին զմեզ մեր ըզ
բանս

բանս օրհնութեան . գերեւելաբար մեր
առնալէին զմեզ և ատէին ։
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէն սիո_
նի . խոկ՝ զխմբդ օրհնեսցուք զօրհ_
նութիս տն յերկիր օտար ։
Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ .
մոռասցի զիս աջ իմ ։
Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ
ոչ յիշեցից զքեզ , թէ ոչ նախ նուա
դեցից զքեզ երուսաղէմ , սկիզբն
ուրախութեան իմոյ ։
Յիշեա տր՝ զորդիսն եդովմայ . յա_
ւուրսն երուսաղեմի ։
Որք ասէին , քակեցէք քակեցէք .
մինչև 'ի հիմն հասուցէք ։
Դուստր բաբիլոնացւոց թշուառա_
կան . երանի որ հատոյց զհատու
ցումն քո , զոր դու մեզ հատուցեր ։
Երանի որ կալցէ զմանկունս քո .
և եհար զքարի ։

Սաղմոս Դաւթի . ՃԼԷ ։

Առ գոհանալ լինի զձայ վն մարգա_
րէին նորին ։

Խոստովան եղէց քեզ տր , բո_
լոր սրտիւ իմով . առաջի հրեշտա_

 կաց

կաց սաղմոս ասացից քեզ։
Օ՛ի լո՛ւար զբանս բերանոյ իմոյ.
Երկիրպագից ՚ի տաճար սր̃բ քո. և
խոստովան եղէց անուան քում վս̃
ողորմութե̃ և ճշմարտութե̃ քոյ։
Մեծ արարեր յա̃մի զանուն սր̃բ քո.
յորում աւուր կարդամ առ քեզ,
վաղվաղակի լո՛ւր ինձ. և բազում
արասցես զզօրութի՛ս յանձն իմ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ա̃մ
թագաւորք երկրի. զի լուա՛ն բզ
բանս բերանոյ քո. և օրհնեսցեն
զճանապարհս քո։
Մեծ են փառք տ̃ն՝ բարձր է տ̃ր.
զխոնարհս տեսանէ. և զբարձունս
՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։
Եթէ գնացից ես ՚ի մէջ նեղութե̃ց.
կեցուսցես զիս ՚ի բարկութե̃ թշ
նամւոյն։
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս
աջ քո. և տ̃ր հատուսցէ ընդ իմ։
Տ̃ր ողորմութի̃ քո յաւիտեան. բզ
գործս ձեռաց քոց մի անտես առ_
ներ։

'Ի կատարած ։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԸ.

Այս գոլով շնորհաբերութեան իբր թէ նորա-ոչէ արարչին ամենաշնորհաց, և համառօտ յօժարելով, պատմէ զամենագիտութիւն այ վս՟ երախտեաց իւրոց, և խնդրէ 'ի նմանէ թէ արդեօք ճշմարիտ իցէ ճշմարտութեան նորա ։

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս. դու ծանեար զնստիլն իմ, և զյառնելն իմ։
'Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ'ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և զլիճանս իմ՝ դու քննեցեր, և զա՛մ՝ ճ̃ղհս իմ՝ յառաջագոյն տեսեր. զի ո՛չ գոյ նենգութի՛ւ 'ի լեզուի իմում։
Ահա դու Տէր՝ ծանեար զյետինս իմ, և զառաջինս իմ. դու ստեղծեր զիս. և եդեր զձեռն քո 'ի վերայ իմ.
Սքանչելի եղև գիտութի՛ւ քո յինէն. զօրացաւ, և ոչ հանդարտեմ առնա։
Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ. կա՛ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց.
Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես.

Եւ թէ իջանեմ 'ի դժոխս, և անդ
մօտ ես։

Թէ առից զթեւս իմ ընդ առա-
ւօտս. և բնակեցայց յեզերս ծովու։
Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնոր-
դեսցէ ինձ. և աջ քո ընկալցի զիս։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք
ծածկեսցէ զիս. կամ՝ գիշեր փոխա-
նակ լուսոյ փափկութեան իմոյ։
Զի խաւարն 'ի քէն ոչ խաւարեսցի. և
գիշերն որ̃ զտիւ լուսաւոր եղիցի.
և խաւար նր̃ որ̃ զլոյս նր̃։
Դու ստացար զերիկամունս իմ. և
ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։
Խոստովան եղէց քեզ տր̃, զի ահեղ
և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք
քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ։
Ոչ թաքեաւ ոսկր իմ 'ի քէն զոր
արարեր 'ի ծածուկ. և կար զօրու-
թե̃ իմոյ ը̃ ստորինս երկրի։
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և
'ի գիրս քո ամենեքեան գրեսցին.
'Ի տուէ մոլորեսցին. և ոչ ոք էր որ
առաջնորդէր նոցա։
Ինձ յոյժ մեծարոս եղեն՝ բարեկամք
քո, ած̃. և յոյժ զօրացան իշխանք նց̃։

Թուե

Թուեսցի զն՟ա և քան զաւազ բազմասցին. զարթեայ, և արդ ը՟ն քեզ եմ։ Թէ սպանանես զմեղաւորս՝ ա՟ծ. արք արեանց, 'ի բաց եղերուք յինէն 'Ի հակառակութի՟ և 'ի նախանձ, առցեն 'ի նանիր զքաղաքս քո։ Ատելիս քո տ՟ր, ատեցի. և 'ի վ՟ր թշնամեաց քոց մաշեցայ։ Յատելութիւն կատարեալ ատեցի զն՟ա, և եղեն ինձ թշնամիք։ Փորձեա՛ զիս ա՟ծ՝ և ծանի՛ր զսիրտ իմ. քննեա՛ զիս՝ և ծանի՛ր զշաւիղս իմ. և տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճանապարհս իմ. և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճ՟պրհս քո յաւիտենից։

'Ի չափաւորն։

Սաղմոս Դաւթի. ՃԼԹ.

Ձայն աղաչէ զա՟ծ ազատել 'ի մարդոյ չարոյ, և ճանաչել 'ի չարագործաց։

Ապրեցո՛ զիս տ՟ր 'ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։ Որք խորհեցան զանօրէնութի՟ 'ի սիրտս

իւր-

իւրեանց. զոր ո՞մ՝ պատրաստեցան
՚ի պատերազմ։

Երեկեալ զեղջուս իւրեանց ո՛չ զօձի.
և Թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շրթանց նց։
Պահեա զիս տր ՚ի ձեռաց մեղաւո-
րի. և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ.
Թաքուցին ամբարտաւանք զորո-
գայթ ինձ։

Լարս ձգեցին յորոգայթ ոտից ի-
մոց. շուրջ զշաւղօք իմովք եդին
ինձ գայթագղութի։

Ասացի՝ տր ած իմ ես դու. ունկն
դիր տր՝ ձայնի աղօթից իմոց։
ՏՐ՝ տր զօրութի փրկութե իմոյ.
հովանի դիր գլխոյ իմոյ յաւուր պատե
րազմի։

Մի՛ մատներ զիս տր ՚ի ցանկութի
մեղաւորաց ոյք խորհեցան վս իմ.
մի՛ ընդ վայր հարկաներ զիս։
Ո՛չ ի մի՛ երբեք բարձրասցին. և խոր
հուրդք նց մի՛ կատարեսցին. վախ-
ճան կատարածի նց վաստակ շր-
թանց իւրեանց ծածկեսցէ զնս։
Արկցես ՚ի վերայ նց զկայծակունս
հրոյ. և կործանեսցես զնս. ՚ի տա

ռա-

ռատրմնայ մի կարասցեն կեալ։
Մարդոյ լեզուանւոյ մի յաջողեսցի ի վ՛երկրի. զայր մեղաւոր, չարիք իւր որսասցեն ի կորուստ։
Ծանեայ, զի առնես տր՝ զդատաստան աղքատի. և իրաւունս տնանկի։
Բայց արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ. և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Ի չափաբաժ։

Սաղմոս Դաւթի ՃԽ։

Աղօթ աղաչէ զած լսել աղօթից իւրոց, և տալ զօգնութիւն բարեպաշտս ձեռնաղաղարելոյ։

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ, նայեաց ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ ՚ի կարդալ իմում առ քեզ։
Ուղղեսցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Դնե՛ք

Դի՛ր տէ՛ր՝ պահապան բերանոյ ի-
մոյ. և դուռն ամուր՝ շրթանց ի-
մոց. զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ
բանիւ չարութեան:

Ի՛ պատճառել զպատճառս մեղաց ը̃
մարդս, որք գործեն զանօրէնութի.
և ոչ եղէց կցորդ ընտրելոյ նոցա:

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմու-
թե՛ և յանդիմանեսցէ. իւղ
մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, և
աղօթք իմ՛ 'ի կամս նոցա:

Արգելան մերձ առ վիմին դատա-
ւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց՝ և
քաղցրասցին:

Որպէս թանձրութի հողոյ. զի սփռեալ
է 'ի վ՛ր երկրի. ցրուեցան ոսկերք
նոցա մերձ 'ի դժոխս:

Առ քեզ տէր՝ տէր են աչք իմ. 'ի քեզ
յուսացայ տէր. մի՛ հաներ զհոգի
յինէն:

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ, որ թա-
քուցան ինձ. 'ի գայթագղութէ
գործողին զանօրէնութի:

Անկցին 'ի ցանցս նո՛ր մեղաւորք.
միայն եմ՛ ես՝ մինչև անցից:

Ձայ-

Իմաստութիւն Դաւթի. աղօթք, 'ի ժամանակի ուր էր նա յայրի անդ.

Սաղմոս. ՃԽԱ.

Աղօթ կարդայ առ Տր 'ի բերանոյ Քի գոլով 'ի վերայ խաչին, և կամ 'ի բերանոյ արդարոց 'ի մեծի վտանգի.

Ձայնիւ իմով ես առ Տր կարդացի. ձայնիւ իմով զՏր աղաչեցի.

Սփռեցից առաջի նորա զաղօթս իմ. և զնեղութիւնս իմ առաջի նորա պատմեցից.

'Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու Տր ծանեար զշաւիղս իմ. 'ի ճանապարհ յոր և գնայի, թաքուցին ինձ որոգայթ.

Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ. և ոչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ.

Աղաղակեցի առ քեզ Տր՝ և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց.

Նայեաց Տր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհեցայ յոյժ. ապրեցո զիս 'ի հալած-

լածչաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։

ՏԷՐ Հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գո-հանալ զանուանէ քումմէ։

Ինձ սպասեն արդարք՝ մինչև հա-տուսցես ինձ։

Սաղմոս Դաւթի, ՚ի ժամու զի հալածէր զնա աբեսաղոմ որդի նր. ՃԽԲ.

Աղօթ հայցէ զներումն յանցանաց իւրոց. և խնդրէ զշնորհս Հոգւոյն իւր, առ ՚ի բարե-պէս կենդանաւորել։

ՏԷր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով։ Լուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդա-րանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։ Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մե-ռեալս յաւիտենից։ Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յի-

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տէր. զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանեցայ այնոցիկ, որք իջանեն 'ի գուբ։

Լսելի արա ինձ յառաւօտու զողորմութիւն քո. զի ես 'ի քեզ տէր յուսացայ։

Ցոյց ինձ Տէր զճանապարհ յոր գնացից. զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց տէր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես Աստուած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ։

Վասն անուանն քո տէր կեցուսցես զիս. արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քով սատակեսցես զթշնամիս իմ. և կորուսցես զամենեսին նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ։

Սաղմոս Դաւթի ընդդէմ Գողիաթու. ՃԽԳ.

Աղաւթ առնէ բաղձմաց յաղթութեանց յաւանէ ի ձռ̅ նր̅ պատերազմ, ուստի շնորհա_կալ լինելով շնորհելոց՝ խնդրէ զօգնութիւն ձռ̅ ներքսայէ։

Օրհնեալ տր̅ ած̅ իմ. որ ուսոյց զձեռս իմ ՚ի պատերազմ. և զմատունս իմ ՚ի ճակատամարտ։
Ողորմութի̅ն իմ և ապաւէն իմ. օգ_նական իմ, և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և ես յուսամ ՚ի նա, որ հնա_զանդ առնէ զժողովուրդս ը̅ ինև։
Տր̅, ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դու_նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ հա_մարիս ինչ զնա։
Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և ա_ւուրք նր̅ որ̅ հովանի անցին։
Տր̅, խոնարհեցո́ զերկինս՝ և էջ. մերձեա́ ՚ի լերինս՝ և ծխեսցին։
Փայլատակեա́ զփայլատակունս քո, և խռովեա́ զնս̅. առաքեա́ զն_նետս քո՝ և ցրուեա́ զնս̅։
Առաքեա́ զձեռն քո ՚ի բարձանց, և փրկեա́ զիս ՚ի ջուրց բազմաց. և

ի̅ն ՚ի

'ի ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց։
Ա՛ծ յօրհնութի նոր օրհնեցից ըզ
քեզ. տասնաղեաւ սաղմոսարա֊
նաւ սաղմոս ասացից քեզ։
Որ տաց զփրկութի թագաւորաց
մերոց. որ փրկելոյն իցէ զդաւիթ
ծառայ իւր 'ի սրոյ չարէ։
Փրկեա՛ զիս՝ և ապրեցո՛ զիս. 'ի ձե֊
ռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց։
Որոց ուստերք իւրեանց ոպ նորա֊
տունկ հաստատունք են 'ի մանկութե
իւրեանց. դստերք նց զարդարեալ՝ և
պաճուճեալ 'ի նմանութի տաճարի։
Շտեմարանք նց լի՛ են՝ և բղխեն 'ի
միմեանս. խաշինք նց բազմածինք
են՝ և բազմանան 'ի գնացս իւրեանց.
և անդեայք նց պարարտք են։
Ոչ գոյ խրամատութի ցանկոյ նց.
և ոչ աղաղակ 'ի հրապարակս նց։
Երանեցին ժողովրդեան՝ որոյ
այս այսպէս է. նա երանի է ժողո֊
վրդեան, որոյ տր՝ ած է նց։

Օրհնութիւն Աստուծոյ Դաւթի.
ՃԽԴ.

Աղօթք գոհաբանէ վասն յաղագս ամենից արարածոց, և յարաջնութեանց նր։

Բարձր առնեմ զքեզ Տէր իմ, և
Թագաւոր իմ. և օրհնեմ զա-
նուն քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից։
Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ.
և գովեցից զանուն քո, յաւիտեան
և յաւիտեանս յաւիտենից։
Մեծ է Տէր՝ և օրհնեալ է յոյժ. և
մեծութեան նր ոչ գոյ չափ։
Ազգք՝ և ազգք՝ գովեսցեն զգործս
քո. և զզօրութիւն քո պատմեսցեն։
Զմեծ վայելչութիւն փառաց սրբու-
թեան քո խօսեսցին. և զսքանչելիս
քո պատմեսցեն։
Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն. և
զմեծութիւն քո պատմեսցեն։
Զյիշատակ բազում քաղցրութեան
քո բղխեսցեն. և արդարութեամբ
քով ցնծասցեն։
Գթած ողորմած է Տէր. երկայնա-
միտ և բազումողորմ։

Քաղցր

Քաղցր է տ՟ր առ ամենեսեան․ և
գթութիւնք ն՟ր ՚ի վ՟ր ա՟մ արարածոց
իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տ՟ր՝
ա՟մ գործք քո․ և ս՟րբք քո օրհնես-
ցեն զքեզ։

Զփառս արքայութ՟ե քո ասասցեն․
և զզօրութիւն քո պատմեսցեն։

Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօ-
րութիւն քո․ և զփառս մեծվայել-
չութ՟ե քո։

Արքայութիւն քո արքայութիւն ա՟մ
յաւիտենից․ և տէրութիւն քո
յազգէ մինչև յազգ։

Հաւատարիմ է տ՟ր յա՟մ բանս իւր,
և արդար է յա՟մ գործս իւր։

Հաստատէ տէր զա՟մ գայթագ-
ղեալս․ և կանգնէ զա՟մ գլորեալս։

Աչք ամենեցուն ՚ի քեզ յուսան․ և
դու տաս կերակուր նց՟ ՚ի ժամու։

Բանաս զձեռն քո․ և լցուցանես
զամենեսեան բարեաւ կամօք քո։

Արդար է տ՟ր յա՟մ ճանապարհս իւր․
և ս՟ր է յա՟մ գործս իւր։

Մերձ է տ՟ր առ ամենեսեան, որք
կարդան առ նա․ առ ամենեսեան

որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ Տր. աղօթից նոցա լսէ, և կեցուցանէ զնսա։
Պահէ Տր զամենեսեան որք սիրեն զնա. և զամ՟ մեղաւորս սատակէ Տր.
Զօրհնութիւն տն խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ՟ կենդանի զանուն սր նր յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիայ, անգէայ և զաքարիայ։

Սաղմոս. ՃԽԵ.

Այս խօսի զողորմութենէ յուսոյ զոր տնէ ոչ ի մարդկէ. և ցուցանէ թէ լաւագոյն է ապաւինել յած, և ի յօգնութենէ նր։

Օրհնեա անձն իմ զՏր. օրհնեցից զՏր ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից այ իմոյ՝ մինչև եմ ես։
Մի՛ յուսայք յիշխանս՝ և մի՛ յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութիւն ի նոսա։
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կորիցեն ամ՟ խորհուրդք նց։

Երա–

Երանի ազգի՝ որոյ տր ած յակոբայ
օգնական է նր. և յոյս նր՝ ի տր ած է:
Որ արար զերկինս և զերկիր. զծով՝
և զամ որ է՝ ի նս:
Որ պահէ զճշմարտութի յաւիտեան.
և առնէ իրաւունս զրկելոց:
Տայ զհաց քաղցելոց. և արձակէ
զկապեալս տր:
Տր բանայ զաչս կուրաց. և կանգ_
նէ զգլորեալս տր:
Տր սիրէ զարդարս. տր պահէ զպ_
պանդուխտս. զորբս՝ և զայրիս ընդ
դունի տր. և զճանապարհս մե_
ղաւորաց կորուսանէ:
Թագաւորեսցէ տր յաւիտեան, ած
քո սիոն յազգէ մինչև յազգ:

Ալէլուիայ, անգէայ և զաքարեայ.

Սաղմոս. ՃԽԶ:

Այս յորդորէ գովել զած վասն բարեաց դարձմանց, որոյն արժանի է գո_վաբանութէ:

Օրհնեցէք զտր՝ զի բարի է սաղ_
մոս. ածյ մերում՝ քաղցր եղիցի
օրհնութի:

Շինէ զԵրուսաղէմ տր, և զցրու-
եալսն իսրայէլի ժողովէ ։
Բժշկէ զբեկեալ սիրտս · և պատէ
զամ վէրս նց ։
Թուէ զբազմութի աստեղաց · և
զամենեսեան զնս յանուանէ կոչէ ։
Մեծ է տր, և մեծ է զօրութի նր ·
և իմաստութե նր ոչ գոյ բաւ ։
Ընդունի զհեզս տր · և խոնարհ
առնէ զամբարշտաւանս մինչև յեր
կիր ։
Օրհնեցէք զտր խոստովանութբ ·
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ ։
Որ զգեցոյց զերկինս ամպովք · պատ
րաստ արար զանձրև իւր յերկիր ։
Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս, և զդա-
լարի 'ի ծառայութի մարդկան ։
Տայ անասնոց կերակուր . ձագուց
ագռաւուց՝ որք կարդան առնա ։
Ոչ թէ ընդ զօրութիս ձիոյ կամե-
ցաւ տր · և ոչ ընդ բրանս առն
սկայի հաճեցաւ ։
Ը.ՃԼ Հաճեցաւ տր ը երկիւղածս
իւր · և ընդ այնոսիկ, որք յուսան
յողորմութի նր ։

Ալէ-

Ալէլուեայ, անգեայ եւ զաքարեայ։

Սաղմոս ՃԽԷ։

Ասա յորդորէ զԵրուսաղէմ, եւ զեկեղեցի խորհրդականաւ գերապատուութեամբ գովել զՏր։

Գովեա Երուսաղէմ, զՏր։
Օրհնեա զԱծ քո, Սիովն։
Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց.
եւ օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ։
Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի.
պարարտութբ̄ ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղ-
վաղ ընթանան պատգամք նր։
Դնէ զձիւն ոպ̄ զասր. եւ զմէգ ոպ̄
փոշի ցանեաց։
Արկանէ զսառն ոպ̄ պատառս. ա-
ռաջի ցրտոյ նր ո՞ կարէ կալ։
Առաքէ զբան իւր՝ եւ հալէ զնս.
շնչեսցեն հողմք՝ եւ գնասցեն ջուրք,
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զար-
դարութի եւ զիրաւունս իսրայէլի։
Ոչ այսպէս արար ամ̄ ազգաց ում̄.
եւ զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց
նոցա։

Աղօթք ամբակումայ մարգարէին. Յ:

ՏՕ լուր քո լուայ, եւ երկեայ. տր՝ նայեցայ 'ի գործս քո՝ եւ զարհուրեցայ:

'Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու. 'ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս. եւ 'ի հասանել ժամանակին երեւեսցիս:

'Ի խռովել անձին իմոյ՝ 'ի ժամանակի բարկութեան՝ զողորմութիւն յիշեսցես:

Ա՟Ծ 'ի հարաւոյ եկեսցէ. եւ սուրբն 'ի փառան լեռնէ:

Յայտնեսցէն երկինք զվայելչութիւն փառաց նորա. եւ օրհնութեամբ նորա լցան աշխարհք:

Ճառագայթք նորա 'ի լուսոյ հաստան 'ի նմանէ. եւ եղջիւրք 'ի ձեռին նորա գտան. եւ անդ հաստատեաց զօրութիւն փառաց նորա:

Յերեսաց նորա եկեսցեն հարուածք. եւ զհետ շաւղաց նորա երթիցեն մեծամեծք 'ի թուչնոց:

Նկայ՝

Նկայ՝ և չափեայ զերկիր · հայե_
ցաւ և դիտեայ զհեթանոսս ։
Մերինք հալեցին, և անտառք
վատնեցին · Զանապարհք՝ որք 'ի
սկզբանէն էին, կուրացին · և 'ի
նմանէ դողասցի ամ՟ երկիր ։
Տեսի զբանակս քուշացւոց · խռովե
ցան բնակիչք վրանացն մադիանու ։
Մի թէ 'ի վ՟ր գետոց բարկասցի
դու տ՟ր · կա՟մ սրտմտութի՟ւ քո 'ի վե_
րայ գետոց · կամ բարկութի՟ւն քո
'ի վերայ ծովու ։
Նստեր դու 'ի կառս քո · հեծելութի՟ւն
քո փրկութի՟ւն եղև յելանելն քո ։
Զարթեաւ աղեղն քո · զնետս կա
պարծիցս քոյ աքրուցեր · զգետս
ցրուեցեր · զերկիր դողացուցեր 'ի
սաստկութէ անձրևի, որք անցա
նեն ընդ սա ։
Նդոտնդք աղաղակեցին մեծա_
ձայն · լոյս փայլման արեգական
արգելաւ · և ծագումն լուսնին դա
դարեցաւ ։
Ող 'ի նշոյլս սլաքաց քոց գնասցես ·
և ող 'ի լոյս փայլատակման սրոյ
քոյ ։

Բար_

Նարկութ՟ զարթիցես 'ի մ՟ջ երկրի ·
և դողութ՟ կասցես զհեթանոսս ։

Երևեցար 'ի փրկութի՟ն ժողովրդեան
քո · 'ի փրկել զընտրեալս քո ։

Նետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդ-
կան ամբարտաւանից · և մինչև
յանդունդս ծովու ընկղմեցան ։

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութ՟ք քո՛ 'ի
զօրագլխացն մեղաւորաց · որք յու-
սացեալ էին յանդգնութիւնս իւր-
եանց · զի կերիցեն զաղքատն 'ի գաղտ-
նիս ։

Տուաքեցեր 'ի մ՟ջ ծովու զերիվարս
քո · և խռովեցան յաղթ ջուրք ան-
դնդոց ,

Կայցի ես՝ և դեղան աղիք իմ 'ի ձայ-
նէ բերանոյ իմոյ · եմուտ դողումն
յոսկերս իմ · և ես յանձն իմ խռո-
վեցայ ։

Զայս պահեսցես յաւուր նեղութ՟ ·
ածել 'ի վերայ ազգի ամ՟ի · որք մար-
տնչին ընդ ժողովրդեան քում ։

Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր · և
յայգւոջ բեր մի՛ գտցի · ձիթենիք
սնասցին · և երկիր մի՛ բուսուսցէ
զդալարի ։

Պա-

Պակասեսցին հօտք 'ի ձմարակաց. և եզինք մի՛ գտցին առ մսուրս ։
Նա 'ի տէր յուսացայ . ցնծացայց՝ և ուրախ եղէց յա̃ծ փրկիչ իմ։
Տ̃ր ա̃ծ եա ինձ զօրութի̃ . և կացոյց զոտս իմ 'ի հաստատութե̃ . 'ի վե-րայ պարանոցի թշնամւոյն կացոյց զիս . և հանգոյց զիս երագ երագ ։

Աղօթք ։

Լուր մեզ տէր՝ լուր մեզ ամ̃ենայն՝ ողորմութե̃ . և գթութե̃ քո խնայեա՛ յարարածս քո ։
Մարդասէր տէր վ̃ն սրբուհւոյ ա-նարատի մօր քոյ և կուսի . և վասն խաչի քո պատուականի ընկա՛լ զա-ղաչանս մեր , և կեցո՛ զմեզ ։

Օրհնողն 'ի վերջն ողորմեայն գտցես 'ի 170. երեսն ։

Աղէ-

Ալէլուիայ. անգեայ և զաքարեայ.

Սաղմոս. ՃԽԸ.

Աստ հրաւիրէ զարարածս երկնաւորս և երկրաւորս, գովել զԱծ բնա_ կանաբար։

Օրհնեցէք զՏր յերկինս. օրհնեցէք զնա ՚ի բար_ ձունս։

Օրհնեցէք զնա ամ՛ հրեշտակք նր. օրհնեցէք զնա ամ՛ զօրութիւնք նր։

Օրհնեցէք զնա արեգակն՝ և լուսին. օրհնեցէք զնա ամ՛ աստեղք՝ և լոյս։

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք որք ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհնեցէք զանուն Տն։

Զի նա ասաց՝ և եղեն. հրամայ_ եաց՝ և հաստատեցան։

Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտե_ նից. սահման եդ՝ և ոչ անցցէ։

Օրհնեցէք զՏր յերկրէ վիշապք, և ամ՛ խորք։

Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկ. որք առնեն զբանն նր։

Լերինք՝ և ամ՛ բլուրք, ծառք պտ_

ղա_

ղաբերք՝ և ամենայն մայրք։
Գազանք, և ամ՟ անասունք․ սո-
ղունք, և ամ՟ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի՝ և զօրք իւրեանց․
իշխանք՝ և ամ՟ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք, և կուսանք․ ծերք,
և տղայք՝ օրհնեսցեն զանուն Տ՟ն։
Զի բարձրացաւ անուն նր՟ միայն․ խոս
տովանութ՟ի նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տր՟ զեղջիւր ժողովր
դեան իւրոյ․ օրհնութ՟ի յամ՟ սրբց
նր՟․ յորդւոցն իսրայէլի․ ժողովր-
դեան՝ որ մերձ է առ նա՟։

Ալէլուիայ։ Սաղմոս․ ՃԽԹ։

Սա յորդորէ յաստուածպաշտութիւն նոր-
օրհնել, նոր գովեսցէ զԱծ։

Օրհնեցէք զտր՟՝ յօրհնութ՟ի նոր․
օրհնութ՟ի նմա յեկեղեցիս սրբց։
Ուրախ ասցի իէլ՟ յարարիչ իւր․
որդիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի թագա-
ւորն իւրեանց։
Օրհնեսցեն զանուն նր՟ օրհնութ՟բ․
սաղմոսիւք և օրհնութ՟բ սաղմոս
սասցեն նմա։

Զա-

Հաճի տ՟ր ը՟ ժողովուրդս իւր. և
բարձր արասցէ զհեզս 'ի փրկութ՟:
Պարծեսցին սրբքն փառօք՝ և ցնծա-
ցեն 'ի հանգիստս իւրեանց. և բարձր
արասցեն զա՟ծ բերանովք իւրեանց:
Սուրբք երկսայրիք են 'ի ձեռս նց՟, առ-
նուլ զհատուցումն 'ի հեթանոսաց.
յանդիմանութի մ՟ջ ժողովրդոց:
'Ի կապել զթագաւորս նց՟ կապա-
նօք. զզօրավարս նց՟ ձեռնակապօք
երկաթեօք:
Առնել 'ի նս՟ զդատաստանն գրեալ.
փառք այս՝ են ա՟մ սրբոց նր՟:

Ալէլուիայ. Սաղմոս. ՃԾ:

Օրհնեցէք զա՟ծ 'ի սրբութ՟ն նր՟.
օրհնեցէք զնա 'ի հաստատու-
թե՟ն զօրութե՟ն նր՟:
Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութ՟ն նր՟. օրհ-
նեցէք զնա 'ի բազում մեծութ՟ն նր՟:
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութե՟.
օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհ-
նութ՟բ:
Օրհնեցէք զնա ցնծութ՟բ, գովե-
ցէք զնա ուրախութ՟բ.
Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր.
գո-

գովեցէք զնա 'ի բարբառ լսելիս։ Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութե. ամ հոգիք օրհնեցէք զտր։

Այս Սաղմոս ինքնագիր Դաւթի. է արտաքոյ թուոյ, 'ի ժամանակին ... ել նա մենամարտ ընդդէմ գողիաթու, ասացեալ [illegible]. և թվ [illegible]։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ. արածէի զխաշինս հօր իմոյ։ Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան. և մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութե։

Իսկ արդ ո՞ պատմեսցէ զայս տն իմում. ինքնին տր ինքն լուիցէ զնմ։ Նա առաքեաց զհրեշտակ իւր. և համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ. և եօծ զիս յօծութն իւղոյ իւրոյ։ Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք. և ոչ հաճեցաւ ընդ նս տր։ Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն, և նզովեցի զկուռս նր. հանի զսուսերն 'ի նմանէ. և հատի զգլուխ նորին. և բարձի զնախատինս յորդւոցն իէլի։

Օրհնութիւնք երից մանկանցն. Դանիէլի. 3։

Օրհնեալ ես տէր ած հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Զիրաւունս անցուցեր զայս ամ ը մեզ. արդար ես դու տր, և ամ գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութեան ածեր ՚ի վերայ մեր՝ ըստ ամի. և զորինչ ածեր ՚ի վերայ մեր, և քաղաքի սբյ հարցն մերոց երուսաղէմի։

Արդարութ և յիրաւի ածեր զայս ամ ՚ի վն մեր՝ վս մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբ լինիլ ՚ի քէն. մեղաք յամի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ որպէս
պատուիրեցեր դու մեզ, զի բա-
րիս գտցուք մեք 'ի քէն։

Արդ՝ զամենայն զոր արարեր՝ և զոր ինչ
ածեր 'ի վերայ մեր, արդար դա-
տաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս թշնա-
մեաց մերոց. անօրինաց՝ խոտից և
ապստամբողաց։

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի
քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ
զբերանս մեր. զի ամօթ և նախա-
տինք եղաք ծառայից քոց և պաշ-
տօնէից։

Արդ մի մատներ զմեզ իսպառ՝ վասն
անուան քո. մի ցրեր զուխտս քո.
և մի 'ի բացեայ առներ զողորմու-
թիւնս քո 'ի մէնջ։

Վասն Աբրահամու սիրելւոյ քո, Իսա-
հակայ ծառայի քո, և Իսրայէլի սրբոյ քո.
Խոստացար նոցա, և ասացեր, բազ-
մացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաս-
տեղս երկնից բազմութեամբ. և որպէս
զաւազ առ եզր ծովու։

Եւ արդ տէր նուաղեցաք մեք քան

զնմ՝ ազգս. և եմք տառապեալք յնմ
երկրի այսօր վն մեղաց մերոց։

Ոչ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշ-
խան, և մարգարէ, և առաջնորդ.
ոչ ողջակէզք պատարագաց. ոչ
խունկք օրհնաց. և ոչ տեղի պատա-
րագս մատուցանելոյ առաջի քո. և
զողորմութիւն գտանել ՚ի քէն։

Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգ-
ւովք տառապանաց, ընդունելի լի-
ցուք մեք, որպէս զողջակէզս խոյոց՝ և
զուարակաց. և որպէս բիւրաւորս գա-
ռանց պարարտաց։

Այնպէս ընդունելի լիցին պատա-
րագք մեր այսօր առաջի քո. զի կա-
տարեալ գտցուք զհետ քո. և չիք
ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ։

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամ՝ սր-
տիւք մերովք, երկնչիմք ՚ի քէն, և
խնդրեմք զերեսս քո. որ՝ մի յա-
մօթ առներ զմեզ։

Այլ արա ընդ մեզ ըստ հեզութե-
ան քում, և ըստ բազում ողորմութե-
ան քում. փրկեա զմեզ վն սքանչելեաց
քոց տր. և փառաւորեսցի անուն
քո յաւիտեանս։

Օր-

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որք
չարչարեն զծառայս քո․ ամաչեսցեն
լիցին բռնութիւք նց̃․ և ամ̃ զօ_
րութիք նց̃ խորտակեսցին։
Եւ ծանիցեն զի դու ես տր̃ ած̃ մի_
այն՝ որ փառաւորեալդ ես ՚ի վերայ
ամ̃ տիեզերաց։
Օրհնեալ ես դու տր̃ ած̃ հարցն
մերոց․ գովեալ՝ և առաւել բարձ_
րացեալ յաւիտեան։
Եւ օրհնեալ է անուն ո̃ր փառաց քոց․
գովեալ և առաւել բարձրացեալ․
Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց
սրբութե̃ քո․ գովեալ։
Օրհնեալ ես ՚ի վերայ աթոռոյ ար
քայութե̃ քո․ գովեալ։
Օրհնեալ ես որ նստիս ՚ի քրովբէս՝
և հայիս յանդունդս․ գովեալ։
Օրհնեալ ես ՚ի վերայ հաստատու
թե̃ երկնից․ գովեալ։
Օրհնեցէք ամ̃ գործք տ̃ն զտ̃ր․
օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա
յաւիտ։
Օրհնեցէք երկինք՝ զտ̃ր․ օրհնե_
ցէք և բարձր արա։
Օրհնեցէք հրեշտակք տ̃ն․ և ջուրք

որ 'ի վերոյ երկնից զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք զօրութիւնք Տ՟ն՝ արե֊
գական և լուսին՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք աստեղք երկնից, անձ
րևք, և ցօղք՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք ամ՟ հողմք, հուր, և
ջեր զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք ցուրտ, և տօթ · ցօղ
և ձիւնաբեր՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք սառն՝ և սարդ, ե֊
ղեամն, և ձիւն՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք տիւք՝ և գիշերք, լոյս՝
և խաւար՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք ամպք, և փայլատա֊
կունք, և երկիր, զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք լերինք, և բլուրք, և ամ՟
բոյսք երկրի՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք աղբիւրք, ծովք, և
գետք զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք կէտք, և ամ՟ կայ֊
տառք, որք 'ի ջուրս · և թռչունք
երկնից՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեցէ՛ք գազանք, և անասունք·
և որդիք մարդկան՝ զՏ՟ր · օրհ։
()րհնեսցէ Իսրայէլ զՏ՟ր · օրհնես
ցէ և բարձր արասցէ։
()րհ֊

Օրհնեցէ՛ք քահանայք զՏէր․ օրհ․
Օրհնեցէ՛ք ծառայք Տեառն՝ զՏէր․ օրհ․
Օրհնեցէ՛ք անձինք, և շունչք արդարոց՝ զՏէր․ օրհ․
Օրհնեցէ՛ք սուրբք և խոնարհք սրտիւք՝ զՏէր․ օրհ․
Օրհնեցէ՛ք Անանիա, Ազարիա, և Միսայէլ զՏէր․ օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան․

Ողջոյն քեզ Մարիամ՝ լի շնորհօք․ Տէր ընդ քեզ․ օրհնեալ ես դու ՚ի կանայս․ և օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո Յիսուս․ սուրբ ուհի Մարիամ Մայր Աստուծոյ․ բարեխօսեա՛ վասն մեր մեղաւորացս․ այժմ և ՚ի ժամ մահու մերոյ․ Ամէն․

Ա՟ծածին մայր մերոյ փրկչին։

Օրհնութիւն Սրբոյ Աստուածածնին. Ղուկ. Ա։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր. եւ ցնծասցէ հոգի իմ աստուծով փրկչաւ իմով։
Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետեւ երանեսցեն ինձ ամ ազգք.
Արար ընդ իս մեծամեծս Հզօրն. եւ սբ է անուն նր.
Ողորմութի արար յազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. եւ արար զզօրութի բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտից. եւ քակեաց զհզօրս յա-

յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութեամբ. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւրոյ. յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու, և զաւակի նորա՝ յաւիտեան։

Օրհնութիւն զաքարիայի հօրն յովհաննու մկրտչի. Ղուկ. Ա։

Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի, որ յայց ել. և արար զփրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութեան՝ ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանով սրբոց՝ որք յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութիւն ՝ի թշնամեաց մերոց, և ՝ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց։

Առնել զողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։

Զերդումն, զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ. տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՝ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութեամբ՝ և արդա-
րութեամբ առաջի նորա, զամենայն աւուրս
կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ Բարձ-
րելոյն կոչեսցիս. գնասցես առաջի
Տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա:

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողո-
վրդեան նորա. 'ի թողութիւն ամենայն
մեղաց մերոց:

Վասն գթոյ ողորմութեան Աստուծոյ մերոյ,
որով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի
բարձանց, լուսաւոր առնել զխա-
ւար մեր:

Ծագել զլոյս 'ի վերայ այսոցիկ, որք
նստէաք 'ի խաւարի. և 'ի ստուերս
մահու. ուղղել զոտս մեր 'ի ճանա-
պարհս խաղաղութեան:

Աղօթք Սիմէօնի ծերունւոյն. Ղուկ. 2:

Արդ արձակես զծառայս քո տէր
ըստ բանի քում 'ի խաղաղու-
թեան. զի տեսին աչք իմ զփրկու-
թիւն քո, զոր պատրաստեցեր առա-
ջի ամենայն ժողովրդոց:

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց. և
փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլի:

Աղօթք

Աղօթք Մանասէի Թագաւորին։

Տէր մենակալ՝ ա̃ծ Աբրա_
համու՝ Իսահակայ՝ Յա_
կոբայ՝ և զաւակին նոցա ար_
դարոց. ամենակալ որ
թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիր,
և զա̃մ զարդ նոցա. ամն։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամա_
նի քո. փակեցեր զխորս, և կնքե_
ցեր ահաւոր և փառաւորեալ ան_
ուամբ քով. ամն։

Որ ա̃մ ինչ սոսկի և դողայ յերե_
սաց ահի զօրութե քո. ամն։

Անբաւ է մեծ վայելչութի փառաց
օրհնութե քո. և սաստիկ է բար_
կութի սպառնալեաց քոց՝ ի վերայ
մեղաւորաց. անչափ և անքննին են
ողորմութիք աւետեաց քոց. ամն։

Դու տր՝ բարձրեալ՝ գթած, եր_
կայնամիտ, բազումողորմ. և զղջա_
նաս ի վը չարեաց մարդկան. ամն։

Դու

Դու Տէր՝ ոչ եդեր ապաշխարութիւն
վասն արդարոցն՝ Աբրահամու, Իսա-
հակայ՝ և Յակոբայ. որք ոչ մեղան
քեզ. ամէն։

Այլ եդեր ապաշխարութիւն վասն իմ
մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան
զաւազ ծովու. և բազմացան անօ
րէնութիւնք իմ. ամէն։

Ոչ եմ արժանի հայիլ՝ և տեսանել
զբարձրութիւն երկնից, 'ի բազմու
թենէ անօրէնութեան իմոյ. ամէն։

Կորացեալ եմ ես, 'ի բռնութենէ կա
պանաց երկաթից. և ոչ գոյ ինձ
հանգիստ. ամէն։

Բարկացուցի զսրտմտութիւն. և ըզ
չար առաջի քո արարի. կանգնեցի
զպատկեր՝ և բազմացուցի զցա-
սումն. ամէն։

Եւ արդ Տէր՝ խոնարհեցուցանեմ
զծունր սրտի իմոյ և հայցեմ 'ի
քաղցրութենէ քումմէ. ամէն։

Մեղայ Տէր, մեղայ, և զանօրէնու
թիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամէն։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող
ինձ Տէր, թող ինձ. և մի կորուսա-
ներ զիս ընդ անօրէնութեան իմոյ. ամէն։

Մի

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տ՟ր,
և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ. և մի՛ պար
տաւորեր զիս ընդ իջելոյն ՚ի ներ-
քոյ երկրի չարեօք. ամէն:
Զի դու ա՟ծ՝ ա՟ծ ապաշխարողաց
ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւ-
նս, որ անարժան եմ. ամէն:
Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողոր
մութե քում. և օրհնեցից զքեզ
զա՟մ աւուրս կենաց իմոց. ամէն:
Զքեզ օ՟ր օրհնեն ա՟մ զօրու-
թիւնք երկնից. և քո են փառք
յաւիտեանս՝ ամէն:
Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգ:

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն տէր,
թո՛ղ ինձ զմեղս իմ:
Բազումողորմ՝ տ՟ր, ողորմեա՛ ինձ:
Ա՟ծ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս:
Արարիչ իմ և յոյս ա՟ծ, գթա՛ յիս
՚ի մեղուցեալ ծառայս. և ողորմեա՛
ինձ բազմամեղիս:
Ամենօրհնեալ սրբուհի՛ և միշտ
կոյս ա՟ծածին մարիամ. բարեխօ
սեա՛ առ տ՟ր վ՟ն իմ մեղաւորիս:
Ա՟մ ս՟րբք ա՟յ՝ բարեխօսեցէք առ-
հայր

Հայր ՚ի յերկինս վե՜ր մեր մեղաւո-
րացս ։

Վ՛ն՝ որդի ով անոխակալ . ընկա՛լ
զաղաչանս մեր . զի ՚ի քեզ են ա-
պաւինեալ անձինք մեր ։

Յաղթօղ զօրութի՛ւն՝ ո՛վ և կենդա-
նարար՝ և պատուական խաչի՛դ քո
տե՛ր՝ պահպանեա՛ զմեզ ։

Նաւքեա՛ տէ՛ր զհրեշտակ խաղաղու-
թեն քո . որ եկեալ պահեսցէ զմեզ
անխռովս ՚ի տունն և ՚ի գիշերի ։

Ու մարդասիրութե՛ն քո յիշեա՛ ըզ-
մեզ տէ՛ր, յիշեա՛ զմեզ . յորժամ գաս
թագաւորութե՛ն քո, և ողորմեա՛ց մեզ ։

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատացելոյ ՚ի Ք՟ս։ Որ արարեալ է տ՟ն Ներսիսի հայոց կաթողիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ, Հա՛յր՝ և Որդի, և Ս՟բ Հոգի. անեղ՝ և անմահ բնութիւն. արարիչ հրեշտակաց, և մարդկան, և ա՟մ եղելոց. ողորմեա՛ քո արարածոցս։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ, անբաժանելի լոյս, միասնական Ս՟բ Երրորդութիւն և մի ա՟ծութիւն. արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛ ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց՝ և անգիտութեան. և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ՚ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել քեզ

քեզ 'ի հաճոյս, և ընդունիլ 'ի քէն
զխնդրուածս իմ. և ողորմեա՛ ինձ
բազմամեղիս։

Հա՛յր երկնաւոր՝ ած ճշմարիտ, որ
առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի 'ի
խնդիր մոլորեալ ոչխարին. մեղայ
յերկինս՝ և առաջի քո. ընկա՛լ զիս
ոպ զանառակ որդին՝ և զգեցո՛ ինձ
զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մեր_
կացայ մեղօք. և ողորմեա՛ քո ա_
րարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Որդի՛ ած ճշմարիտ, որ խոնար
հեցար 'ի հայրական ծոցոյ, և առեր
մարմին 'ի սբյ կուսէն մարիամայ,
վա՛ս մերոյ փրկութե. խաչեցար՝ և
թաղեցար՝ և յարեար 'ի մեռելոց՝
և համբարձար առ հայր. մեղայ
յերկինս՝ և առաջի քո. յիշեա՛ զիս
ոպ զաւազակն՝ յորժամ գաս ար_
քայութբ քով. և ողորմեա՛։

Հոգի՛ ած ճշմարիտ, որ իջեր
'ի յորդանան, և 'ի վերնատունն.
և լուսաւորեցեր զիս մկրտութբ սբ
աւազանին. մեղայ յերկինս՝ և ա_
ռաջի քոյ. մաքրեա՛ զիս վերստին
ածային հրով քո՝ ոպ հրեղէն լեզ_

ուօք

ռօք զառաքելայն · և ողորմեա՛ ։

Անեղ բնութիւն, մեղայ քեզ՝ մտօք իմովք՝ հոգւով և մարմնով իմով · մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս, վ͞ն անուանդ քում սրբոյ · և ողորմ։

Տեսօղ ամ͞ի, մեղայ քեզ՝ խորհրդով բանիւ և գործով · ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ 'ի դպրութեան կենաց · և ողորմ։

Քննօղ գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ, գիտութ͞բ՝ և անգիտութ͞բ · թողութիւն շնորհեա մեղաւորիս · զի 'ի ծննդենէ աւազանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի ա͞ծութեանդ քո զգայարանօք իմովք, և ամ͞ անդամօք մարմնոյս · և ողորմ։

Ամենախնամ տէր՝ դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո տր՝ ոչ ևս հայիլ յարատ · և ականջաց իմոց, ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան · և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զստութիւն · և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութիւն · և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութիւն · և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութեան ·

ի͞գ այլ

այլ ուղղեա՛ զշարժումն ոգւոյ լինել
ըն պատուիրանաց քոց յամէն․ և ող:
ջուր կենդանի քո, զՀուր սիրոյ
քո․ զոր արկեր յերկիր բորբոքեա՛
յանձն իմ․ զի այրեսցէ զախտ
Հոգւոյ իմոյ․ և սրբեսցէ զխիղճ
մտաց իմոց․ և մաքրեսցէ զմեղս
մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զսէր գի
տուե քո 'ի սրտի իմում․ և ողոր:
Իմաստութի՛ Հօր յն, տուր ինձ
զիմաստութի՛ զբարիս խորհել՝ և
խօսիլ՝ և գործել առաջի քո յամ
ժամ․ 'ի չար խորհրդոց՝ 'ի բանից,
և 'ի գործոց փրկեա՛ զիս․ և ողոր:
Կամեցօղ բարեաց՝ տր կամարար՝
մի՛ թողուր զիս 'ի կամս անձին ի-
մոյ գնալ․ այլ առաջնորդեա՛ ինձ
լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարե-
սիրաց․ և ողոր:
Արքայ երկնաւոր՝ տուր ինձ զար-
քայութի՛ քո․ զոր խոստացար սի-
րելեաց քոց․ և զօրացո՛ զսիրտ իմ
ատել զմեղս․ և սիրել զքեզ մի-
այն, և առնել զկամս քո․ և ողոր:
Խնամօղ յարարածոց՝ պահեա՛ նշա-
նաւ խաչի քո՝ զՀոգի, և զմարմին
իմ

իմ, 'ի պատրանաց մեղաց՝ 'ի փոր-
ձութեանց գիշերոյ, և 'ի մարդոց ա-
նիրաւաց, և յամ վտանգից հոգ-
ւոյ՝ և մարմնոյ. և ողորմ

Պահապան ամի քս՝ աջ քո հովանի
լիցի 'ի վերայ իմ, 'ի տուէ և 'ի գի-
շերի, 'ի նստիլ 'ի տան՝ և 'ի գնալ
'ի ճնպհ, 'ի ննջել՝ և 'ի յառնել. զի
մի երբէք սասանեցայց. և ողորմ

Աստուած իմ, որ բանաս զձեռն քո, և
լնուս զամ արարածս ողորմութե-
ամբ. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ.
դու հոգա՛ և պատրաստեա՛ զպէտս
հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ՝ յայսմհե-
տէ մինչև յաւիտեան. և ողորմ

Դարձուցի՛չ մոլորելոց՝ դարձո՛ զիս
'ի չար սովորութեանց իմոց 'ի բարի սո-
վորութիւն. և բևեռեա՛ 'ի հոգի իմ
զսարսափելի օր մահուն, և զերկիւղ
գեհենոյն, և զսէր արքայութեանն.
զի զղջացայց 'ի մեղաց, և գործե-
ցից զարդարութիւն. և ողորմ

Աղբիւր անմահութեան՝ աղբերացո՛ 'ի
սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխա-
րութեան, որպէս պոռնկին. զի լուացից
զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զել-

լա

լանելըն իմ յաշխարհէս. և ողոր։
Պարգևիչ ողորմութեն՝ պարգևեա
ինձ ուղղափառ հաւատով, և բա_
րի գործով, և ս̃րբ մարմնոյ և արեան
քո հաղորդութ̃բ գալ առ քեզ. և
ողոր։
Բարերար տ̃ր՝ հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս քաղցրութ̃բ
աւանդել զհոգի իմ, և անխռով
անցուցանել ը̃ զչարութի̃ն այսոցն,
որք են ՚ի ներքոյ երկնից. և ողոր։
Լոյս ճշմարիտ ք̃ս՝ արժանաւորեա
զհոգի իմ ուրախութ̃բ տեսանել
զլոյս փառաց քոց ՚ի կոչման ա_
ւուրն. և հանգչել յուսով բարեաց՝
յօթևանս արդարոց՝ մինչև յօր մե
ծի գալստեան քո. և ողոր։
Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս
փառօք հօր դատել զկենդանիս և
զմեռեալս, մի՛ մտաներ ՚ի դատաս
տան ընդ ծառայիս քո, այլ փր_
կեա զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն,
և լսել տո՛ւր ինձ զերանաւէտ կո_
չումն արդարոց յերկնից արքայու
թ̃եդ. և ողոր։
Ամենողորմ տ̃ր՝ ողորմեա ա̃մ հա_

ուսուցելոց 'ի քեզ. իմոց և օտարաց՝ ծանօթից՝ և անծանօթից. կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց՝ և ատելեաց ըզթողութի՛ն որ առ իս յանցանաց. և դարձո՛ զնո՛ 'ի չարեացն, զոր ունին ընդ իմ. զի ողորմութեան քում արժանի եղիցին. և ողոր։

Փառաւորեալ տէր ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո՝ և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս իմ. բարեխօսութբ սրբուհւոյ ածածնին, և յօհաննու մկրտչին, և սրբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին. և սրբոց առաքելոցն՝ և մարգարէից՝ և վարդապետաց՝ և մարտիրոսաց՝ և սրբոց հայրապետաց՝ և ճգնաւորաց՝ և կուսանաց, և ամենայն սրբոց քոց, երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց. և քեզ փառք և երկրպագութի՛ անբաժանելի ս՟բ երրորդութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղ-

Մաղթանք զօրաւորք՝ ի ՏՐ առհասարակ Գե-
ղերայնոյ, Գրիգորի Նարեկացւոյ
ասացեալ: Բան. ԾԲ:

Ընկալ քաղցրութ° ով ամ
հզօր՝ զդառնացողիս զաղա-
չանս. մատո՛ր գթութ°՝ առ-
ատկառեալս զխնդրս. փարատեա՛
ամենապարտս, զամօթական տխ-
րութիւն. բարձ յինէն ողորմած՝
զանդիմադրելի ծանրութիւն. անջր-
պետեա՛ հնարաւոր՝ զմահացու կր-
թութիւն. սատարեա՛ միշտ յաղթող՝
զխաբողին հաճութիւն. բարձա-
րեա՛ վերնային զմոլեկոյն մառա-
խուղ. կնքեա՛ կեցուցիչ՝ զկորուս-
չին ընթացմունս. ցրուեա՛ ծածկա-
տես՝ զմխեռնողին չար դաւմունս.
խորտակեա՛ անքննելի՝ զմարտողին
զխեցմունս: Տնտղեա՛ քո ան-
ուամբդ՝ զուսանցոյս երդ յարկիս
Պարփակեա՛ քո ձեռամբդ՝ զառաս
տաղ տաձարիս. գծագրեա՛ քո ա-
րեամբդ՝

ըեամբդ՝ զմուտ սեմոց սենեկիս․
կերպացո՛ զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից
մաղթողիս․ ամրացո՛ քո աջովդ՝ ըզ
հանդստեանս խշտիս․ մաքրեսցես
՚ի հաղըից՝ զծածկարան անկող_
նոյս․ պահեսցես քո կամօքդ՝ զտա
ռապեալ անձն հոգւոյս․ անխար_
դախ արասցես զքո շնորհեալ շունչ
մարմնոյս․ կացուսցես շրջափակ՝ ըզ
պար զօրուդ երկնայնոյ․ կարդես_
ցես ՚ի դիմի ընդդէմ դիւայն դա_
սու ։ Տուր հանգիստ բերկրութեան
մահահանգոյն նիրհման, ՚ի խո_
րութեան գիշերիս․ բարեխօսութեամբ և
հայցուածովք սրբուհւոյ ծնած_
նին, և ամ՛ ընտրելոց, ամփոփեալ
պարուրեա՛ զպատուհան տեսուենցս,
զգայարանացս իմաստից․ անզար_
հուրելի զեռեզմամբ․ ՚ի ծփական
խռովութեանց․ կենցաղական զբաղ_
մանց․ անրջական երազոց․ խօլա
կանաց ցնորից․ ցյիշատակս քո յու
սոյդ, անմխտանելի պաշտպանեալ,
և սթափեալ վերստին ՚ի ննջմանէ
ծանրութեանց, ամենազգաստ արթ_
նութեամբ, հոգենորոգ զուարթութեամբ,
՚ի

՚ի քեզ արձանացեալ։ Զայս ձայն մաղթանաց, բուրմամբ հաւատոյ, քեզ ամենօրհնեալ Թագաւոր փառաց անճառելի փառաբանողաց. երկնաւորամար խմբից երգակցեալ յերկիրս առաքել։ Զի դու փառաւորեալ ես յամ՝ արարածոց՝ յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

ԱՂՕԹՔ ՎԵՐԱՊԱՏՔ ՏԷՐՆ ԳՐԻԳՈՐԻ։
Բան. ԽԱ.

Որդի այ կենդանւոյ, օրհնեալդ յամենի. Հօրդ ահաւորի անքննելի ծնունդ. որ անճառանայ առ ՚ի քեն եւ ոչ ինչ. որ ՚ի ծագել անստուերն նշուլից ողորմութեդ քո փառաց, հալին մեղք. հալածին դեւք. ջնջին յանցանք. խզին կապանք. խորտակին շղթայք. կենդանածնին մահացեալք. բժշկին հարուածք. ողջանան վէրք. բառնին ապականութիւնք. անցի տան տխրութիւնք. նահանջին հեծութիւնք. փախչի խաւարն. մեկնի մէգն. մերժի մառախուղն.

փարատի մռայլն · սպառի աղջա-մուղջն · փերանայ մութն · գնայ գիշերն · տարագրի տագնապն · չքանան չարիքն · հալածին յուսահատութիւնքն · և թագաւորէ ձեռն քո · ամենակալ քաւիչդ ա̃մի · որ ոչ երկեր կորուսանել զմարդկան հոգիս, այլ կեցուցանել · թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ; բազում ողորմութեամբ քո · զի դու միայն ես յերկնի անճառ, և յերկրի անզուգ-նին · 'ի տարր գոյից՝ և յեզր ծա-գաց աշխարհի · սկիզբն ա̃մի՝ և յա̃մի, ա̃մի լրմամբ օրհնեալդ 'ի բարձունս · և քեզ ընդ հօր, և հոգ-ւոյդ սրբոյ վայելէ փառք յաւի-տեանս · Ամէն ·

Վ.Ա.Խ.Ճ.Ա.Ն.

Յանէ Սաղմոսաց՝ հաւաքա- ալէո–քէնէց ։

Աղաղակեցէք առ ա̄ծ․ կէ։
աղաղակեցէք առ տ̄ր։ ղԹ։
ապրեցո զիս տ̄ր, զի նուաղ․ ժ̄ա։
ապրեցո զիս տ̄ր, 'ի մարդոյ․ ճլ̄Թ։
առ գետս բաբելացւոց՝ անդ․ ճլ̄զ։
առ քեզ տ̄ր կարդացի, ա̄ծ․ իէ։
առ քեզ տ̄ր համբարձի զանձն․ ի̄դ։
առ քեզ տ̄ր համբարձի զաչս․ ճի̄բ։
ասաց անզգամն 'ի սրտի․ ժ̄գ։
ասաց անզգամն 'ի սրտի․ ծ̄բ։
ասաց տ̄ր ցտ̄ր իմ, նիստ ը̄․ ճԹ։
ասացի թէ պահեցից զճ̄ճս․ լ̄ը։
ասէ անօրէնն մեղանչել ընդ․ լ̄ե։
ա̄ծ ականջօք մերովք լուաք։ խ̄գ։
ա̄ծ ա̄ծ իմ՝ ես առ քեզ։ կ̄բ։
ա̄ծ ա̄ծ իմ՝ նայեա՛ց առ իս։ ի̄ա։
ա̄ծ աստուածոց տ̄ր խօսեցաւ․ խԹ։
ա̄ծ եկաց 'ի ժողովս աստու․ ձ̄ա։
ա̄ծ զիրաւունս քո արքայի․ հ̄ա։
ա̄ծ մեր ապաւէն, և զօրութի․ խ̄ե։
ա̄ծ մերժեցեր, և աւերեցեր․ ծԹ։
ա̄ծ, մտին հեթանոսք 'ի ժա․ հ̄ը

ա̄ծ

ա̃ծ յանուան քում կեցո՛ զիս · ծգ
ա̃ծ յօգնել ինձ նայեաց ։ կթ
ա̃ծ ողորմեա՛ց մեզ · և օրհ · կզ
ա̃ծ, ո՞ քեզ նմանիցի, մի · ձբ
ա̃ծ վրէժխնդիր, տ̃ր ա̃ծ · ղգ
ա̃ծ օրհնութեան իմոյ, մի լռեր · ճը
աստ օրհնեցէք տ̃մ ծառայք · ճլգ

Բազում անգամ մարտեան · ճիը
Բայց միայն՝ ա̃յ հնազանդ · կա
Բանից իմոց ունկն դիր տ̃ր · ե
Բարի է խոստովան լինել ։ ղա
Բարձր առնեմ զքեզ ա̃ծ իմ · ճխդ
Բարձր առնեմ զքեզ տ̃ր ։ իթ
Բղխեաց սիրտ իմ զբան · խդ

Գոհացայց զքեն տ̃ր բոլոր · թ
Գովեա եմ զտ̃ր · ճխե

Դատ արա ինձ ա̃ծ · խբ
Դատ արա ինձ տ̃ր · իե
Դատեա՛ տ̃ր զայնոսիկ՝ որք · լդ

Եթէ արդարև զարդարութի · ծէ
Եթէ ոչ տ̃ր էր առ մեզ · ճիգ
Եթէ ոչ՝ տ̃ր շինէ զտուն · ճիզ
Եկայք ցնծասցուք ՚ի տ̃ր · ղդ
Երանեալ են ամբիծք · ճժը

Երա_

Երանեալ է այր, որ երկնչի. ՃԺԱ
Երանեալ է այր, որ ոչ գնաց. Ա
Երանի ամենեցուն, ոյք եր. ՃԻԷ
Երանի որ խորհի զաղքատն. Խ
Երանի, ում թողութիւն եղեւ. ԼԱ
Երկինք պատմեն զփառս. ԺԸ

Ո՛վ բարի, կամ զի վայելուչ. ՃԼԲ
զի՛ պարծի 'ի չարութեան. ԾԱ
զողորմութիւնս քո տէր. ՁԸ

Ընդէ՛ր խռովեցան հեթա. Բ
Ընդէ՛ր մերժեցեր տծ. ՀԳ

Որքա՞ զի բարի է իղի. ՀԲ
'ի դարձուցանել տն. ՃԻԵ
'ի խորոց կարդացի առ քեզ. ՃԻԹ
'ի կարդալ իմում լուար. Դ
'ի նեղութեան իմում ես առ. ՃԺԹ
'ի տր յուսացայ, որպէս. Ժ
'ի քեզ տր յուսացայ՝ մի. Հ
'ի քեզ տր յուսացայ՝ մի. Լ

Լուարուք զայս ամ ազգք. ԽԸ
Լուիցէ քեզ տր յաւուր. ԺԹ
Լուր տծ աղօթից իմոց յաղա. ԿԳ
Լուր տծ աղօթից իմոց՝ եւ նայ. Կ
Լուր տր յարդարութեան. եւ նայ. ԺԶ

Լո–

Խոնարհեցո՛ տր զունկն քո․ ձե։
Խոստովան եղերուք տն՝ և․ ճդ։
Խոստովան եղերուք տն՝ զի․ ճժէ։
Խոստովան եղերուք տն, զի բ․ ճլե։
Խոստովան եղերուք տն, զի քա․ ճզ։
Խոստովան եղերուք տն, զի քա․ ճե։
Խոստովան եղէց քեզ բոլոր․ ճլէ։
Խոստովան եղէց քեզ բոլոր․ ճժ։
Խոստովան եղիցուք առ քեզ։ հդ։

Ծափս հարէք ամ հեթա․ խզ։

Կեցո՛ զիս ած, զի հասին։ կը

Համեցար տր զերկիր քո․ ձդ։
Համբարձի զաչս իմ․ ճի
Համբերելով համբերեցի տն․ լթ։
Հաւատացի զոր և խօսե․ ճժե։
Հիմունք նր ՚ի լերինս սբս ։ ձզ

Ձայնիւ իմով ես առ տր։ հզ
Ձայնիւ իմով ես առ տր․ ճխա։

Մատուցէք տն որդիք այ․ իը
Մեծ է տր․ և օրհնեալ է․ խէ։
Մի նախանձիր ընդ չարս․ լզ
Մինչև յե՛րբ տր մոռանաս։ ժբ

Յայտ

Յայտնի է 'ի Հրէաստանի. հե։
յարիցէ ա̄ծ, և ցրուեսցին. կէ։
յելանելն իէլի յեգիպտոսէ. ճժգ։
յիշեա̄ տր̄ զդաւիթ, և զա̄մ. ճլա։
յողորմութի՝ և յիրաւունս ։ ճ։

Նայեցարուք ժողովուրդք. հէ։

Ողորմեա՛ց ինձ ա̄ծ, զի կոխ. ծե։
ողորմեա՛ց ինձ ա̄ծ, ողոր. ծզ։
ողորմեաց ինձ ա̄ծ՝ ըս̄ մեծի. ծ։
ո՛ յուսայ 'ի տր̄՝ ո՛չ լեառն. ճիդ։
որ բնակեալ է յօգնութի. ղ։
որ հովուես իէլի՝ նայեա՛ց. հթ։
ո՛չ զի սիրելի են յարկք քո. ձգ։
ո՛չ փափաքի եղջերու. խա։
ունկն դիր ա̄ծ աղօթից. ծդ։
ուրախ եղէ, ոյք ասէին. ճիա։

Պահեա̄ զիս ա̄ծ իմ, զի. ժե։
պատրաստ է սիրտ իմ. ճէ։

Սիրեցի՝ զի լուիցէ տր̄. ճժդ։
սիրեսցես զքեզ տր̄ զօրութի. ժէ։

Տեառն է երկիր լրիւ. ի̲դ։
տր̄ ապաւէն եղեր մեր. ձ̲թ։
տր̄ ա̄ծ իմ 'ի քեզ յուսա. է։

տր̄

տր̃ ա̃ծ փրկութե̃ն իմոյ․ ձէ
տր̃՝ զի բազում եղեն․ գ
տր̃ թագաւորեաց, բարկ․ ղը̃
տր̃ թագաւորեաց, զվայել․ ղբ̃
տր̃ թագաւորեաց՝ ցնծաս․ ղզ̃
տր̃՝ ՚ի զօրութե̃ քում ուրախ․ ի
տր̃ լոյս իմ, և կեանք իմ․ իզ
տր̃ լուր աղօթից իմոց՝ ունկն․ ճխբ̃
տր̃ լուր աղօթից իմոց՝ և աղ․ ճա̃
տր̃՝ կարդացի առ քեզ․ ճխ
տր̃ հովուեսցէ զիս․ և ինձ․ իբ̃
տր̃՝ մի՛ սրտմտութե̃ քով․ լէ
տր̃՝ մի՛ սրտմտութե̃ քով․ զ
տր̃՝ ոչ բարձրացաւ․ ճլ
տր̃՝ ո՞վ կացցէ ՚ի խորանի․ ժդ
տր̃ տր̃ մեր՝ զի՛ սքանչելի է․ ը̃
տր̃ փորձեցեր զիս, և ծան․ ճլը̃

Ցնծացէ́ք առ ա̃ծ, օգ․ ձ
ցնծացէ́ք արդարք ՚ի տր̃ ։ լբ̃

Փրկեա́ զիս ՚ի թշնամեաց․ ծը̃

Քեզ վայելէ օրհնութի̃․ կդ

Օրհնեա́ անձն իմ զտր̃. տր̃․ ճգ
օրհնեա́ անձն իմ զտր̃, և․ ճբ

օրհ․

օրհնեա՛ անձն իմ՝ զտ՟ր, օրհն. Ճխե։
օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իմ, որ ուս. Ճխգ։
օրհնեցէ՛ք զանուն տ՟ն. օրհն. Ճլդ։
օրհնեցէ՛ք զա՟ծ ՚ի սրբութե՟ն. Ճծ։
օրհնեցէ՛ք զտ՟ր ա՟մ ազինք. Ճժզ։
օրհնեցէ՛ք զտ՟ր, զի բարի է. Ճխզ։
օրհնեցէ՛ք զտ՟ր յերկնից. Ճխը։
օրհնեցէ՛ք զտ՟ր յօրհնութի՟ն նոր. Ղե։
օրհնեցէ՛ք զտ՟ր յօրհնութի՟ն նոր. Ղէ։
օրհնեցէ՛ք զտ՟ր յօրհնութի՟ն նոր. Ճխթ։
օրհնեցէ՛ք մանկունք զտ՟ր։ Ճժբ։
օրհնեցից զտ՟ր յա՟մ ժամ. Լգ.

Արդ՝ արձակես զծառայս։ 361
Ես ասացի ՚ի վերանալ. 257
զի հուր բորբոքեցաւ. 125
՚ի գիշերաց կանխէ հոգի. 215
՚ի նեղութե՟ն իմում ես առ. 302
հաստատեցաւ սիրտ իմ. 168
մեծացուսցէ անձն իմ։ 359
նայեցարո՛ւք երկինք. 78
տ՟ր լուր քո լուայ. 344
տ՟ր ամենակալ ա՟ծ։ 362
փոքր էի ես յեղբարս, 351
օրհնեալ ես տ՟ր ա՟ծ. 352
օրհնեալ տ՟ր ա՟ծ իՏ՟լի. 360

օրհն

օրհնեսցուք զտ՟ր, զի · 36
օրհնեցէք զա՟ծ յօրհ · 301

Եօթն Սաղմոսք ապաշխարութե՟ն ։

Տէր, մի՛ սրտմտութե՟բ քով։ զ
Երանի՛ ում թողութի եղև · լա
Տէր, մի՛ սրտմտութե՟բ քով։ լէ
Ողորմեա՛ց ինձ ա՟ծ, ըստ · ծ
Տէր, լուր աղօթից իմոց՝ և · ճա
Ի խորոց կարդացի առ քեզ · ճիթ
Տէր, լուր աղօթից իմոց · ճխբ